

පාර්ලිමේන්තු විවාද

(හැන්සාඩ්)

නියෝජිත මන්ත්‍රී මණ්ඩලයේ

නිල වාතාව

(අශෝකිත පිටපත)

අත්තරීත ප්‍රධාන කරුණු

1964 ජූලි 14 වන අගහරුවාද
[වැඩ කටයුතු ඉදිරියට ගෙන යාම]

අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමාගේ කථාව :

ස්ත්‍රීන්ගේ යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය [පස්වන දිනය]
විවාදය කල් තබන ලදී.

කල් තැබීමේ යෝජනාව

1964 ජූලි 15 වන බදද

නිවේදන

තේරීම් කාරක සභාවේ වාර්තාව

ව්‍යවස්ථාදායක සභාවර කාරක සභා

පිළිගත්වන ලද පෞද්ගලික මන්ත්‍රීවරයකුගේ කෙටුම්පත් පණත :
National Council of the Young Men's Christian Associations of
Ceylon (Incorporation) Bill—[ආර්. සිංහලේටන්-සැමන් මයා.]
පළමුවන වර කියවන ලදී.

අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමාගේ කථාව :

ස්ත්‍රීන්ගේ යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය [හයවන දිනය]
විවාදය අවසන් කරන ලදී.

பாராளுமன்ற விவாதங்கள்

(ஹன்சாட்)

பிரதிநிதிகள் சபை

அதிகாரபூர்வமான அறிக்கை

(பிழை திருத்தப்படாது)

பிரதான் உள்ளடக்கம்

1964, ஜூலை 14, செவ்வாய்க்கிழமை

[நிகழ்ச்சித் தொடர்]

மகாதேசாதிபதியினது உரை :

உரை மீதான விவாதம் [ஐந்தாம் நாள்]

விவாதம் ஒத்திவைக்கப்பெற்றது

ஒத்திவைப்புப் பிரேரணை

1964, ஜூலை 15, புதன்கிழமை

அறிவிப்புக்கள்

தெரிவுக் குழுவினது அறிக்கை

சட்டவாக்க நிலையற் குழுக்கள்

தனி அங்கத்தவர் மசோதா :

National Council of the Young Men's Christian Associations of Ceylon

(Incorporation) Bill :—[திரு. ஆர். சிங்கஸ்டன் சமன்] :

முதன்முறை மதிப்பிடப்பெற்றது

மகா தேசாதிபதியினது உரை :

உரைமீதான விவாதம் [ஆறாம் நாள்]

விவாதம் முடிவுற்றது.

Volume 56
No. 6

Wednesday,
15th July, 1964

PARLIAMENTARY DEBATES

(HANSARD)

HOUSE OF REPRESENTATIVES

OFFICIAL REPORT

(Uncorrected)

PRINCIPAL CONTENTS

Tuesday, 14th July, 1964

[Continuation of Proceedings]

GOVERNOR-GENERAL'S SPEECH :

Debate on the Address [Fifth Day]

Debate Adjourned

ADJOURNMENT MOTION

Wednesday, 15th July, 1964

ANNOUNCEMENTS

SELECTION COMMITTEE REPORT

LEGISLATIVE STANDING COMMITTEES

PRIVATE MEMBER'S BILL :

National Council of the Young Men's Christian Associations of Ceylon

(Incorporation) Bill—[Mr. R. Singleton Salmon] :

Read the First time

GOVERNOR-GENERAL'S SPEECH :

Debate on the Address [Sixth Day]

Debate concluded

නියෝජිත මන්ත්‍රී මණ්ඩලය

1964 ජූලි 14 වන අගහරුවාදා

[1964 ජූලි 14 වන අගහරුවාදා නිල වාර්තාවේ 622 වන තීරයේ සිට ඉතිරි වැඩ කටයුතු.]

අග්‍රාණ්ඩකාරතුමාගේ කථාව ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදය [පස්වන දිනය]

மகா தேசாதிபதியின் பேச்சு

நன்றியுரை மீதான விவாதம்

[ஐந்தாம் நாள்]

GOVERNOR-GENERAL'S SPEECH DEBATE ON THE ADDRESS [FIFTH DAY]

අ. හා. 5.47

වන් නිත්‍යායක මයා.

(திரு வன்னிநாயக்க)

(Mr. Wanninayake)

ගරු කථානායකතුමනි, අමතකවීමට පෙර වචනයක් කියන්නට ඔබ, මට ප්‍රථම කථා කළ මන්ත්‍රීතුමා සඳහන් කළ කාරණයක් ගැන. එතුමා කීවා, ඉන්දියානු ප්‍රශ්නය විසඳීමට එක්සත් ජාතික පක්ෂය කිසි උත්සාහයක් කළේ නැත කියා. නමුත්, එක්සත් ජාතික පක්ෂය ඉන්දියානු ප්‍රශ්නය පිළිබඳව අනුගමනය කළ ප්‍රතිපත්තිය නිසා නොවේ නම් අද ඔය ආසනවල සිටින මන්ත්‍රී වරුන්ගෙන් යටත් පිරිසෙයින් විසි දෙනකු පමණ ඔය ආසනවල නොසිටින බව මම මේ අවස්ථාවේදී කියන්නට කැමතියි. ඒ කාරණය සම්බන්ධව ඊට වැඩි විස්තරයක් කරන්නට මම අදහස් කරන්නෙ නැහැ. පළමුවැනි පාර්ලිමේන්තුව රැස් වුණු අවස්ථාවේදී මෙම ගරු සභාවේ සිටි මන්ත්‍රීවරුන් කවුරුන්ද කියා ටිකක් පරීක්ෂා කර බලුවා නම්—විශේෂයෙන්ම උඩරට ප්‍රදේශයෙන් පත්ව ආ මන්ත්‍රී වරුන් කවුරුන්ද කියා පරීක්ෂා කර බලුවා නම්—ඔය කාරණය තවදුරටත් පැහැදිලි

වෙනවා ඇති. ගරු කථානායකතුමනි, අපේ ගම්බද කියමනක් තිබෙනවා, ගඟෙන් වතුර බිබී මුහුදට ආවච්ඡන්දාය කියා. අන්න ඒ කියමන මට මේ අවස්ථාවේදී මතක් වෙනව. එදා එක්සත් ජාතික පක්ෂය අනුගමනය කළ ප්‍රතිපත්තිය නිසා අද යටත් පිරිසෙයින් ඔය පැත්තේ සිටින මන්ත්‍රීවරුන්ගෙන් 20 දෙනකුට පමණ ඔය ආසනවලට එන්නට ලැබුණාය කියන කාරණය සත්‍යයක් හැටියට මධ්‍යස්ථව කල්පනා කරන අය පිළිගන්නවා ඇති.

ඇල්බට් මයා.

(திரு. அல்பேட்)

(Mr. Albert)

එක්සත් ජාතික පක්ෂය ඉන්දියානු ප්‍රශ්නය විසඳවා නම් අද ප්‍රශ්නයක් තැනැයි නෙ.

වන් නිත්‍යායක මයා.

(திரு வன்னிநாயக்க)

(Mr. Wanninayake)

මම කීවෙ එක ප්‍රශ්නයක් ගැන පමණයි. අද බොහොම ලොකුවට කථා කරනවා තුනෙන් දෙකක් ඡන්දය ගැනීම ගැන. නමුත් එවැනි තත්ත්වයක් දිගින් දිගටම තිබුණා නම් තුනෙන් දෙකක් ඡන්දය ගැනීමක් ගැන කථා කිරීමටවත් අවකාශයක් ලැබෙන්නෙ නැහැ. මම කියනවා, සමහර දේශපාලන පක්ෂ එදා ඉන්දියානු වන්ට ඡන්ද බලය අහිමි කිරීම ගැන විරුද්ධ වුණු බව. ඒක ප්‍රතිපත්තියක් වශයෙන් ඒ පක්ෂ අනුගමනය කළ කරුණක්. අපේ මුදල් ඇමතිතුමාගේ පක්ෂයත්, තවත් පක්ෂ කීපයකුත් ඉන්දියානු වන්ට ඡන්ද බලය අහිමි කිරීම ගැන සම්පූර්ණයෙන්ම විරුද්ධ වුණා. ඒකත් ප්‍රතිපත්තියක් හැටියට ඒ පක්ෂ අනුගමනය කළ දෙයක්. මම මීට වඩා ඒ ගැන කථා කිරීමට බලාපොරොත්තු වෙන්නෙ නැහැ.

ගරු කථානායකතුමනි, ඊළඟට හවුල් රජයේ රාජාසන කථාව ගැන කථා කරන්නට පෙර, ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂය විසින් මෙයට පෙර ඉදිරිපත් කරන ලද රාජාසන කථාවල අඩංගු කරුණු කීපයක් ගැන වචන දෙක තුනක් සඳහන් කරන්නට කැමතියි. බණ්ඩාරනායකතුමාගේ රජයත්, බණ්ඩාර නායක මැතිණියගේ රජයත් අතර සමාන

[වත් නිත්‍යයක මයා.]

කම් කීපයක්ම තිබෙනවා. ඒ වාගේම අසමානකම් කීපයකුත් තිබෙනවා. බණ්ඩාර නායක මැතිතුමාගේ රජය මහජනතාව ඉදිරියට ගොස් හවුල් ආණ්ඩුවක් පිහිටු වීම සඳහා මහජනතාවගේ ඡන්දය ලබාගෙන හවුල් ආණ්ඩුවක් මේ රටේ පිහිටෙව්වා. එසේ පිහිටුවා කාලයක් තිස්සේ ආණ්ඩුව කර ගෙන ගොස්, තවදුරටත් හවුල් ආණ්ඩුවක් පවත්වාගෙන යන්නට අපහසු නිසා, මහජනතාවගේ කැමැත්ත විමසන්නේ නැතුව ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ ආණ්ඩුවක් අවසානයේදී පිහිටුවා ගත්තා. බණ්ඩාරනායක මැතිණිය පළමුකොටම මහජනතාවගේ කැමැත්ත ඇතුළු ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ ආණ්ඩුවක් පිහිටුවාගෙන, කලක් රට පාලනය කරගෙන ගොස්, වැඩිදුරටත් කරගෙන යන්නට බැරිකම නිසා හවුල් ආණ්ඩුවක් අවසාන කාලයේදී පිහිටුවා ගත්ත. මම ඒ ගැන දොස් කියනවා නොවෙයි; ඒ දෙකේ සමාන අසමානකම් පෙන්වා දුන්නා පමණයි. බණ්ඩාරනායක මැතිතුමා පටන් ගත්තේ හවුල් ආණ්ඩුවකින්, කෙළවර කළේ ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ ආණ්ඩුවකින්. බණ්ඩාරනායක මැතිණිය පටන් ගත්තේ ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ ආණ්ඩුවකින්; කෙළවර කළේ හවුල් ආණ්ඩුවකින්.

විවියන් ගුණවර්ධන මිය. (පළාත් පාලන හා ස්වදේශ කටයුතු පිළිබඳ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්)

(තිරුමති විවියන් ඉරිසාරි—දුරුණු රාජ්‍ය, දුරුණු විවකාර අමාත්‍යාංශයේ පාරාමුක්කරු කාරියතරිසි)

(Mrs. Vivienne Goonewardene—Parliamentary Secretary to the Minister of Local Government and Home Affairs)

කෙළවර කළා නොවෙයි, තවම පටන් ගත්තා පමණයි.

වත් නිත්‍යයක මයා.

(තිරු වන්නිනායක)

(Mr. Wanninayake)

ඉස්සර තිබුණු හවුල් ආණ්ඩුවට මොකද වුණේ කියා අප කවුරුත් දන්නවා. මේ ආණ්ඩුවට මොකක් වෙද කියා අනාගත වාක්‍ය කියන්නට මා දන්නේ නැහැ. අනාගත වාක්‍ය කියන්නට බලාපොරොත්තු

වෙන්නෙත් නැහැ. මා කිව්වෙ මේ ආණ්ඩු දෙක අතර තිබෙන සමාන අසමානකම් ගැන පමණයි. දැනට සම්බන්ධ වී සිටින දේශපාලන පක්ෂ දෙක අතර මූලික වශයෙන් මතභේදයක් තිබෙනවා. අගමැති නිය ඇතුළු ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ නායකයන් කියනවා, “අපි, මේ ආණ්ඩුව බණ්ඩාරනායක ප්‍රතිපත්ති අනුව රටට යහපතක් කරමින් මෙතෙක් කල් පවත්වාගෙන ආවා. අපට තවදුරටත් මෙය කර ගෙන යන්නට ශක්තිය තිබෙන නමුත් වඩා හොඳින් ජනතාවට සේවය කරන්න මේ ප්‍රගතිශීලීන්ගේ සහයෝගය ලබා ගන්නා” ය කියා. එහෙත් ලංකා සමසමාජ පක්ෂයේ නායකයින් කියනවා, බණ්ඩාරනායක මහතාගේ මැදුම් පිළිවෙත හෙවත් මධ්‍යම ප්‍රතිපදාව සම්පූර්ණයෙන් කඩා බිඳ වැටුණාය, එයින් මේ ආර්ථික ප්‍රශ්න හෝ වෙවා, සාමාජික ප්‍රශ්න හෝ වෙවා විසඳන්නට පුළුවන්කමක් නැත කියා. ඒ වගේම ඒ අය තවදුරටත් කියනවා, ඒ ක්‍රමය බිඳ දැමූ නිසා, ඊට වඩා දුරට මෙය ගෙන යන්නට බැරි නිසා, අපෙන් සහාය ඉල්ලූ නිසා අපේ සහාය රජයට දෙනවා කියා.

විවියන් ගුණවර්ධන මිය.

(තිරුමති විවියන් ඉරිසාරි)

(Mrs. Vivienne Goonewardene)

ඉතින්, තමුසෙට ඒ ගැන තියෙන කැක්කුම මොකක්ද?

වත් නිත්‍යයක මයා.

(තිරු වන්නිනායක)

(Mr. Wanninayake)

ඇයි මට කැක්කුමක් නැත්තේ? කැක්කුම තියෙන්නේ මැතිනියට විතරක්ද? කැක්කුම කියන එක අප කාටත් පොදු එකක් නේ. ඒ නිසා මේ හවුල් පක්ෂ දෙක අතර මූලික මතභේදයක් තිබෙන බව පැහැදිලි කාරණයක්. මේ පක්ෂ දෙක පරස්පර විරෝධී මත දෙකක් දරණ බව එයින් පෙනී යනවා.

පළමුකොටම ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ මේ රජය 1960 දී ඉදිරිපත් කළ රාජ්‍ය කථාව මා ලග තිබෙනවා. මේ රාජ්‍ය කථාවල සෑම අවුරුද්දේම වගේ ඉදිරිපත් වන සමහර කරුණු තිබෙනවා. එහෙත් විවාදය අවසන් වීමෙන් පසු ඒ කරුණු ගැන කටයුතු කිරීමත් අවසාන කරනවා.

මේ වර ඒවායින් එකක් දෙකක් අඩංගු කර නැහැ. 1960 රාජාසන කථාවෙන් මේ විධියේ පොරොන්දුවක් වුණා.

“ලංකාවේ පදිංචිව සිටින ඉන්දියානු ජාතිකයින් ගෙන් පැවතෙන්නන් පිළිබඳ ප්‍රශ්නය සතුටුදායක ලෙස නිරාකරණය කර ගැනීම සඳහා මගේ අග මැතිතුමිය කටයුතු කරනු ඇත.”

1961 රාජාසන කථාවේදීත්, 1962 කථාවේදීත් ඒ ගැන සඳහන් කර තිබුණි. ගිය අවුරුද්දේදී එකක් කිව්ව. ගිය අවුරුද්ද කිව්ව, නේරුතුමා සමග සාකච්ඡා කර තමයි, මෙය විසඳිය යුතු කියා. එහෙම වුණත් විසඳන්න බැරි තත්ත්වයකුයි, දැන් ඇවිත් තිබෙන්නෙ.

ඇල්බට් මයා.

(තිரு. අල්බට්)

(Mr. Albert)

1948 ඉදලන් ඕක කියනව.

වන්නිනායක මයා.

(තිரு. වන්නිනායක)

(Mr. Wanninayake)

ඒ වගේම 1960 රාජාසන කථාවේ මෙසේත් සඳහන් වුණා :

“ආණ්ඩු ක්‍රම ව්‍යවස්ථාව වෙනස් කර සමූහාණ්ඩු ක්‍රමයේ ආණ්ඩුවක් පිහිටුවීම සඳහා විධිවිධාන යොදනු ලැබේ.”

ගැමදාම ඒ කරුණු සඳහන් කරන නමුත්, විවාදය අවසන් වීමත් සමග ඒ කරුණු ගැන ක්‍රියා කිරීමත් අවසාන කර නව. මේවර ඒකත් නැහැ. සමහරුන් කියනවා, එහෙම කළේ ලංකා සමසමාජ පක්ෂය සමග සම්බන්ධ වුණු නිසයි කියා. මොන කාරණයක් නිසා එසේ කළාදැයි මුදල් ඇමතිතුමා තමාගේ පිළිතුරු කථාවේදී සඳහන් කරනවා ඇතැයි මා බලාපොරොත්තු වෙනව.

1960 රාජාසන කථාවෙහි සඳහන් වූ, එහෙත් මෙතෙක් ඉටු නොකරන ලද තවත් පොරොන්දු හුණක් තිබෙනවා.

“ජනතාවගේ හිතසුව පිණිසත්, සාමයේ, විනයේ හා මනා රාජ්‍ය පාලනයේ යහපත පිණිසත්, මර්දන ලක්ෂණ නොමැතිව නීතියත් සාමයත් සිරිවම රැකීමට මගේ ආණ්ඩුව අදහස් කරයි”

මේ කාරණය ගැන බලමු. පසුගිය ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ පාලන සමයෙන් දෙකෙන් පංගුවක්ම සොල්දාදුවන්ගේ බලයෙන් හා හදිසි නීතියේ පිහිටෙන් පාලනය කළ බව අප කවුරුනුත් දන්න දෙයක්. ඒ නිසා 1960 රාජාසන කථාවෙන් වූ ඒ පොරොන්දුවක් ඉෂ්ට කිරීමට ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ ආණ්ඩුවට බැරි වූ බව පිළිගන්නට සිදු වී තිබෙනවා.

“මහජනයාගේ සංස්කෘතික, ආගමික හා ආර්ථික අපේක්ෂාවලට ගැලපෙන පරිදි ජාතික අධ්‍යාපන ක්‍රමයක් ආරම්භ කරනු ලැබේ.”

මේ පොරොන්දුව ඉෂ්ට කරන්නටත් ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ ආණ්ඩුවට බැරි වුණා. ඒ බව ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ ගරු මන්ත්‍රීවරුන් පිළිගත යුතුයි.

ඇල්බට් මයා.

(තිரு. අල්බට්)

(Mr. Albert)

ජාතික අධ්‍යාපන ක්‍රමයක් ඇති කර තිබෙනවා.

වන්නිනායක මයා.

(තිரு. වන්නිනායක)

(Mr. Wanninayake)

ජාතික අධ්‍යාපන ක්‍රමයක් තවම ඇති කර නැති බව අධ්‍යාපන ඇමතිතුමා කියා තිබෙනවා.

ඇල්බට් මයා.

(තිரு. අල්බට්)

(Mr. Albert)

ජාතික අධ්‍යාපන ක්‍රමයක් ඇති කර තිබෙනවා.

වන්නිනායක මයා.

(තිரு. වන්නිනායක)

(Mr. Wanninayake)

නැහැ. ඒ පිළිබඳව යෝජනාවක් ඉදිරිපත් කර තිබෙනවා පමණයි.

ඇල්බට් මයා.

(තිரு. අල්බට්)

(Mr. Albert)

නැහැ. එහෙම නොවෙයි.

වන්නිනායක මයා.

(තිரு. வன்னிநாயக்க)

(Mr. Wanninayake)

එහෙම නම් ජාතික අධ්‍යාපන ක්‍රමයක් ඇති කර අවසාන වෙලාද මේ ධවල පත්‍රිකා වක් ඉදිරිපත් කර තිබෙන්නේ? ධවල පත්‍රිකාව කියන්නේ මොකක්ද කියා හොයලා බලන්න.—[බාධා කිරීමක්.]

තවත් කාරණයක් මෙසේ යි :

“සෑම ආගම්වලටම අයත් විශාරද පුද්ගලයින් පෙනී සිටින අධ්‍යාපන මණ්ඩලයක් මගින් රජයේ පාසල් පාලනය කරනු ලැබේ.”

මේකත් ඉටු වී නැහැ. තවත් එකක් මෙසේ යි :

“..... ප්‍රායෝගික විෂයයන් ඉගැන්වීම සම්බන්ධ යෙන් වැඩියෙන් අවධානය යොමු කෙරේ. ඔහු අංශ පාඨශාලා පිළිබඳ ආදර්ශ වැඩ පිළිවෙළක් පවත් ගනු ලැබේ.”

මේකත් ඉටු නොවුණු කාරණයක්. තවත් පොරොන්දු මෙසේ යි :

“දිප ව්‍යාප්ත පදනමක් උඩ, කාර්මික අධ්‍යාපනය දියුණු කිරීම පිණිස ඉතා ඉහළම ප්‍රමුඛත්වය මගේ ආණ්ඩුව විසින් දෙනු ලැබේ.”

මේ රටේ තරුණයන් සඳහා ජාතික සේවා වැඩ පිළිවෙළක් මගේ ආණ්ඩුව ඉදිරිපත් කරයි. රැකියා නොමැතිකම, හා ප්‍රමාණවත් නොවන රැකියාවල යෙදී සිටීමේ කාරණය ගැන සලකා බලනවා ඇත.

..... ගෙවල් සෑදීමට අවශ්‍ය ද්‍රව්‍යවල මිල අඩු කිරීමට විධිවිධාන යෙදීමටත්, හැකි සෑම අවස්ථා වකම, පොල් අතු සෙවිලි කළ පියසි වෙනුවට උච්ච හලවල් තැනවීමෙන් ගම්බදව ඇති නිවාසවල තත්ත්වය දියුණු කිරීමටත්, පාලපත් පිළිබඳ ප්‍රශ්නය ඉක්මනින් විසඳා ගැනීමටත්, අදහස් කර තිබේ.

මධ්‍යස්ථ ආදායම් ලබන අයට, පුද්ගලික ඇප පිට ගෙවල් තැනීම, ගෙවල් වැඩි දියුණු කිරීම හා විශාල කිරීම සඳහා රුපියල් දෙදහස් දක්වා ණය ලබා ගැනීමට හැකි වන සේ ව්‍යවස්ථාවන් ඉදිරිපත් කරනු ලැබේ.”

රුපියල් දෙදහස බැගින් ණය දීමේ කාරණය ගැන නම් ව්‍යවස්ථා ඉදිරිපත් කළ බව ඇත්තයි. නමුත් එක එක ඡන්දදායක කොට්ඨාශයෙන් කී දෙනෙකුට ණය මුදල් ලැබී තිබෙනවාද කියා සොයා බැලුවොත්, මේ පොරොන්දුවේ තත්ත්වයන් කෙබඳු දැයි පෙනී යනවා ඇත.

“අවශ්‍ය ආහාර ද්‍රව්‍යවල හා අනිකුත් වෙළඳ ද්‍රව්‍ය වල මිල පහත හෙළීම සඳහා දැනට පවතින ආහාර පාලන ප්‍රතිපත්තිය නැවත සලකා බලනු ලැබේ.”

සු. බී. විරසේකර මයා.

(திரு. யூ. பி. வீரசேக்கரா)

(Mr. U. B. Weerasekara)

කර තිබේ.

වන්නිනායක මයා.

(திரு. வன்னிநாயக்க)

(Mr. Wanninayake)

කර තිබේ. ආහාර මිල හොඳටම බැහැල තිබෙනවා. මෙන්න තවත් එකක්.—[බාධා කිරීම්.] මේවා කියනවට වැඩි පුර කාමති නැහැ වගෙයි.

“සෞඛ්‍ය හා වෘත්තීය ආරක්ෂණ සඳහාත්, ඔහු වයස් විශ්‍රාම වැටුප් සඳහාත්, තව තවත් ක්‍රම.....”

ඇල්බට් මයා.

(திரு. அல்பேட்)

(Mr. Albert)

ඇයි රක්ෂණ ක්‍රමයක් නැද්ද?

වන්නිනායක මයා.

(திரு. வன்னிநாயக்க)

(Mr. Wanninayake)

සෞඛ්‍ය රක්ෂණ ක්‍රමයක් මේ රටේ තිබේ නවද? වෘත්තීය රක්ෂණ ක්‍රමයක් තිබෙන වද මේ රටේ?

මෙන්න තවත් එකක් :

“රජයේ ඉඩම් විශාල ප්‍රමාණයක් ඉඩම් තැනි ගොවීන් අතර බෙදා දීමට කටයුතු සලසනු ඇත.”

මා ඒ ගැන වචනයක් කියන්න ඕනෑ. මා එන්නේ හුඟක් ගොවීන් සිටින වන්නි ප්‍රදේශයක සිටයි. ඒ පළාතේ ඉඩම් බෙදා දී තිබෙන හැටියට—

ඇල්බට් මයා.

(திரு. அல்பேட்)

(Mr. Albert)

අපේ කොට්ඨාශවල දී තිබෙනවා.

වන්නිනායක මයා.

(திரு. வன்னிநாயக்க)

(Mr. Wanninayake)

අපේ කොට්ඨාශයේ දී නැහැ. රජයේ ඉඩම් වුවමනා නම් කළ යුත්තේ බලහත් කාරයෙන් ගිහිනි එහි පදිංචි වීමයි. ඉඩම් දීමේ ක්‍රමය හරි හැටි ක්‍රියාවේ යොදවන්නේ නැති එකයි වරද. රජයේ ඉඩමක් ලබා

ගැනීම පිණිස ඉල්ලුම් පත්‍රයක් දැමීමෙන් ඉඩම ලැබෙන්නට අඩු ගණනේ අවුරුදු 3 ක් පමණ ගත වෙනවා. [බඩාකිරීම්] මේවා කියන්නට ගරු මන්ත්‍රීවරු කැමති නැති බව පෙනුවා. නමුත් කථානායක තුමනි, මට ඒ ගැන කරන්න දෙයක් නැහැ. මෙන්න තවත් ප්‍රකාශයක් :

“වෙනත හා සංඝා කොමිෂමේන්, ජාතික වැටුප් ක්‍රම සංවිධාන කොමිෂමේන් වාර්තා සැලකිල්ලට භාජන වෙයි.”

මේ කාරණය ගැන අද රජයේ සේවක යන් අතර විශාල කලකිරීමක් තිබෙනවා. ලොකු මුදලක් වියදම් කර වැදගත් පුද්ගලයන් කීප දෙනෙකුගේ කාලය මිඩංගු කර වාර්තාවක් ඉදිරිපත් කළා. ඒ ගැන කල්පනා කර බැලීමක්වත් තවම මේ රජයෙන් කර නැහැ. ඒ නිසා රජයේ සේවකයන් තුළ ඒ ගැන ලොකු කලකිරීමක් තිබෙන බව අපි කවුරුත් දන්නවා.

ඊළඟට වත්කම් සහ ණය තුරුස් යටතේ තවත් ස්ථානයක මෙසේ සඳහන් වී තිබෙනවා :

“.....යන අය හා ඒ අයවලුන්ගේ භාග්‍යාවත් හා දරුවන් විසින් අවුරුදු පනහ වත්කම් සහ ණය තුරුස් එළිදරව් කිරීමට සලස්වන ව්‍යවස්ථා කෙටුම්පතක් ද, ඉදිරිපත් වේ.”

පර්සි වික්‍රමසිංහ මයා.

(ති.රු. பேர்ஸி விசுரமசிங்ஹ)
(Mr. Percy Wickremasinghe)

ඔක ප්‍රස් කාපු පොතක්.

වත්තිනායක මයා.

(ති.රු. வன்னிநாயக்க)
(Mr. Wanninayake)

මේ තමයි පටන් ගත් එක. මේවා කීම ගැන ගරු මන්ත්‍රීන් තුළ වැඩි ප්‍රසාදයක් නැතිවා වගෙයි. ඒ නිසා මම එය සම්පූර්ණයෙන් අත්හැර දමනවා. මේ සියල්ලක්ම කියවන්න ගියොත් මගේ කාලය අපතෙයනවා.

හොඳයි, දැන් ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂ යුගය ඉවරයි. දැන් අප හමුවේ තිබෙන්නේ හවුල් ආණ්ඩුවේ රාජාසන කථාවයි. විස්තර කියන්න මට කාලය මදි නිසා මූලික වශයෙන් මා කියන්න කැමතියි. මේ රට ප්‍රධාන වශයෙන් මුහුණ පා තිබෙන ප්‍රශ්නවලට පිළිතුරු මේ රාජාසන

කථාවේ ඇතුළත් වී නැති බව. මධ්‍යස්ථ කල්පනා කරන කවුරුත් වුණත් එය පිළිගන්න ඕනෑ. බෙන්තර-ඇල්පිටියෙ ගරු මන්ත්‍රීතුමාට මම ගෞරව කරනවා, අවංක ප්‍රකාශයක් කිරීම ගැන. එතුමා කිව්වා, ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ නායකයන් තුන් තුන්වලදී කොයි විධියෙන් කිව්වත් මේ හවුල් රජය පිහිටෙව්වේ, ඒ ආරම්භ කළ වැඩ පිළිවෙළ සාර්ථක අන්දමින් කරගෙන යාමට ඒ ආණ්ඩුවේ ඇමති මණ්ඩලයට පුළුවන්කමක් තිබුණේ නැති නිසාය කියා. ඒ අවංක ප්‍රකාශය ගැන මම එතුමාට අවංකව ප්‍රශංසා කරනවා.

ඇල්බට් මයා.

(ති.රු. அல்பேட்)
(Mr. Albert)

අපි බොරු කියන්නේ නැහැ, කවදුවත්.

වත්තිනායක මයා.

(ති.රු. வன்னிநாயக்க)
(Mr. Wanninayake)

බොහොම හරි. මම ඒ කීම ගැන එකඟ වෙනවා.

රජයේ සේවයට බාධා පමුණුවන සේවකයන් අනිවාර්යයෙන් විශ්‍රාම ගැන්වීමට වැඩ පිළිවෙළක් ඇති කරන බව මේ කථාවේ කියා තිබෙනවා. මේ බලය, මා හිතන විධියට රජයකට හැමදාම තියෙන දෙයක්. මෙය රාජාසන කථාවෙන් අමුතුවෙන් ප්‍රකාශ කළ යුතු දෙයක් නොවෙයි. වැඩට බාධා කරන, වැඩ අතපසු කරන, වැඩ පැහැර හරින නිලධාරීන් අස් කිරීමේ බලය රජයකට තිබිය යුතුමයි. මා හිතන විධියට එවැනි බලයක් නැත්නම් කිසිම රජයකට ආණ්ඩුවක් ගෙන යාමට පුළුවන් කමක් නැහැ. මෙවැනි දේ ගැන සඳහන් කර තිබුණත් මේ රටේ මූලික ප්‍රශ්න වන බඩු මිල ඉහළ යෑම ගැන, රුකිරක්ෂා හිඟය ගැන, ඉන්දියානු ප්‍රශ්නය ගැන, ඒ වගේම මේ ප්‍රශ්න සියල්ලටම හේතුව වූ සංවර්ධන කටයුතුවල අඩුපාඩුව ගැන, කිසිම දෙයක් සඳහන් වී නැහැ. අපට මුහුණ පාන්නට සිදු වී තිබෙන මේ දරුණු ප්‍රශ්න සියල්ලටම හේතුව අපේ සංවර්ධනයේ ඇති දුර්වලකමයි. සැලැස්මක් අනුව රටක් සංවර්ධනය කළ යුතු බව අද කවුරුත් පිළිගන්න දෙයක්. බණ්ඩාර නායක අගමැතිතුමා මේ කාරණය පිළිගෙන

Digitized by Noolaham Foundation
noolaham.org | aavanaham.org

ආණ්ඩුවෙන් අති විශාල අසමතාවක්. එතුමා කිව්වා, බණ්ඩාරනායක අගමැතිතුමා හවුල් ආණ්ඩුවකින් පටන් ගෙන කාලයක් ගත වන විට තනිකර ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයෙම ආණ්ඩුවක් පිහිටෙව්වය කියා. එහෙත් මැතිනියගේ ආණ්ඩුව මුලදී ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ ආණ්ඩුවක් හැටියට පිහිටුවාගෙන පසු කාලයකදී හවුල් ආණ්ඩුවක් බවට පරිවර්තනය කර තිබෙනවය කියා එතුමා ප්‍රකාශ කළා.

වත් නීත්‍යායක මයා.

(ශ්‍රී ල. වන්නිනායක)

(Mr. Wanninayake)

ඉතින් ඒක ඇත්තක් නොවෙයිද?

පී. බී. එම්. හේරත් මයා.

(ශ්‍රී ල. ඊ. පී. ආර්. ටී. ආර්. ටී.)

(Mr. T. B. M. Hearth)

තමුත්තාන්සෙට ඒක ඇත්තක් වගේ පෙනුනට මොකද අපට නම් එහෙම පෙනෙන්නෙ නැහැ. 1956 දී අගමැතිතුමා ගත් ප්‍රතිපත්තියෙන්, 1960 ජූලි මාසයේදී ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂය ආණ්ඩුවක් පිහිටුවීමේදී එම පක්ෂයත් අනෙක් වාමාංශික පක්ෂත් පිළිගත් ප්‍රතිපත්තිත් අතර ඒ තරම් දුරට වෙනසක් තිබෙන බවක් අපට නම් පෙනෙන්නට නැහැ. 1956 දී ප්‍රගතිශීලී පක්ෂ සියල්ලක්ම එක් තුනත් සමහර විට එක පක්ෂයක් දෙකක් එක් වී වුණත් හවුල් ආණ්ඩුවක් නම් ඇති වුණේ නැහැ. එහෙත් ප්‍රගතිශීලී පක්ෂ එක්සත් වී ක්‍රියා කිරීමෙන් තමයි 1956 දී මහජනතාවගේ ජනතා ජයග්‍රහණය ලබා ගන්නා පුළුවන් වුණේ. එදා ජයග්‍රහණය සඳහා එකතු වී කටයුතු කිරීමෙන් ලත් ඉතා වැදගත් අත් දැකීම් සහ පාඩම් 1960 මාර්තු මැතිවරණයේදී අමතක කළා. ඒක පිළිගන්න ඕනැ. ප්‍රගතිශීලීන් තමන් ලත් අත් දැකීම් අනුව ඉගෙන ගත් පාඩම් අමතක කිරීම නිසා තමයි 1960 මාර්තු මාසේ පැවැත්වුණු මහා මැතිවරණයෙන් පස්සෙ තිස්තුන් දවසක ආණ්ඩුවක් මේ රටේ ඇති කරන්නට එක් සත් ජාතික පක්ෂයට පුළුවන් වුණේ. ඒ ආණ්ඩුවෙහිත්, මහජනයට හොඳාකාර පෙනී ගියා ජනතාව 1956 දී බිහි කළ ආණ්ඩුවේ අගය. 1956 දී පරාජයට පත් වූ තමුත්තාන්සෙලා ඊට පසුවත් යම්කිසි වැදගත්

ප්‍රතිපත්ති උඩ ගමන් කරවීමේදී මහජන යා බලාගෙන සිටියා. ඒ බලාපොරොත්තුව ඉෂ්ට වුණේ නැහැ. ඒ වෙනුවට මොකක්ද මහජනයට ලැබුණේ? තිස්තුන් දවසේ ඔය පාර්ලිමේන්තුව ආවට පස්සෙ පමණක් නොවෙයි, එය විසුරුවා හැරියට පස්සෙන් ගත වුණු මාස කීපය තුළම මේ රටේ ගම් වලත්, නියම්ගම්වලත්, නගරවලත්, හැම තැනම හිටපු එක්සත් ජාතික පක්ෂයෙ කොටස්වල යකඩ සපත්තුවට පැගෙන්නයි සාමාන්‍ය ජනතාවට සිද්ධ වුණේ. පැරණි අධිරාජ්‍යවාදී ගමනම ගෙන යන්නයි ඔය තිස්තුන් දවසෙ ආණ්ඩුව මහත් සි ගත්තේ. එහි ප්‍රතිඵලය වුණේ තැවතත් වරක් මේ රටේ ප්‍රගතිශීලී පක්ෂ එකතු වී ප්‍රතිශාමී බලවේගයට විරුද්ධව ක්‍රියා කරන්න පටන් ගැනීමයි. ඒ අනුව ජූලි මැතිවරණයේදී ප්‍රගතිශීලී හැඟීම් ඇති සියලුම පක්ෂ එකමුතු වී මැතිවරණ සටන් වැළැක්වීමේ ගිවිසුමක් ඇති කර ගෙන තමයි මැතිවරණ කටයුතුවල යෙදුණේ. යම් විධියකින් යාපහුවෙ ගරු මන්ත්‍රීතුමා කියනව නම් 1960 ජූලි මැතිවරණයෙන් ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂය පමණක් ජය ගත්තාය කියලා, ඒ ප්‍රකාශය සම්පූර්ණයෙන් වැරදියි. 1960 ජූලි මැතිවරණයෙන් ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂය පමණක් නොවෙයි ජය ගත්තේ.

වත් නීත්‍යායක මයා.

(ශ්‍රී ල. වන්නිනායක)

(Mr. Wanninayake)

ආණ්ඩුවක් පිහිටුවීම ගැනයි මම කිව්වෙ.

පී. බී. එම්. හේරත් මයා.

(ශ්‍රී ල. ඊ. පී. ආර්. ටී. ආර්. ටී.)

(Mr. T. B. M. Herath)

තේරෙන්නෙ තැත්නම් කරුණා කර මා කියන දේ අහගන්න. කියලා ඉවර වුණාම තමුත්තාන්සෙට තේරුම් යාටි. ආණ්ඩුවක් පිහිටුවීමෙ ප්‍රශ්නය මතු වුණේ දෙවනුවයි. පළමුවෙන්ම ප්‍රශ්නය වෙලා තිබුණේ මැතිවරණයට මුහුණ දීමයි. මන්ත්‍රීවරුන් තෝරන අවස්ථාවෙ ප්‍රතිශාමීන් පරාජය කරන්න පුළුවන් වුණේ ප්‍රගතිශීලීන් සම්බන්ධ වී එකමුතු වීම නිසයි. ඒ නිසයි 1960 ජූලි මැතිවරණයෙන් පස්සෙ තමුත්තාන්සෙලාට ආණ්ඩුවක් පිහිටුවන්න

යන සටන වඩාත් ශක්තිමත් කර වැඩි දියුණු කිරීම සඳහා ජුනි මස 11 වැනි දින සභාග ආණ්ඩුවක් පිහිටුවීමෙන් මාගේ ආණ්ඩුවේ පදනම පුළුල් කරන ලදී.”

මම නැවතත් කියවන්නම්. මේ කොටස තමුත් නාත්තේ මතක තබා ගන්න.

“ප්‍රතිශාමී හා යටත් විජිතවාදී බලයට විරුද්ධව ගෙන යන සටන වඩාත් ශක්තිමත් කර වැඩි දියුණු කිරීම සඳහා.....”

ඒක තමයි මේ හවුල් ආණ්ඩුවේ පදනම, පරමාර්ථය. ඒ නිසා තමයි තමුත් නාත්තේට මෙපමණ රිදුණේ. ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ ආණ්ඩුව යම් යම් ප්‍රතිපත්ති ඔස්සේ ගමන් කළා. සමහර දුර්වලකම් තිබුණාය කියන එක අපි පිළිගන්නවා. ඒ කියන්නේ මහජනතාව බලාපොරොත්තු වන තරම් වේගයෙන් ආණ්ඩුව ඉදිරියට ගියේ නැත කියා අපි පිළිගන්නවා. කල්පයක් බඩගින්නේ සිටි මහජනතාව බලාපොරොත්තු වන්නේ දවසින් දෙකින් මෙය විසදීමයි. නමුත් ඒ දෙය සිදු නොවූ නිසා එය වඩාත් ඉක්මන් කිරීමට මේ පියවර ගන්නාය යි මෙහි කියා තිබෙනවා. එම නිසා, ආණ්ඩුව ගෙන යන්න බැරි නිසා මේ පියවර ගන්නාය කියනවා නම් එය වැරදියි.

වන්නිනායක මයා.

(තිල. வன்னிநாயக்க)

(Mr. Wanninayake)

අර මන්ත්‍රිතුමානෙ දැන් කිව්වෙ.

ඇල්බට් මයා.

(තිල. அல்பேட்)

(Mr. Albert)

කවුද ?

ටී. බී. එම්. හේරත් මයා.

(තිල. T. B. M. Herath)

(Mr. T. B. M. Herath)

කවුරු නිසා හෝ එහෙම අදහසක් තිබෙනවා නම් කරුණාකර එය ඉවත් කර ගන්නා ලෙස මම ඉල්ලා සිටිනවා. බැරිකම නිසා නොවෙයි, ඉක්මන් කළ යුතු නිසා.

ඊළඟට ඒ මන්ත්‍රිතුමා ප්‍රකාශ කළා, මැදි පිළිවෙත අසාර්ථක වූ නිසා මේ තත්ත්වයට බැස තිබෙනවාය කියා. අපි සමාජවාදී පියවරක් ඔස්සේ ගමන් කිරීම ආරම්භ

කර තිබෙන නිසා මැදි පිළිවෙතට වඩා සමාජවාදී පිළිවෙත තරකද කියා මම යාප හුවේ මන්ත්‍රිතුමාගෙන් (යු. බී. වන්නිනායක මයා.) අහන්න කැමතියි. සමාජවාදී ගමන තරක යයි දැන් මේ රටේ කාටවත් කියන්න පුළුවන්කමක් ඇත්තේ නැහැ. ඇයි ? එක්සත් ජාතික පක්ෂයන් දැන් සමාජවාදියි. එක්සත් ජාතික පක්ෂය සමාජවාදී නම් මේ පැත්තේ ආණ්ඩු කරන අපිත් සමාජවාදී නම් අනික් පක්ෂත් සමාජවාදී නම් මේ රට සමාජවාදී ගමන යාමට ලැස්ති වෙනවා නම් මැදි පිළිවෙතක් ගැන කතා කිරීමට වුවමනා නැහැ. හැමෝම සමාජවාදියි.

එදා මේ රට ප්‍රතිශාමී බලයට යට වී තිබුණු වේලාවේදී ප්‍රතිශාමී බලය එක වරටම බිඳින්නට බැරි නිසා අපේ ප්‍රතිපත්ති සකස් කර තිබුණා ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී සමාජවාදය කරා ගමන් කරනවාය කියා. එසේ කළේ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී මාර්ගයෙන් සමාජවාදී අවස්ථාව දක්වා ගමන් කිරීමටයි. එයින් අදහස් කළේ නැහැ, ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය එතැනින් නැවත්වීමට. 1952 ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ ප්‍රතිපත්ති ප්‍රකාශනය කියවා බැලුවොත් අපේ ප්‍රතිපත්තිය ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී සමාජවාදය බව පෙනී යනවා ඇති. ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදයෙන් පටන් ගෙන සමාජවාදය කරා ගමන් කිරීම අපේ ප්‍රතිපත්තියයි. ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදයෙන් පටන් ගෙන ප්‍රතිශාමීත්වය කරා ගමන් කිරීමට නැති නම් අධිරාජ්‍යවාදය කරා ගමන් කිරීමට ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂය කවදාවත් බලාපොරොත්තු වූයේ නැහැ. බලාපොරොත්තු වන්නේත් නැහැ. අපේ අගමැතිතුමාගේ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී සමාජවාදී අදහස් ඔස්සේ ගමන් කරමින් ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය මාර්ගයෙන් සමාජවාදය කරා ගමන් කිරීමටයි, මේ රජයේ ප්‍රතිපත්ති සකස් කර ගෙන යන්නේ. ඒවා යම් කෙනකුට හුරුස්සනවා නම් අපට කරන්න දෙයක් නැහැ. [බාධා කිරීමක්.]

මාර්ගය මධ්‍යමයි. මම එය තේරුම් කර දෙන්නම්. සමහරු කියනවා, සමාජවාදය ඇති කළ යුත්තේ විප්ලවයක් මගින්ය කියා. ඒ කියන්නේ කළකෝලහාලයක් ඇති කර, යුද්ධයක් ඇති කර හිටිහැටියේ මය කියායි. ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ

[වී. බී. එම්. හේරත් මහ.]

ප්‍රතිපත්තිය එය නොවෙයි. ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී ක්‍රමය අනුගමනය කරමින් ටිකින් ටික රට හැඩගස්වා අවසානයේදී සමාජවාදය කරා ගමන් කිරීමයි, අපේ ප්‍රතිපත්තිය. ඒ අනුව ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී ක්‍රමයෙන් අවුරුදු 8 ක් තුළ අපි රටවැසියා හැඩගස්වා සමාජ වාදී නම්නත්වයක් ඇති කොට, සමාජවාදී හැඟීම් මහජනයා තුළ ඇති කළා. දැන් සමාජවාදී අදහස් දරණ ඒවාට ගරු කරන වැඩි ගණනක් මේ රටේ සිටින නිසා විප්ලව යකින් තොරව මේ රටේ සමාජවාදය ඇති කිරීම සඳහා අපි සමාජවාදීන් සමග එකතු වී සිටින බව මම මේ අවස්ථාවේදී කියන්න කැමතියි. තමුත්තාන්සේලා කල්පනා කර නවා නම් රට අධිරාජ්‍යවාදය කරා ගමන් කරාවිය කියා එය කවදාවත් ඉටු නොවන බව මම යාපහුවේ මන්ත්‍රිතුමාට මතක් කරන්න කැමතියි.

පුරවැසි ප්‍රශ්නය ගැන එතුමා සඳහන් කළා. ඒ ප්‍රශ්නය අවුල් කළේ එතුමන්ලාම බව අපට නොකියා බැහැ. මේ පැත්තේ සිටින මන්ත්‍රිවරුන් 20 දෙනෙක් පමණ අද මෙහි අවුත් සිටින්නේ ඒ මන්ත්‍රි තුමන්ලාගේ ප්‍රතිපත්තිය නිසායයි කිව්වා. මම එකක් කියන්නම්. තමුත්තාන්සේලා අධිරාජ්‍යවාදීන්ට ගැනිකම් කරන පිරිසක්. ඉන්දියානු ප්‍රශ්නය මේ රටේ ඇති විමට හේතුව අධිරාජ්‍යවාදීන්ගේ පළිගැනීම බව තමුත්තාන්සේලා පිළිගන්න ඕන. 1818 කැරැල්ල ඇති වූ නිසා උාව හා මධ්‍යම පළාත්වල ජනතාවගෙන් පළිගැනීම සඳහා ඔවුන්ගේ ඉඩම් බලහත්කාරයෙන් ගෙන ඒවායේ වැඩ කිරීමට අධිරාජ්‍යවාදීන් විසින් ඉන්දියානුවන් ගෙන්වා ගත් බව පිළිගත් කාරණයක්. එසේ කළේ කැරැල්ල ඇති කිරීම ගැන පළිගැනීම සඳහායි. අධිරාජ්‍යවාදීන් යම් කිසි පියවරක් මේ රටේ ගත්තා නම් අධිරාජ්‍යවාදීන්ට පන්දම් අල්ලන තමුත්තාන්සේලාත් එහි කොටස් කාරයින් බව මම කියන්න ඕන. තවමත් තමුත්තාන්සේලා අධිරාජ්‍යවාදීන්ට පන්දම් අල්ලනවා. එහෙම නම් තමුත්තාන්සේලා තමයි මේ කට කොටස් කාරයෝ.

මේ ප්‍රශ්නය 1948 දී විසඳන්නට තිබුණා. තමුත් එය විසඳීමට තමුත්තාන්සේලා කිසි වක් කළේ නැහැ. මේ පාර්ලිමේන්තුවේදී

හෝ වෙනත් තැනකදී තමුත්තාන්සේලාට කියන්න තිබුණා, ඉංගිරිසිකාරයින් මේ රටෙන් යනකොට ඔවුන් මේ රටට ගෙනා ඉන්දියානුකාරයින්ගේ අරගෙනම යා යුතුය කියා. තමුත් එතරම් එහිතරකමක් හා කොඳු ඇටය ඇති එක පුද්ගලයෙක් සිටියාය කියා අපට කියන්න පුළුවන්කමක් නැහැ. එදා ලේසියෙන් එය කරන්නට තිබුණ. මා හිතන්නේ තමුත්තාන්සේලා උත්තර මන්ත්‍රණ සභාවේදී කොහෙද හිටිය. ඒ අවස්ථාවේ මෙපමණ ජනගහණයක් සිටියේ නැහැ. ප්‍රශ්නය මෙතරම් උග්‍ර වී තිබුණේ නැහැ. ඔය පනත හදා පුරවැසි කම් දෙන්නට නොවෙයි තමුත්තාන්සේලාට තිබුණේ සුද්දන්ට අරගෙන යන්න කියා කියන්නයි. එදා තමුත්තාන්සේලාට එහෙම තත්ත්වයක් තිබුණේ. තමුත් තමුත්තාන්සේලා සුද්දන් කියන කියන එකට ගැනිකම් කළා. ඇත්ත කථා කරන අයට හිර බත් කන්න සැලසුවා. ඇත්ත වශයෙන්ම තමුත්තාන්සේලාගේ ප්‍රතිපත්තිය වැරදි නිසයි මේ තත්ත්වය අද උග්‍රවී තිබෙන්නේ. ඒ නිසා ඉන්දියානු ප්‍රශ්නය පිළිබඳව යම්කිසි වැරද්දක් කර තිබෙනවා නම් ඒ වැරද්ද කර තිබෙන්නේ එක්සත් ජාතික පක්ෂය යන්න මා අවධාරණයෙන් ප්‍රකාශ කරනවා. සක්ක ගසා බේරෙන්න තමුත්තාන්සේලාට පුළුවන්කමක් නැහැ. නිදහස ලබා ගන්නා අවස්ථාවේදී මේ ඉන්දියානුවන් රැගෙන යන්නාය කියා තමුත්තාන්සේලා සුද්දන්ට කීවේ නැහැ. එහෙම කිව්වාය කියනවා නම් එසේ කිව්වේ නැත කියා අප කියනවා. ඕනෑම අභියෝගයක් පිළිගන්නට අපි ලැස්තියි.

අධ්‍යාපනය පිළිබඳවත් එතුමා කරුණු රාශියක් ප්‍රකාශ කළා. අප ජාතික අධ්‍යාපන ක්‍රමයක් සකස් කිරීම සඳහා කොමිසමක් පත් කළා. ඒ කොමිසමේ වාර්තාව ඉදිරිපත් කර තිබෙනවා. ඒ වගේම කාර්මික අධ්‍යාපනය සම්බන්ධව කොමිසමක් පත් කළා. ඒ වාර්තාවත් දැන් ඉදිරිපත් කර තිබෙනවා. ඒ වගේම විශ්ව විද්‍යාල කොමිෂන් සභාවකුත් පත් කර දැන් ඒ වාර්තාවත් ඉදිරිපත් කර තිබෙනවා. දැන් ජාතික අධ්‍යාපන ධවල පත්‍රිකාවක් සූදානම් කර තිබෙනවා. ඒවා තිබියදීත් රජය නිතම් සිටියේ නැහැ. ඒවා ක්‍රියාත්මක කරන්නට

මූලික පියවරවල් රාශියක් තබා තිබෙනවා. ගම්බද කොට්ඨාශවල මහා විද්‍යාල, විශ්ව විද්‍යාල පන්ති පවා පිහිටුවා තිබෙනවා. එදා කුරුදුවත්තට, මහනුවරට, ගාල්ලට, යාපනයට සීමාවූ අධ්‍යාපනය අද මේ රටේ ගම් නියම්ගම්වල පැතිරී තිබෙන බව මා මතක් කරන්නට සතුටුයි. වලපනේ නිල්දණ්ඩා හින්තා මහා විද්‍යාලය වගේ සාමාන්‍ය ගම්බද මහා විද්‍යාලයකින් ළමයින් දෙදෙනෙක් මේ අවුරුද්දේ විශ්ව විද්‍යාලයට ඇතුළත් වුණා. කරුණාකර මේවා සොයා බලන්න. 1960 මා මන්ත්‍රීවරයකු වන විට, වලපනේ මහා විද්‍යාල එකක්වත් තිබුණේ නැහැ. නමුත් අද ඒ කොට්ඨාශයේ මහා විද්‍යාල 10 ක් තිබෙනවා පමණක් නොවෙයි 1818 ට පසු ඒ ප්‍රදේශයෙන් ළමයින් දෙදෙනෙක් විශ්ව විද්‍යාලයටත් ඇතුළත් වුණා. මේවා දකින විට එක්සත් ජාතික පක්ෂයට ඊදෙනවා. මෙතැන ඇවිත් බලන්නේ මැතිවරණයකදී ප්‍රතිඵලයක් ගන්න ක්‍රමයක් තිබෙනවාද කියයි. පරණ පුස්තකාල පොත් අරවා මේවා ගෙන ඩින් ලබන මැතිවරණයේදී ප්‍රයෝජනයක් ගන්නට පුළුවන්ද කියා බලනවා. නැහැ; මහජනයා දැන් දන්නවා. ගරු කථානායකතුමනි, පරණ කථාවක් තිබෙනවා, තමිබිගෙ හැටි තොප්පියෙන් පේනවා කියා. ඒ වාගේ නමුත්තාන්සේලාගෙ හැටි දැන් මහජනතාව හොඳට දන්නවා. දැන් අමුතුවෙස් මුණු දාගෙන යන්නට වුවමනා නැහැ.

නිවාස ණය ගැනත් කිව්ව. එක්සත් ජාතික පක්ෂය තමයි රුපියල් ලක්ෂ දහය, දොළහ, පහළොව ආදී වශයෙන් නිවාස ණය දුන්නේ. නමුත්තාන්සේලාගේ හිටපු මුදල් ඇමතිතුමාගේ පෞද්ගලික ලේකම්ව දුන් ගණන අපි දන්නවා. විරුද්ධ පක්ෂයේ නායකතුමාගේ සහෝදරයාට දුන් ගණන අපි දන්නවා. හැමදාම කියල කියල මේවා දැන් තිත්ත වෙලා. මේ රටේ දුප්පත් මිනිසුන්ට කන්නට නැතිව සිටියදී මේ උදවියට රුපියල් ලක්ෂ ගණන් නිවාස ණය දුන්න. දැන් සිටින කොළඹ නගරාධිපතිතුමාත් ණය මුදල් තවමත් ගෙවා නැහැ. ඔය වගේ නොයෙක් විධියේ දූෂණ කරල කරල දැන් ඇවිත් අහනවා කෝ ණය කියා. අප රුපියල් දෙදාහෝ ණය දෙන්න ගිය අවස්ථාවේදී

යම් යම් බාධා ඇතිවුණා තමයි. නමුත් සමහර කොට්ඨාශවල හතර පස් දෙනාටත්, සමහර කොට්ඨාශවල විසි නිස් දෙනාටත් වශයෙන් ඒ ණය දී තිබෙනවා. නමුත් නමුත්තාන්සේලා මේ එක්කෙනෙකුටත් ණය දුන්නේ නැහැ. රුපියල් දෙදහේ ණය මුදල් ලැබීමට ඉතිරිවී සිටින සුදුසුකම් තිබෙන සියලුදෙනාටම ඒ ණය මුදල් මේ අවුරුද්දේ ගෙවීමට රජය තීරණය කර තිබෙන බව මා මතක් කරන්නට සතුටුයි.

ගරු කථානායකතුමනි, රක්ෂණ ක්‍රමය ගැනත් කථා කළා. රක්ෂණ නැහැල්ලු. මෙහෙම කියන්න හේතුව කුමක්ද? අර සුදු ඇමරිකන් කාරයින්, ඉංග්‍රීසිකාරයින් මේ රටේ රක්ෂණ ව්‍යාපාර පවත්වද්දී උන්තැහෙලාට බොහොම සන්නෝෂයි. ඒ රක්ෂණ ව්‍යාපාරවලට හැම උදව්වක්ම දුන්න. නමුත් අද ලංකාවේ රක්ෂණ සංස්ථාවක් පිහිටුවා ඒ මගින් මේ රටේ සියලුම රක්ෂණ කටයුතු කර ගෙන යනවා. ඒවා උන්තැහෙලාට පේන්නේ නැහැ. හේතුව රක්ෂණ අයිතිකරුවන් උන්තැහෙලාගෙ පක්ෂයේ අය වීමයි. ඒ අයට පහර වැදුණා. සමහරවිට යාපහුවෙ ගරු මන්ත්‍රීතුමාටත් (වන්නි නායක මයා.) ටිකක් වදින්න ඇති. උන්තැහෙත් මේවයෙ කොටස් කාරයෙක් වන්න බැරිකමක් නැහැ. අන්න ඒ වේදනාව උඩ කතා කළා මිස රක්ෂණ සංස්ථාව මගින් මෙම රජය ගෙන යන ව්‍යාපාරය ගැන අබමල් රේණුවකවත් හොඳ අවබෝධයක් ඇතුව කථා කළාය කියා පෙන්වන්නට කොහෙත්ම පුළුවන්කමක් නැහැ.

ඊළඟට උන්තැහෙ කීව, අප නිසා පුද්ගලික අංශයට පහර වැදුනාය කියා. ඒ කතාව ගැන අපි එතරම් වැඩි සැලකිල්ලක් දක්වන්න වුවමනාවක් නැහැ. ඒක සම්පූර්ණ ඇත්තක් බව කියන්න කැමතියි. සමාජවාදී ප්‍රතිපත්තියක් යම් රටක බිහි කරන්න යම් ආණ්ඩුවක් අදහස් කරනවා නම් ඒ රටේ ආර්ථික තත්ත්වය, නැති නම් ඒ රටේ මුදල් ලොකු පුංචි බේදයක් නැතිව සෑම දෙනා අතරම සාධාරණව බෙදී යාමේ ක්‍රමයක් ඇති කළ යුතුයි. සමාජවාදී ආණ්ඩුවක මූලික ප්‍රතිපත්තිය වන්නේ, ඒකයි. ඒ ඔස්සේ ගමන් කරන ආණ්ඩුවකින්, මේ රට සියලුම ධනෝපායන මාගී තම පැත්තට

[පී. බී. එම්. හේරත් මයා.]

හරවගෙන සිටි ධනපතියන්ට පහර වදින එක සුළු ප්‍රශ්නයක්. අපේ මෙම ප්‍රතිපත්ති නිසා බස් හිමියන්ට පහර වැදුණ; වරාය කොන්ත්‍රාත්කරුවන්ට පහර වැදුණ; රක්ෂණකාරයින්ට පහර වැදුණ; බැංකුකාරයින්ට පහර වැදුණ; පෙට්‍රල් ඡෙඩිකාරයින්ට පහර වැදුණ. පත්‍රකාරයින්ටත් පහර වැදී ගෙන යනවා. සමහරවිට විශාල ඉඩම් අයිති අයටත් නොයෙක් විධියේ පහරවල් වදින්න පුළුවනි. මේ ආකාරයට නොයෙක් විධියේ බල වේගවලට පහර වැදුණා. ඉතිරි හරියටත් සමහරවිට හෙට අනිද්දා වදින්න බැරි නැහැ. ඒ තුමා කැක්කුමක් ගැන කපා කළා. අපේ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමියද ඒ ගැන කීවා. මා කියන්න කැමතියි, මේව නැති වන විට ධනපතීන්ට කැක්කුමක් හැදී තිබෙන බව. කැක්කුම හැදී පමණක් ඉතිරි වෙන්නේ නැහැ යාපහුවෙ මන්ත්‍රීතුමනි, ඉතිරි ටිකත් සිදු වන බව කරුණා කර මතක තබා ගන්න. කැක්කුමෙන් විතරක් නවතින්නේ නැහැ; ඉතිරි ටිකත් සිදු වෙනවා. පුද්ගලික අංශය දියුණු වෙලා නැතිලු. තමුත් නාන්සෙල මෙරට දේශීය කර්මාන්ත ආරම්භ කිරීමට හෝ දියුණු කිරීමට හෝ මොකක්ද දුන්න ආධාරය? මැලිබන් විස්කෝතු සමාගමේ අයිතිකාරයාගෙන් ඇහුවොත් ඒකට උත්තර දෙයි. ඒ වැනි කර්මාන්ත දියුණු කිරීම සඳහා මැෂින් එකක් මෙරටට ගෙන්වන්න ඉඩ දුන්නේ නැහැ. ඒ අයට කාර්මික ආධාර දුන්නේ නැහැ. මැලිබන් විස්කෝතු නිෂ්පාදනය වැඩි දියුණු කරන්න තමුත් නාන්සෙලගෙ ආණ්ඩුව තිබියදී ඉඩදුන්නේ නැහැ. තමුත් බණ්ඩාරනායක අගමැතිතුමා අගමැති වශයෙන් පත් වුණාට පසුව තමයි, ඒ කියන්නේ අපේ මහජන ආණ්ඩුව පත් වුණාට පසුව තමයි, මැලිබන් බිස්කට් අයිතිකාරයට බදු වලින් තොරව යන්ත්‍ර සූත්‍ර ගෙන්වන්නත් අනිකත් කටයුතු කරන්නත් අවසාන සැලසුණේ. ඒ හේතුවෙන් අද සිදු වී තිබෙන දෙය මොකක්ද? අද ලංකාවට පිටරට වලින් එකම එක විස්කෝතුවක්වත් ගෙන්වන්නේ නැහැ. දැන් මෙරටින් පිටරටට විස්කෝතු යවන්න පුළුවන්කමක් තියෙනවා. තමුත් නාන්සෙල එදා පන්දම් ඇල්ලුවේ “හන්ට්ලි ඇන්ඩ් පාර්ට්ස්” කියන

කොම්පැනියටයි. තමුත් අද ඇවිත් කියනවා, අපි පුද්ගලික අංශයට උදව් කළේ නැත කියා. මේ උදව් කර තිබෙන්නේ පෞද්ගලික අංශයට නොවෙයිද? සීතකර නිපදවන සමාගමක් තියෙනවා. ඒ සමාගමේ ප්‍රධානියා තමුත් නාන්සෙලගෙ පක්ෂයේ සර් සිරිල් ද සොයිසා මහතා යි. ඒ වගෙම බයිසිකල් ටයර් සහ ටියුබ් එහෙමත් නිපදවනවා. කවුද ඒවට ආධාර දුන්නේ? කර්මාන්ත 400 ගණනක් බිහි කර තිබෙනවා. [බාධා කිරීමක්.] දීපු එකයි, වරද. පුද්ගලික අංශයට මේ විධියට පුළුවන් තරම් උදව් දීල, ඒ කියන්නේ. සමහර බඩු පිටරට වලින් ගෙන්වීම නවත්වල, කර්මාන්ත ඇති කිරීමට මුදල් වලින් ආධාර දීල, යන්ත්‍ර ආදිය ගෙන්වීමට පුළුවන් තරම් මෙරට පුද්ගලයන්ට උදව් උපකාර දීල, අපි මේ රටේ කර්මාන්ත සංවර්ධනයක් ඇති කර තිබෙනවා. තමන් බලයේ සිටියදී එකම මිනිසකුටත් ශතයකින්වත් උදව් දුන්නේ නැති අය අද මෙම සභාවේ ඉඳල කියනවා පුද්ගලික අංශයට උදව් දී නැත කියා. කාටද ඒ අය පුද්ගලික අංශය කියා කියන්නේ? මා ඉස්සෙල්ල මතක් කර දුන් අය, ඒ කියන්නේ පෙට්‍රල් කාරයන්, කරවල මුදලාලිල, [බාධා කිරීම].

ගරු මන්ත්‍රීවරයෙක්

(கௌரவ அங்கத்தவர் ஒருவர்)

(An hon. Member)

රස්කින් ප්‍රනාන්දුල.

පී. බී. එම්. හේරත් මයා.

(திரு. பி. பி. எம். ஹேரத்)

(Mr. T. B. M. Herath)

කෙටියෙන් කියනවා නම් එක්සත් ජාතික පක්ෂයට ලක්ෂ ගණනින් පරිත්‍යාග කළ ධනවතුන්ට අපේ මෙම ප්‍රතිපත්තිය නිසා පහර වැදුණ එක ඇත්ත. ඒ අයට තවම වැදිල ඉවර නැහැ. ඒ අයට තවත් වදින්න ඉඩ තියෙනවා. අපේ කැබිනට් මණ්ඩලය, මේ අවුරුද්ද අවසාන වන්න පෙර, මෙරට මහජනය බලාපොරොත්තු වන ඒ සමාජවාදී ගමන තව පියවරවල් 25කින් 30 කින් වත් ඉදිරියට යාවිය කියා අපි කල්පනා කරනවා. සමාජවාදය ඉදිරියට ගමන් කරවීමට මේ රටේ ජනතාවත් අපිත් ලැහැස්තිව සිටිනවා.

ගරු මන්ත්‍රීතුමකු බොහොම කණගාටුව කින් කථා කළා, මැතිවරණයක් තිබෙනවාද, නැද්ද කියා ප්‍රශ්න කරමින්. මැතිවරණ ගැන කල්පනා කරන්නේ මොකද? අනික් මැතිවරණයේදී බලයට පත්වන්න හිතාගෙනයි. පසුගිය ගම්පහා මැතිවරණ වලදී එක ගම්පහා ඡන්දයකට රුපියල් 100 හමාරත්, අරක්කු බෝතල තුන-හතරත් කසිප්පුත්, කොළපාට කම්සත්, බත් පාරිසල්—

විවියන් ගුණවර්ධන මිය.

(திருமதி விவியன் குணவர்தன)
(Mrs. Vivienne Goonewardene)

දුන්නෙල් බත්—

ටී. බී. එම්. හේරත් මිය.

(திரு. T. B. M. Herath)
(Mr. T. B. M. Herath)

ආදියත් බෙදා දී, ඒ මදිවාට මැරවර බලයන් යෙදුවා. අන්තිමේදී ගම්පහා කොමිටි හත-අටක බලය එක්සත් ජාතික පක්ෂයට ලැබුණා. ඔවුන් හිතුව හරි තමයි කියා. මේ ගරු සභාවේ මන්ත්‍රීවරු දැහලීම ගැන ප්‍රදුම වන්නට වුවමනා නැහැ. හැතැපීම පහළොව, විස්ස මග ගෙවා ඇවිත් හාල් මැස්සන් ඔලු පිකක් ගෙන ගොස් බක්කිවල තබා ගෙන ඉන්න සමහර මුදලාලීන් රජ වෙලා, අපේ ආණ්ඩුවක් හෙට අනිද්දා පත් වේ යයි කයිවාරු ගැහුවා. ප්‍රගතිශීලීන් එක් වුණා. කෝ දැන් කයිවාරු? සෑම පළාත් පාලන ආයතනයකම වගේ දැන් ප්‍රගතිශීලීන් බලයට පත්විගෙන එනවා. ඔවුන් දුටු වේ හිතයක් විතරයි. මා ඔහු තරම් ඔව්ට අල්ලන්නම්—හැබැයි ඔව්ට අල්ලන්නට අපිට මුදල් නැහැ—ජීවිත වුණත් ඔව්ට අල්ලන්නම්, තමුන්නාන්සේලාට නැවත කව දාවත් මේ කල්පයේදී මේ රට ආණ්ඩු කරන්නට ඉඩ ලැබෙන්නේ නැත කියා. ඒ තත්ත්වය ඇති කිරීම සඳහා තමයි, මේ සභා ආණ්ඩුව පිහිටුවා තිබෙන්නේ. ඒ නිසයි, කැක්කුම හැදී තිබෙන්නේ. තවත් මේ රජයට එකතු නොවූ ප්‍රගතිශීලීන් සිටි නවා. අපි කාගෙන් පරමාර්ථය සමාජවාදී ආණ්ඩුවක් බිහිකිරීම නම්, අප අතර තිබෙන අරථ, බුද්ධ, නෙල්ලි අත්හැර දමා සමාජවාදී ආණ්ඩුවක් ගොඩනැංවීම සඳහා එක්සත් වන බවට මට කිසිම සැකයක් නැහැ.

ගරු කථානායකතුමනි, බුද්ධාගම නැති කරන්නට යනවා යයි හඬන අය සිටිනවා. මේ රාජ්‍යය කථාවේ පැහැදිලි ලෙස කියා තිබෙනවා, බුද්ධාගමට හිමි තැන ලබා දෙනවාය කියා. මාක්ස්වාදීන්ට ආගමක් නැතිලු. මා ඒ අයගෙන් එක ප්‍රශ්නයක් අහන්නට කැමතියි. මේ රටේ ජනගහන යෙන් සියයට 80ක් පමණ බෞද්ධ ජනතාව සිටිද්දී—මේ ආණ්ඩුවේ මන්ත්‍රීවරුන්ගෙන් සියයට 90ක් 95ක් පමණ බෞද්ධ මන්ත්‍රීවරුයි සිටින්නේ—කාටද ප්‍රච්චන් මේ රටේ බෞද්ධාගම නැති කරන්නට. ආගම නැති කරන්නට කිසිම පුද්ගලයෙකුට ඉඩක් ලැබෙන්නේ නැහැ. එහෙත් මේ බෞද්ධාගම ගැන කථා කරන්නේ කවුද කියන එකයි ප්‍රශ්නය. මේ ආගම ගැන අඩන උදවිය උදේ පටන් ගත්තාම රාත්‍රි නින්දට යන තුරු කරන තරමක් කරන්නේ දූෂණ කටයුතුයි. හිතෙනුත් කරන්නේ දූෂණ. පන්සිල් රකින උදවියද මේ කථා කරන්නේ? උදේ පටන් ගන්නේ බිත්තරයක් බිඳ පළමුවෙනි සිල් පදය වන පාණාතිපාතය කඩලයි. ඊළඟට බොරු කියනවා. ඊට පසු අනුන්ගේ දෙයක් හුරා ගැනීමේ හොරකම් කිරීමේ මාර්ගයක් හොයනවා. එතැන අදින්නාදානය කරනවා. ඊළඟට හැන්දෑ වන විට ක්ලබ්වලට ගිහින් සුරාපානය කර පස්වන සිල් පදය කඩනවා. සියල්ලටම පසු රාත්‍රි 8න් පසු, හුලා හුප් නැටුම්, බදාගෙන නැටුම්, අර නැටුම්, මේ නැටුම්වලට සහභාගි වී කාමේසු මිව්වාටර යන් කරනවා. දවසකට 25 වරකටත් වඩා පන්සිල් කඩනවා. එසේ කරමින් බෞද්ධාගමට නින්දා කරන උදවිය දේශපාලන භූමියට ඇවිත් කියනවා, බෞද්ධාගම රැක ගන්නට වුවමනාය කියා. ඊට විරුද්ධව යම් කිසි ස්වාමීන් වහන්සේ තමක් කථා කළොත්, ඒ හාමුදුරුවෝ දේශපාලන හාමුදුරු තමක් වශයෙන් හඳුන්වා, උන්වහන්සේගේ පිටේ තාරගාන්ටයයි කියනවා. බෞද්ධයෝ බුද්ධාගම ආරක්ෂා කරන්නට කථා කරනවා නම් අප ඊට විරුද්ධ නැහැ. බෞද්ධයින් බෞද්ධාගම රකින්නට ඉදිරිපත් වෙන්නා නම් අපි ලැහැස්තියි, සම්පූර්ණ සහයෝගය දෙන්න. බෞද්ධ තොරතුරු පරීක්ෂක සභාවේ වාර්තාව කුමක් දැයි අපි දන්නවා. ගරු කථානායකතුමනි, අඩු ගණනේ පංච ශීලය පැය දෙකකට

[වි. බී. එම්. හේරත් මයා.]

රක්ෂා කරනව නම් එයින් පිනක් සිද්ධ වෙනව. බුද්ධාගම හරිහැටි අදහන උදවිය ආගම ආරක්ෂා කරන්නට කපා කරනව නම් අපිට ඒක ප්‍රශ්නයක් නොවෙයි. හැබැයි, මේ විධියේ දේශපාලන බෞද්ධයන් මේ රටේ සිටියොත් අවුරුදු පන් දහ සක් බෞද්ධාගම රැකේ යයි මම හිතන්නේ නැහැ. බෞද්ධයකු හැටියට මම මේ ශාසනය ආරක්ෂා කරන දෙව්වරු කොටසක් ඉන්න බව විශ්වාස කරනව. අන්න ඒ දෙව්වරු දැන් කිපිලයි ඉන්නේ. එම නිසා ඔය බොරුකාරයන් සමාජයෙන් තුරන් කර බෞද්ධාගම පිරිසිදු කිරීමට මේ ආණ්ඩුවට ශක්තියක් ඒ අයගෙන් ලැබේවා කියා මා පාර්ලිමානු කරනව. ඒ සමගම ඒ කටයුත්ත සඳහා අපේ ඇමති මණ්ඩලය ඉතා ඉක්මනින් සුදුසු පියවර ගන්නවා ඇත කියාත් මම කල්පනා කරනව. එදා එක්සත් ජාතික පක්ෂය බලයේ සිටියදී කළේ පල්ලි හැදීම සඳහා මුදල් දීමයි. ඒ පමණක් නොවෙයි, පූජකවරුන්ටත් පඩි ගෙව්වා. ඒ අය අද කියනවා බුද්ධාගම ආරක්ෂා කරන්නටය කියා.

අනල්බට් මයා,

(කි.ප්‍ර. අල්බට්)

(Mr. Albert)

කොටහේනේ පල්ලියට ඉඩම් දුන්න.

වි. බී. එම්. හේරත් මයා,

(කි.ප්‍ර. ඩී. ඩී. හේරත්)

(Mr. T. B. M. Herath)

ඇත්ත වශයෙන්ම ඒ අය බෞද්ධ ප්‍රතිපත්ති ආරක්ෂා කරනව නම් අපට ඉවසන්න පුළුවනි, සහයෝගය දෙන්න පුළුවනි.

ගරු කථානායකතුමනි, මගේ කථාව මෙයට වඩා දීර්ඝ කරන්නට බලාපොරොත්තු වෙන්නේ නැහැ. නමුත් ඊට පෙර තව එක ප්‍රශ්නයකට පමණක් පිළිතුරු දෙන්නට මම කල්පනා කරනව. මෙම රාජ්‍යය කථාවෙහි මෙසේ සඳහන් වෙනවා :

“රජයේ වැඩ කටයුතුවලට බාධා කරන හෝ අකාර්යක්ෂම හෝ සහයෝගය නොදෙන සියළුම රජයේ සේවකයින් අනිවාර්ය වශයෙන් විශ්‍රාම ගැන්වීමට අවශ්‍ය රෙගුලාසි සම්පාදනය කරනවා ඇත.”

එක්සත් ජාතික පක්ෂය අහනවා, ඇයි දැන් තිබෙන නීති මදිද, කියා. මම කියනවා, නීති මදි නිසා තමයි අලුතෙන් නීති සකස් කරන්නට උවමනා කර තිබෙන්නේ, කියා. ඇයි මේ තත්ත්වය ගැන මේ අයට මෙතරම් කැක්කුමක් හැදී තිබෙන්නේ? මම හේතුව පෙන්වන්නම්. රජයේ සිටින ඇතැම් ප්‍රතිගාමී නිලධාරීන් තමයි රජයේ සමාජවාදී ඉදිරි ගමනට බාධා පමුණුවන්නේ. හැම අවස්ථාවෙදීම මෙම නිලධාරීන් කල්පනා කරන්නේ වැඩ කරන්නේ කොහොමද කියන එක නොවෙයි, වැඩ නොකරන්නේ කොහොමද කියන එක ගැනයි. ඇමතිතුමකු යම්කිසි නියෝගයක් නිකුත් කළොත්, මේ නිලධාරීන් හැම අවස්ථාවෙදීම සොයා බලන්නේ ඒ නියෝගය ක්‍රියාත්මක නොකර පැහැර හරින්නේ කොහොමද කියන එක ගැනයි. පුළුවන් තරම් වෙහෙස මහන්සිවෙලා කල්පනා කරලා කරුණු රැස් කරන්නේ මේක නොකරන්නේ කොයි විධියෙන්ද කියලා සොයන්නටයි. එහෙම කරුණු සොයා ගෙන ආපසු ඇමතිතුමාට ඉදිරිපත් කරනව, මෙන්න මේ කාරණා යටතේ ඒ නියෝග ක්‍රියාත්මක කරන්නට බැරිය කියා. ඔන්න ඔවුනි ප්‍රතිගාමී නිලධාරීන්ට විරුද්ධව ක්‍රියා කරන්නට, “මම කියන විධියට කරපන්” කියා බල කරන ඇමතිවරුන් විකක් අඩුය කියන එක මේ අවස්ථාවෙදී නොකියාම බැහැ. නමුත් “කරපන්” කියා තදින් නියෝග කළොත් ඒ අයගෙන් වැඩ ගන්නට බැරි වෙන්නෙත් නැහැ.

ගරු කථානායකතුමනි, මේ රට මොන අන්දමකින් හෝ සංවර්ධනය කිරීම සඳහායි රටේ මහජනතාව අපට බලය දී තිබෙන්නේ. එම නිසා මොන විධියේ බලවේගයන්ටවත් යටත් නොවී අප ඒ පරමාර්ථය ඉටු කර ගැනීම සඳහා උත්සාහ දරන්නට ඕනැ. මේ කාර්යය සඳහා යම් යම් බාධක තිබෙනවා නම් ආණ්ඩු ක්‍රම ව්‍යවස්ථාව වෙනස් කර හෝ එය කරන්නට ඕනැ. එසේ කිරීමේදී මේ පරණ පුස්තකාපු ආඥා පනත් වෙනස් කිරීමට මෙම ගරු සභාවේ සිටින ප්‍රතිනිශ්චි මන්ත්‍රීවරුන්ගේ සහයෝගය ලැබෙනවාට අනුමානයක් නැහැ. ඒ කටයුත්ත සඳහා

තුනෙන් දෙකකගේ ඡන්දය ලබා ගන්නට බැරි කමක් නැතැයි මම විශ්වාස කරනවා.

ගරු කථානායකතුමනි, නිලධාරීන් ආරක්ෂා කිරීම එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ ප්‍රතිපත්තිය වෙන්නට පුළුවනි. ඒ සඳහා මේ ගරු සභාව තුළදීත් ඒ අය කථා කිරීම පුද්ගලයක් කොට සලකන්නට බැහැ. මේ රටේ සිටින උසස් නිලධාරීන්ගෙන් සියයට අනුවක් පමණ දෙනා ප්‍රතිගාමීන්; එක්සත් ජාතික පක්ෂයට පන්දම් අල්ලන උදවිය. නමුත් අපට ඒ අයට දොස් කියන්නට බැහැ. ඒ අය හැඩ ගැසුණේ අධිරාජ්‍යවාදී පාලන ක්‍රියමක් යටතේයි. ඒ අයගේ පරිසරය, අධ්‍යාපනය, සිතූම් පැතුම්, ඒ සියල්ලම එයට අනුකූලවයි සකස් වී තිබෙන්නේ. ඒ අය කෙරෙහි ජාතික හැඟීමක් කොයි ලෙසකින්වත් ඇති වෙන්නට විධියක් නැහැ. එම නිසා ඒ අයට දොස් කියන්නට පුළුවන් කමක් නැහැ; දොස් කියා ප්‍රයෝජනයකුත් නැහැ. නමුත් රටේ ප්‍රගතියට, සංවර්ධනයට, බාධා පමුණුවන නිලධාරීන් පුළුවන් තරම් ඉක්මනට, පැය විසි හතරක් ඇතුළතදී, සේවයෙන් එළියට දමන්නට පුළුවන් අන්දමට ආශ්‍රපනත් ගෙනෙනවා නම් එය අප්‍රමාදව කරන්නටය කියා මම ඉල්ලා සිටිනවා. එහෙම නොකොළොත් මේ රට තවත් ඉදිරියට ගෙන යන්නට කඩදාවත්ම ඉඩ ලැබෙන්නේ නැහැ.

ගරු කථානායකතුමනි, පුරවැසි ප්‍රශ්නය ගැන කථා කළ යාපහුවේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා ඉන්දියානු ප්‍රශ්නය විසඳන්නට අදහස් කරන බව හැම අවුරුද්දේම රාජ්‍ය කථාවල සඳහන් කර ඇතැයි ප්‍රකාශ කළා. හැමදාම ඉන්දියානු ප්‍රශ්නය විසඳන්නට අදහස් කරන බව ප්‍රකාශ කළත් ඒ ප්‍රශ්නය විසඳන්නේ නැති බව එතුමා කීවා. ඉන්දියානු ප්‍රශ්නය විසඳීමට තිබුණු වෙලාවේදී එසේ නොවිසඳීම ගැන මා මුලදී සඳහන් කළා. සාකච්ඡා කිරීමෙන් පමණක් ඉන්දියානු ප්‍රශ්නය විසඳේයයි අප අදහස් කරන්නේ නැහැ. උඩරට මන්ත්‍රීවරුන් හැටියට අපත් ඉන්දියානු ප්‍රශ්නය හැකි තරම් ඉක්මණින් විසඳනවා දකින්නට කැමතියි. ඒ ප්‍රශ්නය විසඳීමට කුමන මාර්ගයක් හෝ ගැනීමට අත්‍යවශ්‍ය වන්නේද යන්න අප අදහස් කරන්නේ නැහැ.

පැමිණ තිබෙන බවත් මතක් කරන්නට කැමතියි. එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ ආණ්ඩුව විසින් කරන ලද වරද, නිවරද කිරීම අපේ යුතුකමයි. අනික් හැම ජාතියක් ගැනම කථා කරන විට ඒ හැම ජාතියටම ලෝකයේ වෙනත් රටක් ඇති බව පෙනී යනත්, සිංහල ජාතිය සඳහා තිබෙන්නේ මේ දිවයින පමණයි. අප ඒ බව කල්පනාවට ගන්නට ඕනෑ.

අ. හා. 6.48

කථානායකතුමා

(சபாநாயகர்)

(Mr. Speaker)

කරුණා කර නිශ්ශබ්ද වන්න. නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා දැන් මූලාසනය ගන්නවා ඇති.

අනතුරුව කථානායකතුමා මූලාසනයෙන් ඉවත් වූයෙන්, නියෝජ්‍ය කථානායක තැන්පත් වී ඒ රාජපක්‍ෂ මයා, මූලාසනාරූප විය.

ටී. බී. එම්. හේරත් මයා.

(திரு. T. B. M. ஹேரத்)

(Mr. T. B. M. Herath)

මේ ආණ්ඩුව, කුමන දේශපාලන පක්ෂ එකතු වී සැදුණු එකක් වුවත්, මෙය සිංහල ආණ්ඩුවක් වීම අපේ සතුටට හේතුවක්. මේ සිංහල ආණ්ඩුවෙන් අපේ සිංහල ජාතිය ආරක්ෂා වෙනවා ඇති. ඇඟිල්ලක තුවාලයක් තිබෙනවාය කියා ඒ තුවාලය තිබෙන මිනිසා මරා දැමීමේ ප්‍රතිපත්තියක් ඇති කර ගන්නට අපට වුවමනාවක් නැහැ. අපට වුවමනා කරන්නේ ඇඟිල්ල කපා දමා හෝ මිනිසා සුවපත් කරන්නයි.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මේ රාජ්‍ය කථාවේ ඉතාමත්ම වැදගත් කාරණයක් ගැන සඳහන් වී තිබෙනවා. ප්‍රවෘත්ති පත්‍ර පිළිබඳ ඒකාධිකාරිය නැති කරන බව ප්‍රකාශ කිරීම ඒ කාරණයයි. ප්‍රවෘත්ති පත්‍ර ඒකාධිකාරිය නැති කරන බව අප ප්‍රකාශ කෙළේ කලකට පෙර බව ඇත්තයි; මෙතෙක් කල් මේ කාරණය ඉෂ්ට කරන්නට බැරි වූ බවත් ඇත්තයි. කෙසේ හෝ වේවා, දැන් නම් ඉක්මණින්ම මේ කාර්යය ඉෂ්ට කළ යුතුව තිබෙනවා. ආණ්ඩුව පිහිටුවීම සඳහා කටයුතු

[වි. බී. එම්. හේරත් මයා.]
කරගෙන යන විට පුවත්පත් ගෙන ගිය කඩකප්පල්කාරි ව්‍යාපාරය ගැන මුළු රටම දන්නවා. මේ රටේ පුවත්පත් අමූලික බොරු ගොතා පළ කළ හැටි කාටත් මතක ඇති. “ගිනි පෙනෙල්ලෙන් බැට කෑ මිනිහා කණ්ණාමැදිරියාටත් බයයි” කියන ගැමි පිරුළු සිහිපත් කරවමින් අපේ රටේ පුවත්පතුත් මේ රට මුළු කිරීමේ ව්‍යාපාරයක් ගෙන ගියා. මේ රටේ සමාජවාදී ව්‍යාපාරයත් මේ රටත් බේරා ගැනීමට අපට වුවමනායි. අප මොන තරම් සමාජවාදී පියවරවල් ගත්තත් මේ රටේ පුවත්පත් උත්සාහ කරන්නේ ඒ පියවරවල් කඩකප්පල් කරන්නයි.

මේ සභාග ආණ්ඩුව පිහිටුවුවායින් පසු පුවත්පත් ගෙන යන වැඩ පිළිවෙල ගැනද තමුත්තාන්සෙල සියලු දෙනාම හොඳින් දන්නවා ඇති. සමසමාජ පක්‍ෂයේ ඇමති වරුන් තිදෙනා ගැන දිනපතාම මහ ඉහළින් වර්ණනා කරනවා. ඒ ඇමතිවරුන් තිදෙනා හොඳ වැඩ රාශියක් කරගෙන යන බව හුවා දක්වන්නට හදනවා. පුවත්පත් මේ විධියේ ප්‍රතිපත්තියක් දැන් අනුගමනය කරන්නේ සභාග රජයේ ඇමතිවරුන් අතර සිටින ඇති කරවන්නටයි. එසේ නැතිව අනික් ඇමතිවරුන් තුළින් උනන්දුවක් ඇතිකොට මේ රට දියුණු කරවීමේ බලාපොරොත්තුවකින් නොවෙයි, ඔවුන් මේ විධියට වැඩ කරගෙන යන්නේ. එම නිසා මේ රටට අහිතවත් ලෙස මේ රටේ පුවත්පත් ගෙන යන වැඩ පිළිවෙල නැති කළ යුතුයි. පුවත්පත් ඒකාධිකාරිය නැති කළ යුතුයි.

“ලංකාදීප” පත්‍රය කාගේ පත්‍රයක්ද? එහි අයිතිකාරයා එක්සත් ජාතික පක්‍ෂයේ පතාක යෝධයකු වූ ඩොනල්ඩ් රණවිරයි. [බාධා කිරීමක්] ඔව්, ඒ කාරණය මතක් කළාට කෝට්ටේ ගරු මන්ත්‍රීතුමාට බොහොම ස්තුතියි.

බුද්ධාගම ගැන කියන විට පසුගියද, මා නියෝජනය කරන කොට්ඨාශයේ සිදු වූ දෙයක් ගැන මට මතක් වුණා. පසුගියද, බුද්ධාගම ආරක්‍ෂා කිරීමේ මුවාවෙන් රැස්වීමක් පැවැත්වීමට පිළියෙලකොට මා නියෝජනය කරන ප්‍රදේශයේ විශාල දැන්වීම් අලවා තිබුණා. ඒ දැන්වීම් අනුව ඒ රැස්වීමේ මූලාසනය පැවරී තිබුණේ ශ්‍රීමත්

ඇල්බට් එෆ්. පීරිස් ටයි. මේවා හිතා යන වැඩ නේද? මේ අනුව අපට පෙනී යන්නේ කතෝලික පල්ලියත් එක්සත් ජාතික පක්‍ෂයත් අතර සිටින සම්බන්ධතා නිලධාරියා ශ්‍රීමත් ඇල්බට් එෆ්. පීරිස් බවයි. අපේ ළමයි මොකද කෙළේ? කඩදසියක ලියා ඇලෙව්වා, “බුද්ධාගම බේරා ගන්නෙ කතෝලික සම්බන්ධතා නිලධාරියාද?” කියා. ඇල්බට් එෆ්. පීරිස් මහත්මයා රැස්වීමට සහභාගිවීම සඳහා ගිය ගමන නවත්වා මගින් හැරී ආපසු ආවා. රැස්වීමට ගියේ නැහැ.

ගරු එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක
(கௌரவ எம். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)
(The Hon. F. R. Dias Bandaranaike)
රැස්වීම පැවැත්තුවද?

වි. බී. එම්. හේරත් මයා.
(திரு. பி. பி. எம். ஹேரத்)
(Mr. T. B. M. Herath)
රැස්වීම් පැවැත්වූ නිසා තමයි ඇප පවා රාජසන්නක වුණේ? මෙන්න මේ විධියේ රට රැවටීමේ ව්‍යාපාරයක් ගෙන යනවා. එක පැත්තකින් කතෝලික පල්ලියේ වුවමනාවටත්, අනික් පැත්තෙන් ධනපති කොටස්වල වුවමනාවටත් ප්‍රචාර්ති පත්‍ර සංවිධානය වී මේ ව්‍යාපාරය ගෙන යනවා. නිකම් සිටින මන්ත්‍රීවරුන් ගැන, ඇමති වරුන් ගැන උප ඇමතිවරුන් ගැන මොකක් හෝ අවුස්සා පත්‍රයෙන් ප්‍රචාරය කරනවා. මොකක් හෝ බොරුවකින් රට කළමිබා රටේ නොයෙක් විධියේ ප්‍රශ්න ඇති කර මහජනයා නොමග යවා ඒ මාර්ග යෙන් බලයට පත් වන්නට මහන්සි ගන්නවා. ඒ නිසා සමාජවාදී ගමන යන්නට වුවමනා නම් ප්‍රචාර්ති පත්‍රවලට තව මාස දෙකකට වඩා ජීවත් වෙන්නට ඉඩ දෙන්න එපාය කියා ගරු ඇමති මණ්ඩලය වෙත දන්වා සිටින්නට සිදු වී තිබෙනවා. බොහෝම තදින් එය සඳහන් කරන්න සිද්ධ වී තිබෙනවා. ප්‍රචාර්ති පත්‍ර විසින් ගෙන යන්නා වූ ඒ ධනපති කතෝලික හවුල් විවාහ ජීවිතය ඉක්මණින් කඩා කප්පල් කර දැමීමට දැඩි පියවරක් ගන්නය කියා මම විශේෂයෙන් නැවතත් ඉල්ලනවා. හැබැයි, මෙය ඒ පත්‍රවල වැඩ කරන සාමාන්‍ය කලා වේදීන්ට සහ කලාකරුවන්ට විරුද්ධව කරන ප්‍රකාශයක් නොව පත්‍ර

ඒකාධිකාරියට විරුද්ධව කරනු ලබන ප්‍රකාශයක් බවත් විශේෂයෙන් සඳහන් කරන්න කැමතියි.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, කර්මාන්ත ප්‍රශ්නය සම්බන්ධව මිලිගට වචන කීපයක් සඳහන් කරන්න කැමතියි. මේ රටේ කර්මාන්ත තව තවත් වැඩි කළ යුතුයි. පෞද්ගලික අංශය දැනට කරන කර්මාන්තවලින් මේ රටට සැහෙන දියුණු වක් ලැබී තිබෙනවා. නමුත් ඒ කර්මාන්ත දියුණු කිරීම සම්බන්ධයෙන් රජය විසින් කළ යුතු තවත් බොහෝ දේ තිබෙනවා. පිටරටින් බඩු ගෙන්වීම සීමා කිරීම නිසා සහ අමු ද්‍රව්‍ය ලබා දීම වැනි දේවලින් ද යම් යම් අයුතු ප්‍රයෝජන ගන්න බව අපට දැන ගන්න ලැබී තිබෙන නිසා ඒ ගැන හැකි පමණ ඉක්මනින් යම් කිසි ස්ථිර ක්‍රියා මාර්ගයක් දැනටමත් අවශ්‍ය වී තිබෙන බව මම මතක් කරන්න කැමතියි.

කර්මාන්ත පිළිබඳව කථා කරන විට උඩ රට ප්‍රදේශවලට කර්මාන්ත ලැබී නැති බැවින් කර්මාන්ත ප්‍රතිපත්තියේ යම් කිසි වෙනසක් ඇති කිරීම අවශ්‍ය බව මම සඳහන් කරන්න කැමතියි. දැනට වතු කරයේ රැකී රක්‍ෂාවලින් සිංහල මිනිසුන් පැත්තකට තල්ලු වී යනවා. වතුකරයේ දෙමළ ජනතාව වැඩි වන අතර වත්තේ සිටින සිංහල ජනතාව තල්ලු වී යනවා. ජාතිභේදවාදී ප්‍රශ්නවලට මුහුණ පාන්නට ඉඩ ඇති බැවින් දෙමළ උදවියගේ බලය තව තවත් වැඩි වන නිසාත් ඔවුන් වෙනත් ප්‍රදේශවලට යැවීමත් නවත්වා තිබෙනවා. ඒ රක්‍ෂාවලින් තල්ලු වන සිංහලයන්ට ඉඩම් ඇත්තෙන් නැහැ. රැකී රක්‍ෂා ඇත්තෙන් නැහැ. එම නිසා උඩරට ප්‍රදේශවල වැඩි වැඩියෙන් කර්මාන්ත බිහි කිරීමට දැන් අවස්ථාව එළඹී තිබෙන බව අපට පෙනී යනවා. ඉඩම් නැතිව රැකී රක්‍ෂා නැතිව සිටින උඩ රට ජනතාව වෙනුවෙන් කර්මාන්ත ජනපද ආරම්භ කර එහි සිටින පිරිස් මදි නම් වැඩියෙන් සිටින ප්‍රදේශ වලින් එහි යවා මේ ප්‍රශ්නය විසඳීමට පුළුවන් ය කියා මා විශ්වාස කරනවා. ඒ සඳහා දැන් කාලය එළඹී තිබෙන බව මම මතක් කරන්න කැමතියි.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, දිස්ත්‍රික් සභා පිහිටුවීම පිළිබඳව වැදගත් යෝජනාවක් මේ රාජ්‍යය කරුවා සඳහන්

වී තිබෙනවා. මේ අවුරුද්ද තුළම මේ දිස්ත්‍රික් සභා පිහිටුවීමේ යෝජනාව ක්‍රියාත්මක කරන්න පුළුවන් වුණොත් උඩරට ඇති ප්‍රදේශ වැනි නොදියුණු ප්‍රදේශ සංවර්ධනය කිරීමට එය විශාල රුකුලක් වේ ය කියා මම කල්පනා කරනවා. ඒ නිසා තවත් ප්‍රමාද නොකර ඉක්මනින්ම මේ දිස්ත්‍රික් සභා ආරම්භ කරනවා ඇතැයි අපි බලාපොරොත්තු වෙනවා.

අපේ ප්‍රදේශ ගැන මීට වඩා යමක් කියන්නට මම බලාපොරොත්තු වන්නෙ නැහැ. නමුත් එක දෙයක් ගැන පමණක් මේ අවස්ථාවේදී මතක් කරන්න ඕනැ. අපි මේ රටේ ඉතාම වැදගත් වැවිල්ලක් කරනවා, එනම් දුම්කොළ වැවිල්ලයි. දුම්කොළ වැවීමෙන් ලංකාවට වුවමනා සිගරට් වලට අවශ්‍ය දුම්කොළ ප්‍රමාණයෙන් රාත්තල් ලක්ෂ 40ක් පමණ නිපදවනවා. මේ දුම්කොළවලින් ඉතා වැඩි හරියක් නිපදවන්නේ උඩරට ප්‍රදේශවලයි. ඉතා හොඳ දුම්කොළ වැවෙන්නේ හඟුරන්කෙත, හේවාහැට, වලපනේ, ආදී කොට්ඨාශවලයි. මේ දුම්කොළ වගාව ගැන මීට වඩා විශේෂ සැලකිල්ලක් දැක්විය යුතුයි. දුම්කොළ වචන ඉඩම්වල පස සංරක්‍ෂණ කළ යුතු ය කියා අපි යෝජනා කළා. දුම්කොළ සමාගම් කැමැත්ත දක්වා තිබෙනවා, ඒ අයගේ සමාගම්වල ලාභ මුදල්වලින් එක්තරා කොටසක් දීමට, දුම්කොළ වචන ඉඩම්වල පස සංරක්‍ෂණ කිරීමේ වැඩ සඳහා යෙදීමට. නමුත් අපට දැන ගන්න ලැබී තිබෙනවා, එම මුදල් ලබා ගැනීමට එම අමාත්‍යාංශයට තවම නීතියෙන් බලයක් ලැබී නැති බව. ඒ සමාගම්වලින් ලැබෙන මුදල ඉඩම් දෙපාර්තමේන්තුවට භාරගෙන පසු සංරක්‍ෂණ කිරීමේ වැඩ සඳහා යෙදවීමට වහා කටයුතු ආරම්භ කරන ලෙස මම මේ අවස්ථාවේදී ගරු වෙළඳ ඇමතිතුමාගෙන් ඉල්ලා සිටීමට කැමතියි.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, දුම්කොළ සමාගම් අපේ කොට්ඨාශවල එක්තරා විධියක ඒකාධිකාරී ස්වරූපයක් ඇතිව සිටිනවා. අපේ කොට්ඨාශයේ එක්සත් ජාතික පක්‍ෂයේ නායකයන් තමයි, දුම්කොළ සමාගම්වල අයිතිකරුවෝ. දුම්කොළ සමාගම්වල නියෝජිතයන් තමයි, එක්සත් ජාතික පක්‍ෂයේ උදවිය. දුම්කොළ ව්‍යාපාරය මගින් එක්සත් ජාතික පක්‍ෂයේ අය ලොකු

[පී. බී. එම්. හේරත් මය.]

දේශපාලන ව්‍යාපාරයක් ගෙන යනවා. මේවා ගැන ගරු මුදල් ඇමතිතුමාගේ සැලකිල්ල යොමු කරන්න ඕනෑ. මහජනයා සුරාගෙන කමින්, මහජනයාට දේශපාලන වශයෙන් විශාල පහරක් ගසමින්, අධිරාජ්‍යවාදී සුදු කොමිෂනි ගෙන යන ක්‍රියා මාර්ගය කුමක්ද කියා විශේෂයෙන් සලකා බලන ලෙස මම ගරු මුදල් ඇමතිතුමාගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා. මේ දුම්කොළ වැවීමේ ව්‍යාපාරය හොඳින් දියුණු කළොත් ලංකාවට අවශ්‍ය දුම්කොළ සපයා ගැනීමට පමණක් නොව සිටරට නිෂ්පාදනය කර පිටරට යැවීමටත් අපට පුළුවන් වෙනවා. දැන් දුම්කොළ වැවිල්ල සීමා කර තිබෙනවා. සීමා රහිතව දුම්කොළ වගා කරන්නට ඉඩ දුන්නොත් ලංකාවෙන් විශාල සිගරට් ප්‍රමාණයක් පිටරට යවා මුදල් ලබා ගැනීමට පුළුවන් වෙනවා. අදත් දුම්කොළ රාත්තල කින් රජය රුපියල් 28 ක් ලබා ගන්නවා. එසේනම් රාත්තල් 40,00,000 කින් ආණ්ඩුවට කොයි තරම් ආදායමක් ලැබෙනවාද? ඒ තරම් විශාල ධනයක් රජයට ලබා දෙන දුම්කොළ වගාව ආරක්ෂා කිරීම සඳහා හෙට අනිද්දාම සවිර වැදගත් පියවරක් ඔබතුමන් අතින් ගැනෙනවා ඇතැයි අපි බලාපොරොත්තු වෙනවා.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, එක්සත් ජාතික පක්ෂය මේ වගේ අවස්ථාවකදී තවමත් ප්‍රතිගාමී අදහස් ප්‍රකාශ කිරීම ගැන අපි පුදුම වන්නෙ නැහැ. ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයත්, සමසමාජ පක්ෂයත් අතර සටන්කාන්දක් ඇති කරවා මේ සහභාග රජය කඩාකප්පල් කිරීමට හුඟක් දෙනෙක් මහන්සි ගත්ත. පිටස්තර අය ගෙනුත්, එසේම ඇතුළතම සිටින අය ගෙනුත්, අපට බාධා ඇති වෙනවා. අපට පහර ගහන අය ඇතුළත් තවම ඉන්නවා. අප බලාපොරොත්තු විය යුත්තේ ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂය වෙනම ගොඩනගන්නත්, සමසමාජ පක්ෂය වෙනම ගොඩනගන්නත් නොවෙයි. සමාජවාදය කියන ලක්ෂ්‍යය අප කාගේත් ඉලක්කය විය යුතුයි. සමාජවාදය කරා යාමට සූදානම් අයගෙන්, මේ හවුලට ඇතුළත් නොවූ තවත් අය ඉන්නවා නම්, සමාජවාද විරෝධීන්ගේ කඩාකප්පල්කාරි ක්‍රියාවලට යට නොවී සමාජවාදය නමැති ලක්ෂ්‍යය කරා එකිනරට ගමන් කිරීමට ලැස්ති වන ලෙස ඒ සියලුම පක්ෂවලින්

මම ඉතා ගෞරවයෙන් ඉල්ලා සිටිනවා. ඒ සඳහා ඉතාම උසස්, ඉතාම උගත්, ඒ වගේම දේශපාලන පොරපිටියේ අවුරුදු 25 ක් 30 ක් තිස්සේ දුක් විඳිමෙන් ලත් පළ පුරුද්දෙන් ඉගෙනගත් පිරිසකගෙන් පැමිණ සිටින ගරු ඇමතිවරුන්ගෙන්, අනෙක් ගරු මන්ත්‍රීන්ගෙන්, මෙනෙක් මෙහා පැත්තට නැවිත් සිටින ප්‍රගතිශීලී මන්ත්‍රීතුමන්ලාගේත් සහයෝගය මේ ආණ්ඩුවට ලැබේවායි ප්‍රාර්ථනය කරමින් මගේ කථාව අවසන් කරනවා.

එකල්හි වෙලාව අ. හා. 7 වූයෙන්, කටයුතු අත්සිටුවා විවාදය කල් තබන ලදී. එතැන් සිට විවාදය 1964 ජූලි 15 වන බදාදා පවත්වනු ලැබේ.

කල්තැබීම

ஒத்திவைப்பு

ADJOURNMENT

යෝජනාව ඉදිරිපත් කරන ලදීත්, ප්‍රශ්නය සහභාගීකරණය කරන ලදී: “මන්ත්‍රී මණ්ඩලයේ දැන් කල් තැබිය යුතුය.”—[ගරු පී. බී. ඉලංගරත්න].

පර්සි වික්‍රමසිංහ මයා.

(திரு. பேர்ணி விக்ரமசிங்ஹ)

(Mr. Percy Wickremasinghe)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මේ අවස්ථාවේදී රජයේ අවධානය යොමු කළ යුතු කරුණු කීපයක් සම්බන්ධයෙන් ප්‍රශ්න කරන්න කැමතියි. ඒ වට ඉතා පැහැදිලි පිළිතුරු බලාපොරොත්තු වෙනවා. මේ රජය මගින් කොමිෂන් සභා ගණනක් පත් කරන්න යෙදුණ. පළමු කොටම බණ්ඩාරනායක ඝාතන කොමිසම පත් කළා. ඒ අවස්ථාවේ අපට දැනගන්න ලැබුණේ පුළුවන් තරම් ඉක්මනින් වාර්තාව ඉදිරිපත් කරන බවයි. මේ කොමිසමට පිට දේශවලින් කොමසාරිස්වරුන් ගෙන්නවා. විභාගයක් ඇති කළා. විභාගය අවසන් වුණා. විභාගය අවසන් වූ දවස්වල අපට දැනගන්න ලැබුණේ වාර්තාව ඉක්මනින් රජයට ඉදිරිපත් කරනු ලබන බවයි. ඒ නිසා අපට දැනගන්න වුවමනා කරනවා දැන් ඒ වාර්තාව රජයට ලැබී තිබෙනවාද කියා. දැනටමත් එය රජයට ලැබී තිබෙනවා නම් එය මහජනයාගේ දැනගැනීම සඳහා මේ ගරු සභාවට ඉදිරිපත් කරන්නෙ කොට ද කියාත් දැනගන්න කැමතියි.

චිත්‍රපටි කොමිෂන් සභාවේ වාණිව රජයට ලැබී තිබෙනවද, එය ජනතාවගේ දැන ගැනීම සඳහා පිට කරන්න බලාපොරොත්තු වෙනවද කියාත් දැනගන්න කැමතියි.

තවත් කොමිෂන් සභාවක වැඩ දැන් අවසන් වෙලයි තියෙන්නෙ. ඒක තමයි ලුණු කොමිෂන් සභාව. ඒකේ වාර්තාව ඉදිරිපත් කළා. එහි දැක්වෙන ප්‍රධාන හොරා හෙවත් හොරකමේ නායකයා තිස්ස විරසිංහ උන්නාහේ නේද? ඉතින් භාණ්ඩාගාරයේ අවසරය ඇතිව විශ්‍රාම වැටුප්ද ඇතුළු සියලුම මුදල් ලබාගෙන මේ රටින් පිට වී යන්න ඉඩ ලැබුණා නේද උන්නාහේ ව? දැන් උන්නාහේ යු. එන්. එකේ ලොකු රාජකාරියක් කරනව. මෙහෙ ලුණු හොරා, එහෙ ඉහළින් ඉන්නව. කොමිෂන් සභා වාර්තාවේ තවත් වැරදිකරුවන් හැටියට කීප දෙනෙකුගෙ නම් සඳහන් වෙනව. ඒ අයත් ඒ මහත්මයා යටතේ රාජකාරි කළ උදවියයි. දැන් ඒ උදවියගෙ රාජකාරි තහනම් කර තිබෙනව. ඒ අයට විරුද්ධව නඩු දැමීමෙන් නැහැ. රාජකාරියට ආපසු ගත්තෙන් නැහැ. ඒ අය දැන් බොහොම දුක්ඛිත තත්ත්වයකයි ජීවත් වන්නෙ. සමහර අයට වැටුපින් කොටසක් ලැබෙනව. වැඩ තහනම් කරනු ලැබුවත් ගැන ඇයි තීරණයක් නොදෙන්නෙ? මේ ජාවාරමට හවුල් වූ අය ගැන දැනගන්න ඕනෑ. කොමිෂන් සභා පත් කිරීමෙන් පමණක් වැඩක් වෙන්නෙ නැහැ, ඒවායින් ගන්න තීරණ සම්බන්ධයෙන් නියම ආකාරයට මහජනයාට කරුණු දැනගන්න අවස්ථාව සලස්සන්නෙ නැත්නම්. එපමණයි කොමිෂන් සභා ගැන අහන්න තියෙන්න.

අපේ මිත්‍ර ගමනාගමන ඇමතිතුමාගෙන් ප්‍රශ්නයක් අහන්න තිබෙනව. ඒ ගැන මම සන්තෝෂ වෙනව. මීට ඉහතදී නම් අපි එතුමාගෙන් ගමනාගමන කටයුතු සම්බන්ධ ප්‍රශ්න ඇහුවෙ නැහැ. අලුතින් ඇමති ධුරයට පත් වී ඉන්න එතුමාගෙන් දැන් ප්‍රශ්නයක් අහන්න ඕනෑ. ඊට පිළිතුරු අපට ලැබේය කියා විශ්වාස කරනව. දුම්රිය ධාවනය සම්බන්ධයෙන් අලුත් කාල සටහනක් සකස් කර තිබෙනවය කියා පත්‍ර මාර්ගයෙන් අපට දැන ගන්න ලැබුණ. ඒ කාල සටහන් දැන් මුද්‍රණය කර තිබෙනවද? කවදා ඒවා පිට කරනවද? තවමත් දුම්රිය ධාවනය කරන්නෙ පරණ පුස්තකාල කාල සටහන් අනුවමයි.

කොළඹත් මාතරත් අතර දුර හැතපීම 100 ක් තරම ඇති. කොළඹින් පිට වුණාම මාතරට පමණයි දුම්රියෙන් යන්න පුළුවන් කම තිබෙන්නෙ. මාතරින් එහාට යන්න දුම්රිය සේවයක් නැහැ. හම්බන්තොට දක්වා දුම්රිය මාර්ගයක් තැනීම ගැන නම් හැමදාම අහන්න ලැබෙනව. එපමණයි ලැබෙන්නෙ. තවම දුම්රිය මාර්ගය නම් ලැබෙන පාටක් නැහැ. අලුත් ඇමතිවරයා වත් ඒක කරාවිය කියා විශ්වාස කරනව. එසේම මුහුදුබඩ මාර්ගවල දුම්රියෙන් යන මගීන්ට යෝග්‍ය වන අන්දමට කාල සටහන් සකස් කර දෙනු ඇත කියාත් විශ්වාස කරනව. දුම්රිය සේවය සම්බන්ධ යෙන් මහජනයා තුළ දුක් ගැනවිල්ලක් තියෙනව. උදේ වරුවටම කොළඹින් පිටත් වෙලා මාතරට යන්නෙ එකම එක දුම්රිය යි. ඒ දුම්රිය නමින් ශිෂ්‍රගාමී පමණයි. හැම ස්ටේෂමකම නවත්වනවා. නමින් පමණක් ශිෂ්‍රගාමී. කොළඹින් 7 ට පිටත් වන එක මාතරට යන විට දවල් 12 වෙනවා. “රුහුණු කුමාරි” පිටත් වන්නේ සවස 4.10 ට යි. මාතරින් සවස 2ට පිටත් වන දුම්රිය සවස 7.30 වන තුරු කොළඹට එනවා. රුහුණු කුමාරි දුම්රිය එන්නේ උදේයි. මේ නිසා මුහුදුබඩ මාර්ගයේ ගමන් කරන ජනතාවට විශාල කරදරයක් සිදු වෙනවා. මා හිතන්නේ තමුන්නාන්සේ ලඟින්ම සිටින ගමනාගමන ඇමතිතුමා—කළුතර ගරු මන්ත්‍රීතුමා—මුහුදුබඩ දුම්රිය මාර්ගය ගැන දන්නවා ඇති. ඒ නිසා මුහුදුබඩ මාර්ගයේ තව දුම්රිය දෙකක් ධාවනය කරවන්න ඕනෑ බවයි මා කියන්නේ. උදේ රුහුණු කුමාරි වැනි දුම්රියක් සවස 4 ට මාතරින් පිටත් වන්න ඕනෑ. එමෙන් ම කොළඹින් එවැනි දුම්රියක් උදේ පිටත් වන්නට ඕනෑ.

මේ ගැන තමුන්නාන්සේගේ අවධානය යොමු කර මුහුදුබඩ දුම්රියෙන් ගමන් කරන අයට මේ පහසුකම ලබා දෙනවා ඇත කියා මා බලාපොරොත්තු වෙනවා.

අ. හා. 7.8

ජේ. ඩී. විරසේකර මයා. (කොත්මලේ)
(කි.රු. ஜே. டி. வீரசேகரா—கொத்தமலை)
(Mr. J. D. Weerasekera—Kotmale)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, තැපැල් ඇමතිතුමාගෙන් ප්‍රශ්නයක් අහන්න කැමතියි. ලංකාවේ ටෙලිග්‍රෑෆ් සේවය

[පේ. ඩී. විරසේකර මයා.]

ගැන බොහොම පැමිණිලි තිබෙනවා. ටෙලි
 ෆේප්ස් වලින් කිසිම ප්‍රයෝජනයක් නැහැ.
 ටෙලිෆේප්ස් තිබෙන මහජනයා නොයෙක්
 අවස්ථාවලදී කරුණු ඉදිරිපත් කර තිබෙන
 වා ටෙලිෆේප්ස් සේවය එපාය කියා. අපට
 ටෙලිෆේප්ස් සේවය අවශ්‍ය හදිසියකටයි.
 මා දන්නවා අද උදේ පළාත් පාලන හා
 ස්වදේශ කටයුතු පිළිබඳ පාර්ලිමේන්තු
 ලේකම්වරිය “කෝල්” එකක් ගන්නට—
 කොළඹ ඇතුළත—බොහොම වේලාවක්
 හිටියා. මේ සේවාව ඉතාමත්ම අවශ්‍ය
 එකක්. ලංකාණ්ඩුවට විශාල ආදායමක්
 ලැබෙන එකක්. කවුරුවත් වවුමනාවෙන්
 කඩාකප්පල්කාරී වැඩ කරනවාද නැත්නම්
 මේ පරණ යන්ත්‍ර නිසා නියම සේවයක්
 ලැබෙන්නේ නැද්ද කියා මා දන්නේ
 නැහැ. එම නිසා මා ඇමතිතුමාගෙන් අහන
 වා මෙයට හේතුව මොකක්ද, මේ ගැන
 සොයා බලා යම්කිසි වැඩ පිළිවෙළක් ගන්න
 වාද කියා. විශේෂයෙන් මගේ කොට්ඨාශ
 යේ සිට කොළඹට ටෙලිෆේප්ස් “කෝල්”
 එකක් ගන්න පැය 7ක් 8ක් යනවා. උදේ
 කන්තෝරුවට “කෝල්” එක ඔනෑ කිව්ව
 ම එය ලැබෙන්නේ සවස 4.30 ට පස්සෙයි.
 එවිට කන්තෝරු ඔක්කොම වහලා. කිසිම
 ප්‍රයෝජනයක් නැහැ, ඒ “කෝල්”
 එකෙන්. මේ වැදගත්, එමෙන්ම ලක් රජය
 ට විශාල ආදායමක් ලැබෙන, මේ දෙපාර්ත
 මේන්තුව ගැන—ටෙලිෆේප්ස් සේවය ගැන
 —ඇමතිතුමා පරීක්ෂා කර බලා යම්කිසි
 හොඳ සේවයක් දෙන්නට අදහස් කරන
 වාද කියා දැනගන්නට කැමතියි.

කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.

(කි.රු. කේ. எம். பி. ராஜரத்ன)

(Mr. K. M. P. Rajaratna)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මුදල්
 ඇමතිතුමාගෙන් ඇසීමට ප්‍රශ්නයක්
 තිබෙනවා. අද ඔබ්බර්වර් පත්‍රයේ තිබෙන
 වා, රාජ්‍ය භාෂාව ක්‍රියාත්මක කිරීම පිළිබඳ
 ව තිබෙන ඇමති මණ්ඩලයේ අනුකාරක
 සභාව, මුදල් ඇමතිතුමා සභාපති හැටියට
 ඉදගෙන—මා හිතන හැටියට ඊයේද
 කොහේද—මුදල් ඇමතිතුමාගේ කාර්යාල
 යේදී සාකච්ඡාවක් පවත්වා තීරණ කීපයක්
 ගන්නාය කියා. මේ වාර්තාවේ තිබෙන
 හැටියට එක තීරණයක් නම් මේකයි. සිංහල

ඉගෙන ගත්තේ නැති රාජ්‍ය සේවකයින්
 ගණනාවක් අස් කරන්නට මේ හවුල්
 ආණ්ඩුව ඇති වෙන්න පෙර ශ්‍රී ලංකා
 නිදහස් පක්ෂයේ ආණ්ඩුව තීරණය කර
 ගෙන හිටියා. එයින් දෙදෙනෙක් සිංහල
 දන්නේ නැත කියා මේ හවුල් ආණ්ඩුව ඇති
 වන්නට පෙර සේවයෙන් බලයෙන් ඉවත්
 කළා. ජූලි මාසයේ 19 වැනි දා පමණ තවත්
 කීප දෙනෙක් අස් වෙන්න හිටියා. ඔය
 අන්දමට ඉදිරි කාලයේදී, හිතාමතාම සිංහල
 ඉගෙන ගත්තේ නැති සේවකයින් අස්
 කිරීමට තිබුණු වැඩ පිළිවෙළ අත්හැර දමා
 රාජ්‍ය සේවයේ සිටින්නට තවත් ඒ අයට
 කල්දීමට හවුල් ආණ්ඩුව ඇති වුණාට පසුව
 මේ අනුකාරක සභාව තීරණයක් අරගෙන
 තිබෙනවා. ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂය ගෙන
 තිබුණු තීරණය හවුල් ආණ්ඩුව වෙනස් කර
 තිබෙනවා.

අනික් කාරණය නම්, රජයේ සේවයට
 බඳවා ගැනීමේදී සිංහල, ඉංග්‍රීසි, දෙමළ යන
 භාෂා මාධ්‍ය තුනෙන්ම බඳවා ගන්නා අතර,
 මින් ඉදිරියට බඳවා ගන්නා හැම අපේක්ෂ
 කයෙක්ම ඉංග්‍රීසි භාෂාව දැනගත යුතුයි
 කියා තිබෙනවා. ඉංග්‍රීසි භාෂාව දැනගත
 යුතුයයි කියන අතර රාජ්‍ය සේවයට බඳවා
 ගන්නා අවස්ථාවේදී ඒ පිළිබඳව පරීක්ෂණ
 යක් පැවැත්විය යුතුයයි ඇමති අනුකාරක
 සභාව තීරණය කොට ඇමති මණ්ඩලයට
 දන්වන්නට යනවායයි කියා තිබුණා. මෙහි
 ඇත්ත නැත්ත අපි දන්නේ නැහැ. අධිකරණ
 ඇමතිතුමා මෙහි නැති නිසා මුදල්
 ඇමතිතුමා එම සාකච්ඡාවේ සභාපති
 හැටියට සිටි නිසා මම මුදල් ඇමතිතුමා
 ගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා. මේ සම්බන්ධයෙන්
 ප්‍රකාශයක් කරන ලෙස. ශ්‍රී ලංකා නිදහස්
 පක්ෂයේ ආණ්ඩුව ගත් තීරණයක් මෙයින්
 වෙනස් වන හෙයින් ඒ පිළිබඳව මේ
 ගරු සභාවට දැන්වීම යුතුකමක්.

කෘෂිකර්ම ඇමතිතුමාගෙන් ද මට ප්‍රශ්න
 යක් ඇසීමට තිබෙනවා. දැන් පෝර මිල
 ඉතා සිඝ්‍රයෙන් නැග තිබෙනවා. වැලිමඩ
 ප්‍රදේශයේ දැන් පෝර හොණ්ඩරයක්
 රුපියල් 18 යි, 20 යි. මේ නිසා ගොවීන්ට
 විශාල කරදරයක් ඇති වී තිබෙනවා. ඒ
 ප්‍රදේශයේ වැඩි දෙනා එලවලු ගොවි
 නැතින් ජීවත් වන අයයි. පෝර මිල වැලි
 මඩ පමණක් නොවෙයි, අනික් ප්‍රදේශ

වලත් ඉතා වැඩි වී තිබෙන හෙයින් ඒ මිල පහත බැස්සීම සඳහා මොකක් හෝ වැඩ පිළිවෙලක් යොදන මෙන් මම ඉල්ලා සිටිනවා.

අ. භා. 7.13

ආර්. ජී. සේනානායක මයා. (දඹදෙණිය)
(திரு. ஆர். ஜி. சேனானாயக்க—தம்பதெனிய)
(Mr. R. G. Senanayake—Dambadeniya)

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, පාර්ලිමේන්තු ප්‍රජාතන්ත්‍ර ක්‍රමයේ වටිනාකමක් ඇත්තේ පාර්ලිමේන්තුවේ කෙරෙන වාද විවාද හා සම්මත වන අණ පණත් ආදිය පිළිබඳ රටේ මහජනයාට දැනගන්නට සැලැස්වීම නිසයි. මේ පාර්ලිමේන්තු සභා ගර්භයේ දොරවල් වසාගෙන කැබිනට් මණ්ඩලයේ මෙන් සාකච්ඡා කරනවා නම් ඉන් ප්‍රයෝජනයක් ඇති වන්නේ නැහැ. ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය අනුව මෙහි කෙරෙන දේ රටවැසියාට දැන්විය යුතුයි. එවිට ආණ්ඩුව කරන දේ හොඳද නරකද කියා රටවැසියාට අවබෝධයක් ලැබෙනවා. රටවැසියාට ඒවා දැන්වීම සඳහා උපකාර වන්නේ ප්‍රවෘත්ති පත්‍රයි.

මට ආරංචියි, ලංකාදීප පත්‍රයේ නියෝජිතයින් දෙදෙනාගේ බලපත්‍ර හදිසියේ ම නවත්වා තිබෙනවාය කියා. එසේ කර තිබෙනවා නම් එය ලොකු අපරාධයක්. එය ඒ පත්‍රයට ගසන පහරක් පමණක් නොවෙයි. එම පත්‍රයේ පාඨකයින්ටත් ගසන පහරක්. ඒ නිසා යම් කිසි බරපතල වරදක් නිසා ඒ පත්‍ර නියෝජිතයින් ගේ බලපත්‍ර තහනම් කළා නම් ඒ බව ගරු මන්ත්‍රීවරුන්ටත් දැන්විය යුතුයි. මන්ත්‍රී වරුන් හැටියට අප කරන කථා රටට යා යුතුයි. එය නැවැත්වීමට යම් පියවරක් ගන්නවා නම් එය පාර්ලිමේන්තුවට දැන්විය යුතුයි; මෙවැනි කාරණයක් නිසා අප වල් පත්‍රයේ නියෝජිතයින්ගේ බලපත්‍ර තහනම් කළාය කියා, ඒ පිළිබඳව තමුත්-නාත්සේ කරුණා කර සොයා බලා සුදුසු පියවරක් ගන්නා ලෙස මම ඉල්ලා සිටිනවා.

මෑතක සිට මේ ආණ්ඩුව කල්ලතෝනි ව්‍යාපාරය මැඩලීම පිණිස අමුතු උනන්දුව කින් ක්‍රියා කරනවාය කියා අපේ විශ්වාස

යක් තිබුණා. තමුත් ඊයේ පෙරෙයිදා කල්ලතෝනින් ඇල්ලීම සඳහා විශේෂ යෙන් පත් කරන ලද නිලධාරියෙක් කල්ලතෝනියෙක් අල්ලා නුවර පොලීසියට බාර දෙන්නට ගිය තමුත් පොලීසිය බාරගන්නට බැරියයි කියා ඇති බව අපට පත්‍ර මාර්ගයෙන් දැනගන්නට ලැබුණා. ඒ නිලධාරියා මුළු දවස නිස්සේම රස්තියාදු වී අන්තිමේදී තමා අල්ලා ගත් කල්ලතෝනියා කොළඹ මහ කන්තෝරුවට වත් බාර දිය යුතුයයි සිතා කොළඹට පැමිණ තිබෙනවා. එසේ එන විට පොලීසිය රැක සිට ඔහුට හිරිහැර කර තිබෙනවා.

කල්ලතෝනින් ඇල්ලීමට යන නිලධාරීන්ට මෙසේ හිරිහැර කිරීම වටිනවාද? ඔවුන්ට මෙසේ හිරිහැර කරන්නේ සෘජු ලෙස වැඩ කරන නිසාද? එවැනි සෘජු නිලධාරීන්ට, තම යුතුකම් හරියට ඉටු කරන නිලධාරීන්ට, මේ විධියට කරදර කරනවා නම් අනික් නිලධාරීන් සෘජු ලෙස වැඩ කිරීමට පෙළඹේද? මේ නිලධාරීන්ට පොලිස් බලතල නොදීම නිසා මේ කරදර ඇති වන හෙයින් ඒ. එස්. පී. කෙතකුගේ බලතල දෙන මෙන් මම ඉල්ලා සිටිනවා. එසේ නුදුන්නොත් ඔවුන් ඒ විශේෂ කටයුතු සඳහා යන විට තවත් උසස් නිලධාරියෙකුගෙන් බලය ලබා ගත යුතු වෙනවා. එවිට බොහෝ කරදර පැමිණෙනවා නම් ඒ නිලධාරීන්ට විශේෂ බලතල දීමෙහි වරදක් ඇත්තේ නැහැ. විශේෂයෙන් මේ නිලධාරීන්ට මේ විදියේ හිරිහැරවලට මුහුණපාන්නට වන නිසා මේ පිළිබඳව කල්පනා කර බලා සුදුසු පියවරක් ගන්නා මෙන් මම ඉල්ලා සිටිනවා.

ඩී. පී. ආර්. වීරසේකර මයා.

(திரு. டி. பி. ஆர். வீரசேக்கரா)

(Mr. D. P. R. Weerasekera)

පළාත් පාලන හා ස්වදේශ කටයුතු භාර පාර්ලිමේන්තු ලේකම් තුමියට මතක් කළයුතු ප්‍රශ්නයක් තිබෙනවා. රත්නපුර නගර සභාවේ ගොඩනැගිලි සෑදීමේදී රුපියල් 47,000 ක වංචාවක් නගර සභාපති තුමා කළාය යන චෝදනාවක් ඉදිරිපත් කළා. ඒ චෝදනාව විභාග කරන්නට කියා නගර සභාවේ යෝජනාවක් ඒකජන්දයෙන්

[ඩී. පී. ආර්. විරසේකර මයා.]

සම්මත වුණා. නමුත් අහේතුවකට වාගේ ඊට පසු ඒ වංචාවට සම්බන්ධ වූ නගර සභාපතිතුමාම බලයට පත්වී ඒ ප්‍රශ්නය වසා තිබෙනවා. මට ආරංචියි ඒ ලිපි ගොනු පවා දැන් රහත් වී තිබෙනවාය කියා. මේ ගැන විභාග කර ක්‍රියා කරන මෙන් මා පළාත් පාලන හා ස්වදේශ කටයුතු පිළිබඳ ගරු පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමියගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා. මේ සම්බන්ධව සුළුවෙන් විභාගයක් කරල මදි. රත්නපුර නගර සභාව කවදාවත් මස් කඩ ආදිය ටෙන්ඩර් ක්‍රමයට දෙන්නෙ නැහැ. ගිය මැතිවරණයේදී පොරොන්දු වුණා මේවා ටෙන්ඩර් ක්‍රමයට දෙන්න; නමුත් රුපියල් එකසිය විසි ගණනකටයි ඒ මස් කඩ දී තිබෙන්නේ. මස් කඩේ “බුවර්” තමයි ඒ නගරය පාලනය කරන්නේ. එවැනි තත්ත්වයක් අද රත්නපුර නගර සභාවේ තිබෙනවා.

වතුර ප්‍රශ්නය විසඳීම සඳහා මගේ හිතේ රුපියල් ලක්ෂ 40 ක් පමණ රජයෙන් දුන්න. නමුත් අද වන තුරු පැය භාගයකට වඩා වතුර නැහැ. මාර්කට් දෙන්නෙත් තමන්ගේ මිත්‍රයන්ටයි. ටෙන්ඩර් ක්‍රමයක් නැහැ. අලෙවි කිරීමේ දෙපාර්තමේන්තුව මගින් මාලු බෙදා හැරීමේ ව්‍යාපාරයක් පටන්ගන්න ලැස්ති වුණා. ඒකටත් නගර සභාවේ සභාපතිතුමා බලය දෙන්න බැහැ කිව්වා. මේ නගර සභාව විසුරුවා හැර විභාගයක් පවත්වන්න යනු ජනතාව කරන ඉල්ලීමයි.

අ. හා. 7.19

එම්. සිවසිනම්පරම් මයා. (උඩුප්පිඩ්ඩි)

(ති.රු. எம். சிவசிதம்பரம்—உடுப்பிட்டி)

(Mr. M. Sivasithamparam—Uduppidi)

Mr. Deputy Speaker, this is a matter for the Parliamentary Secretary to the Minister of Defence and External Affairs.

A few students had applied for admission to the Madras University to follow a course in Medicine. They have got their places and have applied for passports to the External Affairs Ministry. There was no exchange involved in this matter because some relations of theirs from

Malaya had given letters to the parties concerned that they were prepared to support these children for the entire period they would be staying in Madras.

This application was first referred to the Exchange Control Department who had certified that there was no exchange involved and therefore the passports could be issued, but I understand that the Immigration and Emigration Department, not satisfied with the certificate by the Exchange Control, are carrying on investigations on their own in regard to this matter and have refused to issue passports. I think we all know that not all the students who are fit for a University education that can get admission to the Ceylon University because entry is by a competitive examination. But here are instances where they have got places in the Madras University and where there is no exchange involved so far as this country is concerned. Under these circumstances, I cannot see why these students should be debarred from going to India and following a course, particularly in Medicines or Engineering or Technology. The Government has agreed that students should go out there.

ගරු එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක

(கௌரவ எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)

(The Hon. F. R. Dias Bandaranaike)

Can you mention the names?

එම්. සිවසිනම්පරම් මයා.

(திரு. எம். சிவசிதம்பரம்)

(Mr. M. Sivasithamparam)

I will pass the information on to the hon. Parliamentary Secretary.

එම්. සමරවීර මයා. (මාතර)

(திரு. எம். சமரவீர—மாத்தறை)

(Mr. M. Samaraweera—Matara)

ගරු කළානායකතුමනි, සංස්කෘතික කටයුතු පිළිබඳ ගරු ඇමතිතුමාගෙන් මා ප්‍රශ්නයක් අසනට බලාපොරොත්තු වෙනවා. මේ අමුතු අමාත්‍යාංශයේ වැඩ භාර ගන්නට පසු හේන්ට්ට්ටෙදර ඥාති හා මිත්‍රවන්ට රුපියල් 10,000 ක් දෙන්නට

කියා නියෝගයක් කිරීමයි එතුමා පළමු වෙන්ම කළේ. මොන හේතුවක් නිසා මේ වැනි නියෝගයක් කර තිබෙනවාද කියා මා ප්‍රශ්න කරනවා. ආගම සංස්කෘතිය ආරක්ෂා කරන්නේ හේන් පිටගෙදර ඥාන සිහි භාමුදුරුවන් පමණක්ද? එහෙම නැත් නම් අනික් සංඝයා වහන්සේලාටත් ඒ අන්දමේ සැලකිල්ලක් දක්වන්න ලැස්ති ද යන ප්‍රශ්නයට මා පිළිතුරක් බලාපො රොත්තු වෙනවා. ගරු ඇමතිතුමා එහෙම නියෝගයක් කළ බව මා හොදට දන්න කාරණයක්.

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා

(பிரதிச் சபாநாயகர்)

(Mr. Deputy Speaker)

දඹදෙනියේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (ආර්. ජී. සේනානායක මයා.) ඇසූ ප්‍රශ්නය සම්බන්ධයෙන්, “ලංකාදීප” නියෝජිතයන් මෙහි තහනම් කළේ “ලංකාදීප” කර්තෘ මහතා කථානායකතුමාට විරුද්ධව චෝදනාත්මක ලියවිල්ලක් ලියූ නිසයි. අද ඒ කර්තෘ මහත්මයා ඇවිත් ලියවිල්ලකින් සමාව ඉල්ලුවා. ඒ නිසා නැවත වරක් “ලංකාදීප” නියෝජිතයන්ට ඒ බලය දුන්නා.

අ. භා. 7.23

ගරු ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා (මුදල් ඇමති)

(கௌரவ கலாநிதி என். எம். பெரேரா—
நிதி அமைச்சர்)

(The Hon. Dr. N. M. Perera—Minister of Finance)

මගෙන් ඇසූ ප්‍රශ්නයට පිළිතුරු දෙන්න කැමතියි. පළමුවැනි කාරණය මේ කල්දීම් සම්බන්ධවයි. භාෂා ප්‍රශ්නය ගැන ක්‍රියා කරන කැබිනට් අනුකාරක සභාව රැස්වී මේ තත්ත්වය පිළිබඳව සාකච්ඡා කළා. අපට ගැටලු ප්‍රශ්නයකට මුහුණ පාන්නට සිද්ධවී තිබෙනවා. කෝඩිස්වරන් නමැත්තා ඉදිරිපත් කළ නඩුව සම්බන්ධව තමුත්තාත්සේලා දන්නවා ඇති. එම නඩුවේ තීන්දුවෙන් පසු යම් ප්‍රතිඵලයක් ඇතිවී තිබෙනවා. රජය ඒ තීන්දුව සම්බන්ධයෙන් ඇපැල් අරගෙන තිබෙනවා. මේ ප්‍රශ්නය සම්බන්ධව ඇටර්නි ජනරාල් තුමාගෙන් අප උපදෙස් ලබා ගත්තා. එතුමා කියනවා ඇතැම් නිලධාරීන්ට දී තිබෙන්නාවූ අස් කිරීමේ කල්දීම් නීත්‍යානු

කූලව දුර්වලය කියා. ඇත්ත වශයෙන්ම මේ කල්දීම් කර තිබෙන්නේ පොදු සේවා කොමිෂන් සභාවයි. එය අප කර තිබෙන දෙයක් නොවෙයි.

අනික් කාරණය සම්බන්ධවත් අමාරු ප්‍රශ්නයකට මුහුණ පාන්නට සිද්ධවී තිබෙනවා. රජයේ සේවයට ඇතුළත් වූ නිලධාරීන් අද විශාල සංඛ්‍යාවක් සිටිනවා. රජයේ සේවයට බැඳීම සඳහා නීත්‍යානුකූලව භාෂා තුනෙන්ම ඉදිරිපත් වන්න පුළුවනි. ඒ කියන්නේ, සිංහලෙනුත්, දෙමළෙනුත් ඒවගෙම ඉංග්‍රීසියෙනුත් බැඳෙන්න පුළුවනි. එය නීතියෙන් තියෙන අයිතියක්. අපට පුළුවන්කමක් නැහැ, එය තහනම් කරන්න. දෙමළ භාෂාවෙන් පමණක් ඉදිරිපත් වී සිටින අයට කිසිවක් කරන්න බැරිව අද සේවයෙ සිටිනවා. ඒ අයගෙන් සේවයක් කෙරෙන්නේ නැහැ. ඇයි? දෙමළ භාෂාව විතරයි දන්නේ. මේ විධියට කිසිම සේවයක් නොකර පසි ගන්න සැහෙන පිරිසක් නොයෙකුත් දෙපාර්තමේන්තුවල සිටිනවා. මේක ගැටළු ප්‍රශ්නයක්. එම නිසා අපි කල්පනා කළා, මතු කාලයෙදී සේවයට බඳවා ගන්න අවස්ථාවලදී මේ ගැන යම් විමසීමක් කර ඒ විමසීමෙන් පසු මීට වඩා ප්‍රයෝජනවත් වන ලෙස වැඩ පිළිවෙළක් යොදන්න. ඒකයි, අරගෙන තිබෙන තීන්දුව. වෙන අමුතු තීන්දුවක් අරගෙන නැහැ. රජයේ සේවයට බැඳෙන නිලධාරීන් කොයි ආකාරයෙන් පාවිච්චි කරන්න පුළුවන් වේද යන්න විමසීම සඳහා පරීක්ෂණයක් කරන්න කියලයි, තීන්දු කර තියෙන්නේ. [බාධා කිරීමක්.] එයින් අදහස් කරන්නේ නැහැ, සිංහල භාෂාවෙන් රජයේ සේවයට බැඳෙන අයට ඉංග්‍රීසි ඉගෙන ගන්නවත් දෙමළ ඉගෙන ගන්නවත් ඕනෑය කියා. නමුත් බැඳෙන අයගෙන් මීට වඩා හොදින් සේවයක් ලබා ගන්න හැකි වන පරිදි කොයි ආකාරයෙන් බඳවා ගන්න පුළුවන් වේද යන්න ගැන ඒ අය ඇතුළු විමෙදි පරීක්ෂණයක් කරන්නයි, බලාපොරොත්තු වන්නේ. ඒ අයගෙ දැනීම අනුව නොයෙක් නොයෙක් අංශවලට යොදා ගන්න පුළුවනි. ඒ අයගෙ දැනුම අනුව එසේ සේවයට යෙදවීමේ අදහස උඩයි, පරීක්ෂණයක් කරන්න බලාපොරොත්තු වන්නේ. එම පරීක්ෂණයෙදී දෙමළ භාෂාව ඉගෙන ගත් කෙනෙක් සේවයට ඇතුළු

[ගරු ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා]
වන්න එනව නම්, ඉංග්‍රීසි භාෂාවන් දන්න
වද කියා සොයා බැලුවොත් එය ප්‍රයෝජන
වත් වෙන්න පුළුවනි. නැති නම් ඔහුව
සාම්මුඛ කරන්න පුළුවන්කමක් ඇති වන්
නෙ නැහැ.

The hon. Member for Uduppidi (Mr. M. Sivasithamparam) raised a question which really does not come within my Ministry, but there is one point which I want hon. Members to be clear about. At the moment we are fairly strict about granting exchange because the Government is facing a difficult situation in regard to exchange. I have not permitted the grant of exchange for students going abroad for merely first studies, except under very strict conditions. Medical students have been permitted exchange for post-graduate work and, similarly, others of various other faculties. But with regard to those students who can find the money abroad without any difficulty I have not raised any objections. So, if the hon. Member for Uduppidi says that these two students can find the money abroad, I think, there will be no difficulty so far as the Treasury is concerned.

අ. හා. 7.25

ගරු එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක
(කෙළරඹ ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක)
(The Hon. F. R. Dias Bandaranaike)

In the few minutes remaining I should like to indicate very briefly to the hon. Member for Welimada that he is perfectly right in saying that there has been an extraordinary increase in the price of fertilizers in the immediate past, particularly, with reference to ammonium sulphate and other nitrogenous fertilizers, like urea. These varieties which normally used to cost less than Rs. 300 per cwt. have now gone up to prices exceeding Rs. 400 per cwt. and the price reflection no doubt appears in respect of smaller quantities for vegetable cultivation also.

I have already taken up with the Hon. Minister of Finance the question of continuing with these schemes of subsidies on fertilizers and I have been trying to maintain the same level of prices as far as possible not merely in respect of vegetable cultivation but in respect of all agricultural crops. As the Hon. Finance Minister says, the exchange position is somewhat difficult, we are doing our best to ensure that the requisite quantities will be imported into this country, and we shall do our best to try and keep prices down.

කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.

(තිල. කේ. ආර්. පී. රාජරත්න)

(Mr. K. M. P. Rajaratna)

එලවලුවලට සහනාධාර පෝර ගන්න
නැහැ.

ගරු එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක

(කෙළරඹ ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක)

(The Hon. F. R. Dias Bandaranaike)

There is no subsidy scheme in respect of vegetables but we shall do our best to keep the prices pegged down as far as possible.

With regard to the question raised by the hon. Member for Uduppiddi, I am inclined to agree with him that the students whom he has named should be permitted to go to India for purposes of medical studies. I should be most happy, if he could give me the particulars, to go into the cases mentioned by him.

In regard to the questions raised by the hon. Member for Kamburupitiya (Mr. Percy Wickremasinghe), I should like to state that I do not know the answers to the questions raised by him. I have no doubt that the Government will take action to have the reports of these commissions published, but exactly as to when that will be done I cannot answer without reference to the Hon. Prime Minister. I shall mention it to her as soon as she returns from London and take up the question thereafter.

I am aware of the case mentioned by the hon. Member for Dambadeniya (Mr. R. G. Senanayake). The Hon. Prime Minister has already ordered an inquiry into this matter as between the Police and the Immigration Departments. An Assistant Secretary of the Ministry of Defence and External Affairs is inquiring into the matter. His report is waited and the Hon. Prime Minister will take action thereafter.

අ. හා. 7.29

ගරු ඩී. ඇස්. ගුණසේකර (සංස්කෘතික කටයුතු හා සමාජ සේවා ඇමති)

(கௌரவ டி. எஸ். குணசேக்கர—கலாச் சார விவகார, சமூகசேவை அமைச்சர்)

(The Hon. D. S. Goonasekera—Minister of Cultural Affairs and Social Services)

කඹුරුපිටියේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (පරීසි වික්‍රමසිංහ මයා.) සඳහන් කළ චිත්‍රපටි කොමිෂන් වාර්තාව ලැබී නැත. යථා කාලයේදී එය ලබනෙම ඇති.

මාතර ගරු මන්ත්‍රීතුමා (එම්. සමරවීර මයා.) ඉදිරිපත් කළා ප්‍රශ්නයක්, ඥාති සහ භාමුද්‍රාවන් සම්බන්ධ කරලා. එවැනි ඉල්ලීමක් කර තිබෙනවා. [බාධා කිරීම්.] සොයා බලා දෙන්න සුදුසු නම් දෙනවා.

එකලහි වේලාව අ. හා. 7.30 වූයෙන් නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා විසින් ප්‍රශ්නය නොවිමසා මන්ත්‍රී මණ්ඩලය කල් බත ලදී.

මන්ත්‍රී මණ්ඩලය ඊට අනුකූලව, අද දින සභාසම්මතිය අනුව, 1964 ජූලි 15 බදාදා පූ. හා. 10 වන තෙක් කල් ගියේය.

சபையினது இன்றைய தீர்மானத் திற்கிணங்க, சபை பி. ப. 7.30 மணிக்கு, 1964 ஜூலை 15 புதன் கிழமை மு. ப. 10 மணிவரை ஒத்திவைக்கப்பெற்றது.

Adjourned accordingly at 7.30 p.m. until 10 a.m. on Wednesday, July 15, 1964, pursuant to the Resolution of the House this Day.

නියෝජිත මන්ත්‍රී මණ්ඩලය

1964 ජූලි 15 වන බදාදා

ප්‍ර. හා. 10 ට මන්ත්‍රී මණ්ඩලය රැස්විය. කථානායකතුමා [ගරු හිසු ප්‍රනාන්දු] මූලාසනයක් විය.

නිවේදනය

அறிவிப்பு

ANNOUNCEMENT

ගෞරව කාරක සභාව

சபைக் குழு

HOUSE COMMITTEE

කථානායකතුමා

(சபாநாயகர்)

(Mr. Speaker)

123 වන ස්ථාවර නියෝගය අනුව තේරීම් කාරක සභාව විසින් මතු සඳහන් වන මන්ත්‍රීන් කථානායකතුමාගේ සහාය පරිත්‍යාග ඇතිව ගෞරව කාරක සභාවේ සහිතයන් හැටියට නම් කරන ලදී :

- ලක්ෂ්මන් ජයකොඩි මයා.
- වෛද්‍යාචාර්ය ඊ. එම්. ඩී. නාගනාතන්
- ජී. ජේ. පාරිස් පෙරේරා මයා.
- සෝමා වික්‍රමනායක මිය.
- ජේ. ඩී. වීරසේකර මයා.

In terms of Standing Order No. 123, the following Members have been nominated by the Committee of Selection to form the House Committee with Mr. Speaker as Chairman :

- Mr. Lakshman Jayakody
- Dr. E. M. V. Naganathan
- Mr. G. J. Paris Perera
- Mrs. Soma Wickramanayake
- Mr. J. D. Weerasekera.

ස්ථාවර නියෝග කාරක සභාව

நிலையங்கட்டளைக் குழு

STANDING ORDERS COMMITTEE

කථානායකතුමා

(சபாநாயகர்)

(Mr. Speaker)

124 වන ස්ථාවර නියෝගය අනුව තේරීම් කාරක සභාව විසින් මතු සඳහන් වන මන්ත්‍රීන් කථානායකතුමාගේ සහාය

පරිත්‍යාග ඇතිව නියෝජ්‍ය කථානායකතුමාත්, කාරක සභා නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමාත් සමග ස්ථාවර නියෝග කාරක සභාවේ සහිතයන් හැටියට නම් කරන ලදී :

- ගරු සී. පී. ද සිල්වා
- ගරු ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා
- ජේ. ආර්. ජයවර්ධන මයා.
- එම්. සිවසිත්ථම්පරම් මයා.

In terms of Standing Order No. 124, the following Members have been nominated by the Committee of Selection to form the Standing Orders Committee in addition to Mr. Speaker as Chairman, the Deputy Speaker and the Deputy Chairman of Committees :

- Hon. C. P. de Silva
- Hon. Dr. N. M. Perera
- Mr. J. R. Jayewardene
- Mr. M. Sivasithamparam.

ආණ්ඩුවේ ගණන් පරීක්ෂක කාරක සභාව

அரசாங்கக் கணக்குக் குழு

PUBLIC ACCOUNTS COMMITTEE

කථානායකතුමා

(சபாநாயகர்)

(Mr. Speaker)

125 වන ස්ථාවර නියෝගය අනුව තේරීම් කාරක සභාව විසින් මතු සඳහන් වන මන්ත්‍රීන් ආණ්ඩුවේ ගණන් පරීක්ෂක කාරක සභාවේ සහිතයන් හැටියට නම් කරන ලදී :

- පී. ජී. ඩී. කෙනමන් මයා.
- ලක්ෂ්මන් ජයකොඩි මයා.
- ගාමනී ජයසූරිය මයා.
- එස්. තොණ්ඩමන් මයා.
- ආර්. එස්. ඩී. පොලියර් මයා, සී. ඩී. ඊ.
- එස්. එම්. මානික්කරාජා මයා.
- බර්නාඩ් සොයා මයා.

In terms of Standing Order No. 125, the following Members have been nominated by the Committee of Selection to form the Public Accounts Committee :

- Mr. P. G. B. Keuneman
- Mr. Lakshman Jayakody
- Mr. Gamani Jayasuriya
- Mr. S. Thondaman
- Mr. R. S. V. Poulier, C.B.E.
- Mr. S. M. Manickarajah
- Mr. Bernard Soysa.

යෝජිත සංශෝධන, ස්තුති යෝජනාව අගට එකතු කිරීමට :

I “ එහෙත්,

රැකිරීම් භාගය, ශිල්පයෙන් ඉහළ නගින ජීවන වියදම, අධ්‍යාපනික, වෛද්‍ය හා නිවාස පහසුකම් මදිකම, අල්ලස් ගැනීම හා දූෂණය යනාදී ජනතාවගේ ප්‍රධාන ප්‍රශ්න, 1956 සිට පැවැති ආණ්ඩු යටතේ වඩාත් උග්‍ර වී තිබෙන හෙයින්ද, තමන්ගේ ජීවන තත්ත්වය පිරිහීමේ හේතුවෙන් ජනතාවට මුහුණ පෑන්නට සිදුවී ඇති දුක් කරදර තුනිකර ලීම සඳහා වැඩදායක විධිවිධාන රාජ්‍යයක කටයුතු ඇතුළත් නොවන හෙයින්ද අපගේ කණගාටුව ප්‍රකාශ කරමු.”— [ජේ. ආර්. ජයවර්ධන මය.]

II “ එකතු වූවන්, උතුමාණන් වහන්සේගේ කථා වෙන්,

(අ) ලංකාව ස්වාධීන ජනරජයක් බවට පත් කිරීම සඳහා කිසිදු යෝජනාවක් ඉදිරිපත් නොකිරීම;

(ආ) වර්තමාන රැකිරීම් රහිත භාවය හා ආර්ථික අකර්මන්‍යතාව නැතිකර දැමීමට අත්‍යවශ්‍ය වූ රටේ ස්වාභාවික ධන නිධානයන් හා මිනිස් බලය පිළිබඳ සම්පූර්ණ සංවර්ධනයට අදාළවන, ආර්ථික දියුණුව සඳහා කිසිදු යෝජනාවක් ජනතාව ඉදිරියේ තැබීමට අපොහොසත්වීම;

(ඇ) විදේශීන් සතු බැංකු හා “ ඒජන්සි ” සමාගම් ජනසතු කිරීම සඳහා වැඩ පිළිවෙලක් රට ඉදිරියේ තැබීමට අපොහොසත්වීම;

(ඈ) ඉකුත් වර්ෂ 400 තුළත් ඔබතුමාණන්ගේ ආණ්ඩුව යටතේ දැනටත් රටේ වැඩි ජනතාවගේ ආගම වන බුද්ධාගම මුහුණ පා සිටින දුෂ්කරතාවයන් ඉවත් කර දැමීමට කතෝලික දේශපාලන ආක්‍රමණය ගැන සෝදිසි කිරීම සඳහා කිසිදු බලාපොරොත්තු වක් ඇති බව බෞද්ධ ජනතාව හමුවේ සහතික කිරීමට අපොහොසත්වීම;

(ඉ) බෞද්ධාගමට සහ අනිකුත් සෑම ආගම්වලට ම හිමි ස්ථානය ලබාදීම සහතික කිරීම සඳහා වර්තමාන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ 29 වන වගන්තියේ නොපැහැදිලි, විශ්වල් සහගත තත්ත්වය සංශෝධනය කිරීම සඳහා අත්‍යවශ්‍ය වූ ද, ක්‍රියාත්මක වූ ද, නිශ්චිත වූ ද, යෝජනා ඉදිරිපත් කිරීමට අපොහොසත්වීම;

(ඊ) රටේ විදේශීය ප්‍රතිපත්තිය පැහැදිලිව අව්‍යාකූලව ප්‍රකාශ කිරීමට අපොහොසත් වීම, ඇතැම් රටවල බලාපොරොත්තු ඉටු කරන්නාක් සෙයින් නොබැඳුණු “ විදේශ ” ප්‍රතිපත්තිය යනු කුමක්දැයි පැහැදිලි කර නැති අතර ඒ වටා අවිනිශ්චිත ස්වභාවයක් පවතිද්දී ඔබතුමාණන්ගේ ආණ්ඩුව නො බැඳුණු විදේශ ප්‍රතිපත්තියට අනුකූල තාවයක් නැති ක්‍රියා මාර්ගයන් අනුගමනය කිරීම; රටවල් බොහෝ ගණනක් සමග තානාපති හා වෙළඳ සම්බන්ධකම් ඇතිකර

ගැනීම සතුටින් පිළිගන්නා අතර කැනඩාව සහ අළුතින් නිදහස ලබාගත් කිනියාව, වැංගනිකාව හා උගන්ඩාව යන රටවල් සමග පූර්ණ තානාපති සම්බන්ධකම් ඇති කර ගැනීමට ඔබතුමන්ගේ ආණ්ඩුව අපොහොසත්වීම, නිසා උතුමාණන් වහන්සේගේ කථාව ගැන අපගේ අප්‍රසාදය පළ කර සිටිමු.”—[ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන මය.]

III “ එහෙත්,

(අ) සිංහල පමණක් හා දෙමළ සමග යනුවෙන් සඳහන් කිරීම අර්ථානුකූලව හා දේශපාලන වශයෙන් විකාරයක් වන හෙයින්, 1956 අංක 33 දරන සිංහල පමණක් පනත ලංකා ආණ්ඩු ක්‍රම පනතට ඇතුළත් කිරීමෙන්, සිංහල පමණක් ලංකාවේ රාජ්‍ය භාෂාව කිරීමේ නීතිය ලංකාවේ මූලික නීතියක් කිරීමටද,

(ආ) “ බුද්ධ ශාසනය සම්පූර්ණයෙන්ම ආරක්ෂා කළ යුතු අතර, බෞද්ධ වන් පිළිවෙත්, මහ සංඝයා වහන්ස හා විහාරස්ථානවලට ආධාර කළ යුතු අතර රැක බලාගත යුතුයි ” යනුවෙන් සඳහන් 1815 උච්චාරය ගිවිසුමේ 5 වෙනි වගන්තිය, ලංකා ආණ්ඩුක්‍රම පනතේ 29 වෙනි වගන්තිය සංශෝධනය කර ඇතුළත් කිරීමටද,

(ඇ) සතර පෝය රජයේ නිවාඩු දින කිරීමටද,

(ඈ) වෙළඳාම කිරීම, කර්මාන්ත පිහිටුවීම, ඉඩම් අයිතිය හා රැකිරීම් අයිතිය ලක් පුර වැසියන්ට පමණක් සහතික කිරීමටද, නොපමාව නීති සම්පාදනය කරන ලෙස අපි ඔබතුමාගේ ආණ්ඩුවෙන් ඉල්ලා සිටින අතර, මෙරට සමාජයේ පිළිකාවක් ලෙස පැවැත්වෙන ඉන්දියානු ප්‍රශ්නය විසඳීම පිණිස, පහත සඳහන් පියවර වහාම ගත යුතුයයි ඉල්ලා සිටිමු:—

(i) නොමිලයේ දෙන සෞඛ්‍ය හා අධ්‍යාපනික පහසුකම් හා සහල් සලාකය ඉන්දියානුවන්ට දීම නතර කිරීම,

(ii) ඉන්දියානුවන්ට, වෘත්තීය සම්භවයට ඇතුල් වීමට හෝ වෘත්තීය සමිති පිහිටුවීමට හෝ ඉඩ නොදීම,

(iii) හැම තරුතිරමකම තිබෙන රැකියාවල් වලට ලක් පුරවැසියන් පමණක් බඳවා ගන්නා ලෙස බල කිරීම,

(iv) ඉන්දියානුවන්ට, වෙළඳාම කිරීම හෝ කර්මාන්ත පිහිටුවීම හෝ ඉඩම් අයිතිකර ගැනීම හෝ තහනම් කිරීම,

(v) සෑම ඉන්දියානුවෙක්ම නොපමාව ඉන්දියාවට යාමේ පිණිස අවශ්‍ය වැඩ කටයුතු යෙදීම.”—[කුසුමා රාජරත්න මය.]

IV “ එතෙකුදු වුවත්,

(අ) ලංකාවේ දේශපාලන තත්ත්වය අනුව, බ්‍රිතාන්‍ය අධිරාජ්‍යවාදීන්ගේ ඉහණයෙන් ලංකාව නිදහස් කර ගැනීමේ අභිප්‍රායයක් වත් ප්‍රකාශ කරනු වෙනුවට පොදු රාජ්‍ය මණ්ඩලය සමග ලංකාවේ සම්බන්ධකම් ආරක්ෂා කර ගැනීම පිළිබඳව ඔබතුමාගේ ආණ්ඩුවේ අභිලාශය ප්‍රකාශ කිරීම නිසා ලංකාව තුළ බ්‍රිතාන්‍ය අධිරාජ්‍යවාදයට ඔබතුමාගේ ආණ්ඩුවේ යටහත්කම ඔබතුමාගේ ආණ්ඩුව ශෝචනීය ලෙස සහතික කර ඇති හෙයින් ද;

(ආ) අරමුණු වශයෙන් ඔබතුමාගේ ආණ්ඩුව සමාජවාදී බව ප්‍රකාශ කරනත්, මේ රටේ වැවිලි, වාණිජ හා කර්මාන්ත තුළ ධනෝපාර්ජනයෙහි නියුක්ත ධනපති සම්බන්ධතාවලට එරෙහිව පියවර ගැනීමේ කිසිම අභිප්‍රායයක් ඔබතුමාගේ ආණ්ඩුව දක්වා නැති හෙයින් ද;

(ඉ) වාණිජ විෂයයෙහි, අපනයන ව්‍යාපාරය බ්‍රිතාන්‍ය අධිරාජ්‍යවාදීන් සහ ලාංකික ධන පතින් අත පවතින්නට ඉඩ හැරීම ඔබතුමාගේ ආණ්ඩුවේ අදහස බව පැහැදිලි ලෙස එළිදරව් කර ඇති හෙයින් ද;

(ඊ) අත්‍යවශ්‍ය භාණ්ඩ මෙරටට ගෙන්වීමේ ව්‍යාපාරය රජයට ගැනීමට අදහස් කරන බවක් අඟවන්නට වැයම් කරන අතර, ඇත්ත වශයෙන්ම, කරන්නේ ලාංකික කිරීමේ මුඩාවෙන් ලාංකික ධනපතින් සමග එක්වී විදේශීය ධනපතින්ට ලංකාවේ කටයුතු කරගෙන යාමට ඉඩ ලැබෙන පරිදි ආනයන ව්‍යාපාරයේ වැඩි කොටස ධනපති පංතියත්, අධිරාජ්‍යවාදීන් වෙත පවතින්නට ඉඩ හැරීමට ඔබතුමාගේ ආණ්ඩුව තීරණය කිරීම වන බැවින් මෙසේ කිරීම ලාංකික ධන පතින් සමග එකතු වී ඔවුන්ට මුඩා වී මේ රටේ ව්‍යාපාර ගෙන යාමට විදේශීය ධන පතින්ට ඉඩ සැලසෙන හෙයින් ද;

(උ) විදේශීය ආයෝජකයින් විසින් ලාභාංශ සහ ප්‍රාග්ධන මින් ඉදිරියටත් පිටරට යැවීම තහර කිරීම සඳහා කිසිම පැහැදිලි පියවරක් නොගන්නා හෙයින් ද;

තවද, වේතන ලබන්නන්ගේත්, වෘත්තීය සංගම් ව්‍යාපාරයේත්, පොදුවේ ජනතාවගේත් උග්‍ර ප්‍රශ්න සම්බන්ධයෙන්—

(අ) ධනපති වෙළඳ සමාගම් සහ පුද්ගලයන් යටත් සේවය කරන වේතන ලබන්නන් සහ වැටුප් ලබන්නන් විසි ලක්ෂයක් දෙනා, දැනට මුහුණපාමින් සිටින පළිගැනීම, සේවක සංඛ්‍යාව අඩු කිරීම පිණිස සේවකයන් අස්කිරීම සහ වෙනත් ක්‍රම වල සුරාකෑම් හා විවිධාකාර තාඩන පීඩන වලින් ආරක්ෂා කරන බවට සහතික කිරීම

මේ ක්‍රියා මාර්ග කිසිවක් ගැන සඳහනක් ඔබතුමාගේ ආණ්ඩුව විසින් කර නැති හෙයින් ද;

(ආ) ඔබතුමාගේ ආණ්ඩුව ඊනියා ජාතික ශුභ සිද්ධියේ නාමයෙන් වඩ වඩා වැඩි දැඩි විනයන් වැටුප් ලබන්නන්ගෙන් ඉල්ලා සිටින අතර රාජ්‍යාංශයේත් පෞද්ගලික අංශයේත් යන දෙකෙන්ම වැටුප් ඇවිටීමේ ප්‍රතිපත්තිය අත්හැර දමන බව කිසි සේත් සඳහන් කර නැති හෙයින් ද;

(ඉ) රජයේ ව්‍යාපාරවලත් රජය විසින් පාලනය කරනු ලබන ව්‍යාපාරවලත් නිලධාරී පාලන තීරයේ අනිසි පාලනය, දූෂණය, නාස්තිය, අකාර්යක්ෂමතාව, නැදැයින්ට පක්ෂපාත කම් දැක්වීම හා එම ව්‍යාපාරවල සේවකයන් සුරාකෑම් නවත්වාලීමට ඇති එකම මග වශයෙන් මෙකී ව්‍යාපාර කම්කරුවන් මගින් පාලනය විය යුතුයයි බොහෝ කාලයක සිට පවත්වන්නාවූත්, ක්‍රමයෙන් දැඩි වන්නාවූත් ඉල්ලීමක් තිබියදීත්, දැනට පවත්නා පාලනයට සහාය දීම සඳහා උපදේශක සහ පිළිවිමට පමණක් ඔබතුමාගේ ආණ්ඩුව බලාපොරොත්තු වන හෙයින් ද;

(ඊ) රජයේ පරිපාලන විෂයයටත් පාලන විෂය යටත් වැඩ කරන පංතිය ඇතුළත් කර ගන්නා බවට හැඟීමක් ඇති කිරීමට වැයම් කරන අතරම සංවිධානය වූ වෘත්තීය සංගම් ව්‍යාපාරය ගැනත් වෘත්තීය සංගම් ඒකාබද්ධ කාරක සභාව ගැනත් ඔබතුමාගේ ආණ්ඩුව කිසිවක් සඳහන් කර නැති හෙයින් ද;

(උ) රජයේ සේවකයන්ගේත්, රජයේ සංයුක්ත මණ්ඩලවල සේවකයන්ගේත්, රජයේ පාසල්වල ගුරුවරුන්ගේත් දේශපාලන අයිතිවාසිකම් පිළිගැනීමටත්, එම අයිතිවාසිකම් ලබා දීමටත් ඔබතුමාගේ ආණ්ඩුව අපොහොසත් වී ඇති හෙයින් ද;

(ඌ) උග්‍ර ලෙසත් පාළු ලෙසත්, පැතිර පවත්නා රුකි රක්ෂා විරහිතභාවය පිළිබඳ ප්‍රශ්නය ගැන කිසිසේත්ම සඳහන් කර නැති හෙයින් ද, විශේෂයෙන්ම, රටේ උගත් තරුණ පෙළේ සහජ දක්ෂතාවන් රටේ සංවර්ධනය සඳහා නිසි ලෙස යෙදවීමේ මාර්ග සැලැස්වීමට ඔබතුමාගේ ආණ්ඩුව අපොහොසත් වී ඇති හෙයින් ද;

(එ) ඉඩම් නැතිකම පිළිබඳ බරපතල ප්‍රශ්නය ගැනත්, ඉඩම් නොමැත්තවුන්ට කඩිනමින් රජයේ ඉඩම් දීම සඳහා ගතානුගතිකත්වයෙන් තොර, ප්‍රගතිශීලී, නොමසුරු ප්‍රතිපත්තියක් අනුගමනය කිරීමෙන් හෝ පෞද්ගලික ඉඩම් අනිවාර්යයෙන්ම අත් කර ගනිමින් ගම් ප්‍රඵල් කිරීමේ ප්‍රබල ප්‍රතිපත්තියක් අනුගමනය කිරීමෙන් හෝ ඉඩම් නොමැත්තවුන්ට ඉඩම් ලබා දීමේ අවශ්‍යතාව ගැනත් ඔබතුමාගේ ආණ්ඩුව කිසිසේත්ම සඳහන් කර නැති හෙයින් ද;

(ඒ) එබඳුමගේ ආණ්ඩුව ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය ආරක්ෂා කරන බව කියා සිටිනත්, වැඩ වර්ජන කඩාකප්පල් කර දැමීමටත් වෙනත් අත්දැමීන් මහජනයාට පහර දීමටත් පොලීසියට සහ යුද හමුදාවට බල තල පවරා දෙමින් වරින්වර ජනතාවගේ නිදහස සහ මූලික ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී අයිති වාසිකම් අහිමි කිරීම සඳහා පාවිච්චි කර ගෙන ආ මහජනාරක්ෂක පනත අවලංගු කරන බව සඳහන් කර නැති හෙයින් ද;

කවද සුළු ජාතීන්ගේ ප්‍රශ්න සම්බන්ධයෙන්—

(අ) දෙමළ භාෂාවන් රාජ්‍ය භාෂාවක් කිරීමට නීතියෙන් විධිවිධාන යෙදීමෙන් දෙමළ භාෂාව කථා කරන සුළු ජාතිකයින්ට භාෂා අයිතිවාසිකම් ලබා දෙන බවට කිසිම සඳහනක් කිරීමට ඔබතුමාගේ ආණ්ඩුව අපොහොසත් වී ඇති හෙයින් ද;

(ආ) මේ රටේ වැඩ කරන ජනතාවගේ ව්‍යාපාරය විනාශ කරන ගුප්ත අදහසින්, එසේම වැඩ කරන පංතිය හේද හින්ත කර ජනතාව තුළ ජාතිවාදී ස්වභාව ඇති කිරීමටත්, ලාංකික ධනපති පංතියේ යහපත පිණිස ඩී. එස්. සේනානායක මහතා විසින් නීති පුස්තකයට එක් කරන ලද අපකීර්තියට පාත්‍ර වූත්, හිංසාකාරීවූත්, පුරවැසි පනත අවලංගු කිරීමේ කිසිම අභිප්‍රායයක් ඔබතුමාගේ ආණ්ඩුවට නොමැති හෙයින් ද;

(ඉ) රීතියා “නිර්දාප්ත” පුද්ගල ගණයකට අයත්ව ජීවත් වන වතු කම්කරුවන්ට පුරවැසි අයිතිවාසිකම් දීමේ කිසිම අදහසක් එබඳුමගේ ආණ්ඩුව කෙරෙහි නොමැති හෙයින් ද;

උතුමාණන් වහන්සේගේ ආණ්ඩුව කෙරෙහි මෙම සභාවේ විශ්වාසය නොමැති බව කණගාටුවෙන් ප්‍රකාශ කරමු.” [මෙරිල් ප්‍රකාශන මයා.]

“එතකුළු වුවත්,

(V) උතුමාණන් වහන්සේගේ කථාවෙහි සඳහන් වන ප්‍රගතිශීලී ක්‍රියා මාර්ගයන් ඉතා සාදරයෙන් අප පිළිගන්නා අතර පහත සඳහන් කටයුතු ක්‍රියාත්මක කිරීම සඳහාද වර්තමාන සැසි වාරය තුළදී නොපමාව පියවරක් ගැනීමේ අවශ්‍යතාවය ඉතා ඕනෑකමින් ප්‍රකාශ කර සිටිමු. එනම්:—

- (1) ජන රජයක් පිහිටුවීම;
- (2) ලංකාවේ ලියා පදිංචි කර ඇති සියලුම වෙළඳ සමාගම් හා ලංකාවේ පදිංචිව සිටින සෑම පුද්ගලයකුම ඔවුන්ගේ ගිණුම් ලංකා බැංකුවේ හා/හෝ මහජන බැංකුවේ පමණක් තබාගත යුතු බව නීතිගත කිරීම;
- (3) ලංකාවේ දැනට පවත්වාගෙන යනු ලබන සියලුම “යටිකුට්ටු අධිරාජ්‍යවාදී ව්‍යාපාර” වසා දැමීම;

(4) රාජ්‍යාංශයේ කාර්මික ව්‍යාපාරයන්හි ඇති ප්‍රමාදයන් හා අවහිරකම් නැතිකර ලීමත්, පෞද්ගලික අංශයේ නව කර්මාන්ත අනුමත කිරීමේ ක්‍රමය සමීක්ෂණය කිරීමත් හා කර්මාන්ත, කෘෂිකර්ම, ධීවර, වාරි මාර්ග සහ ඉඩම් සංවර්ධන පිළිබඳ මූලික ප්‍රතිපත්ති නැවත හැඩගැස්වීම;

(5) ශුරාවරාන්ට සහ, සිය රාජකාරි ඉටු කිරීමේදී මහජනයා හා සම්බන්ධ කටයුතුවලට සිය මනාපය නිල බලයෙන් පාවිච්චි කිරීමට අවශ්‍ය නොවන රජයේ සේවයේද, පළාත් පාලන සේවයේ හා නීතිගත සංස්ථාවන් හිද සේවයේ නියුක්ත සියලුම සේවකයන්ට දේශපාලන අයිතිවාසිකම් දීම;

(6) විදේශ විනිමය වැය නොවන පිටරට සංචාරයටත් බලපාන සීමා කිරීම් ඉවත් කිරීම, ලියා පදිංචි කර ඇති වෘත්තීය සමිතිවල නිලධාරීන්ට වතු වලට ඇතුළුවීමට හා ඔවුන්ගේ සාමාජිකයන්ගේ රැස්වීම් පැවැත්වීමටද නීතියෙන් අවසර ලබාදීම හා රාජ්‍යාංශයේ වෘත්තීය සමිති අනුබද්ධ කිරීමට ඇති අයිතිවාසිකම්වලට බලපාන සීමා කිරීම් ඉවත් කිරීම යන මේ පියවර ඇතුළු වනසේ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී හා වෘත්තීය සමිති අයිතිවාසිකම් පුළුල් කිරීම;

(7) ගැමි ජනතාව ණය බරින් මුදාලීම සඳහා යෝජනා ක්‍රමයක් පිළියෙළ කිරීම;

(8) සෙසු කටයුතු අතර, ජනපද ප්‍රදේශ තුළ පිහිටි කුඹුරු ඉඩම් ඇතුළුව සියලුම කුඹුරු ඉඩම්වලට බලපාන ලෙසටත්, ගොවි කාරක සභාවලින් ඉඩම් හිමියන් අස්කරලීමටත්, බදු අයිතිය සම්බන්ධ ප්‍රශ්නයන් නීති කෘත්‍යයන්ට භාජනය වී තිබියදීත් අද ගොවියන්ට එම ඉඩම් සතු කිරීමේ බලය ගොවි කාරක සභාවන්ට ලබාදීමටත් හැකි වනසේ කුඹුරු පනත සංශෝධනය කිරීම;

(9) කම්කරු නීති අද තත්ත්වයට ගැලපෙන සේ ප්‍රතිශෝධනය කිරීමට; සේවකයන්ගේ, සේවක අර්ථ සාධක අරමුදලට අයත් නොවන පසුතිය සේවයන් ඇතුළත්වන සේ පාරිතෝෂික අරමුදල් පනතක් ඉදිරිපත් කිරීමද; කම්කරු දෙපාර්තමේන්තුව විසින් නියම විභාගයක් නොපවත්වා හෝ, එම දෙපාර්තමේන්තුවේ අනුමතිය නොලබා හෝ පෞද්ගලික ආයතනයන්හි සේවයෙහි නියුක්ත සේවකයන් සේවයෙන් පහ කිරීම තහනම් කිරීම; හා

(10) ජාතික රංග පීඨයක් ද, ජාතික විග්‍රහ විසංචාවක් හා ජාතික ක්‍රීඩා සංගමයක් ද පිහිටුවීම;

යන මේ කරුණුය.”—[පී. ජී. බී. කෙනමත් මයා.]

VI “ එතෙකුදු වුවත්,

අද රට මුහුණ පා සිටින ඉතාමත් බැරැදුම් ජාතික ප්‍රශ්නය ගැන එනම්, සිංහල භාෂාව සහ ද්‍රවිඩ භාෂාව කථාකරන ජාතීන් අතර, දේශපාලන, ආර්ථික සහ සංස්කෘතික වශයෙන් පවතින ගැටිම ගැනද; දැනට පවතින ඒකීය ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව යටතේ, සිංහල භාෂාව කථා කරන බහුතර පක්‍ෂය, ද්‍රවිඩ භාෂාව කථා කරන ජනතාව පාහේ මැඩගෙන විනාශයට භාජන කරන බවද; එකිනෙකට වෙනස් භාෂා දෙකක් කථා කරන එකිනෙකට වෙනස් ජාතීන් දෙකකට පුරාතනයේ සිට වාසභූමිය වූ ලංකාවේ දැනට පවතින ඒකීය ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව යටතේ, ද්‍රවිඩ භාෂාව කථා කරන සුළු ජාතීන්ගේ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී අයිතිවාසිකම් සහ නිදහස, සදාකාලික බහු පක්‍ෂය වන සිංහල ජනතාවගේ හිතූමනාපය උඩ සදහවම රදා පවතින බැවින්, එම සුළු ජාතීන් තදබල ලෙස පීඩා විඳ ඇති බවද; ද්‍රවිඩ භාෂාව කථා කරන සුළු ජාතීන්ගේ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී නිදහස ලබාදිය හැක්කේ ලාංකික පෙරලි ආණ්ඩු සංගම් සැලැස්මක් යටතේ භාෂාව අනුව බෙදා පිහිටුවන සාධාරණ ද්‍රවිඩ රාජ්‍යයක් හෝ රාජ්‍යයන් මගින් පමණක් ය යන බවද කිසිසේත් අවබෝධ කරගෙන තිබෙන බවක් උතුමාණන් වහන්සේගේ කථාවෙන් නොදක්වෙන හෙයින් කනගාටු වන අතර,

උදහරණ වශයෙන් බලන කල ස්විට්සර්ලන්තය, යුගෝස්ලාවියාව, කැනඩාව, ඉන්දියාව, සෝවියට් රුසියාව සහ තවත් රාජ්‍යවල, විවිධ භාෂා කථා කරන විවිධ ජාතීන් ජීවත්වන රටවල පැන නගින නානාප්‍රකාර සංකීර්ණ ප්‍රශ්න පෙරලි ආණ්ඩු ක්‍රමයක් පිහිටුවීමෙන් සාර්ථක ලෙස විසදාගෙන තිබියදීත්, එම ආණ්ඩු ක්‍රමය මගින්, විවිධ ජාතීන් ජීවත්වන මෙම රටවල මුළුමනක් ජනතාව අතර නියම එක්සත් භාවය ගොඩනංවා සුළු ජාතීන්ගේ නිදහස සහතික කර ආරක්‍ෂා කර දී තිබියදීත්, මේ රටේ ඉතාම වැදගත් අත්යුත්කාෂ්ට කාර්යය වනුයේ වර්තමාන ඒකීය ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව පෙරලි ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවකට පරිවර්තනය කිරීම බව පිළිගෙන ඇති බවක් හෝ ඒ පිළිබඳව සදහන් කිරීමක් හෝ උතුමාණන් වහන්සේගේ කථාවෙන් නොපෙනෙන හෙයින් අපගේ බලවත් අප්‍රසාදය පළ කිරීමට සිදුවී තිබේ.”—[ඒ. අමර්තලිංගම් මයා.]

VII “ එහෙත්,

සමුපකාර නොග වෙළඳ ආයතනය දැනට කරගෙන යන වැඩ කටයුතු අනුව සමුපකාර ව්‍යාපාරය පිළිබඳ මුළු සංකල්පයම අත්හැර ඇති බවත්, මෙම ආයතනය දැනට පවත්නා දූෂිත අකාර්යක්ෂම තත්ත්වය උඩ, තව තවත් බඩු භාණ්ඩ බෙදා හැරීම මෙම ආයතනයටම හාර දීමට කිසියම් වැයමක් කළහොත් එසේ කිරීම ජීවන වියදම තව තවත් ඉහළ යෑමට හේතුවක් වන බවත් කණගාටුවෙන් ප්‍රකාශ කරමු.”—[ඒ. රත්නායක මයා.]

VIII “ එතෙකුදු වුවත්,

(1) මේ රටේ ද්‍රවිඩ භාෂාවේ ඓතිහාසික තත්ත්වය හා ස්ථානය නැවත ලබාදීම සම්බන්ධයෙන් ද්‍රවිඩ භාෂාව කථා කරන ජනතාවගේ සාධාරණ සහ යුක්ති සහතික ඉල්ලීම්

සපුරාලීම් වස් යම්කිසි ස්ථිර පියවරක් ගැන උතුමාණන් වහන්සේගේ කථාව සදහන් නොකරන හෙයින් ද;

- (2) (අ) රජයේ හා රජයේ අනුග්‍රහය ලත් සංයුක්ත මණ්ඩලවල සේවය කිරීම,
 - (ආ) උතුරු හා නැගෙනහිර පළාත්වල ඉඩම් නිරවුල් කිරීම හා රජයේ අනුග්‍රහය ලත් ජනපද යෝජනා ක්‍රම පිළිබඳ ප්‍රතිපත්තිය,
 - (ඉ) කන්කසන්තුරේ වරාය ඉදිකිරීමේ යෝජනා ක්‍රමය කඩාකප්පල් කිරීමද ඇතුළත්, උතුරු හා නැගෙනහිර පළාත්වල කෘෂිකාර්මික හා කර්මාන්ත සංවර්ධනය,
- යනාදී කරුණුවලදී, ද්‍රවිඩ භාෂාව කථා කරන ජනතාවට කෙරෙන දඩ වෙනස්කම් සම්බන්ධයෙන් රජයේ ප්‍රතිපත්තිවල යම්කිසි වෙනස් කිරීමක් සිදුකර ඇති බවක් උතුමාණන් වහන්සේගේ කථාවෙන් අනාවරණය නොවන හෙයින් ද;

(3) මේ රටේ දරුණු රුකිරක්‍ෂා ප්‍රශ්නය හා නිවාස හිඟය පිළිබඳව කිසිම සැලකිල්ලක්, උතුමාණන් වහන්සේගේ කථාවෙහි දක්වා නැති හෙයින් ද;

ඔබතුමාගේ රජය කෙරෙහි මෙම සභාවේ විශ්වාසයක් නොමැති බැව් කණගාටුවෙන් ප්‍රකාශ කරමු.”— [එම්. සිවසිතම්පරම් මයා.]

IX “ එතෙකුදු වුවත්, අල්ලස් චෝදනා ගැන විභාග කිරීම පිණිස විශේෂ උසාවි පිහිටුවීමට බලාපොරොත්තු වන රජය, තල්ගොඩපිටිය කොමිසම විසින් අල්ලස් ගැනීමේ චෝදනාවට වරදකරුවන් වශයෙන් පිළිගනු ලැබූ අයට විරුද්ධව කිසිම ක්‍රියා මාර්ගයක් නොගෙන ඇති හෙයින් අපගේ කණගාටුව ප්‍රකාශ කරමු.”— [සිරිල් මැතිව් මයා.]

X “ එතෙකුදු වුවත්, ලංකාවේ පුරවැසිය පහත් අනුව දැනට පුරවැසි බවක් නොමැති ඉන්දියානුන් ගෙන් පැවැතෙන්නන්ගේ පුරවැසිභාවය විසඳීම සදහා ලංකාණ්ඩුව හා ඉන්දියා ආණ්ඩුව අතර සාකච්ඡා දැනටමත් ආරම්භ කර ඇත” යන පුරුදු කියමන නැවත වරක් ප්‍රකාශ කර ඇති නමුත්, සම්පූර්ණ වරද රදා ඇත්තේ වෙනස්කම් දක්වන, කුට රාජේන්ද්‍රායවලින් යුක්ත මෙරට පුරවැසි නීති හා ඒවායේ පාලන ක්‍රම මත බව උතුමාණන් වහන්සේගේ ආණ්ඩුව හරිහැටි තේරුම් ගෙන ඇති බවක් උතුමාණන් වහන්සේගේ කථාවෙන් නොපෙනෙන බැවින්ද, වතුකරයේ සිටින දශ ලක්‍ෂයක් වූ දෙමළ කම්කරුවන්ගෙන් ඉතා වැඩි සංඛ්‍යාවක්, මෙරට ඉපදී සහ/හෝ ස්ථිර වශයෙන් පදිංචි වී ඇති අය වන අතර, ඔවුන්ගෙන් සැලකිය යුතු කොටසක් පරම් පරාවෙන් ලාංකික පුරවැසිකමට හිමිකම් ඇති අය වූ නමුත්, ඔවුන්ට පුරවැසිභාවය හා ජන්ද බලය අහිමි වී ඇති බැවින් ද; ලංකා පුරවැසි පනත හා එහි අයුතු පාලනය නිසා උතුරු සහ නැගෙනහිර පළාත්වල සිටින දෙමළ භාෂාව කථා කරන ජනතාවට මහත් අපහසුකම්වලට සහ අවමානයට

පත්වි අවිනිශ්චිත පුරවැසියන් වශයෙන් ජීවත්වීමට සිදුවී ඇති නමුත්, අවිචාරවත් පුරවැසි නීති සහ ඒවායේ පාලන තත්ත්වය, පුරවැසි තත්ත්වය පිළිබඳ පිළිගන්නා ලද බුද්ධිමත් ජාත්‍යන්තර සම්මතවලට අනුකූලවනසේ යුක්තිසහගත සහ සාධාරණ පදනමක් මත සංශෝධනය කිරීමට උතුමාණන් වහන්සේගේ ආණ්ඩුව අදහස් කරන බවක් කථාවෙහි සඳහන් නොවන හෙයින්ද, උතුමාණන් වහන්සේගේ ආණ්ඩුව කෙරෙහි මෙම සභාවේ විශ්වාසයක් නොමැති බව කණගාටුවෙන් ප්‍රකාශ කරමු.”—[වී. නවරත්නම් මයා.]

XI “එහෙත්, අනුරාධපුර සංරක්ෂණ මණ්ඩලය විසින් කරන ලද සිහි කල්පනාවෙන් තොර, අයථා ක්‍රියා නිසා ඒ ප්‍රදේශයේ වාසය කරන ජනතාවට අනන්ත අප්‍රමාණ දුක් කරදරවලට මුහුණ පාන්නට සිදුවීම ගැන අපගේ කණගාටුව ප්‍රකාශ කරමු.”— [ඊ. එල්. බී. හුරුල්ල මයා.]

එම වචන එතැනට එකතු කළ යුතුය, යන ප්‍රශ්නය යළිත් සභාපිමුඛ කරන ලදී.

පූ. හා. 10.6
 ජේ. ඩී. වීරසේකර මයා. (කොත්මලේ)
 (කිඟු. ஜே. 10. வீரசேக்கர—கொத்தமலே)
 (Mr. J. D. Weerasekera—Kotmale)

ගරු කථානායකතුමනි, මේ රාජාසන කථා විවාදයේදී මාද වචන සවල්පයක් ප්‍රකාශ කරන්ට අදහස් කරනවා. අපේ සභාවර නියෝග සංශෝධනය කිරීම සඳහා විධි විධාන යොදන බව මෙවර රාජාසන කථා වේ සඳහන් වී තිබීම ගැන මා විශේෂයෙන් ම සන්තෝෂ වෙනවා. ඇත්ත වශයෙන්ම මේ සභාවර නියෝග සංශෝධනය නොකී රීම නිසා මෙපමණ කාලයක් මේ ගරු සභා වේ වැඩ කටයුතු හරියාකාර කරගෙන යාම අපහසු වුණා. මේ සභාවර නියෝග සකස් කර තිබෙන්නෙ මන්ත්‍රීවරුන් 101 ක් ඇති සභාවකටයි. එහෙත් අද මේ ගරු සභාවේ මන්ත්‍රීවරුන් 157 දෙනකු සිටිනවා. එම නිසා සභාවර නියෝග සංශෝධනයක් ඉතා අවශ්‍යයි. එහෙයින් ඒ කාරණයට මේ ගරු සභාව ප්‍රමුඛත්වය දෙනවා ඇතැයි මා විශ්වාස කරනවා. සභාවර නියෝග සංශෝධනය කිරීමෙන් පමණක් ප්‍රශ්නය විසඳෙන්නෙ නැහැ, පාර්ලිමේන්තු සැසි වාරය තුළ කට යුතු කෙරෙන අන්දම පිළිබඳ වැඩ පිළි වෙළෙන් රජය කලින් ඉදිරිපත් කරන්ට ඕනෑ. විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ නායකයින් සමග සාකච්ඡා කර, මුළු සභාවේම එකඟත්වය ඇතිව පාර්ලිමේන්තු සැසි ඔරුයේ වැඩ කරන්ට කැමතියි.

පිළිවෙළ අපට ඉදිරිපත් කරනවා නම් අපේ වැඩවලට එය විශාල පහසුවක් වෙනවා. විශේෂයෙන්ම ඇමතිවරුන්ට වැඩ රාශියක් තිබෙන නිසා නිතරම සභාව තුළ සිටින්ට පුළුවන්කමක් නැහැ. ඇමතිවරුන්ට තම කාර්යාලවල කටයුතු පරීක්ෂා කිරීමට තිබෙනවා පමණක් නොව, සංවර්ධන කටයුතු ආදිය කෙරෙන අන්දම බැලීමට රට පුරා නොයෙක් තැන්වලට යාමටත් සිදුවන නිසා, නිතරම මේ සභායේ සිටින්ට පුළුවන්කමක් නැහැ. එමෙන්ම මන්ත්‍රීවරුන්ට තමන්ගේ කටයුතු පිළිබඳව වැඩ පිළි වෙළක් සකස් කර ගන්ට ඕනෑ. එවැනි වැඩ පිළිවෙළක් සකස් කර නොගත්තොත් අපේ කටයුතු හරියාකාර කර ගැනීමට අපට පුළුවන්කමක් ලැබෙන්නෙ නැහැ. මේ ගරු සභාවේ කටයුතු කෙරෙන අන්දම පිළිබඳව දින නියමයක් කර ගන් විට, සභාවේ කටයුතු පහසුවෙන් කරගන්න පුළුවන් වෙනවා. ඒ නිසා විශේෂයෙන්ම ගරු කථානායකතුමාගෙන් මා ඉල්ලා සිටින්තේ එවැනි ක්‍රමයක් සකස් කරන ලෙසයි.

එමෙන්ම හැම මන්ත්‍රීවරුන්ටම පොදු විනය නීති මාලාවක්—a code of conduct—සකස් කරන්ට ඕනෑ. සමහරවිට අපේ කටයුතු මොනවාදැයි අපි දන්නෙ නැහැ. මන්ත්‍රීවරුන්ට නොයෙක් වැඩ කර දෙන්නය කියා මහජනයා කියනවා. සමහර විට පත්විම්වලට ඇඟිලි ගසන්ට යයි අපට කියනවා. මන්ත්‍රීවරුන්ට වුවමනා අන්දමට පත්විම් කරනු ලැබුවහොත් සුදුසු පුද්ගලයන් ඒ සභාවලට පත්වන්නෙ නැහැ. එය ඉතා වැදගත් කාරණයක්. මාරුවිම්වලට ඇඟිලි ගසන්ට යයි අපට සමහරු කියනවා. අසාධාරණ වැඩක් සිදුවුණු විට නම් සාධාරණය ඉටු කරන්ට මන්ත්‍රීවරයෙකුට ඉදිරිපත් වන්ට පුළුවනි. එවිට මේ ගරු සභාවේදී ඒ කරුණ ඉදිරිපත් කරන්ට පුළුවනි. එම නිසා ගරු කථානායකතුමනි, ආණ්ඩු පක්ෂයේ මෙන්ම විරුද්ධ පාර්ශ්වයේත් ගරු මන්ත්‍රීවරුන්ගේ ගෞරවය රැකෙන අන්දමේ යම්කිසි විනය නීති මාලාවක් අප විසින් ම සකස් කර ගන්නවා නම් අනාගතයේදී එය ඉතා ප්‍රයෝජනවත් වෙනවා ඇති. එය ඉතා අවශ්‍ය බව මේ ගරු සභාවට මතක් කරන්ට කැමතියි.

සාන මොහොතෙහි—

තමුත් තාත්සේත් කිව්ව නම් මා
බොහොම සන්තෝෂයි. මමත් නැවත
වරක් ඒක මතක් කරනව. මා පමණක්
නොව මේ සභා ගර්භයේ සිටින සෑම
මන්ත්‍රීවරයකුම වගේ ඒ කාරණය කියනව.

නමුත් නාන්සේ කසකාරයා වශයෙන්
සිටි කාලයේදීත් ඒක කරන්ට උත්සාහ
කළා, නමුත් බැරි වුණා.

මම හරියාකාර ඒ කටයුත්ත කරන්ව ඉඩ
නුදුන් නිසා මා අස් වුණා, ඒ තනතුරෙන්.
මා මෙම කාරණය ඉදිරිපත් කරන්නේ,
අපේ ගෞරවය පමණක් නොව අනාගත
යේදී පත්වන මන්ත්‍රීවරුන්ගේත් ගෞර
වය ආරක්ෂා කිරීම සඳහා මෙවැනි විනය
නීති මාලාවක් සකස් කිරීම මුළු රට ජාතිය
වෙනුවෙන් කළ යුතුව තිබෙන යුතුකමක්
නිසයි. මෙවැනි නීති මාලාවක් සකස් කර
සම්මත කර ගත්තොත් අපේ ගරුත්වය
රැකෙන අතර මේ ගරු සභාවේ කටයුතුවල
ටත් එය පහසුවක් වෙනවා ඇති.

ගරු කථානායකතුමනි, මිදුගට විශේෂ
යෙන් ඉන්දියානු ප්‍රශ්නය ගැනත් යමක්
සඳහන් කරන්න ඕනැ. මම ඉතාමත් සන්
තෝෂ වෙනව, වැලිමඩ ගරු මන්ත්‍රිතුමා
(කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.) මේ
අවස්ථාවෙදි ගරු සභාවේ සිටීම ගැන. මෙම
ප්‍රශ්නය සම්බන්ධව නොයෙකුත් මත
ප්‍රකාශ වී තිබෙනව, අවුරුදු ගණනාවක්
තීස්සේ නොයෙකුත් සාකච්ඡා පවත්වා

තිබෙනව. නමුත් සාකච්ඡා කරනව පමණයි, සථිර වැඩ පිළිවෙලක් මේ වන තුරු අරගෙන නැහැ. මෙම රාජාසන කථාවෙහිත් අඩංගු වෙනව ඉන්දියානු ප්‍රශ්නය විසඳීමට කටයුතු කරනවාය කියා. ගරු කථානායක තුමනි, මම පිළිගන්නවා මේ ප්‍රශ්නය ඉතා මත් බැරෑරුම් වැදගත් ප්‍රශ්නයක් බව. එම නිසා මෙම ප්‍රශ්නය විසඳීමේදී ඉතාමත් මිත්‍ර ලීලාවෙන්, අනුකම්පාවෙන්, මෙෙත්‍රියෙන් ඉන්දියානු ආණ්ඩුවත් ලංකාණ්ඩුවත් වැඩ කටයුතු කළ යුතු බව සඳහන් කරන්නට කැමතියි. මම දන්නවා, ඉන්දියානු පවුල් දහසක් නැතිනම් ඊටත් වඩා සංඛ්‍යාවක් ඉන්දියාවට යාමට කැමැත්තෙන් සිටින බව. එවැනි පවුල් ඉන්දියාවට යාමට සඳහා ඉන්දියානු ආණ්ඩුවත් සමග හැකි තරම් ඉක්මනින් සාකච්ඡා කර විධි විධාන යොදා ගත යුතු බව මේ අවස්ථාවේ දී සඳහන් කරන්නට කැමතියි. නැතිනම් අප මේ ප්‍රශ්නය ගැන හැමදාම සාකච්ඡා කරනවා පමණයි. ගරු කථානායකතුමනි, බොහෝ දෙනෙකු මේ ප්‍රශ්නය ගැන නොයෙකුත් අන්දමේ මත ප්‍රකාශ කරනව; නමුත් ක්‍රියාත්මක කළ හැකි වැඩ පිළිවෙලක් කවුරුත් ඉදිරිපත් කර නැහැ. එම නිසා මම විශේෂයෙන් ආණ්ඩුවෙන් ඉල්ලා සිටින්නේ, ඉන්දියාවට යාමට කැමැත්තෙන් සිටින ඉන්දියානුත් ඉන්දියාවට යාමට ඉක්මනින් විධිවිධාන සලසන ලෙසයි. එසේ නැතුව ඉන්දියානුකාරයින්ට බැහීමෙන් හෝ ඒ උදවිය දෙවැනි පෙළේ මනුෂ්‍යයන් හැටියට සැලකීමෙන් මේ ප්‍රශ්නය කිසිම අන්දමකින් විසඳන්න ලැබෙන්නෙ නැහැ. ඒ උදවියත් 'මනුෂ්‍යයන්' යයි කල්පනා කරමින් සමාන අයිතිවාසිකම් ඇති පිරිසක් සේ සලකන්නට ඕනැ.

එපමණක් නොවෙයි ගරු කථානායක
තුමනි, ඉන්දියාවට ලැබෙන මේ පිරිස ගැන
ඉන්දියානු ආණ්ඩුවත් සතුටු වෙන්න
බිහි. මන්ද? මෙසේ යවන පිරිස් සාමාන්‍ය
උදවිය නොවෙයි. පවුල් දහසක් යවනවා
නම් ඒ උදවිය විශේෂයෙන් තේ වතු වල
වැඩ කිරීමට හැකි හොඳින් පළපුරුදු වූ
අයයි. එම නිසා අප ඉන්දියානු ආණ්ඩුවට
දෙන්නට යන්නේ වස්තුවක්. මෙසේ
යවන වතු වල වැඩ ගැන පළපුරුදුකම් ඇති
උදවිය යොදවා නිල් ගිරි හිල්ස්, ඩාර්ජිලිං,
මානි ඉන්දියාවේ සරු සාරවත් ප්‍රදේශ වල

තේ වගා කරන්නට පුළුවන්. අප කියන්න ඕනෑ මේ පිරිස දෙන්නෙ වස්තුවක් හැටියට, තැන්ගක් හැටියට මිස හිසරදයක් හැටියට නොවන බව. එසේ කිරීමට උත්සාහ කළොත් පමණයි ඉන්දියානු කම්කරු ජනතාව කෙරෙහි අපේ උදවිය අතර ඇති ලොකු වෛරය අඩු වෙන්නෙ. ඇත්ත වශයෙන් අපේ උඩරට ජනතාව තුළ ඉන්දියානුවන් කෙරෙහි ලොකු වෛරයක් තිබෙනවා, ලොකු කෝපයක් තිබෙනවා. එසේ ක්‍රමවත් වැඩ පිළිවෙළක් අනුගමනය කළොත් පමණයි ඒ උදවියට පෙන්නා දෙන්නට පුළුවන් වන්නෙ, ඒ අංශයෙහි යම්කිසි පියවරක්. තැබුවාය කියා. ඒ වගේම ඔය ආකාරයට කටයුතු කිරීමෙන් පමණයි මේ ප්‍රශ්නය විසඳන්න පුළුවන් වන්නේ. ඒ හැර මේ ප්‍රශ්නය ගැන කොයි මට්ටමෙන් සාකච්ඡා පැවැත්තුවත් එය විසඳන්නට ලෙහෙසි වෙන්නෙ නැහැ. එම නිසා යන්නට කැමති උදවිය වෙතොත් ඉතා ඉක්මනින් ඒ අය යැවීමට වෙර දරන්න ඕනෑ. මම මුලින් කීවාක් මෙන්, මෙසේ යවනු ලබන ඉන්දියානුවන් ඉන්දියාවට දෙන තැන්ගක් ලෙස, ඉන්දියාවට ලැබෙන වස්තුවක් ලෙස, ඉන්දියානු ආණ්ඩුවට ඒත්තු ගැන්වීමට වෙහෙස ගන්න ඕනෑ. එසේ කළොත් ඉතිරි කොටස් යැවීමට අප හසු වෙන්නෙ නැහැ. ඒ අතරම ඉන්දියානු පවුල් යැවීමෙන් ඇතිවන පුරප්පාඩු පිරවීමට ලාංකිකයන් යෙදවීමට මහත්සි ගන්න ඕනෑ. එසේ නැති වුණොත් අපේ ජාතික ආදායම අඩු වෙන්නට පුළුවනි, නැති වෙන්නට පුළුවනි. අන්න එවැනි ප්‍රශ්නවලදී අපේ වැලිමඩ ගරු මන්ත්‍රී වරයා වැනි අය උනන්දුවෙන් ඕනෑ ඉන්දියානු පවුල් වෙනුවට ලාංකික පවුල් වතු වල පදිංචි කරවීමට. එහෙම කිරීමෙන් පමණයි මේ ප්‍රශ්නය සාර්ථක අන්දමින් විසඳන්නට පුළුවන් වෙන්නෙ. ගරු කථානායකතුමනි, මේ රටේ සිටින ලක්ෂ 10ක් පමණ වන ඉන්දියානු කම්කරුවන් එක පාරටම ඉන්දියාවට යවන්න පුළුවන් කමක් නැහැ.

කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.

(ති. ශ්‍රී. ශ්‍රී. ගම්. පී. රාජරත්න)

(Mr. K. M. P. Rajaratna)

ඇයි බැරි?

ජේ. ඩී. වීරසේකර මයා.

(ති. ශ්‍රී. ශ්‍රී. ඩී. වීරසේකර)

(Mr. J. D. Weerasekera)

මම දන්නෙ නැහැ ඒක. ඒ මන්ත්‍රීතුමා ගෙ අදහස් ඇති. නමුත් මට නම් පෙනෙන්නෙ නැහැ මේ කම්කරුවන් ලක්ෂ 10 එක පාරටම ඉන්දියාවට යවන්නට පුළුවන් කියලා. ටික ටික හරි යවා ගන්නට හැකි නම් ඒකත් අපේ සන්නේෂයට කාරණයක්. එම නිසා ඒ උදවිය අරින අතරම ඒ උදවියගෙන් හිස් වන තැන් ගන්නට අපේ උදවිය ලැස්ති වන්නට ඕනෑ. නොයෙකුත් උදවිය අපෙන් රක්ෂාව ඉල්ලා කරදර කරනවා. මෙවැනි වැඩ පිළිවෙළක් ගත්තොත් ඒ ප්‍රශ්න විසඳන්නට පුළුවන් වෙනවා. රජය මේ කාරණය ගැන වගකිවයුතු අන්දමින් කල්පන කර බලා මේ බාරදුර ප්‍රශ්නය විසඳීමට ඉක්මණින් වැඩ පිළිවෙළක් ගන්නවා ඇතැයි අපි බලාපොරොත්තු වෙනවා.

මේ රටට බලෙන් ඇතුළු වීමට එන කල්ලතෝනින් ගැනත් වචනයක් කියන්න ඕනෑ. ඒ උදවිය ගැන තදින් සිටින්නට ඕනෑ. නමුත් ඒ උදවියට හිරිහැර කිරීම ගැන මම සතුටු වන්නෙ නැහැ. මනුෂ්‍යත්ව කරන්නෙ නැති විධියට ඒ අයට හිරිහැර කරනවා. ඒ උදවියට කැම දීම් ආදියේදී මාගයන්ට සලකන විධියට සලකන්නෙ නැතිව මනුෂ්‍යයන්ට සලකන විධියට සලකන්න ඕනෑ. මේ රටට ඒ විධියට නීති විරෝධීව සිටින එන අය ගැන තදින් ඉන්න ඕනෑ. ඒ අයගේ පැමිණීම වැළැක්වීමට දැනට වඩා හොඳ ක්‍රියා පිළිවෙළවල් ඇති කරන්න ඕනෑ. දැනට තියෙන සංවිධාන ශක්තිමත් කරන්න ඕනෑ. එසේ කර ඒ අයගේ පැමිණීම නවත්වන අතර ඒ අය සම්බන්ධයෙන් කටයුතු කිරීමේදී ඔවුන්ට මනුෂ්‍යයන් හැටියට සලකන්න ඕනෑ.

ගරු කථානායකතුමනි, භාෂා ප්‍රශ්නය ගැනත් වචනයක් කියන්න ඕනෑ. භාෂා ප්‍රශ්නය විසඳීමට අප දැන් සිංහල පණත සම්මත කර අවසානයයි. ඒ නිසා දෙමළ ජනතාව ඊට විරුද්ධ වෙනවා නම් එය සාධාරණය කියා මම හිතන්නෙ නැහැ. නමුත් අපේ භාෂාවට නියම ස්ථානය දෙන අතරම සුළු ජාතීන් ගැනත් සැලකි

[පේ. ඩී. විරසේකර මයා.]

මට අපට යුතුකමක් තියෙනව. ඒ උදවිය මරා දමන්න බැහැ. හොඳට හෝ තරකට ඒ අය මේ රටේ ඉන්නව. ඒ අයගේ වැඩ කටයුතු කර ගැනීමට යම් පහසුකමක්දීම උසස් ජාතියක් හැටියට අපේ යුතුකමක්. සිංහල උදවිය හා දෙමළ උදවිය අතර හැම දුම සවිටන හා ලේ වැගිරීම් ඇති විමෙන් මේ ප්‍රශ්නය විසඳන්නට බැහැ. මේ ප්‍රශ්නය විසඳන්නට පුළුවන් වන්නේ සාමයෙන් සහ අනුකම්පාවෙන් පමණයි ජාතික සංවර්ධනයක් කිරීමට නම් රටේ සමගියක් තියෙන්න ඕනැ. සමාජවාදී සංවර්ධන වඩ පිළිවෙළක් ඇති කරනවය කියනව. කොයි විධියෙ වැඩ පිළිවෙළක් ඇති කළත් ජාතික සමගියක් තැන් නම් සංවර්ධනයක් ඇති වන්නෙ නැහැ. ඒ නිසා මේ ප්‍රශ්නය ගැන අමුතු විධියකට කල්පනා කරල, රටේ ශුභසිද්ධිය සලකා, ආර්ථික ප්‍රශ්න විසඳීමට පුළුවන් වන අන්දමට මේ ප්‍රශ්න විසඳීම සඳහා එඩිතර පියවරක් ගන්න ඕනැ. ලේ වැගිරීම්වලට ඉඩ දෙන්නෙ නැතිව මේ ප්‍රශ්නය විසඳන්න ඕනැ. අපේ ජීවිත තාක්ෂි කර ගැනීමට අපි කැමති නැහැ. අපට වුවමනා කරන්නෙ ප්‍රශ්න විසඳීම පමණයි.

නිල් ද අල්විස් මයා. (බද්දේගම)

(திரு. நீல் டி அல்விஸ்—பத்மேசுவரம்)

(Mr. Neal de Alwis—Baddegama)

මරික්කාර්ට බාර දුන්නොත් කොහොමද ?

පේ. ඩී. විරසේකර මයා.

(திரு. ஜே. டி. வீரசேகரா)

(Mr. J. D. Weerasekera)

එයා දෙවැනි දුටුගැමුණුලු. කෙසේ වෙතත් මේ භාරදුර ප්‍රශ්නය ගැන හොඳින් කල්පනා කර බලා කටයුතු කළ යුතුයි. අපේ වැලිමඩ ගරු මන්ත්‍රීතුමන් (කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.) ඔවුන් විනාශ කරන්න කියන්නෙ නැහැ; මරන්න කියන්නෙ නැහැ. ඒ මක්නිසාද, එතුමා බෞද්ධාගම ගැන විශාල සටනක් කරනව. බෞද්ධාගම රජයේ ආගම කරන්න කියනව. ඒ විධියේ වැඩ කරන නිසා එතුමා වුණත් ඒ උදවියට ජීවත් වන්නට පුළු

වත් විධියට, රැකියාවක් කර ගන්නට පුළුවන් විධියට සාධාරණ පිළිවෙළක් ඇති කරනවට විරුද්ධ වේය කියා මම හිතන්නෙ නැහැ. වැලිමඩ මන්ත්‍රීතුමා බලයට පත් උනා නම් මේ ප්‍රශ්නයේ තියෙන අමාරුකම එතුමාට තෙරෙයි. ඔය පැත්තෙ ඉන්න විට හොඳට කැගහන්න පුළුවන්. මේක හරි නැහැ, මේක හරි නැහැ. කියන්න පුළුවන්. බලයට පත් වුණමයි, අමාරුව තේරෙන්නෙ. ඒ නිසා ඒ උදවිය කෙරෙහි ටිකක් අනුකම්පාව, ටිකක් මෛත්‍රිය, දක්වන ලෙස මම වැලිමඩ ගරු මන්ත්‍රීතුමා ගෙන් ඉල්ලා සිටිනව.

ජාතික සංවර්ධනය සඳහා ජාතික සමගිය ඉතාම අවශ්‍යයි. අපට කපා කරන්න වෙලා නැහැ. දැන් වැඩ කරන්නයි, තියෙන්නෙ. මේ රටේ ඍම කෙනෙක්ම වැඩ කරන්න ඕනැ. සුළු සුළු ප්‍රශ්න ගැන කල්පනා කරන්නෙ නැතිව, සුළු සුළු මත හේද ගැන සලකන්නෙ නැතිව, ජාතික සංවර්ධන වැඩ පිළිවෙළ ක්‍රියාත්මක කිරීමට සෑම දෙනාම ඥානවන්තව සහයෝගය දෙන්න ඕනැ. මේ රටේ ප්‍රශ්න විසඳීම සඳහා ආධාර කිරීම ඇමතිවරුන්ගෙන් පමණක් හෝ ආණ්ඩු පක්ෂයේ මන්ත්‍රීන්ගෙන් පමණක් හෝ බලාපොරොත්තු වන්නක් නොවෙයි. මේ රටේ ඉන්නහැම දෙනාගෙන්ම ඒ යුතුකම කෙරෙන්න ඕනැ. අපේ ආර්ථික දුෂ්කරතා මඟහරවා ගැනීමටත්, රැකිරක්ෂා විරහිත උදවියගෙ ප්‍රශ්න විසඳීමටත් වහ වහා ක්‍රියා කළ යුතුව තිබෙනව. අපට ඒ නිසා දැන් වුවමනා කරන්නෙ ජනතාවගෙ සුභසිද්ධිය සලසා, අනාගතය වාසනාවන්ත කර ගැනීමට සරි වැඩ පිළිවෙළක්. සංවර්ධන වැඩ වලදී මේ රටේ ඉන්න සියලු දෙනාගෙම සහයෝගය අවශ්‍ය නිසා කවුරු කවුරුත් වෙහෙස මහන්සියෙන් වැඩ කිරීම ඉතාම අවශ්‍යයි. තිතරම පැය අට ගැන පමණක් කල්පනා කරන්න අපට බැහැ. පැය දහස යක් වුණත් දිගටම වැඩ කරන්න දැන් අප සූදානම් විය යුතුව තිබෙනව. වඩ වඩා වැඩ කළොත් වැඩි වැඩියෙන් ලැබෙනව. වැඩ නොකර වස්තුව උපයන්න බැහැ. එසේ වැඩි වැඩිය උපදවන ධනය සාධාරණ ලෙස පොදු ජනතාවට බෙදී යන්න ක්‍රමවත් වැඩ පිළිවෙළක් සකස් කරන්න

රිළහට පුළුවනි. ඒ නිසා සියලු දෙනා ගෙන්ම ඉල්ලා සිටින්නේ අපේ භාරදුර ප්‍රශ්න ගැන සාර්ථක විසඳුමක් ලැබීමේ බලාපොරොත්තුවෙන් රට වෙනුවෙන් වැඩ කරන ලෙසයි.

තේ මිල පහළ යාම නිසා දැන් ලංකාවේ ඉන්න කුඩා තේ වතු හිමියන්ට සතුටු දයක මිලක් තේ දළ වෙනුවෙන් ලැබෙන්නේ නැහැ. රාත්තලට ගත දහයක් දොළහක් තරම් සුළු මුදලක් පමණයි ඒ අයට දැන් ලැබෙන්නේ. ඒ නිසා ඒ උදවියට සහනයක් ලබා දීම සඳහා විධිමත් වැඩ පිළිවෙලක් ඉතා ඉක්මණින් යොදනු ඇතැයි ආණ්ඩුවෙන් බලාපොරොත්තු වෙනවා. තේ දළ පහසුවෙන් විකුණා ගැනීමට තේ අඹරන කර්මාන්ත ශාලා පවා ඇතැම් ස්ථානවල තැනි නිසා කුඩා තේ වතු හිමියන්ට කරදර සිදු වන බව මතක් කළ යුතුව තිබෙනවා. ඒ නිසා මා නැවත නැවතත් මතක් කරන්නේ මේ භාරදුර ප්‍රශ්න විසඳන ලෙසයි.

ලංකාවේ තේ වෙන්දේසියේ විකිණීම සඳහා එංගලන්තයේ මින්සිං ලේන් වෙන්දේසි පොළට යැවීම ගැන සමහර ගරු මන්ත්‍රීවරු විරුද්ධත්වය පළ කර තිබෙනවා. මගේ කල්පනාවේ හැටියට නම් ඒ ගැන අපට විරුඬ විමට කාරණයක් නැහැ. ඒක විශාල වෙළඳ පොළක්. එහාට තේ යැවීමෙන් ලංකාවේ තේ වෙළඳපොළට පහරක් වදිවිය කියා සමහර උදවිය හිතනවා. එහෙත් එවැන්නකට ඉඩ ඇත කියා මම නම් හිතන්නේ නැහැ. මේ සම්බන්ධයෙන් එක් යෝජනාවක් පමණක් ඉදිරිපත් කරන්න මම කැමතියි. බී. ඩී. පී. මෙන්ම බී. ඩී. පී. ෆැනිංග්ස් වැනි ඉතා හොඳ වගී වල තේ පමණයි දැන් මින්සිං ලේන් වලට යවන්නේ. ඒ තේ හොඳ ගණන්වලට විකිණෙනවා. මින් ඉදිරියට හොඳ තේ යවන විට බ්‍රෝකන් වි වැනි ටිකක් බාල ඒවායින් හිසයේට දහයක්වත් යවනවා නම් හොඳයි. හොඳ තේ රාත්තල් දහයක් යවන විට බාල තේ රාත්තල් සියයක් යවන්න ඕනැ. එහෙම නොකළොත් ලංකාවේ ඉතිරි වන ඒවා බාල තේ නිසා මිල බිහිවෙනවා. ලංකාවේ තිබෙන තේ වෙළඳ පොළේ බාල තේ වෙනුවෙන් වැඩි මිලක් ලැබීමට ඒ වැඩ පිළිවෙල යොදනවා ඇතැයි මම කල්පනා කරනවා.

ගම්බද කුඩා වෙළෙන්දන්ට දුක්ගැන විල්ලක් තිබෙනවා. හාල් වැනි සලාක පොත් වෙනුවෙන් දෙන හැම බඩුවක්ම පාහේ ගැමියන්ට බෙදීම කුඩා වෙළෙන්දන් අතින් කෙරෙන නමුත් රෙදි බෙදිල්ල ඒ උදවියට දීලා නැහැ. දැන් රෙදි බෙදා දෙන මධ්‍යස්ථාන තියෙන්නේ දුර බැහැර තැන්වල නිසා ඇත යන්න සිදු වෙනවා ගැමියන්ට. සුළු වෙළෙන්දන්ගේ මාර්ගයෙන් හාල් ආදිය බෙදන්න පුළුවන් නම්, වෙනත් බඩු බෙදන්නත් පුළුවන් නම්, ඇයි රෙදි පමණක් බෙදන්න බැරි? ඒ ගැන සලකා සුදුසු වැඩ පිළිවෙලක් යොදනවා ඇතැයි මම බලාපොරොත්තු වෙනවා.

පූ. හා. 10.26

විවියන් ගුණවර්ධන මිය. (පළාත් පාලන හා ස්වදේශ කටයුතු පිළිබඳ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්)

(திருமதி விவியன் குணவர்தன—உள்ளு ராட்சி, உள்நாட்டு விவகார அமைச்சரின் பாராளுமன்றக் காரியதரிசி)

(Mrs. Vivienne Goonewardene—Parliamentary Secretary to the Minister of Local Government and Home Affairs)

ගරු කළානායකතුමනි, මා මේ අවස්ථාවේදී කළා කරන්නේ සභාග ආණ්ඩුව අගයකොට සලකන කෙනෙකු හැටියටයි. වාමාංශික පක්ෂ තුනම මේ සභාග දර්ශනය පිළිගත් බව රහසක් නොවෙයි. නමුත් රටේ තිබෙන වාමාංශික ව්‍යාපාරවල වැදගත්ම කොටස වන ලංකා සමසමාජ පක්ෂය පමණක් ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂය සමග සභාග ආණ්ඩුවක් පිහිටුවීම අප පක්ෂය කරන ලද වරදක් නොවෙයි. අනිකුත් පක්ෂවල ඇති වූ නොයෙකුත් පෞද්ගලික ප්‍රශ්න නිසා එය සිදුවූ බව මා මේ අවස්ථාවේදී මූලිකම කියන්න කැමතියි. මේ රටේ වාමාංශික බලවේගයන් තහවුරු කර ගැනීමට ඒ වාමාංශික පක්ෂත් වැඩි කල් යන්නට පෙර අප සමග මේ සභාග ආණ්ඩුවට ඇතුළත්වේය කියා සෑම අවස්ථාවකදීම අපි ප්‍රාර්ථනා කරනවා. එසේ කිරීමෙන් නැවත මේ රට ප්‍රතිගාමීත්වයට හැරීම සහතික වශයෙන් සම්පූර්ණයෙන් නවත්වන්නට පුළුවන්ය කියන එකත් මේ අවස්ථාවේදී මතක් කරනවා.

ගරු කළානායකතුමනි, මේ රාජ්‍යයක කළාව විවේචනය කරමින් විශේෂයෙන්ම ලංකාවේ ධනපති පංතියේ දේශපාලන

[විවිධත් ගුණවර්ධන මිය.]

පක්ෂය වන එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ උප නායකතුමා දීර්ඝ කලාවක් කරන්න යෙදුණි. සභාග ආණ්ඩුව ආරම්භ කරනට පෙර තමන්ගේ ප්‍රවෘත්ති පත්‍රවලින් තමන්ගේ දේශපාලන මතවලට රට පුරා ප්‍රචාරය දෙන “ඩේලි මිරර්” ආදී ප්‍රවෘත්ති පත්‍රවලින් මේ ව්‍යාපාරය කඩා කප්පල් කරන්නට උමතු ව්‍යාපාරයක් ගෙන ගිය බව රහස්‍යක් නොවෙයි. ද්වේශ සහගත කලාවක් එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ උප නායක තුමා විසින් මේ ස්ථානයේදී කරන්න යෙදුණා. මේ රාජ්‍යය කලාව පිළිබඳව කිසිම විග්‍රහයක් ඒ මහතාගේ කලාවෙන් කෙරුණේ නැහැ. නමුත් ප්‍රශ්නයක් දෙකක් උපුටා අරගෙන ඒ මහතා කියා ගියා, අපි බෞද්ධාගම ආරක්ෂා කරනවාය, අපි ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය ආරක්ෂා කරනවාය කියා රටට දිවුරුම් දෙන්නට ඕනෑය කියා. අපි මාර්ක්ස් වාදය අත්හැරලාද කියලත් එතුමා ප්‍රශ්න කළා. විශේෂයෙන්ම උගතෙක් කියන ඒ මහතාට මා මතක් කරනවා මාර්ක්ස් වාදය කියන්නේ රටක සමාජය හා නිෂ්පාදන මාර්ගයන් ගමන් කරන්නේ කොයි ආකාරයටද කියන එක විග්‍රහ කිරීමක් මිස අන් දෙයක් නොවෙයි කියා. රටේ දියුණුව ඒ සමාජයේ සිටින කොයි කොටස් මාර්ගයෙන් ඉදිරියට ගෙන යන්න පුළුවන්ද, අන්න ඒ ආකාරයට ඉදිරියට ගෙනයාමට දර්ශණයක් මිස මාර්ක්ස් වාදය කියන එකේ වෙන දෙයක් ගැබ් වී නැති බව ඒ මහතාට මා මතක් කරනවා.

අපි ඒ පැත්තේ සිටින විට ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂය විවේචනය කළාය කියා ගරු උප නායකතුමා අපට සරදම් කළා. ඒ සරදම් ගැන අපි ඒ මහතාට කිසිම පිළිතුරක් දෙන්නට වැයම් කරන්නේ නැහැ. මේ ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ සභාග ආණ්ඩුව හැදුවේ පස්ස දොරින් නොවෙයි. මහජනයා ඉදිරිපිට ඔවුන්ට අපේ පරමාර්ථය පැහැදිලි කර දිලයි අපි එය කළේ. ප්‍රතිගාමී අධිරාජ්‍යවාදී ධනපති පංතියට මේ රට සුරා කෑමට නැවත ඉඩ දෙන්නේ නැතිව, එය නැවත්වීමට, වාමාංශික බලවේගයන් අද සම්පූර්ණයෙන්ම එකඟත්වයට පැමිණ තිබෙන ඒ කරුණු 10 අපි ප්‍රසිද්ධියේ ඉදිරිපත් කර තමයි මේ සභාග ආණ්ඩුව ඇති කළේ කියා මතක් කරන්න ඕනෑ. ඇත්ත වශයෙන්ම එතුමා පරණ පුරාණයේ

කරන්න හැදුවේ මෙයයි. සභාග ආණ්ඩුව ඇති කිරීමෙන් ඒ හවුලට ඉදිරිපත් වන දෙදෙනාගෙන් එක්කෙනෙක් නැති වෙන වාය කියන කරුණ ඔප්පු කරනට කම් කර ආණ්ඩු සහ රටේ ඉතිහාසයේ තිබුණු සභාග ආණ්ඩු පිළිබඳව කරුණු ඒ මහතා විසින් මේ සභාවට ඉදිරිපත් කළේ බාගද ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ කොටස් බිය පත් කරනටද කියා මා අහනවා. සභාග ආණ්ඩුව ඇති වන්නට පෙරත් ඒ ආකාරයෙන්ම ප්‍රවෘත්ති පත්‍රවල ආධාරයත් අරගෙන එක්සත් ජාතික පක්ෂය ගෙන ගිය ප්‍රචාරය එසේමයි කියන එක අප කාටවත් අමතක වී නැහැ. ඒ වගේම 1945-1946 කාලයේදී, ඒ කියන්නේ තමන් කොමියුනිස්ට් පක්ෂය සමග හිටපු අවධියේදී, මිලට ගත් මාක්ස්වාදී ලේනින්වාදී පුස්තක පොත් පත් විකක් ඉදිරියට ගෙන එතුමා මාක්ස් වාදය ගැන අපට පාඩම් උගන්වන්න උත්සාහ ගත්ත. අද දේශපාලන තත්ත්වය කුමක්ද යන්න විග්‍රහ කර ගෙන මෙවැනි සභාග ආණ්ඩු දර්ශනයකට බසින්නට අපට ආධාර වුණේ මාක්ස් වාදය යන්නයි, මා එතුමාට මතක් කරන්නේ.

බුද්ධාගම පිළිබඳව අපෙන් ප්‍රශ්න කළා. ඒ මහතාගේ පක්ෂයේ සර් ලලිත රාජ මහතා මෙම සභාග ආණ්ඩුව ඇති වීමට පෙර එක්තරා ප්‍රකාශයක් කළා. මෙවැනි හවුලක් ඇති වුණොත් මාක්ස් වාදීන් ශ්‍රී පාදය ලඟට ගිහින් ලේනින්ගේ පිංතූරයක් ඉදි කර ඒ විය කියන ප්‍රවෘත්තියයි එතුමාගේ ප්‍රකාශයෙන් ඉදිරියට ආවේ. බෞද්ධ සම්මේලනයේ රැස්වීම්වලදී එම ප්‍රචාරය කළේ. මේ රටේ වාමාංශික පක්ෂ දේශපාලන ව්‍යාපාර ගෙනයන්නේ අවුරුදු තිහක තිස් පහක සිටයි. කොයිම ආගමකට වත් පහර ගසා, විශේෂයෙන් බෞද්ධාගමට පහර ගසා, මෙම මාක්ස්වාදී ව්‍යාපාරිකයන් කටයුතු කර තිබෙනවාද? එසේ කටයුතු කර තිබෙනවා නම් ඒ කොයි ස්ථානයේදීද? යන ප්‍රශ්න මා එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ අයගෙන් මේ අවස්ථාවෙදී අහනවා. රටේ බෞද්ධ ජනතාව තුළ බියක් ඇති කිරීමේ අදහසින් කතා නොකර, නිදසුන් සහිතව පැහැදිලි වශයෙන් කරුණු ඉදිරිපත් කරන්නාය කියා

මාක්ස් වාදය නිසා ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය නැති වෙනවාය කියන තර්කයට පිළිතුරු වශයෙන් මා කරුණු ස්වල්පයක් ප්‍රකාශ කරන්න කැමතියි. මෙම සභාග ආණ්ඩුවේ විශේෂ අංගයක් වන්නේ රටේ කම්කරු ජනතාවගේ සම්පූර්ණ සහයෝගය, කම් කරු සංවිධාන හා කම්කරු උපදේශක මණ්ඩල මගින් ලබා ගැනීමයි. ඒ ආකාරයට සෑම අතින්ම ඒ අය පරිපාලන කටයුතු වලට හවුල් කර ගෙන කටයුතු කරන්න නීතිරීති සම්පාදනය කරන්නේ අවුරුදු 5 කට සැරයක් ජන්දය පාවිච්චි කිරීමෙන් සහභාගි වෙනවට වඩා සහභාගිත්වයක්, ඊට වඩා පුළුල් විධියට හා විශාල විධියට සාමාන්‍ය වැඩ කරන ජනතාවගෙන් ලබා ගැනීමටයි. මෙම සභාග ආණ්ඩුව මේ මාස 12 තුළ එසේ කටයුතු කර ගෙන යාමට ඊට සුදුසු පිළිතුරක් වෙනව ඇති.

එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ උප නායක තුමා අපට කියන්න යෙදුණා, හදිසියෙන්ම කළුතරදී පොත් පිටක් අවිවු ගසා, එක්සත් ජාතික පක්ෂයන් මේ විධියට කම් කරු හවුලක් ඇති කර, කම්කරුවන්ට එහි ලාභය පවා බෙදා දීමට උත්සාහ ගන්න වාය, එසේ නැති නම් ඒ විධියේ අළුත් ක්‍රියා පටිපාටියක් අනුගමනය කරනවාය කියා. මෙම සභා ගර්භය තුළ එවැනි ප්‍රකාශයක් කරන්නට පෙර එම ප්‍රතිපත්ති ක්‍රියාවට නංවා පෙන්වන ලෙස මා ඉල්ලනවා. අර, රස්කින් ප්‍රනාන්දු ඇතුළු එම පක්ෂයේ සිටින පෞද්ගලික කොමිෂාරි කාරයන්ගෙන් මා ඉල්ලනවා, නීති රීති නොමැතිව හෝ යම් යම් දේ ක්‍රියාත්මක කිරීමෙන් ඔය කියන දේවල් තමන්ගේ කෙරුවාවලින් රටට පෙන්වා ඔප්පු කරන්නාය කියා.

එක්සත් ජාතික පක්ෂය හදිසියෙන්ම මේ රටට පහල වෙව්ව පක්ෂයක් නොවෙයි. අවුරුදු 20 ක කාලයක් තුළ මේ රට පාලනය කර ගෙන ගිය සංවිධානයක්. ඒ බව මා නොකිව්වට ඒ අයට දන්නව. 1936 සිට 1946 වන තුරු ලංකා ජාතික සංගමය නම්නුත්, ඉන් පසු එක්සත් ජාතික පක්ෂය යන නම්නුත් මේ රට පාලනය කළේ මේ ධනපති කොටස් විසින්ය යන්න රහස්‍යක් නොවෙයි. එම එක්සත් ජාතික පක්ෂය විදේශික අධි

රාජ්‍යවාදීන්ගේ සුරාකෑම්වලට රට භාජන කළ නිසයි, අපේ රටේ කිසිම කාර්මික දියුණුවක් ඇති නොකළ නිසයි, වර්තමාන ආණ්ඩුවට මේ තරම් ගැටලු ප්‍රශ්න වලට මුහුණ පාන්න සිදු වී තිබෙන්නේ දේශපාලන හා සමාජීය වශයෙන් වැදගත් ප්‍රශ්න ඇති වන සෑම අවස්ථාවකදීම එක්සත් ජාතික පක්ෂය රට පුරා දේශනා කරන්නේ බුද්ධිගම නැතිවනවාය, ප්‍රජාතන්ත්‍රය නැති වනවාය කියන දෙසුමයි. ලේ වැගිරීමකින් සමාජය පෙරලීමේ විප්ලවයක් වාමාංශික පක්ෂ විසින් කරනවාය කියා මෙතෙක් කාලයක් තිස්සේ රට බිය වැද්දු එක්සත් ජාතික පක්ෂයට කවදා වත් රටේ බලය ලැබෙන්නේ නැත කියන දඹිනය දැන් දැන් අවබෝධ වීම නිසාදෝ එක්සත් ජාතික පක්ෂයන් අද විප්ලවය කට ඉදිරිපත් වී තිබෙන බව ඒ උදවියගේ ප්‍රකාශන වලින්ම ඔප්පු වෙනව. ඒක අමුතු විප්ලවයක්ද කියා මා දන්නේ නැහැ. එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ විප්ලවය ලේ වැගිරීමක් නැතිව සාමකාමීව කරගෙන යන විප්ලවයක් නොවෙයි. ඒ මන්ද? මේ රටේ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදයට යම් හානියක් වුණොත්, මේ රටේ ස්ත්‍රී පක්ෂය ඇතුළු අපේ සංවිධාන මාගියෙන් මේ ආණ්ඩුව පෙරළන්න සූදානම් කරනවාය කියන අභියෝගයෙන් ගෝනි බිල්ලා මව මවා ඒ ගෝනි බිල්ලා නැති කිරීමට අද උත්සාහ දරණ බව අපට පෙනී යන නිසයි. මැතිවරණයක් පවත්වන්නේ නැත කියා විශේෂයෙන් වාම පාක්ෂික කිසිදු කෙනෙක් කිසිම අවස්ථාවක ප්‍රකාශ කර නැහැ.

කුමන්ත්‍රණ සිද්ධිය ඇති වුණ අවස්ථාවේදී—අපේ රටේ ප්‍රජාතන්ත්‍රය නැති වන්නට තිබුණ ඒ අවස්ථාවේදී—එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ නායකතුමා ඒ ගැන කිසිම කැක්කුමක් පෙන්නුම් කෙළේ නැති බව අපට හොඳටම මතකයි. එදා එක්සත් ජාතික පක්ෂය පොලීසියට දිව්වේ නැහැ. ප්‍රජාතන්ත්‍රය නැතිව යාමේ බියක් තිබෙනවාය කියා එදා පොලීසියට ගොස් ප්‍රකාශ කරන්න යෙදුණේ නැහැ. නමුත් නොබෝදා මාස තුනකට පාර්ලිමේන්තුව කල් තැබූ අවස්ථාවේදී උදේ ෪ දෙවතාවක්ම එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ නායකයා පොලීසියට ගිය බව

[විවිෂ්ණ අභ්‍යවර්තන මය.]

අප සියලු දෙනාටම ප්‍රවෘත්ති පත්‍ර මාර්ගයෙන් දැනගන්න ලැබුණා. ඇත්ත වශයෙන්ම වාමාංශික පක්ෂවල නායකයන් හිර කර මිලිටේරිය රටේ බලය අත් පත් කර ගැනීමට කුමන්ත්‍රණය කරන ලද අවස්ථාවේදී එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ පත්‍ර වලින් වත්, නායකයන්ගේ කථාවලින් වත් ප්‍රජාතන්ත්‍ර අයිතිවාසිකම් නැතිව යනවාය කියන අදහස වචන මාත්‍රයකින් වත් පිට නොවීම ගැන අපට පුදුම නොවී බැහැ. එසේ නම් එහි වැදගත් කරුණක් ගැබ් වී තිබෙන බව මේ අවස්ථාවේදී අපට කියන්න පුළුවන්.

එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ ප්‍රජාතන්ත්‍රය කියන්නේ ධනපති ක්‍රමය රකින ප්‍රජාතන්ත්‍රයයි. මිලිටේරිය මගින් හෝ වෙඩි වැඩ කරන ජනතාවන් සාමාන්‍ය ජනතාවන් පාගා දමා තමන්ට රජ කිරීමේ බලය අත් පත් කර දෙනවා නම් ඒක ප්‍රජාතන්ත්‍රය පාවාගැනීමක් නොවේය කියන එකයි, එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ ප්‍රකාශනවලින් ඔප්පු වන්නේ. එක්සත් ජාතික පක්ෂය වෙනුවෙන් යාපහුව මන්ත්‍රී තුමා (යු. බී. වත්තිනායක මයා.) කථා කරන්න යෙදුණා. ඒ මන්ත්‍රීතුමාත් මැද කොළඹ තුන් වැනි මන්ත්‍රීතුමාත් (වෛද්‍යා වාය්‍ය එම්. සී. එම්. කලීල්) සඳහන් කළා සම සමාජ පක්ෂය විරුද්ධ පක්ෂයේ සිට ආණ්ඩු පක්ෂයට ගොස් තමන්ගේ ප්‍රති පත්ති අමතක කර දමා, ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂය ගැන එදා කළ විවේචන අමතක කර දමා, කටයුතු කරනවාය කියා. ඒ ගැන විශාල කැක්කුමක් ඇතිව කථා කළා. එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ විහිළු තහළු වලින්, සරදම් කථාවලින් හෝ ඒ ආකාරයේ විවේචනවලින් අප බය කරන්නට බැරි බවත් අපේ ක්‍රියා පටිපාටිය වෙනස් කරන්නට බැරි බවත් මම එක්සත් ජාතික පක්ෂයට මතක් කරන්නට කැමතියි.

යාපහුවේ මන්ත්‍රීතුමා (යු. බී. වත්තිනායක මයා.) ඊයේ කථා කරමින් කීව්වා එක්සත් ජාතික පක්ෂය යටතේ මේ රටේ කර්මාන්ත—විශේෂයෙන්ම පෞද්ගලික අංශයේ—දියුණු කිරීමට විශාල වැය මක් දැරුවාය කියා. ඔවුන්ගේ පරණ ඉතිහාසය ගෙන බැලුවොත් පෙනේවි, යම් කර්මාන්තශාලාවක් රජය විසින් ඉදි

කළාද එය නැවත වරක් පෞද්ගලික අංශයට බාර දීමට එක්සත් ජාතික පක්ෂය විධිවිධාන යෙදුවා මිස ඒ කර්මාන්ත රටේ ජනතාවගේ යහපත පිණිස, ජාතික ධනය වැඩි කිරීම පිණිස, ජනතාවගේ ජීවන තත්ත්වය දියුණු කිරීම පිණිස හේතුවන ආකාරයට දියුණු කිරීමට කිසිත් ආධාරයක් නොකළ බව. ඒ බව අපට වාර්තාවලින් ඔප්පු කරන්නට පුළුවනි.

උදාහරණයක් වශයෙන් මම එකක් දෙකක් කියන්නම්. හම් කර්මාන්ත ශාලාවේ භාරකාර සභාපතිතුමාගේ අවවාද ගැනද සලකන්නේ නැතිව ලෝකයේ ධන පති සංවිධානයක් වන බාටා කොමිෂනියට සපත්තු සැදීම සඳහා එදා තමන් ආණ්ඩු කළ කාලයේදී පමණක් නොව, අර ඓතිහාසික දවස් 33 ආණ්ඩු කාලයේදීත් විශේෂ වරප්‍රසාද දුන් බව වාර්තාවල සඳහන් වෙනවා. එදා මහජන එක්සත් පෙරමුණේ කර්මාන්ත ඇමතිව සිටි විලියම් ද සිල්වා මහතා නොසිටියා නම් අද හම් කර්මාන්තශාලාව ධනපතියකුගේ පෞද්ගලික ව්‍යාපාරයකට නොඅනුමානවම බාර දීමට සම්පූර්ණයෙන්ම කටයුතු සලසා තිබුණු බව අපට කියන්න පුළුවනි.

අද සුළු කර්මාන්තයක් හැටියට වඩු කර්මාන්තය ගෙන යනවා. එදා මුළු ලංකාවේම පාසල්වලට වුමනා බංකු පුටු මේස ආදිය සැපයීම සඳහා තිබුණු වඩු කර්මාන්ත ශාලාව වසා දැමීමට කටයුතු කරන විට එහි සිටින කම්කරුවන් ඉදිරිපත් වී අඩු වශයෙන් එය සමුපකාර ක්‍රමයටවත් ගෙන යන්නට අවසර දෙන්නය කියා ලබාගෙන මහජන එක්සත් පෙරමුණේ රජය ඇති වන තෙක් අමාරුවෙන් ගෙනයාමට විධිවිධාන සැලැස් වූ බව තමුන් නාන්සේව මතක ඇති. ඒ වාගේම සිදුවේ තෙල් කර්මාන්තශාලාවත් අබලන් තත්ත්වයකට—වැසිගෙන එන තත්ත්වයකට—එදා ආණ්ඩුව ගෙනා බව වාර්තාවල සඳහන් වෙනවා.

ඒ වාගේම නැගෙනහිර ප්‍රදේශයේ කරදාසි කම්හලට තමුන් නාන්සේලාගේ පාලනය යටතේ කිසිදු ආකාරයක ආරක්ෂාවක් නුදුන් බව අපට මතකයි. එදා ආණ්ඩුවෙන්, රටේ අතික් හැම තැනකමත්

විදේශීය කරදාසි පාවිච්චි කළ බව තමුන් තාත්සේලා දන්නවා ඇති. අද තමයි විදේශීය කරදාසි ගෙන්වන්නේ නැතිව එ' කර්මාන්තශාලාවේ නිපදවන කරදාසි ආණ්ඩුවේ සහ පෞද්ගලික අංශයේ ප්‍රයෝජනය සඳහා ගන්නේ. එ' සංයුක්ත මණ්ඩලයට අයත් කර්මාන්තශාලාව දැන් දියුණුවෙන් දියුණුවට යන බව තමුන්තාත්සේලා දන්නවා ඇති.

ආණ්ඩුවට සරදම් කළා රුපියල් 2,000 ණය දීම ගැන, ගෙවල් සෑදීම සඳහා. පළල් විදියට සැහෙන පමණ ජනතාවට ආධාර වන විදියට එ' ණය මුදල් ලැබී තිබෙනවා යයි මම කියන්නේ නැහැ. තමුන් එ' ගැන විවේචන කිරීමට එක්සත් ජාතික පක්ෂයට කිසිම අයිතියක් ඇත්තේ නැහැ. එක්සත් ජාතික පක්ෂය රට පාලනය කළ කාලයේදී රජයේ නිවාස යෝජනා ක්‍රමය යටතේ ආධාර මුදල් දුන්නේ සාමාන්‍ය නගරබද හා ගම්බද වාසය කරන, පොඩි ගෙවල් සාදාගැනීමට වුවමනා අයට නොවෙයි. ඔබතුමාලාගේ ආණ්ඩුව නිවාස ණය දුන්නේ මිත්‍රයන්ට, සහෝදරයින්ට, නැදෑයන්ට හා ඕනෑ තරම් මුදල් තිබෙන විශාල ව්‍යාපාරිකයන්ට යන්න නැත කියා කියන්ට ඔබතුමාලාට පුළුවන්ද? නම් වශයෙන් කියනවා නම් සිරිසෝම රණසිංහ, සර් සිරිල් ද සොයිසා, කොස්මි, නිස්ස සේනානායක ඔය වගේ අයටයි තමුන්තාත්සේලා නිවාස ණය දුන්නේ. තවත් ඔවුනි නම් රාශියක් සඳහන් කරන්ට පුළුවනි. අපේ කොළඹ නගරාධිපතිතුමාටත් නිවාස ණය දී තිබෙනවා. තමුන්තාත්සේලාගේ නිවාස ණය ආධාර ක්‍රමය යටතේ රුපියල් ලක්ෂ පහ, හය, දහය ආදී වශයෙන් ණය මුදල් දී තිබෙන බව අපට ඕනෑම අවස්ථාවක පෙන්වුම් කරන්ට පුළුවන්.

ඇත්ත වශයෙන්ම මේ ඔබලාගේ පොඩි පොත මුද්‍රණය කර, කලුතර පැවැත් වූ ඔබලාගේ සම්මේලනයේදී ඉදිරිපත් කළ අවස්ථාවේදී ඔබලාගේ පක්ෂයේම තරුණ සංවිධානයක් මෙසේ ප්‍රශ්න කළා. අද ආර්ථික වශයෙන් රට ඇණහිට තිබෙනවා; විදේශීය අතිනුත් දේශීය අතිනුත් විශාල මුදල් අමාරුකම් තිබෙනවා; විශාල ආර්ථික අර්බුදයක් තිබෙනවා;

එවැනි අවස්ථාවක එක්සත් ජාතික පක්ෂය රටේ ප්‍රශ්න විසඳනවාය කියා කථා කළාට, රටේ ප්‍රශ්න විසඳන්න එක්සත් ජාතික පක්ෂය මුදල් සොයා ගන්නේ කෙසේද කියා ජනතාව අපෙන් ප්‍රශ්න කරනවාය, එ' නිසා ඊට පිළිතුරක් කරුණා කර අපට උගන්වන්නටය කියා එ' තරුණ සංවිධානය ඉල්ලා සිටියා. තමුන් අද වනතුරු කටට යතුරු වැටී තිබෙනවා මිස එ' ප්‍රශ්නයට පිළිතුරක් සපයා නැහැ.

1952 දී එක්සත් ජාතික පක්ෂය රටේ පාලනය අතට ගත් අවස්ථාවේදී මුදල් ඇමතිතුමා එදා කිව්වා, දැන් අපේ රට සමෘද්ධිමත් වන ආකාරයට දියුණු විමට ඉඩ තිබෙනවාය, දැන් අපට කරන්ට තිබෙන්නේ උසස්ම විධියට අපේ වුව මනාවල් සපුරාලීමට කටයුතු කිරීමය කියා. එ' අවස්ථාවේ මුදල් ඇමතිතුමා කළ කථාව බලුවාම රටට කිසිම අමාරුවක් එදා තිබුණු බව මුදල් ඇමතිතුමා ඔප්පු කර නැති බව පෙනව. තමුන් වැඩි කාලයක් යන්ට පෙර තමුන්තාත්සේලාගේ මන්ත්‍රීන් ගණන අටට බැසීමට හේතුව අපි දන්නවා. මේ අවස්ථාවේදී මා එය කියන්නට වුවමනා නැහැ. තමුන්තාත්සේලා එදා හාල් සේරුව පමණක් නොවෙයි කැපුවේ. ජනතාව නොදැන, අධ්‍යාපනයට වෙන් කර තිබුණු මුදලින් රුපියල් තිස් ලක්ෂයක් තමුන්තාත්සේලා කැපුවා. එය අයවැය ලේඛනයේ සඳහන් වෙනවා. ඒවගේම තමුන්තාත්සේලා ගම්බද ප්‍රදේශවල පාරවල් ඉදි කිරීමට වෙන් කර තිබුණු මුදල් කැපුවා; ආරෝග්‍යශාලා වලට වුවමනා බේන්හේන්වලට වෙන් කර තිබුණු මුදලෙන් ලක්ෂ ගණන් කැපුවා; පළාත් පාලන ආයතනවලට තැන් නම් ගැමි ජනතාවගේ ලිංවලට වෙන් කර තිබුණු මුදලෙන් ලක්ෂ ගණන් කැපුවා. ඒවා ජනතාවට දැනුනේ නැහැ. ජනතාවට පෙනුනේ හාල්, සීනි, බනිස්, කිරි ආදී ඇස් දෙකට පේන දේවල් පමණයි. එදා තමුන්තාත්සේලා එ' විධියට ධනපතින් ආරක්ෂා කිරීමට කටයුතු කළා නම්, මුදල් අර්බුදයක් තිබෙන මේ අවස්ථාවේදී නැවත වරක් ඇමරිකන්, එංගලන්ත හවුල් රජයක් ඇති කර, යටත් විජිත කාලයක් අපට ලඟා කිරීම හැර වෙනත් මාර්ගයක් තමුන්තාත්සේලාට නැති බව අපට

[විවිධත් ගුණවර්ධන මිය.]

එක හෙළාම කියන්නට පුළුවන්. ඒ නිසා, පස්ස දෙරෙන් නොවෙයි ඉස්සරහ දොරෙන් ඇතුළත් වී ලංකා සමසමාජ පක්ෂය මේ සභාග ආණ්ඩුව ඇති කළාය යන්න මේ අවස්ථාවේදී අප එක්සත් ජාතික පක්ෂයට මතක් කර දෙනවා.

අද දින මේ රාජාසන කථාවේ අඩුපාඩු කම් පිළිබඳව විවේචනය කර තිබෙන්නේ කොමියුනිස්ට් පක්ෂයේ නායකතුමා පමණයි. වැලිමඩ යුවල පුරුදු ආකාරයට, තමන්ගේ ජීවනයට වෙනත් ප්‍රශ්නයක් නොමැති නිසා භාෂාව ඈද ගෙන සභා ගර්භය තුළත් පිටතත් කලබල කරනවා මිස භාෂාවට ආදරයකින් කටයුතු කරන වාය යන්න මට නම් කිසිසේත්ම පිළි ගන්ට බැහැ.

ලංකා සමසමාජ පක්ෂය මේ සභාග ආණ්ඩුවට එකතු වන විට අද දින රට පිළි ගෙන තිබෙන සිංහල භාෂා පණත පිළි ගත්තා. ඒ සමගම එදා සිට අද වනතුරුම මේ රටේ ද්‍රවිඩ ජනතාවක් සිටින බව අප පිළිගත්තා. ඒ දෙමළ ජනතාව මහ මුහුදට තල්ලු කර දැමිය යුතු බවද වැලිමඩ යුවල කියන්නේ? ද්‍රවිඩ ජනතාවට තමන්ගේ භාෂාවෙන් අධ්‍යාපනය ලබාගන්නට පුළුවන් නම්, තමන්ගේ භාෂාවෙන් විභාගවලටත් පෙනී සිටින්නට පුළුවන් නම්, ඒ භාෂාවෙන් රජයත් සමග රාජකාරි කටයුතු කිරීමට ඉඩ නොදීමෙන් සිංහල භාෂාවට සැලසෙන අමුතු ආරක්ෂාව කුමක්ද කියා ප්‍රශ්න කරන්නට කැමතියි. මේ රටේ සියයට 80 ක් පමණ සිටින්නේ සිංහල ජනතාවයි. අධිරාජ්‍යවාදීන් ඉංග්‍රීසි භාෂාවෙන් මේ රට පාලනය කරද්දීත් සිය යට 80 ක් සිටින සිංහල ජනතාවගේ භාෂාව විනාශ වී ගියේ නැත්නම්, අද සිංහල භාෂාවෙන් පාලන කටයුතු කිරීමට විධිවිධාන සලස්වා තිබෙන විට, සිංහලය රාජ්‍ය භාෂාව කර තිබෙන විට, දෙමළ භාෂාව භාවිතයටත් අවස්ථාවක් දීමෙන් සිංහලට ඇති වන හානිය කුමක්ද? වැලි මඩ යුවල සිංහල භාෂාව අල්ලාගෙන දේශ පාලන වාසියක් ලබාගන්නටයි මේ ලැස්ති වන්නේ. මේ රටේ කලබල ඇති කර 1958 දී වූ බෙදුණක සිද්ධීන්ට මග පාදන් නටයි, වැලිමඩ යුවල මේ උත්සාහ කරන් නේ. එය එසේද කියා මා ඒ අයගෙන් ප්‍රශ්න කරන්නට කැමතියි.

නැවත හික්මුන් වහන්සේලාත් සමග එකතු වී, මවුලානලා වැනි කරවල කාරයන් සමග එකතු වී, මදනායක වැනි බස් මුදලා ලිලා සමග එකතු වී මේ රටේ කලබල ඇති කොට දේශපාලන නායකත්වයක් ලබා ගන්නයි, තමන්ගේ දේශපාලන නායකත් වය තහවුරු කර ගන්නයි වැලිමඩ යුවල මේ සැරසෙන්නේ. මේ රට දුකට භාජනය කිරීම සුළු කොට සිතා තමන්ගේ දේශපාලන නායකත්වය ආරක්ෂා කිරීම ලොකු කොට සිතන්නයි ඒ අය පුරුදු වී සිටින්නේ. වැලිමඩ යුවල වගේම අපත් සිංහල දන්නවා. වැලිමඩ යුවල මෙන්ම අපත් සිංහල භාෂාවට ආදරය කරනවා. වැලිමඩ යුවල දේශපාලනයට එන්නට කල්පනා කරන්නටත් පෙරයි, සිංහලය උසාවිවලත් පොලිසිවලත් රාජකාරි කටයුතු සඳහා පාවිච්චි කළ යුතු යයි ලංකා සමසමාජ පක්ෂය විසින් යෝජනා කරන ලද්දේ. ඉංග්‍රීසිය උසාවිවලින් හා පොලිසිවලින් ඉවත් කළ යුතු යයි සමසමාජ පක්ෂය එදා යෝජනා කළා. ඒ අනුව බලන විට දේශපාලන පක්ෂයක් වශයෙන් සිංහලයට තැනක් දිය යුතුයයි පළමුවැනි වරට උද්ඝෝෂණයක් ඇති කෙළේ ලංකා සමසමාජ පක්ෂය බව වැලි මඩ යුවලට මතක් කර දෙන්නට කැමතියි. වැලිමඩ ගරු මන්ත්‍රීවරයාටත්, උච-පරණ ගම ගරු මන්ත්‍රීවරියටත් තමතමන් පෙනී සිටින ජන්ද කොට්ඨාශ ආරක්ෂා කර ගත් තාට අපට කමක් නැහැ. නමුත් භාෂා ප්‍රශ්නය මතු කරගෙන මේ රටේ ප්‍රගතිය, සමගිය නැති කිරීමට ක්‍රියා කරනවා නම් එය ඒ දෙපලගෙන් රටට සිදු වන හානි යක් බව කිව යුතුයි. එදත් හින්මුත් වහන්සේලාත් එකතු වී භාෂා ප්‍රශ්නය ගැන හේද ඇති කොට අවසානයේදී බණ්ඩාරනායක මහතාත් මරා දමන්නට යෙදුණා. ආත්මාර්ථකාමී අදහස් උඩ නැවත වරක් මේ ප්‍රශ්නය මතු කරගෙන මේ රටේ සාමය නැති කරන්නට සූදානම් වෙනවා නම් ඒ තත්ත්වයට මුහුණ පාන් නට අපත් ලැස්තිව සිටින බව මතක් කරන්නට කැමතියි.

ගරු කථානායකතුමනි, ඉන්දියානු ප්‍රශ්නය ගැනත් දීර්ඝ වශයෙන් කථා කරන්නට යෙදුණා. එක්සත් ජාතික පක්ෂය 1937 දී ලයිසන් ක්‍රමයක් අනුව

ஓந் டீயாறு கமிகரவன் ஸென்வந்தவ
கியா கர்ன விவ ஸமஸமாச பக்ஷய ரீவ
விரட்டு வுணா.

சே. டார். சயவர்டன மய. (டகூணு
கோலடி பல்லுபன மந்த்ரி)

(திரு. ஜே. ஆர். ஜயவர்தன—கொழும்புத்
தெற்கு முதலாம் அங்கத்தவர்)

(Mr. J. R. Jayewardene—First Colombo
South)

மோன ட்ரூட்டு டேட?

விவியன் ஸுனவர்டன மய.

(திருமதி விவியன் குணவர்தன)

(Mrs. Vivienne Goonewardene)

1937 டி.

டடிலி சேனானாயக மய. (டடிகம)

(திரு. டட்ளி சேனானாயக்க—டெடிகம)

(Mr. Dudley Senanayake—Dedigama)

பு காலசே புக்ஸன் சாதிக பக்ஷயக்
நிடுணை நுன.

விவியன் ஸுனவர்டன மய.

(திருமதி விவியன் குணவர்தன)

(Mrs. Vivienne Goonewardene)

இவி, பு காலசே புக்ஸன் சாதிக பக்ஷ
யே நம சாதிக ஸுமமயடி. விரட்டு பார்டு
வசே நாயகமாமளே பியா நமடி, புடா
ஓந் டீயாறுவன் ஸென்வந்தவ டுநன் டுவுக்
டக்டு கடுயு கலே. ஓந் டீயாறுவன் 10
டாஹக் ஸென்வந்தவ ஸ்டாநமீ வந விவ,
புசே ஸென்வீம ஸுந ப்ரஸ்த கர்மீன் தே
ரவே ஸிங்கல சநநாவ வதுவல கமிகரவன்
வஸயேன் டெடா நோஸன்நே மந் டுடி
புடா லுமா ஸமஸமாச பக்ஷய வெதுவென்
பேநி ஸிவி ருவன்வலேலே ஸஹ ட்ரீஸ்டு
வெலேலே ஸு மந்த்ரிவரன் ப்ரஸ்த கலா
நேட? காலய ஸு வந நிஸு புசே ப்ரஸ்த
கல ட்ரீஸ்டு வலேலே டி ஸுநி பிபிடுரு கியவன்
நவ ம டுந் லுஸ்தி வந்நே நுன. புக்
ஸன் சாதிக பக்ஷயே நாயகயன் விஸ்த்
புடா கர்ன லட கலா ஓநிஸாஸயே ஸடகந்
வி நிஸை டவ மநக நலா ஸு யதுடி. ஓந்
டீயாறுவன் 10 டாஹக் ஸென்வந விவ பு
ஸுந புஸ்த் நோநாவநெந டவந்,
ஸுந்நேந்ம பு 10 டா 50 டாஹக் வி
ஸுநி டவந் புட ருவன்வலேலே வெதுவென்

பேநி ஸிவி ஸு மந்த்ரிவரயா ப்ரகாஸ கலா.
புடா ஸிவி ட்ரீ டக்டு பு 10,000 ந் கோடி
நரமீ சநநாவக் ஓபடி ஸிவிநவாடி ஸுந்
கர் டெந்ந.

விஸேசயேந்ம வுலிமல மந்த்ரிவரயன்
(கே. பு. பி. ராசர்ந்ந மய.) லுல-
பர்ணஸு மந்த்ரிவரயன் (கூஸுமா ராசர்
ந்ந மய.) ஓந் டீயாறு ப்ரஸ்தய ஸுந
ப்ரஸ்த கர்நவ. கிஸிம ரசயக் ஸாஸா ப்ரஸ்த
யன் ஓந் டீயாறு ப்ரஸ்தயன் விஸ்டா நிஸை
வாடி ம ட்ரீஸ்டு. ஸாஸா ப்ரஸ்தயன் ஓந் டீ
யாறு ப்ரஸ்தயன் நம டேஸபாடந வாஸிவ
பாவிவிவி கர்நவா விஸ, தே ரவே சநநாவ
வெதுவென் தே ப்ரஸ்த விஸ்டா ஓந் டீயாறு
வந்நேன் ஸுஸயக்வன் ஓந் டீயாவவ ஸுவி
மவ நம்த்நாந்ஸேல கடுயு கர் நிஸை
வட? பு ஸுந கடுயு கர்ந்ம டார்மீஸ
கர்ந விவ நம்த்நாந்ஸேல தே ஸுநாயவ
ஸுவிந் ஓந் டீயாறு ப்ரஸ்தய மது கர்ஸை,
ஸமஸமாச பக்ஷய ஓந் டீயாறுந்ம சந்
டலய லுமா டேந்ம யநவா கியமீன்
நம்த்நாந்ஸேலாஸே டாஸந டார்மீஸ கர்
ஸுநிம ஸுந தே வுலிமல ஸு லுல-பர்ணஸு
ஸுலல வெந கிஸிவக் கர்ந்நே நுநி டவ
ம தே ட்ரீஸ்டு வலேலே மநக் கர்நவ.

கே. ஸு. பி. ராசர்ந்ந மய.

(திரு. கே. எம். பி. ராஜரத்ந)

(Mr. K. M. P. Rajaratna)

ட்ரீ டாஸந ரகிநவா. இல கர்ந டே ட்ரீ
டந்நவா.

விவியன் ஸுனவர்டன மய.

(திருமதி விவியன் குணவர்தன)

(Mrs. Vivienne Goonewardene)

ம கர்ந டே டந்நவா ஸுந. நம்த்நா
ந்ந்ஸேலா கர்ந டே சநநாவவ பஸு
டிபிடி. ம கர்ந டே நம்த்நாந்ஸேல
டந்ந டவந் ம டந்நே நுன.

கூஸுமா ராசர்ந்ந மய. (லுல-பர்ணஸு)

(திருமதி குஸுமா ராஜரத்ந—ஊவ-பரண
கம)

(Mrs. Kusuma Rajaratna—Uva- Para-
nagama)

இல கர்ந டே ஸுல ட்ரீ டுடி பஸுடிபிடி
வெடி.

விவியன் குனவர்டனே மீ.

(திருமதி விவியன் குணவர்தன)

(Mrs. Vivienne Goonewardene)

இரு தேபரலு சீவந்விமல வெந மாரீக
யக் நுன, ஸாது பூந்நயகி, ஓந்நிஸுந
பூந்நயகி ஸு. நமூந்நாந்ஸேலு சந
நாவு கியந்வு வெந தேயக் நுநி
நிஸு—

கே. ஏ. பி. ராசரத்ந மீ.

(திரு. கே. எம். பி. ராஜரத்ந)

(Mr. K. M. P. Rajaratna)

அபி மூடல் அமநிநும பஸ்சே கிநிந்
சீவந் வெந்நே நுன; அபவ சீவந்
வெந்ந மாரீக நிநெநவ. [ஸுமி கிரிமீ]

விவியன் குனவர்டனே மீ.

(திருமதி விவியன் குணவர்தன)

(Mrs. Vivienne Goonewardene)

—ஸ் பூதேஸவல சநநாவு கிநிந்
கியநவ, தே ஓந்நிஸுந்நாரயே நிஸகி,
நமூந்நாந்ஸேலு ஓகககி நுநிநி
நிநெந்நே கிய. சீவ வஸ ஸுடகி ஸநபநி
கூமய நுநி கரந்வு ஏக் கியு வி கவயு
கிரிம கிய தே அபஸுவுதே ஸ் மந்நி
வடந்வு மநக் கரநவ.

கே. ஏ. பி. ராசரத்ந மீ.

(திரு. கே. எம். பி. ராஜரத்ந)

(Mr. K. M. P. Rajaratna)

ஸநபநி கூமய நுநி கரந்வு கிய
கரந நிஸு நமகி, அபந் மூடல் அமநிநும
பந் வுணவ பஸ்சே “ஸேயரீ மாகி”
ஏகே மீல வகிவி நிநெந்நே.

விவியன் குனவர்டனே மீ.

(திருமதி விவியன் குணவர்தன)

(Mrs. Vivienne Goonewardene)

ஏசே நுநிவ ஓந்நிஸுந பூந்நயகி மநு
கரநே தே பூந்ந விஸதந்ந ஸுரி ஸவ
ம மநக் கரநவ.

கே. ஏ. பி. ராசரத்ந மீ.

(திரு. கே. எம். பி. ராஜரத்ந)

(Mr. K. M. P. Rajaratna)

மந்நிநுமே சந்நய பூவிவி கலே
கிஸல பநநவ பக்ஸவட, விடூடூடூ?

விவியன் குனவர்டனே மீ.

(திருமதி விவியன் குணவர்தன)

(Mrs. Vivienne Goonewardene)

நமூந்நாந்ஸேலு தேபுலுந் ஸம
கிநும வெலாவக, தே ஸுாவ நுலுந், சீவந்,
வட கரந்வு, வெநந் அகாரயக
கவநக் கரந்வு லுஸகி ஸவ, கய
நுநி ஸவ, தே அபஸுவுதே மநக் கரநவ.

கே. ஏ. பி. ராசரத்ந மீ.

(திரு. கே. எம். பி. ராஜரத்ந)

(Mr. K. M. P. Rajaratna)

அபி லுஸகி, கிஸல பஸ்சே
கரந கிநும தேகவ மூலுந் தேந்ந.

கூஸும ராசரத்ந மீ.

(திருமதி குஸுமா ராஜரத்ந)

(Mrs. Kusuma Rajaratna)

அபி ஸுமல மூலுந் துந்ந. [ஸுமி கிரிமீ]

விவியன் குனவர்டனே மீ.

(திருமதி விவியன் குணவர்தன)

(Mrs. Vivienne Goonewardene)

மேநேக் கல நமூந்நாந்ஸேலு
தேபுலு விநரகி கிரிசே, துந் கரவல
மேலாவந் அநுல கரநே. [ஸுமி
கிரிமீ]

கே. ஏ. பி. ராசரத்ந மீ.

(திரு. கே. எம். பி. ராஜரத்ந)

(Mr. K. M. P. Rajaratna)

மூலு ஓந்நிஸுந்நாரயேக் நுவுதே; தே
ரவே மூலுலி காரயேக்.

விவியன் குனவர்டனே மீ.

(திருமதி விவியன் குணவர்தன)

(Mrs. Vivienne Goonewardene)

நமூந்நாந்ஸேலு தே கலுலு அந்நுலவ
விடூடூடூ பூவந்நு மஸு ஸுா டுஸ்விமல,
கிஸலிந்நகந்ஸேலுந் அநிநுந் அயந்
ஏக் கரநே அவை கரவல மேலாவா ஸவ
மநக் கரந்ந கிநு. கரவல மேலாவா
அபே ஸுாவ ஸந நிசேந கிந்நும ஸந
அப துந்நே நுன. [ஸுமி கிரிமீ]

கே. ஏ. பி. ராசரத்ந மீ.

(திரு. கே. எம். பி. ராஜரத்ந)

(Mr. K. M. P. Rajaratna)

மேலாவா கிஸல பநநவ பஸ்சே. மந்நி
நுமே விடூடூடூ வுண, கிஸல பநநவ

විවියන් ගුණවර්ධන මිය.

(திருமதி விவியன் குணவர்தன)

(Mrs. Vivienne Goonewardene)

මම පක්ෂ වුණද තද්ද-කියන එක ඒ මන්ත්‍රීවරුන් කියන්ට වුවමනා නැහැ. කමිකරු ජනතාවගේ සහාය ඇතිව සහාය ආණ්ඩුව යන මේ ඉදිරි ගමන වැලිමඩ හා උච-පරණගම දෙපොළට නවත්වන්ට බැරි බව මතක් කරමින්, අපේ ආර්ථික ප්‍රතිපත්ති රජය තුළින් ඉදිරියට ගෙන යන්ට බැරි නම්, සෑම අවස්ථාවකම පුරුදු ආකාරයට සටන් කරමින්, ඉදිරියට ගෙන ගොස් මේ රටේ ජනතාවට මීට වඩා උසස් ජීවිතයක් ගත කිරීමට අවස්ථාවක් සැලසීමට ලැහැස්ති බව මතක් කරමින්, මගේ වචන සවලය මෙයින් අවසාන කරනව.

ප්‍ර. හා. 11

වෛද්‍යාචාර්ය ඩී. එම්. ඩී. නගනානන්
(නල්ලූර්)

(டொக்டர் ஈ. எம். வீ. நாகநாதன்—நல்லூர்)

(Dr. E. M. V. Naganathan—Nallur)

Mr. Speaker, after the very exhilarating and encouraging speech made by the new Parliamentary Secretary to the Minister of Local Government and Home Affairs I must first of all refer as others have done, but very briefly, to the Coalition.

I think, the Hon. Prime Minister has supplied her Government with the brain power and efficiency it requires and the honesty and sincerity it needed when she took in the L. S. S. P. into the ranks of her Government. But I feel very sorry for my Friends the Hon. Minister of Finance and the others because they have fallen into a den of thieves.

With regard to my good Friend the Hon. Minister of Finance we have had the highest opinion of his ability, honesty and sincerity, but I must say that I feel very sorry for him because he has undertaken a task which even he may find extremely difficult and probably too much for him to digest. I told him on the very first day I met him after he joined the Government that about two thousand years

ago there was a great and noble personality, as revealed in the Bible, who fed five thousand people with two loaves and three fishes. Similarly, I said to him: "N. M. Perera, go thou and do likewise!" Unless he performs some miracle I do not know how he is going to pull this country out from the terrible economic mess into which it has now been cast.

In 1961, also in 1962 I believe, we had the great budgets of the present Minister of Agriculture, Food and Fisheries. Those Budgets have gone behind him and they were left hanging in the air, in suspension. His successor who is now the Minister of Internal and External Trade and Supply produced a Budget which was all air ඔක්කොම හුලං. I do not know what my hon. Friend is going to do. Any way, it is his business; I can only wish him good luck for his and the country's sake and not for the sake of the rotten Government which he has joined.

I have a very difficult task to perform today because I have to reply on behalf of all the minorities in this country whether they be racial, religious or linguistic. It is our party alone who has introduced certain amendments on behalf of not only the Tamils but of all minorities, suppressed and oppressed in Ceylon. In the short space of time allotted to me I have to survey a fairly large ground. I intended to speak in my beloved and beautiful mother-tongue, but since what I have to say is not only of importance to this country but has to be conveyed to the international spheres, where I believe the HANSARD will go, I thought it best to speak in a language which will reveal to the world how we the minorities, the Tamil-speaking minorities in particular, are being treated.

Our Prime Minister in the heights she has risen at Marlborough House is propounding plans on how matters connected with Rhodesia and Laos and other places should be settled. She has taken umbrage against the treatment meted out to the minorities—they are majorities but are

[வேதமாலாபீச நானைநன்]

political minorities—in South Africa and certain other places by the ruling powers. But I thought charity, good counsel, should begin at home. I hope this is a beginning when she decided to call in the L. S. S. P. to improve the moral tone and dignity of this Government.

Any way, I can reply in this House to the question that is being asked by our friends and foes: What is the reason for your Trincomalee decision? We came to a decision at our last Working Committee meeting at Trincomalee. Our Working Committee meets every month and it will meet again on the 25th of this month. If I answer the question adequately I would have made up the whole case for what we stand in this House.

After 14 years or 15 years perhaps of this independence to Ceylon, we the Tamil-speaking minorities find to our bitter regret and our great anxiety that we have no place in this country. There seems to be no place for co-existence of the Sinhalese Buddhist majority—I emphasize the word “Buddhist” because that is what we are told all over—with the rest. In the twenty demands of the B. J. B. or the amendments to this Throne Speech put forward by the J. V. P. and even by the M. E. P. you will notice that there is apparently no place in the sun of Ceylon for the Tamil-speaking and other minorities in this country. That is the first thing.

Secondly, we have become embittered by the thought, knowledge and the feeling that we have been made aliens in our own beloved motherland. Why do we say that? I must explain why we say it. We are asked to defend this Constitution. We are told that the Government and its allies are considering bringing an amendment to the Constitution by a two-thirds majority which will allow them to continue to be in this House. So far not one Member of the Government has repudiated or refuted that suggestion which it made

all over the country and which has been expressed very strongly. In fact, yesterday in the lunch room the hon. Member for Kotte (Mr. Stanley Tillekeratne) was explaining to some friends—I happened to be there—how at the Rajamaha Vihare at Kotte he had told the people, “We are a democratic party”—I do not know what party he referred to, whether it was to the L. S. S. P. or himself or the Communist Party—and that he has now joined the Government and he will do what the people want. “We know that the people want this Government, the present Government, to continue for some more time, for two or three years, to solve the unemployment problem”. This is the speech he seems to have made at the Rajamaha Vihare at Kotte in the presence of the great Buddhist priest Gnanaseela.

செ. மனத்ரிவரசேன்

(கௌரவ அங்கத்தவர் ஒருவர்)

(An hon. Member)

Gnanaseeha. Pronounce the name correctly.

வேதமாலாபீச நானைநன்

(டொக்டர் நாகநாதன்)

(Dr. Naganathan)

I do not wish to even pronounce his name.

What did he mean? And he said further that the Constitution is made for the people and not the people for the Constitution and therefore “we being a democratic party Government, we bow to the will of the people who wish the Government to continue for two or three years more and to solve the unemployment problem”.

I tackled the hon. Member for Kotte. I said “Look here, how do you know what the people want unless you have an election? You seem to know miraculously that the people want you to continue for two or three years more. Why not get a mandate and continue for five years? Secondly, you are a democ-

ratic party who wants to deprive the people of the vote". The only thing the people have in this country is that they can vote once in five years, and this democratic party, which the hon. Member for Kotte has joined, tells the people because it is a democratic party, at the wish of the people, they are going to deprive the people of their right to vote and turn out a Government which they do not want any more at the end of five years.

Now, Sir, this is the kind of philosophy that is put forward by Gnanaseeha Thero and Members who have joined the Government like my good Friend, the hon. Member for Kotte (Mr. Stanley Tillekeratne). Of course, the hon. Member for Kotte does not count, but his voice is loud! Any way, that is the position. We do not for a moment appreciate it. We think that this is utter folly, utter nonsense; but those matters concerning us which are equally utter folly and utter nonsense have been tolerated by this House, including the gentlemen on the right. That is why we say that in this Constitution, in this country, we have no place; There is no co-existence. We have been made undesirable aliens in this our own beloved motherland.

Let us see what this Constitution has done for us. Let us take representation. When the Soulbury Commissioners were here, the Board of Ministers led by—the father of the present Leader of the Opposition—a gentleman for whom I had very great affection, not so much politically, and for whom I had a high regard as a kind and fatherly gentleman; I have a great affection for his son also, but that does not prevent me from expressing the truth—put forward a scheme of representation by which they made the Soulbury Commissioners understand and believe and take for granted that finally, in a House of 101 Members, 58 would be Sinhalese and 43 would be from the minorities. I do not know how they worked it out, but my good Friend, the present Leader of the Opposition, wrote a learned article about it. I

think it must have been his persuasion more than his father's pronouncements that brought the Soulbury Commissioners to that frame of mind. But, what happened? At the end of the elections, in a House of 101 Members there were only 26, not 43, representing the minorities.

How did this happen? In the up-country hill districts Mr. Senanayake and the Board of Ministers made it appear that they were providing for 14 Members to represent the Tamil workers whom they call Indians. We—Mr. Ponnambalam was our leader in the Tamil Congress then—told the Soulbury Commissioners that the Tamil workers would get only about 6 to 8 seats and not anything more, and we were proved to be correct. The Commissioners were also told that the six Appointed Members would be people who would support and stand by the minorities, because they would represent minority interests. But the provisions were so framed and the Appointed Members were so pressurized, that they became stooges of the Government, and have since then been voting with the Government. They were obliged to do so. Whatever interests they were supposed to represent, they really served only the Prime Minister's interests. With the noble exception of Mr. Gratiaen who subsequently became a Supreme Court Judge, every other Appointed Member, including Mr. Thondaman who represents the Tamil worker's interests, has been voting with and stooging the Government to the utter discomfiture of the people whom they were supposed to represent.

Today, in a House of 157, what is the position? We were supposed to have 43 seats out of 101, but today out of 157 there are only 28 Members, including all the Tamil-speaking Members, both Muslims and Tamils, but excluding the Appointed Members. That shows how by various devices, various trickeries, the voting strength of the minorities has been reduced to a ridiculously ineffective position. Why should we be here when our voices can and will

[වෛද්‍යාචාර්ය නාගනානන්]

never be heard however correct, however noble, however just our cause, when our presence here is of no effect whatever because this Constitution renders it impossible for us to throw our weight in any division in this House?

What were the devices they adopted? The idea that population should be the basis for allocating seats has continued, but a million of the population have been deprived of citizenship and the right to vote. At the same time, the seats which that million are entitled to have been given to the minorities in the up-country. That is how the hon. Member for Welimada (Mr. K. M. P. Rajaratna) and his beloved spouse, the hon. Member for Uva-Paranagama (Mrs. Kusuma Rajaratna), are in this House. In a large electorate where the majority have been deprived of their vote, they have the support of a minority. The vote of that minority has enabled them to enter this House, where they are doing their utmost to suppress the large majority in their constituencies. That is their conception of democracy, their conception of representation, their conception of Buddhism.

As I said, we have become effete. Yet, we are asked to save this Constitution.

Let me take the question of citizenship. We are all equal citizens. That was what we thought when we obtained freedom—that we were equal citizens, equal as regards language, equal as regards culture, equal as regards opportunities. But what is the truth? Under the Citizenship Act, which is a Machiavellian piece of legislation, the whole of the population of Ceylon—the Sinhalese, the Tamils and others—with the exception of a small minority, has been, under the law, disfranchised. Nobody can prove citizenship. I have not the time to go into details to prove my statement. I have done it before and I do not wish to do it again. All I want to say is that, according to the law, if you were born before 1948 you have to produce your birth certificate,

your father's birth certificate and the marriage certificate of your father and mother; if you were born after 1948 you have to produce your birth certificate, your father's birth certificate, your grandfather's birth certificate and the marriage certificate of your father and mother. This requirement can go on in arithmetical progression and you can be asked to produce the birth certificates of two successive progenitors before 1948 as well as the marriage certificates of your grandmother, great grandmother to your grandfather, great grandfather, and so on.

This is a unique law. It is not found anywhere else in the world. In Ceylon it is a devilish plan because there are no records. If you go to the Registrar-General's Office or to the Kachcheri in search of your father's birth certificate, you will find that, in the case of those born prior to 1904, there are no records, except in a few cases. I am sure the Hon. Minister of Labour, who is just coming into the Chamber, will not be able to produce either his birth certificate or that of his father. So, he cannot be a citizen. The same applies to most of the people here. You have, however, produced a Citizenship Act, and this Act has only one purpose—that of preventing persons from proving citizenship without the help of the Government.

What does citizenship mean today? If the Government—that is, the Department of External Affairs, more precisely the Permanent Secretary, Mr. N. Q. Dias—wills it, you are a citizen; otherwise, you are not a citizen. I do not think even a half per cent. of the Members of the Government can prove citizenship under the law. But today the Government has made it a point that anybody who is a Sinhalese or who can successfully pass off as a Sinhalese like my good Friend the hon. Member for Welimada, will be accepted as a Sinhalese. Tamils of this country are all doubtful citizens and we are dependent on the goodwill of the Sinhalese! Today, if our people buy a piece of land, they are unable to register it. There are hundreds who have

purchased land not only in Colombo, but in Jaffna and in Batticaloa as well, and they have not been able to register their lands because they are unable to show sufficient proof to get the certificate from Mr. N. Q. Dias. That is the law. You must produce a certificate from the Permanent Secretary to the Ministry of External Affairs! Unless those people can produce a certificate from the Ministry they cannot get their land registered at the Land Registry. They can only do so if they pay a one hundred percent fine to the Government, in the form of a tax.

Then I come to the question of colonization. Recently there was a Gazette notification calling people to apply for land allotments around some minor irrigation works in Vavuniya and Kilinochchi. One thousand two hundred allotments were to be given, and there were 48,000 applications. There is a tremendous land hunger in that part of the Northern Province, but only 1,200 are to be satisfied! The balance were not to be satisfied. But in neighbouring Trincomalee and Padvaya, their applications will not be entertained, but people from Matara, Balapitiya, Ambalangoda and Kegalle are taken there by special train—you can read the reports in the newspapers—and received by the Government Agent at Anuradhapura who sends them along with some land officers in special buses to their new homes. On the way they are allowed to stop near a tank to have a bath, and after that they are given *kiri bath* string hoppers and *seeni sambol* and egg *hodi*. But people from the Jaffna district, 47,000 odd who could not get places around minor village works in Vavuniya and in Kilinochchi, are not allowed to apply and get land in those areas. Trincomalee has been traditionally a Tamil speaking area and yet we cannot get land from the Government. We cannot buy land there; we will have to pay one hundred per cent of the value of land as tax. That is our position under this Government, under this Constitution.

On the question of citizenship, there is a lot of quibbling on what they call the Indian problem, and our Government is supposed to be negotiating with the Government of India. Now, if we are going to stretch a line, we are all of Indian origin. When I say all, I mean the Sinhalese and the Tamils and even some of the Muslims here. Our culture is Indian, our religion is from India, our way of life is from India, and our freedom also came from India I say this because India by her sacrifices, by her sathyagraha, by her agitation, by toil, sweat and tears and the shedding of blood, have got reforms, and Ceylon also got reforms immediately afterwards without any such effort. Finally India got freedom as a result of the tremendous sacrifices of Gandhi and others, and when the sun of freedom shone over India, it also shone over Ceylon owing to its proximity to India. So, we cannot pretend we are different. Our Lord Buddha came from India. There is nothing for which we are not indebted to India. So, at what stage did we become Ceylonese? If you read any classical book on immigration which can be found in any library, you will see that it has been customary for man to migrate from one place to another and settle down and become part and parcel of the soil, and if a man lives in a country for about seven to ten years, is permanently resident there, and has given up his interests in the other, he is domiciled in that country and is a permanent resident of that country. That is an internationally accepted principle. But what do you find here in Ceylon? The up-country Tamil workers who have been born in the third and fourth generation are not given citizenship.

I am the president of a labour union and I have been looking up the records maintained by the Commissioner of Labour since 1928. I find that no new labour has come into Ceylon since 1939. That means that no new labour has come into Ceylon since 1939, that is, twenty-five years

[வேலுமலர் மன்றி]

Subsequently, as the fair Member, the hon. Parliamentary Secretary to the Minister of Home Affairs said, the Government wanted more labour from India; but the Indian Government refused to send labour because the treatment meted out to them was not what had been promised.

As I was pointing out, there are, among these Tamil labourers, persons who have been in Ceylon for the past twenty-five years. They have married and got children. They have married people who are descendants of those who came earlier than 1939. Most of these people have been born in the second, third or fourth generation and, therefore, they are, in fact, citizens of Ceylon by descent.

But the trouble is that they cannot prove citizenship by descent just as much as my good Friends on the right and my good Friends opposite cannot prove their citizenship, if they are called upon to do so. These workers cannot prove their citizenship because they cannot get the documents. The Government has decided that these people, even those who have been resident here for the past twenty-five years, are not citizens of Ceylon. As I was saying, they cannot prove their citizenship just as much as 99.9 per cent of the hon. Members cannot prove their citizenship; they cannot prove their citizenship just as much as the hon. Member for Welimada cannot prove his citizenship by producing his birth certificate, his father's birth certificate and his parents marriage certificate. There are only a very few people who can do that.

The Government is pursuing a policy that was, I am sorry to say, adopted by the former U. N. P. Government which regarded all Tamil estate workers as stateless. That policy is being vigorously adopted by the present Government.

பி. ரத்னாயக மன்றி. (மன்றி மன்றி)

(திரு. ஏ. ரத்னாயகம்—வத்தேகம்)

(Mr. A. Ratnayake—Wattegama)

I thought you said they all came from India; they are Indians.

வேலுமலர் மன்றி

(டாக்டர் நாகநாதன்)

(Dr. Naganathan)

When does a man cease to be an Indian? There are certain international principles which must be adopted in the consideration of such a question. The Britisher leaves Great Britain and goes and settles down in, for example, Australia or the United States of America, and after a period of time he becomes an Australian or an American. Similarly, in the case of the Indians who left India and came and settled down in Ceylon. They severed all connexions with India and have come and settled down here; they have been here for years; some of them for twenty-five years; they have accepted Ceylon as their country of permanent residence. Surely, then, they are citizens of this country.

But the point is that like the other Tamil-speaking people of this country in the Northern and Eastern Provinces and like my Sinhalese friends in this House and elsewhere, they cannot prove citizenship because they cannot get the documents. Very often under the citizenship plea we are deprived of jobs and scholarships. Many of our boys have been called upon to produce their citizenship documents because they knew them to be Tamils by their very names when they applied for jobs or scholarships, whereas in the case of the Sinhalese boys this was not done. Thus these boys have been deprived of jobs and scholarships. These Citizenship Laws have been introduced to drive away the Tamil people from this country, to make them all aliens.

There is one thing that a country requires, that is, an integrated population which will be able to love the country and be honoured as its citizens; otherwise, that country will become weak by the discrimination caused. By this type of humiliation a million of such people living in the centre of your land have been embittered and alienated. Is this

in the interest of your strength and security or is it against your strength and security ?

Since 1956, this Government has embittered, humiliated and attempted to crush the Tamil-speaking people of the Northern and Eastern Provinces and by so alienating us we feel that now we are aliens. This is the feeling of three million people living in this country today, some in the centre and others round the periphery. You yourself by your actions are bringing about the curse of weakness and thus creating a canker in your body politic. A country which desires or wants to be strong will, by its laws and by its machinery of Government, try to integrate the people so as to make them feel that the country in which they live is their home and that they are all brothers with equal opportunities. That is the way in which a country can gain strength.

I must now divert for a moment to the subject of foreign affairs. What is foreign affairs ? It is the projection of internal affairs. What are the matters connected with foreign affairs ? First of all, Sir, foreign affairs are interrelated to the defence of our country. We have got to defend ourselves and secure ourselves. The greatest defence of any country is a united people while the greatest security is a united and integrated people. Your security or the breakdown of that security depends on this.

There is no doubt that a country has to depend for its security on the armed forces. It would, therefore, be quite apparent, in the present day world of advanced science, that we cannot produce the armaments, nor the forces, the ships, the planes and the nuclear weapons we need to safeguard our country. But there is one thing which we can do, that is, we can have a united and integrated people. This is the first and most important factor in our external affairs. I said that external affairs is a projection of our internal affairs.

What we require internally is what we want externally and that, Sir, is defence.

Then we want trade and commerce and friends abroad and the greatest thing that brings about unity among men is friendship, goodwill, trade and commerce. Now, Sir, under the old colonial system and the old capitalist system we have acquired a certain amount of trade and commerce and thereby established relationship with certain countries. It is not possible for us to completely upset that whole plan so suddenly and say that we do not want our old friends and our old markets and thus upset our economy. We have suffered very grievously in our economy and though my good Friend the Hon. Minister of Finance is not here yet, I am sure, he himself will appreciate that we have suddenly lost a terrible amount of our foreign assets. How did this happen ? We have been duped by what is called bilateral trade agreements and I will give some examples to prove my case.

Some time back, quite suddenly, Poland bought a large quantity of coconut oil from us. They do not want our coconut oil ; they do not use it in that country, but still they bought it. When they bought it they insisted that a certain gentleman who was formerly an employee under the present Minister of Commerce, should be the commission agent. In return for this coconut oil, Poland gave us a certain amount of machinery, land rovers, dumpers, etc.

Coconut oil, we know, has got a world value, and we know exactly what it is. But nobody knows what the value of the machinery was that was supplied to us. We had to take it on trust, but let us leave it alone. But what happened to the coconut oil ? It was not a real deal ; it was not an honest deal. The coconut oil was shipped straight to Hamburg and to other Western European ports. The man who did that was Goldstein whom I know well. He is in Geneva. He did the deal. For a discount of 20 per cent. he bought the oil from

[වෛද්‍යාචාර්ය නාගනානන්]

Poland and dumped it on our traditional markets, so that the price of our coconut oil also slumped by 20 per cent.

But why did Poland do it? We do not know what value she gave us in return for our coconut oil because we do not know the value of the machinery. Most of that machinery is rotting in the fields or side-lanes of the countryside. But, why did Poland give a discount of 20 per cent? Because she wanted hard currency; she wanted dollars; she wanted sterling. She could not get dollars and sterling by selling her machinery because those countries with a dollar or sterling currency did not want them. So she dumped the machinery on us and got coconut oil in return which she sold in the Western market and got the currency she wanted while we lost hard currency.

That, Sir, is the result of our trying to run before we can stand. Some of our hon. Friends on the other side may talk very big about what Marx and Engels said, but they have no knowledge of business. We have thus been tricked and tricked again by these bilateral dealings of our Friends on the other side. So that, external affairs mean that we must for our internal requirements project ourselves externally. If we have a good market in certain capitalist countries—I do not care whether they are capitalist or devilish—and if it is in our interests to sell our products to them and get dollars and sterling for our purposes, by all means let us do it. Let us not bind ourselves down. Incidentally, I know that some fellow in that department got a commission; I know the cheque that went from Volkart Brothers.

This kind of dealing might have helped a few individuals but it certainly has not helped the country at all. Similarly, on the question of India, the Government thinks that they should run down India at every opportunity as it gives them a certain amount of support among a

section of the people who are anti-Indian, anti-Tamil, anti-Christian. They want to exploit them. They say: "They are foreign Christians; they are Americans; we must not trade with them. The Chinese are Buddhists."—Who said they were Buddhists? Only those who have gone there will know.—"The Chinese are our greatest friends". And, in the cause of Buddhism for which China does not care, we are trying to sacrifice our own interests.

We have no foreign affairs, foreign interests which are not our internal interests. As I said, it is our internal matters that are projected externally.

I come again to the question of defence. Can Ceylon be defended by China? If you know geography Ceylon is at the base of India. It is like a pearl-drop on the Indian Ocean attached to the apex of India. We have thousands of miles of sea on either side, and on the south there is only the South Pole. Nobody can defend us as India can. We are a part of India so far as defence is concerned. You can talk to any military man, other than Mr. Udugama, and he will tell you that our defence must depend on India.

When the Japanese came to Ceylon during the last Great War and bombed Trincomalee and defeated the British Fleet in these areas we were like a ripe fruit that could have fallen into the hands of the Japanese. The Japanese had many troop-ships in their fleet, they could have just walked in and got hold of this beautiful country for their own but they did not do so. Why? Tojo, the great leader of that war, realized that Ceylon would have been a trap because he says, "We cannot hold Ceylon unless we hold India, and he who holds India holds Ceylon in thrall."

If the Indian people want, they can take Ceylon—like that! That is from a logistic and military point of view. India has not done so because they are our good friends; India is the

motherland of our people ; they have given us Buddhism, our culture and our language. The Sinhalese language is nothing but a derivation from the various Indian languages, Tamil in particular. We are the biggest contributors to the Sinhalese language.

විවියන් ගුණවර්ධන මිය.

(திருமதி விவியன் குணவர்தன)

(Mrs. Vivienne Goonewardene)

That is not true.

ලං අනිල් මුණසිංහ (ප්‍රවාහන කටයුතු
ලිපිබද ඇමති)

(கௌரவ அனில் முனசிங்ஹ—பேர்க்கு
வரத்து அமைச்சர்)

(The Hon. Anil Moonesinghe—Minister
of Communications)

We have contributed to the Tamil language.

வேலுலாட்சு நானாநன்

(டொக்டர் நாகநாதன்)

(Dr. Naganathan)

All right ! You can rest satisfied. I do not want to get into trouble with my good Friends. This boy is like my child.

Mr. Speaker, I would like to say a few words on foreign affairs. We asked for a debate on foreign affairs on several occasions but it was denied to us.

Before I close this subject may I bring up the question of the recent hullabaloo about the Kapur incident. What is this incident about which such a big fuss has been made ? Why has this fuss being made ? I will tell you why. The Indian High Commissioner very naturally and properly wanted to have an Indo-Ceylon Friendship Union (Jaffna Branch). The Ceylon-China Friendship Union met in Jaffna, and so also the Ceylon-Russia Friendship Union. These various organizations are in existence. So those who wished to have a similar organization in respect of India also came to Jaffna, and most of the people whom they approached were non-federalists. They scrupulously

avoided us and told us nothing. They deserve what they got ! The people concerned were Mr. Handy Perinpa nayakam, Mr. M. Sivasithamparam, Mr. Ambalanvanar, Dr. Shanmugaratnam, Mr. S. Canaganayagam, and others. Some of them are U. N. P. men and certain others are anti-federalists.

கலாநாயகர்

(சபாநாயகர்)

(Mr. Speaker)

All this is not on the Throne Speech.

வேலுலாட்சு நானாநன்

(டொக்டர் நாகநாதன்)

(Dr. Naganathan)

These questions refer to foreign affairs which is mentioned in the Throne Speech.

கலாநாயகர்

(சபாநாயகர்)

(Mr. Speaker)

This question was raised at Adjournment time. There is no reference to it in the Throne Speech.

வேலுலாட்சு நானாநன்

(டொக்டர் நாகநாதன்)

(Dr. Naganathan)

There is reference to foreign affairs and the Indian question.

There were three meetings held in Jaffna a public meeting, a dinner and a cocktail party given by the Indian High Commissioner. At these meetings certain bitter speeches were made by the Mayor and others. If you ask any Tamil, whether he be a member of the Tamil Congress or the Federal Party or the U. N P., you will see that they are all bitter, they all have the great—I cannot express it in words—feeling stupefaction that we are not citizens but aliens in our own land. They had made some bitter speeches, and Mr. Kapur could do nothing about it. He tried to pour oil on troubled waters. He spoke

[වෛද්‍යාචාර්ය නාගනානන්]

about Mrs. Bandaranaike, how she came and spoke to Nehru about his love for the Sinhalese, about our being brothers and so on, and finally said, "I have no doubt that all these things would be settled in amity and friendship to the satisfaction of all and the Tamil language will get its rightful place." That is what he said. He should never have said that the Tamil language must get its rightful place. If he had said that the Tamil language should not get its rightful place, then he would have been a hero.

Can you think of a solution to a problem unless there is a rightful solution? Will it not be an ever growing canker? Would it not be a sore that will never heal if you do not have a rightful solution? Has any solution ever been a solution in this world on any matter except on grounds of right, justice and fairplay?

The fact that Mr. Kapur said "rightful place" is considered a great discourtesy to this country. What Tamil are we if our language is not to be given a rightful place? Why talk of language settlement if our language is not to get its rightful place? How did this big propaganda against Mr. Kapur and the Tamil question come up? I will tell you.

Mr. Esmond Wickremasinghe -- I am sorry, he is a good friend of mine but I must tell the truth--went to Japan and subsequently to America, Cuba and South America. He had a happy trip and came back. He did it irregularly from the Government's point of view. He was put on the mat by the External Affairs Department. I suppose he could not answer the questions as to where he got the money from and so on. Similarly, the Editor of the "Daily News" went to some Editors' Conference in Bangkok. He also seems to have committed some technical irregularities. Both are very good friends of mine. They have been blackmailed by the External Affairs Department--Mr. Jayaweera and Mr. Dias--into starting a

propaganda which nobody wanted. They said the people are worried and that there was agitation in the country. There was no agitation except that the "Daily News" tried to create an agitation merely because they were blackmailed by the Government.

This brings me to the control of the press. If this is the case where the Government uses all their power and tactics to blackmail even such great, good and splendid men like Esmond Wickremasinghe and the Editor of the "Daily News" into making the most utterly immoral statements in the press in order to help this Government in their own nefarious policy of towing the pro-Chinese line, what are we to do? They want to control the press. The less they have to do with the press, the better it is. The "Daily News" is not a press for which I have a great affection. Personally I have an affection because I know them very well and they are good to me personally. As a party, as a people, in our propaganda, at least earlier, they have not been good to us. We have got much more cause to blame the press in this country for not being fair to us than anybody else, much more than the B. J. B. or anybody else, but we are not complaining because we know that if you talk to them nicely and if you show them the truth they are prepared to help you. But if the Government gets hold of the press and it becomes a press under the repression of the Government and it becomes a monopolistic Government press like Radio Ceylon, what chance is there for truth? They will utilise the press for their devilish political ideals of destroying one section of the people or destroying some religion or creating a war against the people of the country who can snap them up if they want to.

On the question of citizenship, this Parliament has almost destroyed us. Then what about the question of languages? I shall be brief about the languages. On the language issue, there is an axiom--a country is ruled in the language of its masters. If therefore

we have got freedom and we are also masters in our own right at least in our own areas or traditional Tamilnad, then surely in our areas the administration should be in the Tamil language. When the British were here they were our colonial masters and they ruled this country in English. When the Dutch were here they ruled in Dutch. When the Portuguese were here they ruled in Portuguese. Similarly, history tells us that every conquered country was ruled in the language of its masters. We do not want to become subservient, the slaves of a neo-colonial, reactionary Government called the Sinhala Government of Ceylon, and to have the Sinhala language administered in our areas. This Government announced that as from the 1st of January, 1964, Sinhala shall be the language of administration in the Northern and Eastern Provinces. They loudly declared, "Hark ye! Hark ye! From 1st January, 1964, you are our subjects and we your masters." We cannot accept that position. This is not merely a language question but a question of freedom. If we submit to the imposition of Sinhala in our areas, we are accepting for ever Sinhala domination, Sinhala supremacy, Sinhala rule, which is a substitute for colonial rule. A foreign conqueror has to go away or be absorbed. The history of the world is that the conqueror of a country rules for a time and he has then to go away or get absorbed. The Moguls came to India as conquerors but were absorbed. The invaders of China were absorbed.

Under the present Constitution you are destroying us. Today the language question has become a question of freedom. There is the problem of obtaining freedom on one side, the problem of being crushed by reactionary imperialists on the other. Even our old lion who has no teeth, the hon. Member for Avissawella, wants to be reactionary. The M. E. P. amendment seeks to make the Sinhalese colonial lords.

You duped us into accepting the Constitution. You solemnly declared before the Soulbury Commission

that there would be equality in all matters, that you would accept Tamil and Sinhala as equal languages, that you would accept the Tamils as equal partners. Today the cry is that the Bauddha Sinhala should rule, all others be damned. We all respect Lord Buddha. But what is sought to be propagated under the cloak of Buddhism is an avaricious, deadly political ideal. The people who are responsible are destroying Buddhism and libelling the great Lord Buddha.

I say that, when Ceylon attained freedom every Sinhala man, every Sinhala leader, every Sinhala party really felt that all people would be equal in regard to language, religion and opportunities. Today we have not a dog's chance, our children much less chance, in this country. That is why I ask: can anybody say that we must save this Constitution, that we must get away from this Constitution, that we must be able to have a Constitution of our own? In 1949 we formed the Federal Party, the *Elankai Tamil Arasu Kadchi*. We said that our aim was an autonomous Tamil linguistic state or states within the federal union of Ceylon. We felt that under this Constitution there would be an eternal and permanent racial and linguistic majority and that we would have no chance in a unitary form of government. This is not peculiar to us.

Where there are multi-linguistic and multi-racial nations, they have felt it their duty, in their constitution, to provide and safeguard the minorities while at the same time their constitution provided for the unity and co-operation of all the multi-linguistic and multi-racial people living in that country. This is nothing new, this is seen in all parts of the world where similar situations exist.

When we talk of a federal form of Government, you say 'Oh! Separation.' Why not separation, under this constitution? What are we to do? Should we not exist? Must we die out? Must we be down-trodden as worms?

[வேதமலர்சை நானாநன்]

But what I want to say is that in 1949 we formed our party and the people have followed us because we told them that our aim was to have a federal constitution for Ceylon and that the Tamil speaking people would have an autonomous Tamil linguistic state or states within that federal union and that we should work in harmony and unity with the Sinhalese people. We were returned to Parliament and we have tried here with what powers of persuasion that we have, to make the Sinhalese people believe the righteousness of our cause and the rightness of our demands. We have suffered in the *satyagraha*. We have shown you and the world that we are prepared to suffer. We have shown that we have a tremendous love for our freedom, that we want equity and justice to be done to all equally. But the steam-roller of Sinhala-Buddhist imperialism and its reactionary government, is ruling over us and we have now decided that we must escape from this constitution.

The Trincomalee resolution is that that we must now demand in the name of our nation the right to self determination !

You see, there is a thing called fundamental rights. Fundamental rights are individual rights; every man, woman, and child has got fundamental rights. But a national also has fundamental rights, and that right is the right of self-determination. Based on that principle of self-determination we asked the British to go away. We told them that they could not rule over us without our consent. Similarly in other countries also, the real reason behind foreigners leaving the countries over which they ruled is the acceptance of the rights to self-determination.

Our people have demanded their freedom. Now it is about time that we, having experimented all along the line to see if we can get some kind of freedom and self-respect and justice, took this step to self-determination.

The right of self-determination is usually decided by a plebiscite. As you know, in Tamil we say பொதுஜன வாக்கெடுப்பு meaning, in a plebiscite you decide between the things. Do you want this or do you want that? For instance, do you want prohibition or no prohibition. Similarly, we want to have a plebiscite for our people to decide. We will ask: Do you want to be for ever crushed and to be destroyed and all our rights extinguished under this present unitary constitution, or do you want an autonomous Tamil linguistic state? That, Sir, has got to be decided by a plebiscite. This Government will not give us a plebiscite. Therefore, we can cause a plebiscite. We can resign our seats and the ensuing general election for a Tamil land can be utilized as a plebiscite. We will place before our people two alternatives. We will ask them: Do you want an autonomous Tamil linguistic state or do you want the present Constitution? The question before the Tamil-speaking people of this country is this: Do you want an autonomous Tamil speaking linguistic state, or do you want the present, deadly, murderous, unitary Constitution?

That would be the question before the voters when we resign our seats. And when they elect me, if they do elect me, I will be only a symbol.

கலிநாயகமே

(சபாநாயகர்)

(Mr. Speaker)

Order, please !

வேதமலர்சை நானாநன்

(டொக்டர் நாகநாதன்)

(Dr. Naganathan)

I will be only a symbol in Parliament. It would not be that they want this Parliament or the present Constitution. I shall put myself forward as a symbol and they will vote for this symbol. If they vote for us they would be registering the fact, and announcing to the world, that they are asking for the right of self-determination. Federalist or no Federalist, whatever he may be, I

have not the slightest doubt that, on the issue of the right of self-determination, on the question of freedom and on the question of self-respect, the Tamils, each and every one of them, will vote for the symbols. That is how we would put ourselves forward. It is not that we want to come back to this Parliament. No. That would be stultifying ourselves.

കുടുംബസമുദായം

(சபாநாயகர்)

(Mr. Speaker)

The sitting is suspended till 2 p.m.

රැස්වීම පිට අනුකූලව නාවකාලිකව අත්සිටුවන ලදීත්, අ. හා. 2ට නැවත පවත්වන ලදී.

වි. විලියම් ප්‍රනාන්දු මයා. (නුවරඑළිය)

(திரு. ரி. விலியம் பெர்னாண்டோ—நுவரெலிய)

(Mr. T. William Fernando—Nuwara Eliya)

නැගිට සිටියහ.

ගරු එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක
(කෘෂිකර්ම, ආහාර හා ධීවර කටයුතු
පිළිබඳ ඇමති සහ රාජ්‍යාරක්ෂක හා විදේශ
කටයුතු පිළිබඳ ඇමතිගේ පාර්ලිමේන්තු
ලේකම්)

(கௌரவ எப். ஆர். டயஸ் பண்டார நாயக்க—விவசாய, உணவு, கடற்றொழில் அமைச்சரும் பாதுகாப்பு, வெளிவிவகார அமைச்சரின் பாராளுமன்றக் காரியதரிசியும்)

(The Hon. F. R. Dias Bandaranaike—
Minister of Agriculture, Food and
Fisheries and Parliamentary Secretary
to the Minister of Defence and External
Affairs)

Are we following a time table ?

එම්. අයි. එම්. අබ්දුල් මජීඩ් මය්.

(නිත්‍යාචාර)

(ஜனாப் எம். ஐ. எம். அப்துல் மஜீது—
நிந்தாஷர்)

(Mr. M. I. M. Abdul Majeed—Nintavur)

Mr. Speaker—

കഥാസാധകൻ

(சபாநாயகர்)

(Mr. Speaker)

Order, please !

වෛද්‍යවාර්ග්‍ය නාගනාතන්

(டொக்டர் நாகநாதன்)

(Dr. Naganathan)

May I be given five minutes to conclude my speech? I will take only five minutes and not one second more.

කළා නායකතුමා

(சபாநாயகர்)

(Mr. Speaker)

You can go on.

වෛද්‍යාචාර්ය නාගනාතන්

(டொக்டர் நாகநாதன்)

(Dr. Naganathan)

I thank you for the five minutes
that you have given me.

I was at the point where I said that we wanted to establish our right of self-determination by means of a general plebiscite. We therefore seek to create a plebiscite by resigning our seats. Then in the general elections that would follow we will put before the people the one single issue: "Do you want an autonomous Tamil linguistic state where you can live in amity and co-operation in a federal unity or do you want to be under the present Constitution where your rights are being taken away, where you would be very rapidly liquidated and your language, culture and citizenship denied you?" We are now losing all along the line.

Naturally, because it is not a plebiscite but a general election we will have to offer ourselves not as candidates for Parliament but as symbols. Those who will vote for us will vote for us as symbols of an autonomous Tamil linguistic state. The Sinhalese people are not our enemies but the present Constitution is our enemy. It is the Constitution which is our enemy. It is this Constitution which makes the Sinhalese people our masters.

ଗରୁ ଚିଫ୍, ଡାକ୍ତର, ବିଶେଷ ଚିକିତ୍ସାକାରୀ

(கௌரவ எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)

(The Hon. F. R. Dias Bandaranaike)

Down with the Constitution !

(Dr. Naganathan)

We do not want this Constitution. We want a federal form of government and we want a Tamil linguistic State.

When I offer myself as a candidate for election I am merely a symbol. There are other symbols and the people can vote for the symbols of their choice.

Having established the right to self-determination, we will stultify ourselves if we go back to Parliament. I am not being elected as a Member of Parliament but only as a symbol. Once we establish the right of self-determination and have proved to ourselves and the world that we are a nation and we have the right of self-determination—an unchallengeable and an unassailable right—then nobody can deny us our rights. Then our problem would not be an internal problem ; it would be an international problem. Once it is an international problem the task thereafter will not be so difficult.

This is only the first stage in our great struggle but very soon we will take other steps also. We will suffer great difficulty, we will suffer hunger and thirst and much blood-shed but we will win and we will establish in this country a federal Constitution.

අ. හා. 2.5

එම්. අයි. එම්. අබ්දුල් මජීඩ් මයා.

(ஐனாப் எம். ஐ. எம். அப்துல் மஜீது)

(Mr. M. I. M. Abdul Majeed)

Let me begin my observations on the Throne Speech by congratulating the Government and the Hon. Prime Minister for presenting the fifth Throne Speech. I must also refer pointedly to the statement made by the Hon. Prime Minister soon after she arrived in London to the effect that her Government is wedded to democracy which was followed by a speech by her hon. Parliamentary Secretary made here where he has clearly stated that the Government

had no intention of postponing the much talked of general elections which are due to be held next year.

As one aligned to no party I welcome this Coalition for many reasons. As a Muslim I must say that Islam is based on democratic socialism. Long before the world came to understand the evils of usury and interest, the accumulation of wealth to the detriment of character and society, Islam proclaimed that they were evils. It wanted us to follow a middle path both in the realm of economics and politics.

Representing as I do an agricultural community which is known for its hardy peasants who do not desert the land and the production of food even when agriculture is at its lowest ebb, I feel that it is only through democratic socialism that we can better living standards. It is therefore my hope that this Coalition will bring democratic socialism nearer to us. If I remember the statement of the Hon. Prime Minister rightly, I think that it is with this intention that she brought about this Coalition. Therefore I feel that the new Minister of Finance will present a Budget with democratic socialism writ large on it.

It is needless for me to remind this House that though the Hon. Minister of Finance is new to Governmental responsibility, he has been a profound student of the Ceylon budget for some time. In fact he has been the most profound student of the Ceylon budget for the last 25 years. I therefore expect a democratic socialist budget this year.

Being a Tamil speaking Muslim I cannot but refer to the language problem of our country. There is no purpose in our speaking of human rights or fundamental rights of people outside this country and in sponsoring their cause unless we are able to tackle the situation here. We are fully aware that the minorities are being oppressed and suppressed as far as fundamental rights and basic human rights are concerned. I therefore urge this

Government and appeal to every hon. Member of this House to forget that they belong to this race or that, to this community or that, to this party or that, to forget that they speak this language or that, and come together to solve this human problem which has become a curse to this country.

Before I go on to another point I must congratulate the hon. Fair Parliamentary Secretary for her frankness and her boldness in making a courageous statement on the language problem of this country. We want more such fair minded people to tackle this problem now without further procrastination. This Coalition will not have any meaning to this country unless you are going to bring about amity among the people of this country and if you do not see that economic development of this country is not retarded by communalists and extremists—those who have no feeling for their brothers.

Another point I wish to bring up is the language policy of this Government. Mention has been made in the Throne Speech of the future language policy of this Government, I have many points to make on this matter but as Hon. Speaker has allowed me only five minutes I will speak only for a short time more. I would call upon this Government to make it possible for every child from every corner of this country to acquire a knowledge of a third language among Sinhala, Tamil and English from the sixth standard onward and not from the 9th standard as envisaged in the White Paper on Education. This is a vital matter as far as my community is concerned and I do not think that there is any hon. Member here who would deny a child the opportunity to acquire a third language from the sixth standard. It is educationally sound, administratively not inconvenient and culturally very wise.

I have not exhausted the time allotted to me, Mr. Speaker, and I would like to refer to another matter. I am sorry that there is no reference

whatsoever to agriculture in the Throne Speech. Nothing has been said about food production in the Throne Speech.

In this connexion I would like to refer to the Gal Oya Development Board which came into existence as far back as 1948. They have developed the left bank area and handed over same to the Central Government. The right bank area has still to be looked after by the G.O.D.B. I am very sorry to say that the G.O.D.B. is in an arbitrary fashion trying to snatch away from the peasant colonists the land which they had gone into occupation as far back as 1932.

May I remind the House that during world war II when the Government was hard put to finding rice and the country was in the brink of starvation, it sent Mr. A. M. A. Azeez, who was a civil servant at that time, to that area to step up food production, and the peasants of the area responded to the call. But now the G.O.D.B. is attempting to find inhuman excuses to take away the lands from the peasant colonists, even the L. D. O. lands, without giving notice.

I would ask the Hon. Minister of Lands to call a conference of the G. O. D. B. the Government Agent of the District and Members of Parliament of the area in order that these problems may be discussed and settled decently.

Before I conclude may I say this. We are all aware that a mixture of red and blue brings about purple. I ask this Government, which is composed of red and blue, to keep to its promises and to take such action in the interests of the people of this country as would bring them respect and honour. I hope that promises held out by this Government and this expectations entertained by the people at large will be fulfilled in ample measure this Year.

අ. භා. 2.13

ආචාර්ය කොල්වින් ආර්. ද සිල්වා

(දෙහිවල-ගල්කිස්ස)

(டொக்டர் கொல்வின் ஆர். டி சில்வா—
தெகிவலை-கல்கிசை)

(Dr. Colvin R. de Silva—Dehiwala-Mt. Lavinia)

ගරු කථානායකතුමනි, මෙම ගරු සභා වෙන් සහ දෙපැත්තේ නායකවරුන්ගෙන් මම සමාව ඉල්ලනවා, අ. භා. 20 මට නියම ව තිබුණු කථාවට මම පැමිණ නොසිටීම ගැන. මට වෙලාව වැරදුණා පමණයි, සූදා නමක් නැතුවා නොවෙයි. කෙසේ වුණත් එයින් තැනි වුණු කාලය, ගත වී ගිය කාලය, ගත්තේ නැතුව කථාව අවසන් කිරීමට මම කල්පනා කරන්නේ නියමිත වෙලාවට කථා අවසන් කිරීම තමුත්තාත් සේට භාරව තිබෙන කටයුත්තක් නිසා ඒ කටයුත්ත ඉෂ්ට කිරීමට පහසු වීම පිණිසයි.

ගරු කථානායකතුමනි, කොයි අවුරුද් දේත් සාමාන්‍යයෙන් මේ රාජාසන කථාව පිළිබඳ විවාදය ගෙන යන්නාවූ, කෙරෙන් නාවූ, මේ ගරු සභාවේ එම සාකච්ඡාවේ යම් කිසි සරිත්වයක් තැනි සවභාවයක් තිබෙනව. ඊට හේතුව අප කාගේත් හිතේ මතක තිබෙනව, වැඩි කාලයක් යන්නට කලින් අයවැය ලේඛනය ඉදිරිපත් කිරීමේ කටයුත්ත නියමව තිබෙන බව. එම නිසා රාජාසන කථාවෙන් යම්කිසි වැදගත් වෙනස්වීම්—දේශපාලන අතින් හෝ ආණ්ඩුවේ පාලනය අතින්—සිදුවන්නට තිබෙනව නම් එය විස්තර කර දීම සාමාන්‍ය යෙන් බලාපොරොත්තු වෙන්නේ නැහැ. නමුත් ගරු කථානායකතුමනි, මෙම අවුරුද් දේදී තැනිතම් මෙම අවස්ථාවේදී රාජාසන කථාවට අමුතු තත්ත්වයක් ලැබී තිබෙන වා. ඊට හේතුව ගිය ජුනි මාසයේ 11 වනද මේ රටේ දේශපාලන තත්ත්වයේත්, ආණ්ඩු තත්ත්වයේත් එක්තරා වැදගත් වෙනස්කමක් ඇති වුණු නිසයි.

ගරු කථානායකතුමනි, රාජාසන කථාවේ මොනවා කියා තිබුණත් නොතිබුණත් මේ ගරු සභාවේ ඇති වුණු සියලුම කථාවල, විශේෂයෙන් ප්‍රධාන කථාවල, එක්තරා ගතියක් පෙනෙන්නට තිබුණා. එනම්: දේශ පාලන ඉතිහාසය ගැන යම්කිසි විස්තරයක් සහ එක්තරා ප්‍රමාණයකට විවේචනයක් කර තිබෙනව. මෙම දේශපාලන ඉතිහාස

ය විස්තර කිරීමේදී විශේෂයෙන් ලංකා සමසමාජ පක්ෂයෙන් පළල් ලෙස වමේත් ඉතිහාසය ගැන නොයෙක් කරුණු සහ අදහස් ඉදිරිපත් වුණු බව තමුත්තාත් සේට මතක ඇති. ඒ සියල්ල ගැන කිසි වක් කියන්නට මගේ බලාපොරොත්තුවක් නැහැ. යම්කිසි වුවමනා කාරණයක් දෙකක් ගැන නිසි තැන්වලදී මතක් කරන්නට වුවමනා නම් මම එසේ කරනවා. පළල් වශයෙන් මෙසේ කීවොත් ඇත කියායි මගේ විශ්වාසය. විශේෂයෙන් ලංකා සමසමාජ පක්ෂයේ ඉතිහාසයද, තවද ඒ සමසමාජ ව්‍යාපාරයේ යෙදී සිටි අය අතරෙන් සමහරකුගේ ඉතිහාසයද නොයෙක් විධියට විස්තර කර තිබෙනවා—ඉදල හිටල හරියාකාරවත්, ඉදල හිටල සම්පූර්ණ ඇත්තට නොගැලපෙන ආකාරයටත්, ඉදල හිටල විකක් ඇත්තත් විකක් නැත්තත් මිශ්‍රවන ආකාරයටත් එසේ සිදු වීම ගැන අප—

වෛද්‍යාචාර්ය නාගනාදන්

(டொக்டர் நாகநாதன்)

(Dr. Naganathan)

He is speaking in parables.

ආචාර්ය කොල්වින් ආර්. ද සිල්වා

(டொக்டர் கொல்வின் ஆர். டி சில்வா)

(Dr. Colvin R. de Silva)

No parables in what I say—none at all. I always talk in parabolic terms.

මම එසේ කීවේ මේ නිසයි ගරු කථා නායකතුමනි. මගේ විශ්වාසයක් තියෙන ව, සමසමාජ පක්ෂ ගැන සහ සමසමාජ ව්‍යාපාරයේ යම් කිසි අය ගැන කෙරුණු යම් කිසි කථා, ඇත්තවත් නැත්තවත් ඔප්පු කිරීම පිණිස නොව ඒ ඒ කවිකයාගේ ඉතිහාසය පෙන්වීමට තිබෙන ආශාව අනුව **ඇත්සාඩ්** වාතීවේ සදා කාලයටම සදහන් කිරීම පිණිස කළ කථාවන්ය කියා. එසේ නම් ඒවා එකින් එක අරගෙන ඒවාට උත්තර දීම යම් යම් අවස්ථාවලදී අවශ්‍ය වන නමුත්, මේ වෙලාවේදී ඒ කීම ගැන අපගේ එකඟත්වයක් තැනි බව එම පොතේම සදහන් විය යුතු නිසයි, අපේ තල්ලුර්හි ගරු මන්ත්‍රීතුමාට (වෛද්‍යාචාර්ය ඊ. එම්. ඩී. නාගනාදන්) හිත විකක් හොඳ විධියට ඒ කථාව කළේ.

මේ පාර්ලිමේන්තුවේ අවසාන අවුරුද්ද ආරම්භ වී තිබෙන්නේ අළුත් ආණ්ඩුවක් ඇතිවයි. ඒ වචනය මා මොහොතක් විස්තර කළ යුතුයි. 1960 ජූලි මස මහ මැති වරණයට පසු මේ රටේ පැවතුණු ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ ආණ්ඩුව, පසුගිය ජුනි මස 11 වැනිදා අවසාන වුණ. ඒ වෙනුවට ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂය සහ ලංකා සමසමාජ පක්ෂය විසින් අළුතෙන් ගොඩ නගන ලද මේ සහභාග ආණ්ඩුව ඇති වුණ. මෙහි අළුත්කම අප සෙවිය යුත්තේ කොතනද? මගේ විශ්වාසයේ හැටියට එය මුලින්ම සෙවිය යුත්තේ, මේ අවස්ථා වේදී මෙම පක්ෂ දෙක විසින් මේ සහභාග ආණ්ඩුව සාදා තිබෙන්නේ කුමක් සඳහාද කියන ප්‍රශ්නය මගිනුයි. කුමක් සඳහාද කියන ප්‍රශ්නයට උත්තරය, කරුණු 14රේ ක්‍රියා මාර්ගය නමින් අද රට හඳුනන ඒ මාර්ගාවේ සඳහන් වී ඇති. ඒ කරුණු 14 ගැන වාද විවාද මේ ගරු සභාවේ තිබිය යුතුයි. එසේ තිබීම ගැන මට නම් ප්‍රද්‍රමයට පත් වන්න හේතුවක් නැහැ. ඒ මන්ද, ඒ කරුණු 14 අනුව මේ සහභාග ආණ්ඩුව අළුතින් සෑදීමේ ප්‍රශ්නය ගැන එය සෑදූ පක්ෂ දෙක තුළම වැදගත් සාකච්ඡා, වාද විවාද හා මත හේද තිබුණු බව මුළු රටේම ප්‍රකට නිසයි. අපේ රටේ වැදගත් තැන් දරන දේශපාලන පක්ෂ දෙකක් විසින් අළුතෙන් වැදගත් දේශපාලන පියවරක් ගන්නට තීන්දු කර ගන්න අවස්ථාවකදී එවැනි වාද විවාද, මත හේද ඇති වීම මගේ විශ්වාසයේ හැටියට ස්වභාවිකයි; අවශ්‍යයි. ලංකා සමසමාජ පක්ෂයේ අපට නම් එය පුරුද්දක්. අපගේ පක්ෂ ඉතිහාසය අනුව පෙනෙනවා, කවදාවත් අප පක්ෂය කිසිම වැදගත් පියවරක් අරගෙන නැති බව, අප පක්ෂය තුළ වැදගත්, නිදහස් සාකච්ඡා නැතිව. ඒ වාද විවාද අප පක්ෂය තුළ ඇති වීම වැදගත් පිළිවෙලක් වී ඇති අතරම, අප පක්ෂය තවත් වැදගත් ප්‍රතිපත්තියක් තියෙනවා. ඒ ප්‍රතිපත්තිය නම් කිසිවිවාදයකට පසු, අප පක්ෂයේ නිසි ක්‍රමයක් අනුව යම්කිසි ස්ථිර තීන්දුවකට පැමුණුනාම අප පක්ෂයේ සියලු දෙනමා විවාදය කෙසේ වුණත් එකා මෙත් එය ක්‍රියාත්මක කිරීමට ඉදිරිපත් වීමයි. මම ආච්ඡිකරයෙන් කියනවා අප පක්ෂයට

එය කිරීමට ශක්තියක් තිබෙනවා කියා. අප පක්ෂය ගැන මම ඒ වචනය කියන්න ඕනෑ. යම්කිසි කොටසක්, යම්කිසි කණ්ඩායමක් ඒ තීන්දුව පිළිපැදීමට ලැස්ති නැතිකම උඩ කැඩී ගියා නම්, ඒ කැඩී යාමෙන් මෙම ප්‍රතිපත්තියට ගරු කිරීමක් සිදු වුණාය යන්න මගේ විශ්වාසයයි.

මේ කරුණු දහ හතරෙන් අප බලාපොරොත්තු වන්නේ මොනවාද? ඒ ගැනත් ඒ අනුවත් මෙතනදී සාකච්ඡා කිරීමේ වරදක් නැති බව තමුන්නාන්සෙටත් මේ ගරු සභාවටත් පැහැදිලි වී ඇති. මන්ද, ඒ කරුණු දහ හතරම අකුරක්, ඇලපිල්ලක්, පාපිල්ලක්, ඉස්පිල්ලක් වෙනස් නොකර මේ රාජ්‍යය කළාවේ සඳහන් වී තිබෙනවා. මගේ විශ්වාසයේ හැටියට මේ සභාවට වුවමනා නැති එකම එක කරුණක් පමණයි එනම් සඳහන් වී නැත්තේ. මගේ විශ්වාසයේ හැටියට මේ පාර්ලිමේන්තු සභාව මීට මාස හතරකට පමණ පෙර තාව කාලිකව කල් තබන ලද අවස්ථාවේ, රටේ තිබුණු තත්ත්වය උග්‍ර තත්ත්වයක් වීම ගැන මේ ගරු සභාවේ කොයි පැත්තෙන් වත් වෙන මතයක් ඉදිරිපත් වුණේ නැහැ. ඊට තිබුණු හේතුවත් මොනවාද කියන ප්‍රශ්නය ගැන සැකයක් නැහැ, නොයෙක් වෙනස්කම් තිබෙන්නට ඇති. එහෙත් දේශපාලන සහ ආර්ථික තත්ත්වය අමුතු ආකාරයකට උග්‍ර වී තිබුණු බව කවුරුත් පිළිගන්නවා. ඒ උග්‍රතාවට කෙසේ මුහුණ පෑ යුතුද කියන ප්‍රශ්නය ගැනත් මේ ගරු සභාවේ සහ පිටස්තර සියලු දේශපාලන පක්ෂ සහ කණ්ඩායම් යම් තරමක් කරුණු ඒ කාලයෙදී රටට ඉදිරිපත් කළා. නොයෙක් විධියේ කරුණු ඉදිරිපත් කර තිබුණේ වී නමුත් කාටත් පැහැදිලි වුණා, මේ රටේ සමාජීය සහ දේශපාලන බල වේගයන් අනුව අලුත් හැඩගැස්වීමක් අවශ්‍ය වී තිබෙනවා කියා, අප රට ඉදිරියට ගමන් කරන්න නම්, අපගේ මේ සහභාග ආණ්ඩුවට අපහාස වන සහ ගරු හුම් සිදුවන පරිදි, විශේෂයෙන් මේ සභාග ආණ්ඩුවේ දෙපක්ෂයේ අය විසින් මීට පෙර කරන ලදායි කියන කළාවලින් පුළු වත් තරම් ඇණුම්පද සහ වචන කොටස් උපුටාගෙන මේ ගරු සභාවෙදීම කළ කළා ගැන එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ ගරු මන්ත්‍රීවරුන්ට මම මතක් කරන්න

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

වැදගත් අකාරයක වේවා, මූලික පරිවර්තනයක් සිදු වන්නේ ජනතා ක්‍රියාවෙන් සහ ජනයාගේම මාර්ගයෙනුයි. කොපමණ හොඳ ආණ්ඩු රටේ තිබුණත්, ජනයා වෙනුවෙන් වැඩ කරන්නට බාර ගත් ආණ්ඩු ජනයා වෙනුවෙන් වැඩ කරන්න ඉදිරිපත් වුණත්, ජනතාව ඒ කටයුතුවලට සහභාගි කරවන විධිවිධාන සලස්වන තුරු ඒ කරන වැඩවලින් නිසි ප්‍රතිඵල ලෙහෙසි යෙන් නෙළා ගන්නට බැහැ. කරුණු 14ටේ ක්‍රියා මාර්ගයේ වැදගත් කොටසක් සම්බන්ධ වන්නේ අන්න ඒ තැනටයි.

තවත් වචනයක් කියන්න ඕනෑ. අප රටේ ආර්ථික තත්ත්වයේ උග්‍රතාව අපට මතක් කිරීමට, ඔප්පු වීමට තිබුණු විශේෂ කරුණු දෙකක් තමයි බඩු මිල වැඩිවීම සහ බඩු හිඟය ඇති වීම. ඒ වගේම රක්ෂා තැනි කම වැඩි වීම. ගරු කථානායකතුමනි, මේ ගරු සභාවට පෙනී ඇති, මේ කරුණු 14ටේ ක්‍රියා මාර්ගයේ විශේෂ උත්සාහය එල්ල කර තිබෙන්නේ ඒ බඩු මිල වැඩිවීම සහ බඩු හිඟය වැඩිවීමේ ප්‍රශ්නයට බව. මා අමතරව වචනයක් කිව යුතුයි. මෙතන රක්ෂා නැතිකමේ ප්‍රශ්නය ගැන වචනයක් කියා තැන කියනවා. රක්ෂා නැතිකමේ ප්‍රශ්නය ගැන මෙතන වචනයක් තොති බුණාට එම ප්‍රශ්නයට උත්තරයක් පිළියෙල කිරීමේ කටයුත්ත මෙම සභාග ආණ්ඩුවේ අයගෙ සිත්වල මුදුන් පත් වී තිබෙනවාද, නැද්ද යන ප්‍රශ්නයට උත්තරය නම් මෙම මස 30 වන දා ගරු මුදල් ඇමති තුමාගෙ කථාවෙන් ලැබේවිය කියා මා විශ්වාස කරනවා. හැමදාම බණ කියන අවස්ථාවට කලින් බෙරේ ගහන්න වාගෙ එකම පදයක් පිට පිට ගැහීමෙ අර්ථයක් ඇත්තේ නැහැ. කරන්ට උත්සාහ කරන ප්‍රධාන වැඩ මොනවාද කියා ස්ථිරව ඉදිරිපත් කරමින්, ඒ මගින් බලාපොරොත්තු වන ප්‍රතිඵල ගැන දීර්ඝ විස්තරයක් කිරීම රාජාසන කතාවල බොහෝ කලක පටන් දකින්නට ලැබුණු දුර්වලකමක්. බඩු මිල ප්‍රශ්නය ගැන මෙතන තියෙන වැඩ පිළිවෙල ප්‍රමාණවත්ද යන්න ගැන මෙම ගරු සභාවේ සාකච්ඡා වුණා නම් මා බොහොම සන්තෝෂයට පත් වෙනවා. මේක ලෙහෙසි පහසු වැඩක් නොවෙයි. මේකට වුවමනා කරන වැඩ පිළිවෙලවල් මොනවාද කියා තීන්දු කිරීමට සෑම පැත්තෙම තියෙන හොඳම කල්පනා එකට යෙදීමට හැකිවීමට හෝ ආයතනවලින් විකුණන්නේ

මා පිළිගන්නවා. බඩු මිල වැඩි වීම සහ බඩු හිඟය වැඩි වීම නැති කිරීම සඳහා ඒවා ඇති කරන යම් යම් තැන්වලට, යම් යම් ආයතනවලට සහ යම් යම් පුද්ගලයන්ට තදින්ම අත තබන්නයි, අපි උත්සාහ කර තියෙන්නේ.

අපේ එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ නායකත්වය යටතේ මැනදි රට පුරා අළුත් උද්ඝෝෂණයක් යන බව පේනවා. තොග වෙළෙන්දන්ට අත තැබීම ගැනයි, ඒ උද්ඝෝෂණය යන්නේ. එය, මෙරට බඩු බෙදා හරින්නන්ට අමාරුවක් ඇති කරන්න තැන් කිරීමක් හැටියට ඔවුන් හඳුන්වනවා. ඒ ගැන කතා කරන විට සතොසෙ මදිකම් ගැන, කරවල සිද්ධිය ගැන එහෙම කතා කරනවා. එසේ කළ යුතුයි. සතොසෙ ඇති දුර්වලකම් ගැන කතා කරන්න මෙම ගරු සභාවේ සිටින ඕනෑම මන්ත්‍රීවරයකුට වාගේම මටත් පුළුවනි. අපි එය නොදන්නවා නොවෙයි. නමුත් අපේ යෝජනාවල ගැබ් වී තිබෙන ප්‍රතිපත්තින් මොනවාද කියන එක අපි මූලින් පැහැදිලි කරගෙන අපි එම ප්‍රතිපත්තිවලට එකඟද, නැද්ද කියා තීන්දු කර ගන්න ඕනෑ. ඒ අනුව, මෙම ගරු සභාවේ ඡන්දය විමසන විට ඔය පැත්තේ අද අපට විරුද්ධව කතා කරන වැඩි දෙනා අප සමග එකතු වී ඡන්දය දේවිය කියා මා කිසි අනුමානයක් නැතුව කියනවා.

අපේ රටේ තොග වෙළෙන්දන් දෙවර්ගයක් සිටිනවා. ආණ්ඩුව සහ ආණ්ඩුවේ ආයතන. ඒ කියන්නේ සතොසෙ වැනි තොග වෙළඳ ආයතන, එක කොටසකට ගැනෙනවා. අනික් කොටස තමයි, පුද්ගලික තොග වෙළෙන්දෝ. මේ දෙදෙනාගේ වැඩ පිළිවෙලවල් දෙක අතර තිබෙන ප්‍රධාන වෙනස මේකයි. යම් කිසි බඩුවක් යම් කිසි මිලකට විකිණිය යුතු යයි ආණ්ඩුව විසින් සතොස වැනි ඒ ආණ්ඩුවේ ආයතනවලට නියම කර තිබුණා නම් ඒ ආයතන විසින් ඒ නියම මිලට විකුණනවා විකුණනවාමයි. නමුත් පස්සා දොරෙන් යන පෞද්ගලික හොර තොග වෙළෙන්දා, ඒ ආයතනවල සිටින නිලධාරීන් සමග දූෂණ කම්වලට සම්බන්ධ වී එතැන නියම මිලට විකුණන ඒ බඩු නියම මිලටම තොග වශයෙන් ගෙන ගොස් දෙවනුව අනියම් මිල ගණන්වලට විකුණන එක ඇත්තයි. ආණ්ඩුවේ ආයතනවලින් විකුණන්නේ

[ආචාර්ය කොල්වින් ආර්. ද සිල්වා]
 නියම මිලටයි. නමුත් නියම මිලට බඩුවක්
 මිලට ගන්නට පුළුවන් එකම පෞද්ගලික
 තොග වෙළෙන්දෙක් මගේ විශ්වාසයේ
 හැටියට මුළු ලංකාව තුළම බැලුවත් සොයා
 ගන්න බැහැ. ඒ නිසයි අපි එතැනින්
 පටන් ගන්නෙ.

ඉංග්‍රිසි භාෂාවෙන් “ප්‍රයිවෙට් එන්ටර්
 ප්‍රයිස්” කියන පෞද්ගලික ව්‍යාපාර ගෙන
 යාම ගැන ප්‍රතිපත්තියක් වශයෙන්
 ඇල්මක් තිබෙන ගරු මන්ත්‍රීවරුන්ට ඒ
 ප්‍රතිපත්තිය ගැන මතක් කරන්න ඕනෑ.
 අන්න ඒ ප්‍රතිපත්තිය ගැන තීරණයකට
 එළඹෙන්න ඕනෑ. අපේ විශ්වාසයේ හැටි
 යට රටට අවශ්‍ය වැදගත් ප්‍රධාන බඩු පිළි
 බඳ තොග වෙළඳාම ආණ්ඩුවේ ආයතන
 වලට හර ගැනීමෙන්, නැත් නම් ආණ්ඩුව
 විසින් අත් පත් කර ගැනීමෙන් කළ කඩ
 ක්‍රමයේ මුල නැති කර දැමිය හැකියි. කළ
 කඩ ක්‍රමයක් රට පුරා ඇති වීමේ මූලික
 හේතුව බඩු හිඟය බව ඇත්තයි. එය, පිට
 රට මුදල් කොපමණ ඉතුරු වී තිබෙනවාද
 කියන ප්‍රශ්නයට බල පාන කාරණයක්.
 නමුත් ඒ ඇතුළත වුවද මේ රටේ කළ
 කඩ ක්‍රමයේ දෙපැත්තටම හේතුව ඔය
 පෞද්ගලික තොග වෙළෙන්දායි.

අනික් කාරණය මොකක්ද? බඩු හිඟ
 යයි. අපේ ගාල්ලේ ගරු ඇමතිතුමාගේ
 (ආචාර්ය ඩබ්ලිව්. දහනායක) කථාව ගැන
 මම ටිකක් පුදුමයට පත් වුණා. මේ
 ආණ්ඩුව ඇති වුණාට පස්සෙ බඩු මිල කිසි
 සේත් බැස්සෙ නැත, තවත් නැග
 තිබෙනවාය කියා ඒ මන්ත්‍රීතුමා කියනවා.
 එතුමා එසේ කියන්න ඇත්තේ පත්‍රයේ
 තිබුණ බඩු මිල ලේඛනය නොපිටට කියවා
 වෙන්න ඇති. මුළු ලංකාවම දන්න
 දෙයක්, ගහෙන් ගෙඩි කඩාගෙන වැටෙත්
 නා වගේ රෙදි පිළි කඩාගෙන වැටුණ බව.
 ධනපති පත්‍රවලට පවා එය පිළිගන්න සිදු
 වුණා. හංගා තිබුණ රෙදි පිළි සියල්ලම
 තොග වශයෙන් එළියට දාන්නට
 වෙළෙන්දාට සිදු වුණා. මගේ විශ්වාසයේ
 හැටියට රෙදි සම්බන්ධයෙන් සලාක ක්‍රම
 යක් වත් වුවමනාද කියන එක ගැන මගේ
 නම් වැදගත් සැකයක් තිබෙනවා. රෙදි
 පිළි වැඩි වන විට ඒවායේ මිල අඩු වන
 එක පුදුමයක් නොවෙයි. නමුත් එසේ අඩු

වූ මිල අඩු වුණ තත්ත්වයේම තබා
 ගන්න නම් තවත් වැඩ පිළිවෙළවල්
 යොදන්නට අපට සිද්ධ වෙනවා. මගේ
 විශ්වාසයේ හැටියට කථානායකතුමනි
 එවැනි වැඩ පිළිවෙළවලින් අවශ්‍යයෙන්ම
 කළ යුතු දේ තමයි, කළ කඩ කාරයන්ට
 විරුද්ධව ඒ ඒ පළාත්වල ජනතාව
 සංවිධාන වී නැගිට කළ කඩ කාරයන්ට
 විරුද්ධව නීත්‍යානුකූල බලයක් ඇතිව
 ඉදිම. මෙය ඉටු කිරීම සඳහා මෙම රාජ්‍ය
 කථාවෙන් පොරොන්දුවක් දී තිබෙනවා.

කවුරු කෙසේ විරුද්ධ වුවත් ඒ කට
 යුත්ත ඉෂ්ට කිරීම සඳහා මේ ආණ්ඩුවට
 නොබැඳි සිටින වමේ අනික් අයත් ඉදිරි
 පත් වී දකුණ සමග සටන් කරනවා
 ඇතැයි මට හොඳම විශ්වාසයි. මම
 බොහොම කනගාටු වෙනවා, අප සමග
 වැඩ කළ මන්ත්‍රීවරයෙක් අපි ආණ්ඩුවේ
 වැඩපොළවල ඇති කරන්නට යන කම්කරු
 මණ්ඩල ගැන ටිකක් වැරදි අදහසක්
 දැරීම ගැන. එතුමාත් මාත් දෙන්නාම
 හොඳට දන්නවා “විවිලි කවුන්සිල්”
 ක්‍රමය කුමක්ද කියා. ඒ ක්‍රමයේත් මේ
 යෝජනා ක්‍රමයේත් වැදගත් වෙනසක්
 තිබෙනවා. විවිලි කවුන්සිල් ක්‍රමය අනුව
 කම්කරු පැත්තෙන් ඉදිරිපත් කරන
 යෝජනාවක් පාලක පැත්තෙන් පිළි
 ගැනෙන්නේ දෙපැත්තම එකඟත්වය
 කට පැමුණුනොත් පමණයි. මම ගමනා
 ගමන මණ්ඩලයේ වෘත්තීය සමිති ඉදිරි
 පිට තබා තිබෙන මේ මණ්ඩල පිළිබඳ
 යෝජනාවේ වැදගත් වගන්තියක් ගැන
 කියන්නම්. මධ්‍යම කම්කරු උපදේශක
 කෙමිටිය ඉදිරිපත් කරන යෝජනාවක්
 පාලක පත්තිය පිළිනොගන්නවා නම්;
 එම යෝජනාව ඒ කම්කරු කොමිටිය වැද
 ගත්යයි සලකනවා නම්; එතැනින් තව
 තිත්තේ නැතිව තවත් ඉදිරියට ගෙන
 යන්නට වුවමනා නම්; ඒ කම්කරු උප
 දේශක කොමිටියට අයිතිය දී තිබෙනවා,
 එම යෝජාව පිළිබඳව ඇති වුණු
 සාකච්ඡාවේ සම්පූර්ණ වාර්තාවක් ඇමති
 වරයාට ඉදිරිපත් කර ඇමතිවරයාට තීරණ
 යක් ගන්න ලෙස ඉල්ලා සිටීමට. කම්කරු
 උපදේශක කොමිටියේ යෝජනාව ඇමති
 වරයා පිළිගත්තොත් එය ක්‍රියාවේ යෙද
 වීමට පාලක පත්තියට සිඬ වෙනවා. ඉන්
 ගැළවෙන්නට පුළුවන් වන්නේ නැහැ.

කම්කරු උපදේශක කොමිටිය එය ක්‍රියා
වේ යෙදෙනවාද කියා සෝදිසියෙන්
සිටිනවා.

ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.

(තිරු. ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන)

(Mr. D. B. R. Gunawardena)

රහසෙන් තෝරන්නේ?

ආචාර්ය කොල්වින් ආර්. ද සිල්වා

(டொக்டர் கொல்வின் ஆர். டி சில்வா)

(Dr. Colvin R. de Silva)

රහසෙන් තමයි, තෝරන්නේ. ඒ නිසා
කම්කරුවන් විකුණන්නත් තේරෙන
එකක් නැහැ. මට තිබෙන වෙලාව වික
නිසා ඒ පිළිබඳව මම වැඩිය කථා කරන්න
අදහස් කරන්නේ නැහැ. රහසෙන් රහස්
ඡන්දයෙන් වෙනස එතුමා හොඳට දන්න
වා. ඒ නිසා මොනවටද රණ්ඩු වෙන්නේ?
115 දෙනකුගෙන් යුක්ත කම්කරුවන්
විසින් රහස් ඡන්දයෙන් තෝරන මධ්‍ය
මහා මණ්ඩලයෙනුයි, කම්කරු උපදේශක
කොමිටිය තෝරන්නේ. [බාධාකිරීමක්]
එවැනි යෝජනා මේ එන සතියේදී තවත්
වැඩපොළවල් කිහිපයකම ඉදිරිපත්
වෙනවා ඇති.

මා එකක් කියන්නම්. මේ කොමිටි ඇති
කිරීමෙන් අප බලාපොරොත්තු වන්නේ
මෙතෙක් කල් නොතිබුණු එක අවබෝධ
යක් ඇති කරවනට තැත් කිරීමටයි.
මොකක්ද ඒ තැත්? රාජසන්නක කළ
ආයතන හා වැඩපොළවල් මතුවට සමාජ
වාදී ක්‍රමයේ පදනම වන බව දන්නාවූ
අපට මේවා දැන් සිටම අපට වුවමනා
කාර්යයට හැඩගැස්වීමට මාර්ගයක් කර
ගැනීමයි. අපේ බලාපොරොත්තුව එයයි.
මේ විධියට යුගෝස්ලේවියාවේ අවුරුදු දහ
යක් දොළහක් ගත්ත බව මතු කළ
අපේ ඒ ගැන මන්ත්‍රිතුමා එතන ඇතිවූ
සාකච්ඡාවේදී නොකී කියමනක් ගොතා
කිව්වා. අපෙන් ඒකට වරදක් නැහැ. ඒක
වැරදි සෙවීමේ එක ක්‍රමයක් තමයි. මේ
කොමිටි නිසා පාලනය ගැන කම්කරුවන්
පුරුදු පුහුණු වන ප්‍රමාණය අනුව මේ ක්‍රමය
ක්‍රියාවට පරිවර්තනය කිරීමෙන් අවසාන
යේදී සේවකයන් ලබාම ඒ ස්ථාන පාල
නය කරවීමට කටයුතු සැලසෙනවා. එයයි
අපේ දර්ශනය.

ඒ වාගේම බඩු මිල ප්‍රශ්නය ගැන කථා
කරන විට රටේ ඒ ඒ ප්‍රදේශවල ජනතාව
නැගිටුවීමට අපි අදහස් කරනවා. රටපුරා
ජනතා මණ්ඩල පිහිටුවීමට අදහස් කරන
යෝජනාවක් මෙතන තිබෙනවා. මේක
ලෙනෙසි පහසු වැඩක් නොවන බව මා
පිළිගන්නවා. අවදානම් වැඩක් වෙන්නත්
පුළුවන්. ඇයි, කළුකඩකාරයින්ට විරුද්ධව
වැඩ කිරීමට පිහිටුවන මේ මණ්ඩලවලට
වැරදි මිනිසුන් එහෙම රිංගා ගත්තොත්
තවත් භයානක තත්ත්වයක් ඇති
වෙන්න පුළුවන්. ඒ ගැන අපි නොදන්
නවා නොවෙයි. නමුත් ජනතාව සඳහා
මෙවැනි වැඩවලට බසින විට ඒ ජනතාව
කෙරෙහි විශ්වාසයක් නොතබා බසින්න
බැහැ. මේ කටයුත්ත ආරම්භ කරන
අවසථාවේදීම සාර්ථක කිරීමට ඉදිරියට
පැමිණෙන මෙන් මෙවැනි කටයුතුවලට
සතුටු, සුදානම්, සියලුම පක්ෂවලට හා
සංවිධානවලටත් මා ආරාධනය කරනවා.
මා විශේෂයෙන්ම බඩු මිල ප්‍රශ්නය
ගැනත්, මේ ජනතා සංවිධාන ගැනත් කථා
කරනට අදහස් කළේ මගේ විශ්වාසයේ
හැටියට මේ කරුණු 14 රේ ක්‍රියා මාගීයේ
මේ අංශ දෙක ප්‍රධාන කොටසක් වන
නිසයි.

දැන් මා මේ වැඩ පිළිවෙළවල් සම්
බන්ධව මතු වන්නාවූ, මතු කර තිබෙන්න
ාවූ ප්‍රශ්නයකට මුහුණ පානවා. මේ වැඩ
පිළිවෙළවල් ක්‍රියාවේ යොදවන විට රටේ
අද පවතින සමාජ ක්‍රමයට සිදුවන්නේ
කුමක්ද? සමහරු අවංකව සිතනවා මේ
වැඩ පිළිවෙළත් ධනෝශ්වර ක්‍රමය ශක්ති
මත් වන ආකාරයට යොදවන්න පුළුවන්ය
කියා. මා නම් එය විශ්වාස කරන්නේ
නැහැ. ධනෝශ්වර ක්‍රමයට ආධාර වන
ආකාරයට ඔය වැඩ පිළිවෙළවල් ක්‍රියාවේ
යොදවන්න බැරි වන බව මා කියනවා.
මේ ආයුධ මේ ක්‍රමය අනුව පාලනය
කළොත්, අද පවතින සමාජ ක්‍රමයට වැද
ගත් පහරවල් ගැසීමට ජනතාවට ශක්ති
යක් ඇති වන ආකාරයට ජනතාව අතර
යම් යම් ක්‍රියාවල් ආරම්භ වීමට ඉඩප්‍රස්තා
ඇති වෙනවා.

ගරු කථානායකතුමනි, විරුද්ධ පාර්ශ්
වයේ ගරු මන්ත්‍රිවරුන් විසින් තවත්
කොටසකුත් ප්‍රශ්න මතු කරනු ලැබ ඇතත්.

[ආචාර්ය කොල්වින් ආර්. ද සිල්වා]

මගේ කථාව සඳහා තව ඉතිරිව ඇත්තේ මිනිත්තු පහක් නිසා, ඒ සියල්ලටම පිළිතුරු දෙන්නට යන්නේ නැහැ. නමුත් එක් කාරණයක් ගැන නම් ඉක්මනින්ම යමක් කිව යුතුව තිබෙනවා. විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ ගරු මන්ත්‍රීවරුන් නොයෙකුත් ආකාරයට මේ රාජාසන කථාවට විරුද්ධකම් පෑවේ ඒ අයගේ අදහස් අනුව විය හැකි වුවත් විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ ගරු මන්ත්‍රීවරුන් මේ රාජාසන කථාවට විරුද්ධව ඉදිරිපත් කළ කරුණු එකකට එකක් ගැලපෙන්නේ නැහැ. මෙම සභාග ආණ්ඩුව සාදා ඇත්තේ මේ රට සුළු ජාතීන්ට විකුණන්නට යයි එක කොටසක් කියන අතර මේ සභාග ආණ්ඩුව සාදා ඇත්තේ සුළු ජාතීන් විකුණන්නට යයි තවත් කොටසක් කියනවා. මේ කරුණු දෙකේම ඇත්තක් නැහැ. උත්සාහ කළ යුතුවා සේම මේ සභාග ආණ්ඩුව උත්සාහ කරනු ඇත්තේ පසුගිය අට වසරුළු මේ රටේ සමගිය, එකමුතුකම නැති කළ ජාතිභේද රණ්ඩු සිදුවා නැති කිරීමට ක්‍රමවත් වැඩ පිළිවෙළක් ආරම්භ කිරීමටයි. නමුත් මේ ප්‍රශ්නය වහාම විසඳේයයි අප කියන්නේ නැහැ. මේ ප්‍රශ්නය විසඳන්නට යන විට නොයෙකුත් විධියේ හැප්පිම්, රණ්ඩු දබර ඇති නොවේය කියාත් අප කියන්නේ නැහැ. නමුත් සභාග ආණ්ඩුවක් වශයෙන් අපට එක වචනයක් කියන්නට ශක්තිය තිබෙනවාය කියා මා විශ්වාස කරනවා. එනම්, කාලයක් මුළුල්ලේ උග්‍ර වී ඇති මේ ජාතිභේද රණ්ඩුව සංසිද්වීමට මේ සභාග ආණ්ඩුව උත්සාහ කරන බවයි. දැනටම ඊට ලකුණු තරමකින් හෝ ඇති වී තිබෙන බවට සාක්ෂි දරන්නට අපට පුළුවනි. ජාතිභේද ප්‍රශ්නය අප විසඳන්නේ එක්සත් ජාතික පක්ෂය ඒ ප්‍රශ්නය විසඳන්නට ලැස්ති වන ආකාරයට නොවෙයි. එක්සත් ජාතික පක්ෂය පසුගිය මහා මැතිවරණයේදී කළාක් මෙන්, ලංකාවේ විශාල සිතියමක් ඇඳගෙන එහි ජාතිභේදය ඇවිස්සෙන විධියේ පැල්ලම් තබා රටට පෙන්වන්නට අප අදහස් කරන්නේ නැහැ.

ගරු කථානායකතුමනි, මගේ කථාව අවසන් කරන්නට පෙර මගේ හිතේ තිබෙන ලොකු කනගාටුවක් ද ප්‍රකාශ කළ යුතුව තිබෙනවා ඇත.

යුතුව තිබෙනවා. ඇත්තෙන්ම මෙම සභාග ආණ්ඩුව සඳහා මුළු වාමාංශික එක්සත් පෙරමුණම ඇදා ගන්නට බැරි වීම අපට ලොකු කනගාටුවක්. නමුත් දැන් ඒ ගැන කරන්නට දෙයක් නැහැ; දැන් ඒ ගැන කීමෙන් වැඩකුත් නැහැ. කෙසේ වෙතත් වමේ කොටස් කාලයක් මුළුල්ලේ වැඩ කොට ජනතාව අතරේ කිසියම් එක්සත් කමක් ඇති කළාද, ගොඩ නැගුවාද, අන්න ඒ එක්සත්කම මේ සභාග ආණ්ඩුවේ දියුණු වැඩ පිළිවෙළ ක්‍රියාත්මක කිරීමේදී වඩාත් හොඳින් ආරක්ෂා කර ගන්නට ඉඩ ප්‍රස්තාව ඇති වේය කියා මා විශ්වාස කරනවා. ඒ විධියට ඉඩ ප්‍රස්තාව ලැබෙන විට, දැනට යම් යම් කරුණු ගැන අපේ හිත් රිදී තිබුණත් ජනතාවගේ වුවමනාව සඳහා අපට එකමුතුව ගමන් කිරීමට ශක්තියක් ඇති වෙනවාය කියා මා විශ්වාස කරනවා. එසේම වේවා කියා මා ප්‍රාර්ථනා කරනවා.

අවසාන මිනිත්තුවේ මේ ගරු සභාවටත්, රටටත් එක කාරණයක් මතක් කරන්නට ඕනැ. මේ සභාග ආණ්ඩුවක් ගොඩ නැගුවාය කියන එකේ අර්ථය ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂය සහ ලංකා සම සමාජ පක්ෂය අතර කරුණු 14 ක ගිවිසුමක් උඩ පෙරමුණක් ඇති කර ගැනීමයි. අපි මේ වැඩ කටයුතුවල යෙදෙන විට සභාග ආණ්ඩුව වශයෙනුත්, සභාග ආණ්ඩුව තුළත්, නොයෙක් කම්කටොලුවලට මුහුණපාන්නට සිදු වන්නට ඉඩ තිබෙන බව පිළිගත හැකියි. එහෙත් මගේ විශ්වාසය හා බලාපොරොත්තුව නම්, මේ සභාග ආණ්ඩුවේ වැඩ සමාජවාදී ක්‍රමයට හැඩ ගැස්වෙන ආකාරයට ගෙන යාමට තීරණය කරගෙන අවංකව එකතුව කටයුතු කරනව නම් අපි ආරම්භ කළ කටයුත්ත සම්පූර්ණයෙන්ම සාර්ථක කළ හැකි බවයි. එසේ වේවා කියා ප්‍රාර්ථනා කරමින් මගේ කථාව අවසාන කරනවා.

අ. හා. 3

කථානායකතුමා.

(சபாநாயகர்)

(Mr. Speaker)

කරුණාකර නිශ්ශබ්ද වන්න. දැන් නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා මූලාසනය

කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.

(திரு. கே. எம். பி. ராஜரத்ன)

(Mr. K. M. P. Rajaratna)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, ලංකා සමසමාජ පක්ෂයෙන්, ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයෙන් සභාග ආණ්ඩුවේ, හවුල් ආණ්ඩුවේ, පළමුවෙනි රාජාසන කථා විවාදයේදී, එක වැදගත් දෙයක් මට ප්‍රථමයෙන් කථා කළ ආණ්ඩු පක්ෂයේ මන්ත්‍රීන්ගේ කථාවලට සවන් දීමේදී පෙනී ගියා. මේ හවුල් ආණ්ඩුව කරුණු 14 ක් පදනම් කරගෙන පසුගිය ජුනි 11 වැනිදා පිහිටුවා ගන්නා යයි අද ප්‍රකාශ කළාක් මෙන්ම එදා පටන්ම මැති ඇමතිවරු ප්‍රකාශ කර තිබෙනවා. එහෙත් මේ විවාදයේ දී ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ මන්ත්‍රී වරුන්, ලංකා සමසමාජ පක්ෂයේ මන්ත්‍රී වරුන් කළ කථා දෙස බැලීමේදී පෙනී යනවා, ඒ උදවිය ජුනි මාසයේ 11 වැනිදාට ප්‍රථමයෙන් යම්කිසි තත්ත්වයක සිටියා ද ඒ තත්ත්වයෙන් ඒ තරම් දුරට වෙනස්වී නැති බව. සමසමාජ පක්ෂයේ මන්ත්‍රීවරුන් කීප දෙනෙකු මේ විවාදයේදී කථා කළා. ජුනි 11 වැනිදාට ප්‍රථමයෙන් ඒ උදවිය මේ රටේ වැදගත් ජාතික ප්‍රශ්න ගැන යම්කිසි මතයක් දැරුවා නම් ඒ මතය අබිමල් රේණුවකින්වත් වෙනස් කර තිබෙනවා යයි මේ කථාවලට සවන් දීමෙන් කිසි ලෙසකින්වත් අපට දැනගන්නට පුළුවන් වුණේ නැහැ. මේ විවාදයේදී කථා කළ ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ මන්ත්‍රීවරුන් ලංකා සමසමාජ පක්ෂයේ ඒ මත සනාථ කරමින් කථා කළ අතර, තවත් සමහරුන් තමන් මැති සභයට පත් කළ මහජනයාට පොරොන්දු දුන් ආකාරයට ඒ ප්‍රශ්න සම්බන්ධයෙන් කථා කළ බව මේ අවස්ථාවේදී මතක් කරන්නට කැමතියි.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මට නියමිත කාලය ඉතා කෙටි නිසා දීර්ඝ වශයෙන් කරුණු කියන්නට යන්නේ නැහැ. කෙටියෙන් අදහස් ස්වල්පයක් දැක්වීමට පමණක් බලාපොරොත්තු වෙන්නේ. මේ හවුල් ආණ්ඩුව පිහිටු විම ගැන රාජාසන කථාවේ සඳහන් කර තිබුණාක් මෙන් ම හවුල් ආණ්ඩුව පිළිබඳව ආණ්ඩු පක්ෂය වෙනුවෙන් කථා කළ හැම මන්ත්‍රීවරයකුම මෙම ගරු සභාවේදී කියා සිටියේ

ජනතාවගේ කැමැත්ත උඩ, ජනතාවගේ සහයෝගයෙන්, ජනතාවගේ උපකාරයෙන්, ජනතාවගේ ආදර උඩ හවුල් ආණ්ඩුවක් පිහිටුවා ගන්නට පුළුවන් වුණාය කියායි. නමුත් එක කාරණයක් මේ සම්බන්ධයෙන් කියන්නට සතුටුයි.

1960 ජූලි මාසයේ ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ ආණ්ඩුව පිහිටුවීමේදී පක්ෂයේ යම් අරමුණු තිබුණා නම්, 1960 මැතිවරණයේදී ජනතාවට යම් පොරොන්දු දුන්නා නම්, ඒ පොරොන්දුවලින් ප්‍රධාන පෙළේ පොරොන්දු උල්ලංඝනය කරමින්, පක්ෂයේ ප්‍රතිපත්තිවලට ගරු නොකරමින් හවුල් ආණ්ඩුවක් ජුනි මාසයේ 11 වනදා පිහිටුවා ගන්නාය. කියා කියන්නට සිදු වී තිබෙනවා.

ගරු මන්ත්‍රීවරයෙක් ,

(கௌரவ அங்கத்தவர் ஒருவர்)

(An hon. Member)

මොනවද ඒ පොරොන්දු ?

කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.

(திரு. கே. எம். பி. ராஜரத்ன)

(Mr. K. M. P. Rajaratna)

බොහොම හොඳ ප්‍රශ්නයක්. මම ඒ ප්‍රශ්නයට සැහෙන පිළිතුරක් දෙන්නයි සූදනම් වෙලා පැමිණියෙ. ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ මැති ඇමතිවරුන් 1960 ජූලි මාසයේ කළ කථාවල ඇතැම් කොටස් මා ලග තිබෙනවා. වර්තමාන ආණ්ඩුවේ කෘෂි කර්ම ඇමතිවරයා 1960 මැයි මාසයේ 18 වනදා, ජුනි මාසයේ 24 වනදා සහ ජූලි මාසයේ 27 වනදා “ඩේලි නිව්ස්” පත්‍රයේ එකම ප්‍රකාශනය තුන් වරක් පළ කර තිබෙනවා. ජුනි මාසයේ 24 වනදා පළ කරන ලද පත්‍රයෙහි ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ ලේකම් හැටියට කටයුතු කළ වර්තමාන කෘෂිකර්ම ඇමතිවරයාත්, සමසමාජ පක්ෂයේ ලේකම් වශයෙන් සිටි පාන දුරේ ගරු මන්ත්‍රීවරයාත් (ලෙස්ලි ගුණවර්ධන මයා.) අත්සන් කරන ලද ඒකාබද්ධ ප්‍රකාශනයක් අඩංගු වෙනවා. මේ ප්‍රකාශනයෙහි සඳහන් වෙන්නේ මොකක්ද? ඡන්ද වැළැක්වීමේ ගිවිසුමක් ඇති කර ගන්නා පමණය, අදහස් කරන්නා සාධන ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ

[කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.]

ආණ්ඩුවක් පිහිටුවීමය කියයි. මම හිතන්නේ මේ කාරණය හුඟක් හොඳින් පැහැදිලි වෙනවා ඇති. ස්වාධීන ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ ආණ්ඩුවක් පිහිටුවා ගැනීමේ අදහසින් නිතරම ගිවිසුමක් ඇති කර ගන්නා මිස හවුල් ආණ්ඩුවක් පිහිටුවීම සඳහා ගිවිසුමක් ඇති කර ගන්නා නොවෙයි. මගේ මේ අදහස මම හිතන්නේ කෘෂිකර්ම ඇමතිතුමාත් නිවැරදි බව පිළිගන්නවා ඇති. 1960 ජූනි මාසයේ 15 වනදා වර්තමාන අගමැතිණිය—බණ්ඩාර නායක මැතිණිය—ප්‍රසිද්ධ රැස්වීමකදී කියා තිබෙනවා, සමසමාජ පක්ෂයත් කොමියුනිස්ට් පක්ෂයත් සමග නිතරම ගිවිසුමක් ඇති කර ගන්නා පමණයි, ඊට වඩා යමක් නැත, මැතිවරණයෙන් පසුව ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ ආණ්ඩුවක් පිහිටුවා ගන්නවාය කියා. 1960 ජූනි මාසයේ 30 වනදා වර්තමාන කෘෂිකර්ම ඇමති වරයා කියා තිබෙනවා—එය ඩෙලි නිවිස් පත්‍රයේ පළ වී තිබෙනවා—, ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයෙන් පිටස්තර කිසිම කෙනෙකුට ආණ්ඩුවේ ඇමතිකමක් දෙන්නේ නැත කියා. 1960 ජූනි මාසයේ 8 වනදා මෙම වර්තමාන හවුල් ආණ්ඩුව පිහිටුවීමට කපුකම් කළ ඇමතිතුමා—අවිස්සාවේල්ලේ මන්ත්‍රීතුමා කී හැටියට වර්තමාන ඇහැල්ලේපොල වශයෙන් හඳුන්වන ගරු වෙළඳ ඇමතිතුමා—කියා තිබෙනවා අප පිහිටුවන්නට යන්නේ පූර්ණ පිරිසිදු ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ ආණ්ඩුවක් පමණක් කියා. ඒකද අද මේ තියෙන්නේ? එතකොට ජූලි 11 වැනිදා, හවුල් ආණ්ඩුවේ සභානායකතුමා—ගරු ඉඩම් ඇමතිතුමා—මොකක්ද කීවේ? “අපි ලංකා සමසමාජ පක්ෂයට ඇමතිකම් දෙන්නේ නැහැ” කීව. 1960 ජූලි 12 වැනිදා ජා-ඇල රැස්වීමකදී සිරිමාවෝ බණ්ඩාරනායක මැති තිය මොකක්ද කීවේ? “කොමියුනිස්ට් පක්ෂයට හෝ ලංකා සමසමාජ පක්ෂයට හෝ කිසිම ඇමතිකමක් අපි දෙන්නේ නැහැ, අප පිහිටුවන්න යන්නේ ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ ආණ්ඩුවක් පමණයි” කීව. ජූලි 14 වැනිදා පොල්ගහවෙලදී සිරිමාවෝ බණ්ඩාරනායක මැති තිය ප්‍රකාශ කළේත් ඒකමයි. අපි සමසමාජ පක්ෂයට

වත්, පෙබරල් පක්ෂයටවත් ඇමතිකම් දෙන්නේ නැහැ තනිකර ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ ආණ්ඩුවක් පමණක් ඇති කර තවය කීව. ජූලි මස 15 වැනිදා ගරු ඉඩම් අමතිතුමා දෙතියායේ රැස්වීමකදී ප්‍රකාශ කළා, එකම එක ඇමතිකමක්වත් සමසමාජ පක්ෂයට දෙන්නේ නැත කියා. මේකයි, මහජනයාට කීවේ. මේ පොරොන්දු උඩ ජූලි මැතිවරණයේදී මහජනයාට පැහැදිලි ලෙස ප්‍රකාශ කළා, නිතරම ගිවිසුමක් ඇති කළේ හවුල් ආණ්ඩුවක් ඇති කිරීමට නොවේය, තනිකර ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ ආණ්ඩුවක් ඇති කිරීමට ය කියා. ඒ පොරොන්දුව උඩයි, මේ රටේ මහජනයා ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයට ආසන 75 ක් දුන්නේ.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මේ රටේ ජනතාව මෝඩය කියා අප හිතන්න කරකයි. හවුල් ආණ්ඩුවේ මැති ඇමති වරුන්ගේ කථාවලින් අපට පෙනුණේ, මේ රටේ මහජනතාව මෝඩය කියා ඔවුන් හිතන බවයි. මේ හවුල් ආණ්ඩුව ඇති නොවුණා නම් මැතිවරණයක් තියන්නට වෙන වාය එසේ නැත්නම් ඒකාධිපති ආණ්ඩුවක් ඇති වෙනවාය කීව. ඒ දෙකම වළක්වන්නට ලංකා සමසමාජ පක්ෂය සමග හවුල් ආණ්ඩුවක් ඇති කර ගත්තලු. හවුල් ආණ්ඩුවක් ඇති වුණේ නැත්නම් ප්‍රතිගාමී එක්සත් ජාතික පක්ෂය බලයට එන්න පුළුවන්ලු. එහෙම කියන්නට පුළුවන් වන්නේ මේ රටේ මහජනයා ගැන විශ්වාසයක් නැති පිරිසකට පමණයි. ජනතා හැඟීම් ගැන දන්නේ නැති ජනතාවගේ අදහස් උදහස් ගැන දන්නේ නැති මේ රට ගමන් කරන පැත්ත ගැන දන්නේ නැති, බලලෝභයෙන්, ආසන ලෝභයෙන් ඇමතිකම් ලෝභයෙන්, තවත් පිරිස් බිලි දීල ආණ්ඩුවක් ශක්තිමත් කර ගන්න උත්සාහ කරන පිරිසකට පමණයි, එහෙම කියන්න පුළුවන්. මේ රටේ ජනතාව මේ සභාවේ ඉන්න තමුත්තාත්සේලා, අප කාටත් වඩා ප්‍රගතිශීලී ජනතාවක්; කරුණු දන්න ජනතාවක්; ආපස්සට නොයන ජනතාවක්. ගහක් ආපසු ගලන සිරිතක් නැහැ.

1956 මැතිවරණයෙන් ලැබූ ජයග්‍රහණය ගැන, එයින් ඇති කළ විප්ලවය ගැන තමුත්තාත්සේලා උදන් අනනව. තමුත්

එහි ගෞරවය තමුන් තාන්සෙලා මේ රටේ මහජනතාවට දී ඔවුන්ට සැලකිල්ලක් දක්වන්නේ නැහැ. 1956 දී ජනතාව කළේ මොකක්ද? එදා හිටපු අගමැති සර් ජෝන් කොතලාවල, මහා මේරුවක් වගේ නියෝගය කී එක්සත් ජාතික පක්ෂයට, මේ මහා මේරුවේ ඔළුව හප්පා ගන්න ආවොත් පොඩිපට්ටම් වෙනවය කියා සර් ජෝන් කොතලාවල හඳුන්වා දුන් එක්සත් ජාතික පක්ෂයට, මැතිවරණය අවසාන වන විට ඉතිරි වුණේ ආසන 8 යි. එක්සත් ජාතික පක්ෂය එදා මුදල් වියදම් කළේ නැද්ද? බලය යෙදෙව්වේ නැද්ද? ආණ්ඩුවක් හැටියට නොවෙයිද ඡන්දයට ගියේ? යොදන්න පුළුවන් හැම ශක්තියක්ම යෙදෙව්ව. මහජනතාව ඒ දුන්න මුදලින් ගත්ත, ප්‍රයෝජන ගත්ත. නමුත් ඡන්දය අතට දුන්න. 1960 ජූලිවලත් ඒ බලය පාවිච්චි කළේ නැද්ද? 1960 ජූලිවලදී තිබුණු එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ භාරකාර ආණ්ඩුව ඒ බලය පාවිච්චි කළේ නැද්ද? නමුත් ජනතාව හරි පියවර ගත්ත. මැතිවරණයෙන් මැතිවරණයට ජනතාව හරි පියවර ගත්ත. ජනතාවගේ බලයෙන්—ජනතාවගේ සහයෝගයෙන්—බලයට පත් වූ ආණ්ඩු මේ රටේ ජනතාව පාවා දුන් බවයි, අපට ප්‍රකාශ කරන්න තියෙන්නේ.

පසුගිය ජූනි 11 වැනිදා ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයත්, සමසමාජ පක්ෂයත් අතර ආණ්ඩුවක් ඇති කිරීමෙන් සිදු වුණේ එවැනි පාවා දීමක් : ඒකයි, අප කියන්නේ, හවුල් ආණ්ඩුව පිහිටුවීමට කිසිම මහජන කැමැත්තක් නොලැබුණු බව. මහජන සහයෝගයක් ඇතිව කෙරුණු වැඩක් නොවෙයි, මේක. 1956 දී ඇති වූ මහජන එක්සත් පෙරමුණ මේ විධියේ හවුල් ආණ්ඩුවක් නොවෙයි. ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ නායක එස්. ඩබ්ලිව්. ආර්. ඩී. බණ්ඩාර නායක මහතාගේ නායකත්වය ඇතිව සකස් කර ගන්නා ලද මහජන එක්සත් පෙරමුණ 1956 දී ඉතාම පැහැදිලි ප්‍රතිපත්ති මාර්ගවක් අනුගමනය කරමින් අවිස්සාවේල්ලේ ගරු මන්ත්‍රීතුමගේ නායකත්වයෙන් තිබුණු විප්ලවකාරී සමසමාජ පක්ෂයෙන්, ගාල්ලේ ගරු මන්ත්‍රීතුමාගේ නායකත්වයෙන් තිබුණු භාෂා පෙරමුණෙන්, වෙනත් ස්වාධීන මත දැරූ මන්ත්‍රීවරුන්ගෙන් ආධාරයෙන් අලුත් ආණ්ඩුවක් පිහි

ටෙව්වා. මාත් ඒ ආණ්ඩුවේ හිටියා. කොහොමද එදා ඒ ආණ්ඩුව පිහිටෙව්වේ? හැංගි හොර නොවෙයි ඒ ආණ්ඩුව පිහිටෙව්වේ. මහජනයා ඉදිරියට ගොස් මහජන ඡන්දය ලබාගෙනයි එදා එවැනි ආණ්ඩුවක් පිහිටුවා ගත්තේ. ඒකයි එදා අවිස්සාවේල්ලේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා මේ රටට සමාජවාදය ඉගැන්වූ වයි කිව්වේ. ඒක අමතක කරන්න බැහැ. ඒ තත්ත්වය අමතක කරන්නේ නැතුවයි එදා වැඩ කරගෙන ගියේ. ඒ නිසයි මා කියන්නේ එදා මහජන කැමැත්ත ඇතිව ආණ්ඩුව පිහිටෙව්වය කියලා. 1956 දී පිහිටුවන ලද ආණ්ඩුවට මහජන කැමැත්තක් තිබුණේ නැත කියා කිසිම කෙනෙකුට කියන්න බැහැ.

රෝයි රාජපක්ෂ මයා. (හක්මන)

(ති.රු. රොය් රාජපක්ෂ—හක්මන)

(Mr. Roy Rajapakse—Hakmana)

තමුන් තාන්සෙත් ඒකෙ හිටිය නේද?

කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.

(ති.රු. කේ. எம். பி. ராஜரத்ன)

(Mr. K. M. P. Rajaratna)

මම ඒකෙ හිටිය.

ඩී. ජී. එච්. සිරිසේන මයා. (අකුරුණ පළමුවන මන්ත්‍රී)

(ති.රු. ඩී. ஜி. எச். சிரிசேன—அக்குறண முதலாம் அங்கத்தவர்)

(Mr. D. G. H. Sirisena—First Akurana)

එහෙම නම් ඇයි අස් වුණේ?

කුසුමා රාජරත්න මිය.

(ති.රු.ම. කුසුමා රාජරත්න)

(Mrs. Kusuma Rajaratna)

අස්වෙන්න සිද්ධ වුණාම අස් වුණා. එහෙම නොවී පුළුවනැයි?

කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.

(ති.රු. කේ. எம். பி. ராஜரத்ன)

(Mr. K. M. P. Rajaratna)

පස්සෙන් ඉඳලා පිහියෙන් අනික ප්‍රතිපත්තියක් මා අනුගමනය කරන්නේ නැහැ. එතුමා සමග වැදගත් ප්‍රශ්න සම්බන්ධයෙන් මම එකඟ වුණේ නැහැ. මතභේදයක් තිබුණු නිසා එළියට ඇවිත් මුහුණට මුහුණ දී සටන් කරන්න මා කල්පිත කළ නිසයි ඉවත් වුණේ.

[රාජරත්න මය.]

කරුණු 14 ක් උඩ සාකච්ඡා කිරීමෙන් පසු මේ හවුල ඇති වුණා. බොරැල්ලේ ගරු ගරු මන්ත්‍රීතුමිය (විවියන් ගුණවර්ධන මිය.) එතුමියගෙ කථාව කරගෙන යද්දී කරුණු දහයක් ගැන සඳහන් කළා. ඔය කරුණු දහයයි එදා ලංකා සමසමාජ පක්ෂයෙන් ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයට ඉදිරිපත් කළේ. අනෙක් කරුණු හතර ඉන් පසු ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයෙන් ලංකා සම සමාජ පක්ෂයට ඉදිරිපත් කළා. ඒ කෙසේ වෙතත්, දැන් මේ හවුල් ආණ්ඩුවට කරුණු 14 ක් තිබෙනවා. මේ කරුණු දහ හතරම විග්‍රහ කරන්න දැන් බැහැ. ඒ නිසා මම එයින් එකක් දෙකක් විග්‍රහ කරන්නම්. ඊට පෙර එක කාරණයක් මතක් කරන්න කැමතියි. මේ හවුල් ආණ්ඩුව මින් ඉදිරියට මේ රටේ ජාතික ප්‍රශ්න පාවා දීමට ප්‍රතිපත්ති සකස් කර තිබෙන බව අපට නම් කිසිම සැකයක් නැතිව පෙනී යනවා. මේ ආණ්ඩුව ජාතික ප්‍රශ්න විසඳන්නේ නැහැ, පාවා දෙනවා. ඒ එක්කම කියන්න පුළුවනි ආර්ථික ප්‍රශ්නත් කිසිසේත්ම විසඳන්නේ නැති බව. ඒක මට පේන කියන්නා වගේ ප්‍රකාශ කරන්න පුළුවනි. මොකක්ද මේ කරුණු දහ හතරේ තියෙන්නේ? භාෂා ප්‍රශ්නය සම්බන්ධයෙන් මොනවද රාජ්‍යය කළාවේ සඳහන් කර තිබෙන්නේ?

“රාජ්‍ය භාෂා පණත හා සාධාරණ දෙමළ භාෂා පණත සිංහල හා දෙමළ දෙවර්ගයාව වඩාත් පිළිගත හැකි වන පරිදි ක්‍රියාත්මක කිරීමට අවශ්‍ය රෙගුලාසි සම්පාදනය කරනවා ඇත.”

මොකක්ද අපේ සංශෝධනයෙන් කියන්නේ? මෙන්න අපේ සංශෝධනය :

“සිංහල පමණක් හා දෙමළ සමග යනුවෙන් සඳහන් කිරීම අර්ථානුකූලව හා දේශපාලන වශයෙන් විකාරයක් වන හෙයින්,.....”

එක්කෝ කෙලින්ම කියන්න ඕනැ සිංහල පමණක් රාජ්‍ය භාෂාව හැටියට පිළි ගන්නවය කියල. එහෙම නැත්නම් කියන්න දෙමළ පමණක් රාජ්‍ය භාෂාව හැටියට පිළිගන්නවය කියල. එහෙමත් නැත්නම් කියන්න සිංහල සහ දෙමළ රාජ්‍ය භාෂා හැටියට පිළිගන්නවය කියල. එතකොට මහජනයට මේ ගැන පැහැදිලි අවබෝධයක් ලබා ගන්න පහසු වෙනවා.

එහෙම නොකර, මහජනයට බොරු කරන්න වුවමනාවක් නැහැ. ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ ආතැම් පන්ත්‍රිවරු අපට පෙන්වන්න උත්සාහ කරනවා ලංකා සම සමාජ පක්ෂය මේව පිළිගන්නය කියල. මේ ගරු මැතිසභයට කරන්න තිබුණු අඩුම යුතුකමක් තියෙනවා. ඒ යුතුකම තවම මේ පක්ෂ නායකයෝ කරල නැහැ. ලංකා සම සමාජ පක්ෂයේ නායකයාගෙන්වත් ඒ යුතුකම ඉටුවෙලා නැහැ. හැන්සාඩ් වාර්තාවේ 20 වන කාණ්ඩයේ 2983 වැනි තීරය බලන්න. වර්තමාන ගරු මුදල් ඇමතිතුමා වන යටියත්තොට ගරු මන්ත්‍රී වරයා රුවන්වැල්ලේ ගරු මන්ත්‍රී වශයෙන් සිටිද්දී පාර්ලිමේන්තු සම්ප්‍රදාය හොඳාකාර දන්න ගරු මන්ත්‍රීවරයෙකු හැටියට කළ වැදගත් ප්‍රකාශයක් එහි තිබෙනවා. ඒ වැදගත් කියමන කියන්න සිද්ධ වුණේ එදා අධ්‍යාපන ඇමති වශයෙන් හිටපු වර්තමාන මතුරට ගරු මන්ත්‍රීවරයා පුරවැසි පනත සාකච්ඡා කරන විට යම් අදහසක් වෙනස් කිරීමක් ගැනයි. එදා කිව්වේ මොකක්ද?

නැගිටලා මෙන්න මෙහෙම කිව්වා :

“The least that could be done in that case is for the Leader of the House to get up in this House and say that he has changed his mind.”—[OFFICIAL REPORT, 18th March, 1955 ; Vol. 20, c. 2983.]

කලින් තිබුණ අදහස වෙනස් කර වෙනත් අදහසක් ගත්තා කියන එකයි.

“The least that could be done in that case is for the Leader of the House to get up in this House and say that he has changed his mind.”

අපි දැන් යටියත්තොට ගරු මන්ත්‍රීතුමා ගෙන් (ගරු ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා) අහන්නේ අන්න ඒකයි. ගරු මුදල් ඇමතිතුමාගෙන් අපි ඒක අහනවා.

සිංහල පමණක් පනතට ලංකා සමසමාජ පක්ෂය විරුද්ධ වුණා; විරුද්ධව ඡන්දය දුන්නා. මේ රටේ පුරවැසි පනත්වලට විරුද්ධ වුණා. විරුද්ධව ඡන්දය දුන්නා. එපමණක් නොවෙයි, ඒ පනත් මේ ගරු සභාවට ගෙනෙන විට ප්‍රකාශ කළ අදහස් මොනවද කියා ආණ්ඩු පක්ෂයේ පිටුපස ආසනවල සිටින මන්ත්‍රීවරුන් තවම

දන්නවාය කියා මා හිතන්නේ නැහැ.
ඒවා එකක් දෙකක් කියන්න කමතියි.
එතකොට

“The least that can be done...”

කියන්නේ, මේ සභාවට තවම කිව්වේ නැහැ, එදා ගත් පියවර වැරදියි එය වෙනස් කළා, කියා. එය අඩුපාඩුවක්. ඒ නිසා ඒ ගැන යටියන්නොට ගරු මන්ත්‍රීතුමාගෙන් ප්‍රකාශයක් ලැබෙයි කියා අපි බලාපොරොත්තු වෙනවා. මේ විවාදය අවසාන වෙන්න ප්‍රථම එවැනි ප්‍රකාශයක් කරනවා ඇත කියා අපි බලාපොරොත්තු වෙනවා.

මෙන්න සිංහල පමණක් ප්‍රතිපත්තිය ගැන එතුමා කියා තිබෙන හැටි. හැන්සාඩ් වාර්තාවේ 23 වැනි කාණ්ඩයේ 615 වැනි තීරුවේ මෙහෙම තිබෙනවා. සිංහල පමණක් ප්‍රතිපත්තිය ගැන ප්‍රකාශ කළ අදහසුයි මා කියන්නේ. එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ ආණ්ඩු කාලයේ දැන් සිටින මුදල් ඇමතිතුමා මේ ගරු සභාවට යෝජනාවක් ගෙනාවා, සිංහල සහ දෙමළ යන භාෂා දෙකම සම තත්ත්වයේ ලා ආණ්ඩු ක්‍රම පණත වෙනස් කළ යුතුයි කියා. ඒ 1955 දීයි. එදා සිංහල පමණක් ප්‍රතිපත්තිය ගැන මේ විධියට කීවා :

“What I am trying to point out is that while Britain would not do that, a Fascist Hitler would do it, no doubt, in the name of democracy. And, as a Fascist Government the Germans did do that; they imposed certain conditions and deprived the Jews of their rights. But nobody in this House would seriously consider taking that attitude with regard to the minorities in this country. Yet, that would be the consequence of adopting a policy of Sinhalese as the one sole official language of this country.—[OFFICIAL REPORT, 19th October, 1955; Vol. 23, c. 615.]

මොකක්ද කීව්වේ? සිංහල පමණක් ප්‍රතිපත්තිය අනුව සිංහල පමණක් මේ රටේ රාජ්‍ය භාෂාව කළ අය ගෙන යන්නේ පැසිපිස් ආණ්ඩුවක්ය කීව්වා. හිට්ලර් ජර්මනියේ කළා වගේ fපැසිපිස් ක්‍රමයක්ය කීවා.

රෝයි රාජපක්ෂ මයා.

(ති.රු. රොය් රාජපක්ෂ)

(Mr. Roy Rajapakse)

ඉතින් රාජාසන කථාවේ තිබෙන්නේ කරන්න යන දේවල්.

කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.

(ති.රු. කේ. එම්. පී. රාජරත්න)

(Mr. K. M. P. Rajaratna)

එතකොට මෙන්න සමාජවාදයයි සිංහල පමණක් ප්‍රතිපත්තියයි ගැන ගරු මුදල් ඇමතිතුමා සිංහල පමණක් පණත මේ ගරු සභාවට ඉදිරිපත් කළ අවස්ථාවේදී කළ ප්‍රකාශය. හැන්සාඩ් වාර්තාවේ 24 වැනි කාණ්ඩයේ, 1972 වැනි තීරුවේ මෙන්න කියා තිබෙන එක :

“I do not think so. I hope not. I do sincerely hope that they have not changed those views—”

ඒ කියන්නේ ගරු අවිස්සාවේල්ලේ මන්ත්‍රීතුමාට (කී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.) සහ එදා සිටි විප්ලවකාරී ලංකා සමසමාජ පක්ෂයේ අයටයි.

“—I do sincerely hope that they have not changed those views because the last vestiges of their socialism would vanish with that”—[OFFICIAL REPORT, 14th June, 1956; Vol. 24, c. 1843.]

ඒ කියන්නේ මොකක්ද? සිංහල පමණක් ප්‍රතිපත්තිය අපේ අවිස්සාවේල්ලේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා පිළිගන්නා නම්, එතුමාගේ තිබුණු අන්තිම සමාජවාදී ප්‍රතිපත්තියත් ඉවර කර දැමීමා කියලයි. (බාබා කීරි මක්) සිංහල පමණක් පණත මේ ගරු සභාවට ගෙනා අවස්ථාවේ තමුන්නාත් සෙලාගො මුදල් ඇමතිතුමා කළ ප්‍රකාශයක් ඒ. සමාජවාදයයි සිංහල පමණක් ප්‍රතිපත්තියයි සැසඳෙන්නේ නැහැයි කීව්වා. අද කියනවා මේක පිළිගන්නලු. අපට නම් කියන්නේ නැහැ. තමුත් මේ කරුණු 14 ටේ තිබෙනවා.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මා මේ කියෙව්වේ එකයි දෙකයි. නොයෙකුත් අවස්ථාවලදී ගරු මුදල් ඇමතිතුමා කළ ප්‍රකාශන 25 ක් 30 ක් පමණ මා ලියා ගෙන තිබෙනවා. ඒවා කියවන්න දැන් වෙලාවක් නැහැ. මා කියන්නේ මේකයි. සිංහල පමණක් පණත ගෙනෙන විට එතුමා ඊට සම්පූර්ණයෙන්ම විරුද්ධව වැඩ කළා. එදා එය කඩාකප්පල් කරන්න

[රාජරත්න මහ.]

වැඩ කටයුතු කළා. තමුත්තාත්සෙලා අද කළා කරන බණ්ඩාරනායක බෝධි සත්වතුමා ආණ්ඩු කරන විට ඒ විධියටයි ක්‍රියා කළේ. එක්කෝ එතුමාගේ බෝධි සත්වකමක් නැහැ: එහෙත්ම තමුත්තාත්සෙලා බොරුකාරයෝ. ඔය සිංහල පමණක් පණත කඩන්න හැම දෙයක්ම ලංකා සමසමාජ පක්ෂය කළේ ඔය බෝධි සත්වතුමා සිටින විටයි. මෙය සමාජවාදයට විරුද්ධයි, මෙය fපැසිවිස්වාදී ප්‍රතිපත්තියක්ය කිව්වා.

එතුමා සම තත්ත්වය කියන්නේ මොකක්ද? සම තත්ත්වය කියන එක එතුමා විස්තර කළා. සම තත්ත්වය කියන්නේ සිංහල දෙමළ භාෂා දෙකටම සමාන තත්ත්වයක් දීමයි. හැම දෙමළ ජාතිකයෙකුටම ආණ්ඩුවත් සමග දෙමළෙන් වැඩ කරන්නට පුළුවන්කම තිබෙන්න ඕනෑ. සම තැනක් දීමය කියා කියන්නේ හැම දෙමළ ජාතිකයකුටම ආණ්ඩුවත් එක්ක දෙමළෙන් වැඩ කරන්න පුළුවන් වීම, ආණ්ඩුවේ ගැසට් පත්‍ර දෙමළෙන් තිබීම, ආණ්ඩුවේ ලියුම් දෙමළෙන් ලිවීම සහ ආණ්ඩුවේ පරිපාලන වාර්තා යනාදී හැම එකක්ම දෙමළ භාෂාවෙන් නිකුත් කිරීම යනාදියයි.

ගරු මුදල් ඇමතිතුමාගෙන් මා ඊයේ ප්‍රශ්නයක් ඇසුව. ජුනි මස 11 වනදායින් පසු සිංහල පමණක් පණත කඩාකප්පල් කිරීමට පියවර කීපයක් ගෙන තිබෙනවා. ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ තනි ආණ්ඩුව තිබියදී එක්තරා වැදගත් ප්‍රතිපත්තියක් අනුගමනය කළා. එනම්, සිංහල පණත රැකීමයි. ඒ අනුව සිංහල නොදන්න ආණ්ඩුවේ සේවකයන් අස් කිරීමට තීරණය කළා. තමුත් ජුනි 11 වනදායින් පසු එය වෙනස් කර පළමුවෙන් අස් කරන්න ය කියා නම් කරන ලද අය අස් කරන්න එපාය කියා තියෙනවා; ඒ අයට තව අවුරුදු 2 ක් කල් දීල තියෙනවා. ඊයේ ගරු මුදල් ඇමතිතුමා කීව තමන් විසින් එම නියෝගය නුදුන් බව. නියෝගය දුන්නේ රාජ්‍ය සේවා කොමිෂන් සභාවලු. අපට මොකටද, බොරු කරන්නේ? අපිත් පාර්ලිමේන්තු සම්ප්‍රදායය ගැන දන්නවා. ආණ්ඩුවෙන් නොකියා රාජ්‍ය සේවා කොමිෂන් එකෙන් තීරණයක් ගන්නේ නැහැ.

ආණ්ඩුවද ඉහළ? රාජ්‍ය සේවා කොමිෂන් එකද ඉහළ? ලංකාවේ නීතිය අනුව සිංහලෙන්, දෙමළෙන් සහ ඉංග්‍රීසියෙන් ආණ්ඩුවේ සේවයට බන්ද ගන්න ඕනෑලු. ඒ කියන්නේ සිංහල පණත ඉවර කළ බවයි. ඔය ප්‍රතිපත්තිය ක්‍රියාවේ යෙදවුවොත් එයින් පසු සිංහල පණතක් නැහැ. ඉංග්‍රීසියෙන් ආණ්ඩුවේ සේවයට බදවා ගැනීම—පබ්ලික් සර්විස් එන්සුමිනේෂන් එක—නීතියට එකඟලු. (පොත් දෙකක් පෙන්වමින්.) මෙන්න සිංහලය ගැන තියෙන නීති දෙක. අංක 33 දරණ 1956 නීතියත්, 1958 සාධාරණ දෙමළ නීතියක් කියන නීති දෙක මෙම පොත් දෙකේ සඳහන් වෙනවා. ඉංග්‍රීසියෙන් ආණ්ඩුවේ සේවයට කවුරුවත් බදවා ගන්න පුළුවන්කම තියෙනවද කියා පුළුවන්තම මෙම පොත්වලින් පෙන්වන ලෙස මා ගරු මුදල් ඇමතිතුමාට අභියෝග කරනවා. එතකොට කෝ සිංහල පණත? සිංහල පමණක් කියන්නේ ඉංග්‍රීසියෙන් ආණ්ඩුවේ සේවයට බදවා ගැනීමද? ඇයි එම ප්‍රකාශය කළේ? අද මුදල් ඇමතිතුමාට ආණ්ඩුවේ සේවකයන් භාර දීල. අද සිංහල පමණක් පණත කඩාකප්පල් කරන හැටියට වැඩ කෙරෙනවා. සම තැන දෙනවය කියා තමුත්තාත්සෙලා කියනවා නම්, ඒකට මා දොස් කියන්නේ නැහැ. සිංහල පමණක් පණත අපි වෙනස් කරනවාය කියා තමුත්තාත්සෙලා කියනවා නම් ඒකට මා දොස් කියන්නේ නැහැ. ඒක තමුත්තාත්සෙලාගේ ප්‍රතිපත්තියයි. තමුත් අපේ පක්ෂයේ ප්‍රතිපත්තිය වන්නේ සිංහල පමණයි. (බාධා කිරීමක්.) පළාත් පාලන හා ස්වදේශ කටයුතු පිළිබඳ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමිය මොනව කිවත් මෙම ප්‍රතිපත්තිය උඩ අපි මරා ගෙන මැරෙනවා. ඒ අනුව අපි අවංකව වැඩ කරනවා. අපේ දෙපැත්තක් නැහැ. අපි වමාරල කන්නේ නැහැ. (බාධා කිරීමක්.) අපට තමුත්තාත්සෙලා මෙතන හිටියත් එකයි; නැතත් එකයි.

විවියන් ගුණවර්ධන මිය.

(තිරුමති බිබියන් ගුණවර්ධන)

(Mrs. Vivienne Goonewardene)

දෙන්නත් එක්ක මරාගෙන මැරෙන්න. ඒකෙන් කාටවත් පාඩුවක් නැහැ.

කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.

(තිரு. கே. எம். பீ. ராஜரத்ன)

(Mr. K. M. P. Rajaratna)

මොනවද මම කිව් කුණුහරුප? මම කිව්වෙ නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, භාෂාව උඩ පෙරළි කරනවා මිසක් අනුන්ගෙ ගෙවල්වල පෙරළි කරන්නෙ නැති බවයි.

විවියන් ගුණවර්ධන මිය.

(திருமதி விவியன் குணவர்தன)

(Mrs. Vivienne Goonewardene)

තමුසෙල තර්ජන කළ පලියට කුණු හරුප කියන්න දෙන්නෙ නැහැ අපි.

කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.

(திரு. கே. எம். பீ. ராஜரத்ன)

(Mr. K. M. P. Rajaratna)

අනුන්ගෙ ගෙවල්වල කළ පෙරළි ගැන—[බාධා කිරීම]

රෝයි රාජපක්ෂ මයා.

(திரு. ரோய் ராஜபக்ஷ)

(Mr. Roy Rajapakse)

ගෙවල් අස්සෙ කවුරු කවුරුත් කරන ඒවා ගැන අපි දන්නෙ කොහොමද?

නියෝජ්‍ය කථානායක තුමා

(பிரதிச் சபாநாயகர்)

(Mr. Deputy Speaker)

කරුණාකර සන්සුන් වන්න. ගරු මන්ත්‍රීතුමාට තවත් ඇත්තේ සුළු වෙලාවයි.

කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.

(திரு. கே. எம். பீ. ராஜரத்ன)

(Mr. K. M. P. Rajaratna)

ඔව්, නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මට ලැබී තිබෙන කෙටි කාලය ඇතුළත මේ ඇනුම්පදවලින් බේරී කථා කිරීමටයි මා උත්සාහ කරන්නෙ.

කුසුමා රාජරත්න මිය.

(திருமதி குஸுமா ராஜரத்ன)

(Mrs. Kusuma Rajaratna)

බොරැල්ල මන්ත්‍රීවරිය අපට හැමදාම කථා කරන්න දෙන්නෙ නැහැ.

කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.

(திரு. கே. எம். பீ. ராஜரத்ன)

(Mr. K. M. P. Rajaratna)

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, ආණ්ඩුව අද බොරු කරන්න ඕනෑ නැහැ. ද්‍රවිඩ ජනයා පැහැදිලි ලෙස කියනවා, සිංහල පණත විනාශ කරන්න ඕනෑය කියා. එය අධිරාජ්‍යවාදී පණතක් නිසා එය නැති කළ යුතුය, විනාශ කළ යුතුය කියා පෙඩ රල් පක්ෂයේ මන්ත්‍රීවරු, විශේෂයෙන් තල්ලුරුවේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (වෛද්‍ය වාය් ඊ. එම්. ඩී. නාගනාතන්) පැහැදිලි ලෙස කිව්වා. එතුමා පැහැදිලි ලෙස කිව්වා, සිංහල පණත පිළිගන්නෙ නැත කියා. මම ඒ මන්ත්‍රීතුමාට ඒ ගැන දොස් කියන්නෙ නැහැ. ඒක ඒ ගරු මන්ත්‍රීතුමාගෙ ප්‍රතිපත්තියයි. සිංහල පමණක් නම් ඒ සිංහල පමණක් පණත ද්‍රවිඩ ජනතාවගේ හිත සුව පිණිස ක්‍රියාවේ යොදන්නෙ කොහොමද? සිංහල පමණක් නම් සිංහල පමණක් විය යුතුයි. ආණ්ඩුවේ සේවා විභාග සිංහලෙන් පවත්වන්න ඕනෑ. ආණ්ඩුවේ වැඩ සිංහලෙන් කරන්න ඕනෑ. එහෙම නැත් නම් එය සිංහල පමණක් නොවෙයි. සිංහල පමණක් කියන එක කපා දමන්න. එතකොට මේ “පමණක්” අස්සෙ “දෙමළ සමගත්” තිබෙන්න බැහැ. කොහොමද නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, රාජාසන කථාවේ සඳහන් කර තිබෙන්නේ? සිංහල දෙමළ දෙවර්ගීයම සන්නේෂ වන හැටියට තීරී ගෙනෙන බවයි.

1960 දෙසැම්බර් මාසෙ 13 වෙනිදා ගරු මන්ත්‍රීවරුන්ට මතක ඇති—මතක නැත් නම් න්‍යාය පත්‍රය බලන්න—දෙමළ පණත ක්‍රියාත්මක කිරීම සඳහා ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂ ආණ්ඩුවෙන් රෙගුලාසි මාලාවක් ගෙනා බව. ඒ රෙගුලාසිවලට සිද්ධ වුණේ මොකක්ද? මේ සභාවට ඉදිරිපත් වුණේ වත්, විවාදයට භාජන වුණේවත් නැහැ. ඉල්ලා අස් කර ගන්න සිද්ධ වුණා. ඒ මොකද? ආණ්ඩුවේ ගරු මන්ත්‍රීවරුම කිව්වා, ඒ රෙගුලාසිවල හැටියට සිංහල පමණක් පණත කපෝතියි කියා. සිංහල පමණක් පණත ඒ රෙගුලාසිවලින් අහෝසි වන නිසා, නැති වන නිසා ඒ රෙගුලාසි ගෙනෙන්න එපාය කියා තමුනාන්සේලා

කී නිසා ඒ රෙගුලාසි සභාවට ඉදිරිපත් වුණේත් නැහැ, විවාද වුණේත් නැහැ, සම්මත වුණේත් නැහැ. ඇයි තමුන්තාත් සේලාට මතක තැද්ද?

ඩී. ජී. එම්. සිරිසේන මයා. (අකුරුණ පළවන මන්ත්‍රී)

(ති.රු. ඩී. ඒ. ඒ. සිරිසේන—අක්‍රමයෙන්)

(Mr. D. G. H. Sirisena—First Akurana)

අපි තවමත් ඉන්නවා.

කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.

(ති.රු. කේ. ඒ. පී. රාජරත්න)

(Mr. K. M. P. Rajaratna)

හරි බොහෝම ස්තූතියි. මම ගරු කරනවා මන්ත්‍රීතුමාට. අද රාජාසන කථාවෙන් කියනවා ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, දෙගොල්ලන්ම සන්නේෂ වන පිණිස කටයුතු කරනවාය කියා. ගරු මුදල් ඇමතිතුමා ඒ කාලයේ කළ කථාව කියවන විට තේරෙනවා, සිංහල සහ දෙමළ භාෂා දෙකම ආණ්ඩු ක්‍රම ව්‍යවස්ථාවට ඇතුළත් කිරීමට යෝජනා කළ බව. ගරු මන්ත්‍රීවරු එදා පැහැදිලි ලෙස ඇසුව කොහොමද සිංහලයි දෙමළයි දෙකම රාජ්‍ය භාෂාවන් කියා. ඒ කථාව දෙස බලන විට අද සිංහල පමණක් කියා තමුන්තාත් සේලා කිව්වත් අද ක්‍රියාවට පත් කර තිබෙන ඒ ප්‍රතිපත්තිය කඩා කප්පල් කිරීමට එතුමා ඉංග්‍රීසින් එයට ඇතුළත් කරාය කියා අපට පෙනී යනවා.

අනික ඉන්දියානු ප්‍රශ්නයයි. කරුණු 14 ට ඇතුළත් ප්‍රකාශනයේ සඳහන් එක් කරුණක් තමයි, පුරවැසි භාවය ඉන්දියා ආණ්ඩුව සමග සාකච්ඡා ඇරඹීම. ඒ සම්බන්ධයෙන් රාජාසන කථාවේ මෙසේ සඳහන් වෙනවා :

“ලංකාවේ පුරවැසි පණත් අනුව දැනට පුරවැසි බවක් නොමැති ඉන්දියානුවන්ගෙන් පැවතෙන්නන්ගේ පුරවැසිභාවය විසඳීම සඳහා ලංකාණ්ඩුව හා ඉන්දියා ආණ්ඩුව අතර සාකච්ඡා දැනටමත් ආරම්භ කර ඇති අතර දැනට තිබෙන ප්‍රශ්නය විසඳීමට ඇති බැඩකයන් ඉවත් කරලීමට මාගේ ආණ්ඩුව අදහස් කරයි.”

ලංකාවට තිබෙන්නේ නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, පුරවැසි පණත් දෙකයි. ලංකා පුරවැසි පණත—බ්‍රිතාන්‍ය වැසියන් ලංකාවේ පුරවැසියන් කළ “සිටිසන්ෂිප්

ඇක්ට් කියන පණත—සහ ඉන්දියානුත් සහ පකිස්තානුත් ලියා පදිංචි කිරීමේ පුරවැසි පණත යන පුරවැසි පණත් දෙක පමණයි අද ලංකාවට තිබෙන්නේ. ඒ අනුව අපි ඔක්කොම පාරම්පරිකව පුරවැසියන් වෙනවා. එදා සම සමාජ පක්ෂය ඔය පුරවැසි පණතට විරුද්ධව ඡන්දය දී කිව්වා, මෙය වැරදි ප්‍රතිපත්තියක් ය, මොකටද පරම්පරාවෙන් බලන්නේ. උත්පත්තියෙන් බලන්න ය කියා යම් විධියකින් එසේ කළා නම් සෑම ඉන්දියානු ජාතිකයකුටම අද පුරවැසි භාවය ලැබෙන්න තිබුණා. ඉන්දියානු සහ පකිස්තානු පුරවැසියන් ලියා පදිංචි කිරීමේ පණත අනුව අද 1,33,000ක් පුරවැසියන් විඉවරයි.

ගරු කෘෂිකර්ම ඇමතිතුමා කලින් අයවැය ලේඛනයේ කාරක සභා අවස්ථාවේදී කිව්වා, නැවත එක්කෙනකුටවත් පුරවැසිකම් දෙන්නේ නැත කියා. අපේ පුරවැසි පණත් අනුව වෙනත් කිසිවකුට පුරවැසිකම් දෙන්න බැහැ. විශේෂයෙන්ම ඉන්දියානු සහ පකිස්තානු පුරවැසි පණත අනුව තවත් කිසිවකුට පුරවැසිකම් දෙන්න බැහැ.

ගරු. එස්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක

(கௌரவ எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)

(The Hon. F. R. Dias Bandaranaike)

May I interrupt?

Under the Indian and Pakistani Residents (Citizenship) Act, there are no further citizenships that can be granted.

කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.

(ති.රු. කේ. ඒ. පී. රාජරත්න)

(Mr. K. M. P. Rajaratna)

ඒක හරි එතකොට පුරවැසිභාවය දීමක් ගැන ප්‍රශ්නයක් ඇත්තේ නැහැ. එදා සිටම ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ ප්‍රතිපත්තිය ඒකයි. තමුන් අද කියනවා, පුරවැසි භාවය පිළිබඳ ප්‍රශ්නය විසඳීමට ඇති බැඩකයන් ඉවත් කරනවාය කියා. එයින් අපට තේරෙන්නේ මේකයි : ඉන්දියානු සහ පකිස්තානු පුරවැසි පණත සංශෝධනය කරන්නට යන බවයි. හැංගි හොරා ඒ වැඩේ කරන්නයි, යන්නේ. අපි දන්නවා, ඊට වුවමනා කරන්නේ සුළු සංශෝධන

යක් පමණක් බව. ඒකයි, මේ කරන්න
හදන්නේ. එහෙම තැනි නම් අද කෘෂිකම්
ඇමතිතුමා කී අන්දමට පුරවැසිකම් දීම
පිළිබඳ ප්‍රශ්නයක් නෙවෙයි තිබෙන්නේ.
මේ රටේ සිටින ඉන්දියානුවන් පුළුවන්
තරම් ඉක්මනින් ආපසු ඉන්දියාවට යවන්
තේ කොහොමද කියන ප්‍රශ්නයයි. අපට
දොස් කියනවා මුදට දාන්නද කියා අස
මින්. නැහැ. මුදට දාන්න වුවමනා නැහැ.
ආපසු ඉන්දියාවට යවන්න පුළුවනි.

රු මන් ත්‍රිවරයෙක්

(கௌரவ அங்கத்தவர் ஒருவர்)

(An hon. Member)

1948 සිට ඒක කරත්ත බැරි වුණා
නේද?

කෝ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.

(திரு. கே. எம். பீ. ராஜரத்ன)

(Mr. K. M. P. Rajaratna)

එක්සත් ජාතික පක්ෂය ඒක 1948 දී කළේ නැහැ. ඒ නිසයි, ඒ අය පැරදුනේ. 1948 සිට 1956 දක්වා ඒ කටයුත්ත හරියට නොකළ නිසා අපි ඒ පක්ෂයට එදන් දොස් කීව්වා; අදත් දොස් කියනවා; අනාගතයේදීත් දොස් කියනවා. නමුත් මේ ආණ්ඩුව මොකක්ද කළේ; හැබැයි ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂය ප්‍රතිපත්තියක් වශයෙන් එය කරන බවට ප්‍රකාශ කර තිබුණා. වැඩ කිරීම ප්‍රමාද වුවත් එසේ කීම ගැන මම සන්තෝෂ වෙනවා. අද ඒකත් වෙනස් වන තැනටයි, ඇවිත් තිබෙන්නේ; මේ හවුල් ආණ්ඩුව නිසා.

ඉරු මන් ත්‍රිවරයෙක්

(கௌரவ அங்கத்தவர் ஒருவர்)

(An hon. Member)

එහෙම වෙන්නේ නැහැ.

කෙ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.

(திரு. கே. எம். பீ. ராஜரத்ன)

(Mr. K. M. P. Rajaratna)

මම බොහොම සන්තෝෂයි, එහෙම තමා
මම ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ මන්ත්‍රී
වරුන්ට ගරු කරනවා. නමුත් අද
බොරැල්ලේ මන්ත්‍රීතුමිය මට තදින් දොස්
කිව්වා, අපේ බඩ වඩාගන්න තිබෙන්නේ
හාෂා ප්‍රශ්නයන් පුරවැසි ප්‍රශ්නයන් පමණි.

ණක්‍ය කියා. [බාබාකිරීම්] ඔන්න සම සමාප්ත පක්ෂයේ හැටි. මෙන්න ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ හැටි. හක්මන මන්ත්‍රී තුමා කියනවා, ඔය ප්‍රශ්නය උඩ මැරෙනවා මැරෙනවාමය කියා. අන්න සම සමාප්ත පක්ෂය වෙන එකක් කියනවා. අපි ඒ අයට දොස් කියන්නේ නැහැ. එය ඒ අයගේ ප්‍රතිපත්තියයි. තමුන්නාන්සේලා දෙගොල්ලන්ගෙන් කවුරු ජය ගනීද, කවුරු යටත් වේද කියන එකයි අපිට ඇති සැකය.

වැදගත් ඇමතිකම් දී තිබෙනවා, සම සමාජ පක්ෂයට. ඇමතිකම් තුනක් දී තිබෙනවා. අගමැතිණිය ලඟට තිබෙන ප්‍රධානම ඇමතිකම වන මුදල් ඇමති ධුරය ලංකා සම සමාජ පක්ෂයට දී තිබෙනවා. මේ හවුල් ආණ්ඩු පිහිටු විමට හේතු කීපයක් දී තිබෙනවා. ඉන් එකක් තමයි, අර්බුදයක් තිබෙන බව. එක අර්බුදයක් නම් තිබෙනවා. එය ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ සිටින සිංහල උගත් මන්ත්‍රීවරුන්ට නොසැලකීමයි. ඔවුන්ට මේ සභාවේ ජන්ද 78 ක් තිබෙනවා. මුදල් ඇමතිකමට සිංහල උගත් මන්ත්‍රීවරයෙක් හොඳ නැති නිසා ඉංග්‍රීසි උගත් කෙනෙක් ලංකා සම සමාජ පක්ෂයෙන් ගෙන්වා ගත්තා. ඇයි සිංහල උගත් අයට ඇමතිකම් කරන්න බැරිද? කෝ දඹුල්ලේ මන්ත්‍රීතුමා? ඇයි, අර බෙන්තර ඇල්පිටියේ මන්ත්‍රීතුමා සිටින්නේ. ඒ මන්ත්‍රීතුමා හොඳ සිංහල ගුරුවරයෙක්. [බාධා කිරීම්]. බදුල්ලේ මන්ත්‍රීතුමා සෞඛ්‍ය ඇමතිකමට සුදුසු නැද්ද? ඒ මන්ත්‍රීතුමා හොඳ වෛද්‍යවරයෙක්. යටිතල මන්ත්‍රීතුමා ඉන්නවා. ගලී ගමුවේ මන්ත්‍රීතුමා ඉන්නවා. එතුමා හොඳට පළපුරුදු ඥානවත්ත සිංහල ගුරුවරයෙක්. ඔවුන්ට ඇමතිකම් දරන්න බැරිද? ඇයි අර ඉන්නේ අකුරුණ පළමු වැනි ගරු මන්ත්‍රීතුමා හොඳ වෙළඳ ව්‍යාපාරිකයෙක්. එතුමට බැරිද මේ රටේ මුදල් ඇමතිකම කරන්න?

බී. ජී. එම්. සිරිසේන මයා.

(திரு. டி. ஜி. எச். சிரிசேன)

(Mr. D. G. H. Sirisena)

අපට මුරුංගා අත්තෙ යන්න බැරි බව
අපි දන්නව. තමුන්නත්සෙ කිව්වට
යන්නෙ නැහැ. මුරුංග අත්තෙ ගියොත්
කාඩෙන බව අපි දන්නව.

කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.

(திரு. கே. எம். பி. ராஜரத்ன)

(Mr. K. M. P. Rajaratna)

මා කියන්නේ මෙපමණයි. ආණ්ඩු පක්ෂයේ සිංහල උගත් මන්ත්‍රීන් මේ තරම් පිරිසක් සිටිනවා. ඡන්ද 78 ක් තිබුණා. පරස්පර විරෝධී අදහස් තිබෙන පිරිසක් ආණ්ඩු පක්ෂයට පිටින් ගන්න වුවමනාවක් තිබුණේ නැහැ. මට පෙනෙන්නේ එක අර්බුදයයි. ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂය සිංහල පමණක් කිව්වාට සිංහල පමණක් ප්‍රතිපත්තිය පරිසමාප්ත අර්ථයෙන්ම ක්‍රියාත්මක කරන්නට කැමති නැති බවයි මට පෙනෙන්නේ. සිංහල උගතට, සිංහල උගත් මන්ත්‍රීන්ට, ආණ්ඩු පක්ෂයේ තැනක් නැහැ. සිංහල උගතා කොන් කළා. මේ හවුල් ආණ්ඩුව ඇති කිරීමට හේතුව එයයි. ඉංග්‍රීසි උගත් පන්තිය සිටින්නේ සියයට 6 යි. ප්‍රතිශත පන්තිය ඒ පන්තියයි. ඉංග්‍රීසි උගත් පිරිසක් මේකට ගන්න ඒ අයටයි ඕනෑකම තිබුණේ.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, අධිරාජ්‍යවාදීන්ට පහර ගසනවාය කියනවා; නමුත් ඒ ප්‍රතිපත්තිය පාවා දී තිබෙනවා. මෙන්න මා ඇසූ ප්‍රශ්නයකට ගරු වෙළඳ ඇමතිතුමා දුන් පිළිතුර. ජුනි මාසේ 2 වැනිදා හැන්සාඩ් වාර්තාවේ සඳහන් වෙනවා, ගරු වෙළඳ ඇමතිතුමා දුන් පිළිතුර. අපේ ආර්ථික ප්‍රශ්නය විසඳීමේදී අධිරාජ්‍යවාදීන්ට හෝ වෙනත් ක්‍රමයකට පහර ගැසීමට අපට වුවමනා කරන්නේ නැත කියා මෙහි සඳහන් වෙනවා. හොඳයි නේද අධිරාජ්‍යවාදයට විරුද්ධව සටන් කරන හැටි? අධිරාජ්‍යවාදය නැති කරන්නේ කොහොමද පහර ගහන්නේ නැතිව? ලංකා සමසමාජ පක්ෂයේ ප්‍රතිපත්තියත් ඒකද කියා මා දැනගන්නට සතුටුයි. අපේ ආර්ථික ප්‍රශ්නය විසඳීමේදී අධිරාජ්‍යවාදීන්ට හෝ වෙනත් ක්‍රමයකට පහර ගැසීමට අපට වුවමනා කරන්නේ නැතිලි. ඔන්න රහස් එළිවුණා. හැංගි හොරා නැටුවත් ඇත්ත කියලා එළියට එන්න ඕනෑ. අධිරාජ්‍යවාදීන්ට වැදෙන පහරවල් නැති වෙන්නයි මේ හවුල් ආණ්ඩුව ඇති වුණේ. හවුල් ආණ්ඩුව ඇති කරන විට සන්තෝෂය

වුණේ ගමේ ගොඩේ මිනිසුන් නොවෙයි. එසේ නම් සන්තෝෂ වුණේ කවිද? ජූලි මාසේ 5 වැනි දින දානම දරන "Financial Times" පත්‍රය, ඉංග්‍රීසි අධිරාජ්‍යවාදයේ මූර්තිය, හරය, මොකක්ද කියන්නේ?

Ceylon a safe tea bet

"All tea-producing areas have a degree of political risk attached to them. East Africa hardly seems a much safer place for investment than Ceylon. India's currency reserves are falling sharply and her political equilibrium looks vulnerable, but Ceylon's offer at least three points more in yield and generally five, the 'Financial Times' stated here today."

දවසින් දවස වෙළඳ කොටස් හුවමාරු වෙළඳපොළ නගිනවා. රුපියල් 10 යේ වෙළඳ කොටස් රුපියල් 35 ට නැග තිබෙනවා. ඇයි ඒ? වෙළඳ ව්‍යාපාරිකයන්ට, සමාගම්කාරයින්ට, හිතවත් කාලයක් ඇවිත් තිබෙනවා. ඉන්දුනීසියාව මැලේෂියාවට පහර ගසනවාය කියන විට මලයාවේ තිබුණු ස්ටොක් එක්ස්චේන්ජ් එක මැරුණි. නමුත් ලංකාවේ, යටියන්තොට ගරු මන්ත්‍රීතුමා, වර්තමාන මුදල් ඇමති තුමා මුදල් ඇමතිකම ලබාගත් හැටියේ, ස්ටොක් එක්ස්චේන්ජ් එකේ වෙළඳ කොටස් වල වටිනාකම වැඩිවුණා.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මා එක රහසක් හෙළි කරනවා. ගිය අවුරුද්දේ අයවැය ලේඛනය අනුව උකස් බඩු ගැනීම ආදිය විජාතිකයන්ට කරන්නට බැරි වන විධියට ඒ ව්‍යාපාර ආණ්ඩුවට ගත්තා. උකස් බඩු ගත් අයට අවුරුද්දක් කල් දුන්නා. දැන් ඒ අවුරුද්ද අවසන් වෙන්නට ලගයි. උකස් බඩු වෙළඳාම වැඩි වශයෙන්ම කළේ ඉන්දියානු ජාතිකයන්. අද පිට කොටුවේ මේ වෙළඳාම කළ වි. ආර්. පී. කාරයින් 8,000 ක් පමණ සිටිනවා. මේ 8,000 න් 5,000 ක් උසස් පෙළේ ඉන්දියානු වෙළෙන්දන්. මේ අයගේ සම්පූර්ණ වටිනාකම කෝටි 20 යි. එයින් කෝටි 2½ ක් දැනට බැංකුවල තැන්පත් කර තිබෙනවා. අද ඒ අයට, එක මිනිසෙකුට අවුරුද්දකට ලක්ෂ 2½ බැගින් ගෙන යන්න ඉඩ දී තිබෙනවා. මේ විධියට ලක්ෂ 2½ බැගින් ගෙන යන්න පන්දහසම තීරණය කර ගත්තොත් එක අවුරුද්දටම ඒ කෝටි 20 ට කිට්ටු වෙනවා.

[කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.]

ලංකාවේ මිනිසෙකුට වුවත් මුදල් ලංකා වෙන් පිට ගෙන යන්න බැහැ. නමුත් ඉන්දියානු ජාතිකයන්ට මේ රටින් සල්ලි ගෙන යන්නට ඉඩ දී තිබෙනවා. ඒ අතර මෙහි ඉතුරු වන ඔවුන්ගේ සල්ලි මේ රටේ ඕනෑම කර්මාන්තයක් සඳහා යෙදවීමට ඔවුන්ට පුළුවන්කම ලැබී තිබෙනවා. ලංකාවේ බැංකුවල දමා තිබෙන ඒ ඉතුරු මුදල් ඕනෑම කර්මාන්තයක් සඳහා යෙදවන්නට ඔවුන්ට පුළුවනි; වෙළෙඳ කොටස් මිලදී ගැනීම සඳහා යෙදවන්නට පුළුවනි. ලංකාවේ බැංකුවල තිබෙන මුදල් වලින් ඉන්දියානු ජාතිකයන්ට අවුරුදු පතා රුපියල් කෝටි තුන හමාරක ලාභයක් ලැබෙනවා. මේ අනුව බලන විට පෙනී යන්නේ වෙට්ටිනාඩි කෝපරේෂන් කාර්යයන්ට ලංකාවේ නොසිට ඉන්දියාවේම සිටියාට ඔවුන්ට වුවමනා කරන මුදල් ලංකාවෙන් ඔවුන්ට ලබා ගන්නට පුළුවන් බවයි. ලංකාවෙන් ලාභ වශයෙන් ලැබෙන ඒ මුදල් ඔවුන්ට ප්‍රමාණවත් වෙනවා. හොඳයි නේද දැන් තිබෙන ක්‍රමය? මේ කර තිබෙන්නේ අධිරාජ්‍යවාදීන්ට පහර ගැසීමක්ද? ධනපතියන්ට පහර ගැසීමක්ද? අධිරාජ්‍යවාදීන්, කොම්පැනිකාරයන් මේ හවුලට බොහොම සන්තෝෂයි. බ්‍රිතාන්‍ය අධිරාජ්‍යවාදීන්, බටහිර ජර්මන් අධිරාජ්‍යවාදීන්, ඉන්දියානු අධිරාජ්‍යවාදීන් මේ හවුල ගැන බොහොම සතුටින් ඉන්නවා. ඒ නිසා තමයි, ලංකාවේ සිටින ඉන්දියානු මහ කොමසාරිස්වරයා මේ රට තමන්ගේ රටය කියා හිතාගෙන යාපනයට ගොස් දේශපාලන කථාවක් කෙළේ. ඉන්දියානු මහ කොමසාරිස්වරයාගේ ඒ දේශපාලන කථාව ගැන අද මේ ආණ්ඩුව විරුද්ධත්වය ප්‍රකාශ කොට ඉන්දියාවට දන්වා යවා තිබෙනවා. විදේශ අමාත්‍යාංශයේ නිලධාරීන්ට මනිගේ සම්භාෂණයට යන්නට ඉඩ නොදීම ගැන මා පසුගියදා ගරු මුදල් ඇමතිතුමාට මතක් කළ වේලේ එතුමා විසින් කියන ලද්දේ, “රාජ්‍ය සේවකයන් අපෙන් නීතිය දැන ගත යුතුයි. අපි රාජ්‍ය සේවකයන් හැටියට නීති පිළිපදින්නේ නැ,” කියලයි. මේ වැඩේ කෙළේ විදේශ අමාත්‍යාංශයේ උසස් නිලධාරියකු විසින් නම් ඔහු එසේ කර තිබෙන්නේ අගමැතිනියගේ නියමය උඩයි. එහේ නොවෙයි, නම්

ඒ නිලධාරියාට තව දුරටත් එතැන සිටින්නට බැහැ. ඒ සම්භාෂණයට නොයෑම ගැන අගමැතිනියගේ අනුකූලතාවය තිබෙන්නට ඇති. එසේ අනුකූලතාවය නොතිබුණා නම් මෙලෙහකටමත් ඒ නිලධාරියා අස් කරනු ලැබිය යුතු නේද? අස් නොකරනු ලැබීමෙන්ම, එන්. කීව්. දියෙස් මහතා අගමැතිනිය තමන් සමග එංගලන්තයට කැඳවාගෙන යෑමෙන්ම පෙනී යන්නේ ඉහත කී කාර්යයට අගමැතිනියගේ සහ යෝග්‍ය ලැබුණු බවයි.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, අකුරුස්සේ ගරු මන්ත්‍රිතුමා විසින්ද සඳහන් කරන ලද පරිදි මේ හවුල් ආණ්ඩුවට අධිරාජ්‍යවාදීන් බොහොම කැමැත්තෙන් සිටිනවා. ඇත්තෙන්ම වෙකොස්ලෝවෙකියානු ටෙන්ඩරයට කුමක් සිදු වුණාද කියා සලකා බලන විටත් ඒ අදහස තහවුරු වෙනවා. අපේ ගරු මුදල් ඇමතිතුමා වෙකොස්ලෝවෙකියානු ටෙන්ඩරය නොපිළිගෙන නැවත ටෙන්ඩර් කැඳවීමට නියෝග කළා. වලවේ ටෙන්ඩරයට මොකද වුණේ? මේ ආණ්ඩුව අධිරාජ්‍යවාදීන්ට පහර ගසනවායයි කියන නමුත් සමාජවාදී රටකින් දෙන ආධාරය ගන්නවත් පෙළඹෙන්නේ නැහැ. මේ තත්ත්වය ඇති වී තිබෙන්නේ පසුගිය ජුනි 11 වැනිදායින් පසුවයි.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මේ ආණ්ඩුව තම විදේශ ප්‍රතිපත්තිය වෙනස් කයර තිබෙනවා. පසුගියදා පැවැත්වුණු ජකර්තා සම්මේලනයෙන් පසු මේ ආණ්ඩුවේ විදේශ ප්‍රතිපත්තිය වෙනස් වෙලා. ජකර්තා සම්මේලනය කියන්නේ දෙවැනි ආසියා අප්‍රිකා සම්මේලනය සඳහා මූලික වශයෙන් කරන ලද සාකච්ඡාවටයි. අපේ අගමැතිනිය ජකර්තා සම්මේලනයේදී ඉන්දියාවට ආවාඩුවා. දවසක්දා සෙනට් මන්ත්‍රි මණ්ඩලයේදී කථා කළ අගමැතිණිය මේ ආණ්ඩුව කිසිම රටකට ආවඩන්නේ නැති බව ආඩම්බරයෙන් ප්‍රකාශ කළත්, ලංකාව සලකන්නේ ලංකාව ගැන පමණක් යයි ප්‍රකාශ කරත්, සෝවියට් දේශය ආසියාවට අයත් දේශයක් වශයෙන් පිළිගැනීමට ඉන්දියාව කරන ලද යෝජනාව ස්ථිර කළා; ඉන්දියාවට ආවාඩුවා. සෝවියට් දේශය ආසියාවේ රටක වුණේ කොහොමද? ඒ වගේම ආසියා අප්‍රිකා සම්මේලනය

සඳහා මැලේසියාවත් ගත යුතු බව ඇය කීවා. මැලේසියාව කියන්නේ අධිරාජ්‍යවාදීන්ගේ අතකොළුවකටයි. තවත් වැදගත් කාරණයක් නම් ලංකා සමසමාජ පක්ෂය මෙතෙක් කාලයක් තිස්සේ පොදු රාජ්‍ය මණ්ඩලයෙන් ඉවත් විය යුතුයයි කැ ගැසූ නමුත් ලංකා සමසමාජ පක්ෂයත් සමග හවුල් වී පිහිටුවා ගන්නා ලද මේ අළුත් ආණ්ඩුවේ රාජාසන කථාවෙහි පොදුරාජ්‍ය මණ්ඩලයෙහි වැදගත්කම ගැන සඳහන් කර තිබීමයි. අපේ ගරු මුදල් ඇමතිවරයා එදා කීවේ කොළඹ ක්‍රමය වැරදි බවයි; කොළඹ ක්‍රමය අධිරාජ්‍යවාදී ක්‍රමයක් බවයි. නමුත් පසුගියදා ප්‍රදර්ශනයක් විවෘත කරන්නට ගිය මුදල් ඇමතිවරයා කොළඹ ක්‍රමය වැදගත් එකකැයි ප්‍රකාශ කළා.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, ලිහ දීම අපට අයවැය කථාවක් අසන්නට ලැබේවි. අනික් ගරු මන්ත්‍රීවරුන් වගේම ගරු මුදල් ඇමතිවරයාට සුබ පතන අතරම මේ වර අයවැය ලේඛනයෙන් පසුව ඊට අදාළ කරුණු ගැන කථා කරන්නට අප බලාපොරොත්තු වෙතවා. මේ වර අයවැය ලේඛනය නිසා රැකී රක්ෂා ප්‍රශ්නය විසඳෙනවා ඇතැයි දෙහිවල—ගල්කිස්ස ගරු මන්ත්‍රීවරයා විසින් ප්‍රකාශ කරන්නට යෙදුණා. එවැනි දෙයක් වෙනවා නම් අපත් බොහොම සතුටුයි. හොඳයි, අපි ඒ ගැන පසුව බලමු. කෙසේ වෙතත් රාජාසන කථාව දෙස බලන විට නම් අපට පෙනී යන්නේ මේ හවුල් ආණ්ඩුව ඇති කර තිබෙන්නේ අධිරාජ්‍යවාදීන්ට පහර ගැසීමට හෝ යටත් විජිත වාදීන්ට පහර ගැසීමට හෝ නොවන බවයි. අධිරාජ්‍යවාදීන් මේ හවුල් ආණ්ඩුවට කැමතියි. ධනපති කොමිෂනර් කාරයන් මේ හවුල් ආණ්ඩුවට කැමති. මේ හවුල් ආණ්ඩුවට පසුව ධනපති කොමිෂනර්වලින් ලැබෙන ලාභ මුදල් වැඩි වී තිබෙනවා.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, අවසාන වශයෙන් මා කියන්නේ මෙපමණයි. අප ඉදිරිපත් කර තිබෙන සංශෝධනය ජුනි මාස 11 වැනිදාට කලින් තිබුණු ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ ප්‍රතිපත්තිවලට විරුද්ධ නැහැ. හවුල් ආණ්ඩුව සිංහල භාෂාවට විරුද්ධ නැහැ කියන, ආගමට විරුද්ධ නැහැ කියන ඉන්දියානු ප්‍රශ්නය සම්බන්ධයෙන් එදා කටයුතු කරනවායයි කිවේ ආකාරයට

හවුල් ආණ්ඩුව කටයුතු කරනවාය කියන, ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ කිසිම මන්ත්‍රී වරයෙකුට අපේ සංශෝධනයට ඡන්දය නොදී ඉන්ට පුළුවන්කමක් නැහැ. ඒක ඡන්දය දෙන අවස්ථාවට බලාගන්න පුළුවන්. එම නිසා මේ අවස්ථාවේ මගේ වචන සවලපය මෙයින් අවසාන කරනව.

අ. හා. 3.49

ආර්. ජී. සේනානායක මයා. (දඹදෙණිය)
(திரு. ஆர். ஜி. சேனநாயக்க—தம்பதெனியா)
(Mr. R. G. Senanayake—Dambadeniya)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මටත් මේ රාජාසන කථාව සම්බන්ධයෙන් වචන සවලපයක් ප්‍රකාශ කරන්නට තිබෙනව. මගේ කාලයෙන් මිනිත්තු 10 ක් 15 ක් අඩු වී තිබෙනව; කථාව අවසාන කරන්නට කලින් එය ලැබිය කියා මා බලා පොරොත්තු වෙනව. මේ ආණ්ඩුව අවුලෙන් අවුලට පත්වී අන්තිමේදි හවුලට වැටී තිබෙනව. අවුලෙන් අවුලට පත්වන විට අන්තිමේදි හවුලට වැටෙන එක සිකුරුයි. එහෙත් මේ අවුල් අඳුරු යුගයේදී එක්තරා රිදී ඉරක් දකින්නට තිබෙනව. එනම්, විදේශ ප්‍රතිපත්තිවලට අදාළ කටයුතුවලදී අගමැති නිය දිවංගත අගමැති බණ්ඩාරනායක මැති තුමාගේ ප්‍රතිපත්ති රැක ගත් නිසා එතුමියට ඒ සම්බන්ධයෙන් අපි ප්‍රශංසා කරන්නට ඕනැ. දිවංගත අගමැතිතුමාගේ ප්‍රධාන ප්‍රතිපත්තියක් තමයි, අනුන්ගේ යුද්ධ කණ්ඩායම්වලට නොබැඳී සිටීම. කෙසේ හෝ මොන යුක්තියක් උඩ යුද්ධයක් ඇති වුණත්, අපි එක් පැත්තකටවත් නොබැඳී අපේ ස්වාධීනත්වය අපි ආරක්ෂා කරගන්න බව එතුමා තරයේම මතක් කළා. ඒ අනුව කාලයක් ගත වුණා. තේරු තුමාත් ඒ පියවර අනුගමනය කළා. එක් යුගයකදී ලෝකයේ සැම රටක්ම වගේ යුද්ධ කණ්ඩායම් දෙකකට බෙදී ගියා. එකල හැම රටක්ම අනික් රටකින් අහන ප්‍රශ්නයක් තමයි, ඔබේ රට ඇමරිකන් සියලෝ කණ්ඩායම පැත්තෙද, නැත්නම් රුසියන් කණ්ඩායම පැත්තෙද, කියන එක. එහෙම අහන සිරිතක් තිබුණා. ඒ කණ්ඩායම් දෙකෙන් එකකට නොබැඳුණු රටක් තිබුණේ නැහැයි කියන්නට තරම් පුළුවනි. එහෙත් මධ්‍යම ප්‍රතිපදාව අනුගමනය කරන රටවල් ක්‍රමක්‍රමයෙන් වැඩි වී තිබෙනවායයි කිවේ ආකාරයට අනුන්ගේ යුද්ධකාමී රටවල් කොත්

[ආර්. ජී. සේනානායක මහ.]

කරන්නට පටන් ගත්ත. ඒ නිසා තමයි, ලෝකයේ යුද බිය හඟක් දුරට අඩු වුණේ. ඒ යුද බිය නැති කරන්නට නේරාතුමා යෝධයෙක් මෙන් වැයම් කළ බව ලෝක දේශපාලනය දන්න අයට කැපී පෙනෙන දෙයක්. ඒ අන්දමට ඉන්දියන් ආණ්ඩුව මධ්‍යස්ථ ප්‍රතිපත්තිය අනුගමනය කළා. එහෙත් ලඟදී පැවැත්වුණු මධ්‍යස්ථ ජාතීන්ගේ සම්මේලනයේ නායකත්වය දරන්නට ඉන්දියාව සැරසෙන විට ඉන්දියාව එයින් ඉවත්කර කුඩා ලංකාවේ අගමැතිනියට ඒ නායකත්වය පැවරුවා. මධ්‍යස්ථ ජාතීන් අතර ඒ අවස්ථාවේ ලංකාවට ලැබුණේ විශේෂ ගෞරවයක්. මධ්‍යම ප්‍රතිපදාව නියම ආකාරයට ගරු කළාය කියා ලංකාවේ අගමැතිනියට ඒ ස්ථානය ලබා දීම ගැන අප කොයි පක්ෂයක සිටියත් සතුටු වන්නට ඕනෑ. ඒ සාකච්ඡාවෙදී නායකත්වය ලබා ගන්නට ඉන්දියාව බොහොම උත්සාහ කළ බව මා දන්නවා. විශේෂයෙන්ම ආසියා-අප්‍රිකා පදනම ඇති කළේ නේරාතුමායි. මධ්‍යස්ථ කණ්ඩායමක් මූලිකවම සකස් කළේ නේරාතුමයි. එහෙත් අවසානයේදී, චීන අරගලයේදී නේරාතුමා මධ්‍යස්ථ ප්‍රතිපදාව පිරිසිදු ලෙස අනුගමනය කළේ නැත කියන හැඟීම උඩ, ආසියා-අප්‍රිකා පදනමෙන් පමණක් නොව මධ්‍යස්ථ ජාතීන්ගේ සංගමයේ නායකත්වයෙනුත් ඉන්දියාව ඇත් කර දැමීම. මධ්‍යස්ථ ජාතීන්ගේ සමුළුවේ නායකත්වය ලංකාවට ලැබීම ගැන අප සතුටු විය යුතුයි. අපේ අගමැතිණියට විශේෂයෙන්ම ඒ ගැන අප ස්තූති වන්න විය යුතුයි. විදේශික කටයුතු අතින්, ප්‍රතිපත්ති ආරක්ෂා කිරීම අතින්, අපේ කුඩා දිවයින ප්‍රසිද්ධියක් උසුලනවා. ඇතැම් අවස්ථාවලදී අපේ මේ දිවයින සිතියමකවත් දකින්නට නැහැ. නමුත් මධ්‍යස්ථ රටවල නායකත්වය දරන තුන් දෙනාගේ තත්ත්වයට අපේ අගමැතිණියත් පත් වීම ගැන අපට සන්තෝෂ වෙන්නට පුළුවන්.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, රාජ්‍යයක කථාවේ සඳහන් වෙනවා, න්‍යෂ්ටික අවි ආයුධ අත්හදා බැලීම තහනම් කිරීමේ ගිවිසුමකට අත්සන් තැබුවාය, ඒ වාගේම ලංකාවේ මුහුදට, වරායවලට හා අහස් තොටුපොළවලට න්‍යෂ්ටික ආයුධ ගෙන යන හෝ න්‍යෂ්ටික

ආයුධ සඳහා පිළියෙල කර ඇති නැව් හෝ අහස් යාත්‍රා ඇතුල්වීමට අවසර නොදීමට තීරණය කර තිබෙනවාය කියා. මේක ඉතාමත් වැදගත් පියවරක්. මන්ද? පරමාණු ජලකර අවි ආයුධවලින් පහර වැදුණොත් අපේ මුළු රටම අලු වී යනවා. අපේ මේ කුඩා දිවයින අනුන්ගේ යුද්ධයකට හවුල් වුණොත් විනාශ වී යනවා. ඒක අපට කිසිම සැකයක් නැතුව පිළිගන්නට පුළුවනි. එමනිසා අපේ වරායවල් මෙන්ම අහස් යාත්‍රා තොටුපොළවල් කිසිම කණ්ඩායමකට නොබැඳී සිටීමෙන් ආරක්ෂා කර ගන්නට පුළුවන් වෙනවා.

නමුත් මෑතකදී අගමැතිණිය හමු වන්නට එන පුද්ගලයන් ගැන, ආශ්‍රය කරන්නට එන පුද්ගලයන් ගැන, යුද්ධ කටයුතු ගැන සාකච්ඡා කරන්නට විරිය කරන පුද්ගලයන් ගැන, ඇතැම් ප්‍රවෘත්ති වලින් කරුණු හෙළිදරව් වෙනවා. තමුත් තාත්සෙට මතක ඇති, මෑතකදී මවුන්ට් බැටින් සාම්පරයා අපේ බණ්ඩාරනායක අගමැතිණිය සමග හෝජන සංග්‍රහයකට සහභාගි වුණු බව. ඒ වාගේම එතුමා ලංකාවට ලඟදී පැමිණි බව අපට පත්‍ර මාර්ගයෙන් දැනගන්නට ලැබුණා. එතුමා, දෙවැනි මහා යුද්ධයේදී ජපානයට විරුද්ධව යුද්ධ කටයුතු සංවිධානය කළ පුද්ගලයායි. එසේ මෙසේ පුද්ගලයෙක් නොවෙයි; යුද්ධ කටයුතු අතින් විශාල පඬිවරයෙක්. යුද්ධ කටයුතු අතින් ඉතාමත්ම දක්ෂයෙක්; පළපුරුදුකම් ඇත්තෙක්. එම යුද්ධයේදී මුළු ආසියාවේම යුද්ධ කටයුතු මෙහෙය වූයේ එතුමායි. එපමණක් නොවෙයි, ලංකාව ඔහුගේ මධ්‍යස්ථානය වශයෙන් යොදා ගෙනයි යුද්ධ කටයුතු ගෙන ගියේ. මේ නැතැත්තා මෙපමණ කාලයක් ලංකාව ගැන කිසිම ආශාවක් තිබුණේ නැතුව සිට මේ මෑත කාලයක සිට අලුත් ආශ්‍රයක් අපේ අගමැතිණියත් සමග ඇති කර ගැනීමට උත්සාහ දරන බව අපට පෙනී යනවා. මොකද මීට හේතුව?

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, නමුත් තාත්සෙ දන්නවා, ඉන්දියානු සාගරයේ ඇති නිකොබා සහ අන්දමන් දූපත්වල මේ දිනවල කඳවුරු බැඳගෙන යන බව. ඒ අතරම ඉන්දුනීසියා මලයාසියා රටවලත් සිටින ඇති විගෙන යනවා. එම නිසා න්‍යෂ්ටික ආයුධ අත්හදා බැලීම

තහනම් කරන ගිවිසුමකට අත්සන් තැබීම, අපේ වරායවල් සහ අහස්යාත්‍ර තොටුපළ වල න්‍යෂ්ටික ආයුධ ගෙන යන නැව්වලට සහ අහස්යාත්‍රාවලට ඉඩ නොදීම, මේ ආදී කටයුතු ඉතාමත්ම වැදගත් බව සඳහන් කරන්නට කැමතියි. ඒ වාගේම ත්‍රිකුණාමලය වරාය වැනි වැදගත් යුද්ධ මධ්‍ය ස්ථාන විදේශීය බලපෑම්වලින් තොරව ආරක්ෂා කර තබා ගැනීම මෙවැනි යුද්ධ යකඩ ඉකුමක් වැදගත්. නමුත් මේ වක වානුවෙදී නිකොබා සහ අන්දමන් දූපත් වල කඳවුරු බැඳ ගන්නට වුවමනා කරනවා නම්, අපේ ත්‍රිකුණාමලය වැනි වරායවල් යුද්ධ කටයුතු අතින් ඊට වඩා වැදගත් තැනක් ගන්න බවක් පැහැදිලි වෙනවා නොවේද? එම නිසා එවැනි කටයුත්තකට අගමැතිණිය හරවා ගැනීමට කරන අලුත් බලපෑමක් තිබෙනවාද කියා සැකයක් ඇති විය හැකි බව මේ ගරු සභාවට මතක් කර දෙන්නට කැමතියි.

රාජාසන කථාවේ සඳහන් වන ආකාරයට නම් මේ භයානක ආයුධ ගැන හොඳ අවබෝධයක් ඇති කර ගෙන ඇති බව පෙනී යනවා. න්‍යෂ්ටික ආයුධ පාවිච්චි කිරීමේ සහ අත්හදා බැලීමේ භයානකකම ගැන නියම අවබෝධයකින් යුතුව ඒකමතිකව ගිවිසුමකට අත්සන් කර තිබෙනවා. යුරෝපයේ ඇතැම් රටවල ගැටිම් ඇති වෙනවා නම්, ඉන්දියාවත් චීනයත් අතර ගැටිම් ඇති වෙනවා නම්, ඒ තුළින් බලවත් ජාතියක් වශයෙන් නැගී සිටීමට උත්සාහ දරන උදවියට අපේ ත්‍රිකුණාමලය වැනි වරායවල් ප්‍රයෝජන වෙන්තේ නැද්ද කියන කාරණය අප කාගේත් සිත් වලට ගත යුතු බව මේ අවස්ථාවේදී මතක් කර දෙනවා. ඩලස්තුමා ලගදී ප්‍රකාශයක් කරල තිබුණ, මින් මත්තට සිටින ඇති බවනව නම් ආසියානු ජාතිකයන් අතරම ඒ සිටින ඇති වේවා කියා. යුද්ධයක් ඇති වෙනවා නම් ආසියාවෙම එය ඇති වේවා කියායි, එතුමා පැතුට. ඒ විධියට යුද්ධයක් ඇති වෙනවා නම් ඇති වන්නේ චීනයත්, ඉන්දියාවත් අතරයි. ඒ විධියට ඇති වෙනවා නම් අපිත් මේ ත්‍රිකුණාමලය නිසා ඒවාට ඇදෙන්නට පුළුවන් බව හිතේ නියාගන්නට ඕනෑ. මෙපමණ කාලයක් අපෙන් ඇත් වී සිටි අපේ මවුන්ට් බැටන් සාමි අද අපේ අගමැති නියට නැවත වරක් කිව්ව වන්නේ ඒ

නිසාදෝ, මේ විධියේ භයානක ආයුධ පාවිච්චි කරන කඳවුරක් ත්‍රිකුණාමලයේ හදා ගන්නටදෝ, කියා අප විශේෂයෙන් කල්පනා කළ යුතුයි. එවැනි අවස්ථාවක් ඇති වුණොත්, අපේ මේ කුඩා දූපත, ලෝකයම පිළිගත් භයානක යුද්ධයකට මධ්‍යස්ථානයක් වෙනවා නොවේද? ලෝකයෙන්ම අත්සන් අරගෙන මේ භයානක ආයුධ තහනම් කිරීමට වැයම් කරනවා නම් තම තමන්ගේ පළාත්වලත් ඒ ගැන ඒ වගේම සෝදිසියෙන් සිටින්න ඕනෑ නොවේද? අපේ කුඩා දූපතට අනුන්ගේ නැව් වලට පවා එන්න ඉඩ දෙන්නේ නැත්නම් අනුන්ගේ කඳවුරු ඇති කිරීමට සම්පූර්ණයෙන්ම විරුද්ධව කටයුතු කිරීමට මේ ආණ්ඩුව බැඳී සිටින බව අප මතක තියා ගන්නට ඕනෑ. මෙපමණ කාලයක් ඒ ප්‍රතිපත්තිය යුද්ධ ලෙස රැක්කා නම් මින් ඉදිරියට ගන්නා පියවරත් ඒ අනුවම ගත යුතු බව මා මේ සභාවේදී කියන්නට ඕනෑ.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මේ ප්‍රශ්නය නැවත වරක් මතු වන්නට—යුද කඳවුරු ඇති වන්නට—අවස්ථාව ලැබෙන්නේ මේ රට සභා ක්‍රමය නිසා බව කියන්නට ඕනෑ. අපේ මිත්‍ර පෙබරල් පක්ෂය තමන්ගේ රට වෙන් කර ගැනීමට කාලයක සිටම දිරි දරණ බව තමුත් නාන්සෙලා දන්නවා. මෙපමණ කාලයක්, බටහිර රටවලින් ඒ උදවියට උදව් උපකාර නොලැබේය කියන විශ්වාසයක් අප තුළ තිබුණා. අපේ රටවල් හේද කරන්නට අපේ මිත්‍රයන් තුළ කිසිම අදහසක් නැත කියා අපි හිතුවා. නමුත් අපේ ආණ්ඩුව මධ්‍යම ප්‍රතිපදාව අනුගමනය කරන බව තරයේ ප්‍රකාශ වී තිබෙන නිසා, දෙමළ රාජ්‍යයක් ඇති කර ගන්න උපකාර වුණොත්, ඒ දෙමළ රාජ්‍යය මගින්—දිසා සභාවලින් අරඹන දෙමළ රාජ්‍යය මගින්—අපට ත්‍රිකුණාමලය ගන්න බැරිද කියන අදහස දැන් විකිත් වික දියුණු වේගෙන යන බව මා තමුත් නාන්සෙලා ප්‍රකාශ කරන්න ඕනෑ. රට සභා ක්‍රමය ඉල්ලන්නේ සාමාන්‍ය ප්‍රදේශ පාලනයක් සඳහා පමණක් නොවෙයි. ප්‍රදේශ පාලනය අනුව නම්, අපි කවරුත් පළාත් පලන දියුණුව සම්බන්ධව අකමති තැහැ පළාත් පාලනය පිළිබඳව මහා ආණ්ඩුවට

[ආර්. ජී. සේනානායක මයා]

ලැබෙන නිදහස ගම්බද පළාත් පාලන ආයතනවලට ලැබීම ගැන අපි සන්තෝෂ වන්න ඕනෑ. නමුත් අපේ රටෙන් වෙන් වී ඉන්දියාවට කිට්ටු වන්නට—ඉන්දියාවට ඇදෙන්නට—උත්සාහ කරන පිරිස කට අපි මායිම් ගසා දිසා සභා ඇති කර නුඹලාගේ කොටස මෙන් නිසා වෙන් කර දුන්නොත් වරින් වර හර්තාල් ඇති කර, මහා ආණ්ඩුව සමග ඇති බැම් එකින් එක කඩා ගෙන වැඩි කලක් යන්නට පෙර විදේශික අධිරාජ්‍යවාදීන්ගේ උදව් ඇතිව ඒ උදවිය ද්‍රවිඩ කොඩියක් එසවීමට ඒ තරම් පුදුමයක් නොවෙයි.

මා ඒ විධියට කියන්නේ අද පෙනෙන්නට තියෙන යම් යම් හේතු නිසයි. මේ ආණ්ඩුවෙන් නම් ත්‍රිකුණාමලය යුධ කටයුතු සඳහා පාවිච්චි කරන්නට ඉඩක් ලැබෙන්නේ නැහැ. නමුත් ඉරක් ගහල වෙන් කරල දුන්නොත් ත්‍රිකුණාමලය අනාගත යුධවලට පාවිච්චි කිරීමට එයින් මග සැලසෙන බව අප මතක තබා ගන්නට ඕනෑ. ඉර ගහලා රට බෙදීම අමුතු සිරිතක් නොවෙයි. කොරියාවේ ආණ්ඩු දෙකක් තිබෙනවා. ඉරක් ගහල දෙකට බෙදලයි තියෙන්නේ. වියට්නාමයෙන් රට හරහා ඉරක් ගහල ආණ්ඩු දෙකක් තියෙනවා. ජර්මනියෙන් ආණ්ඩු දෙකක් තියෙන්නේ ඒ විධියට රට හරහා ඉර දෙකක් ගහලයි. කැස්මිරයෙන් හරහට ඉරක් ගහලා ආණ්ඩු දෙකක් තියෙනවා. බුරුමයෙන් එවැනි තත්ත්වයක් ඇති වෙන්නයි ගියේ. තේවින් ජනාධිපති ඉදිරිපත් වී නැවැත්තුවේ නැත්නම් එවැනි තත්ත්වයක් ඇති කරන්න සූදානම්වෙලයි තිබුණේ. අපේ රටෙන් ඉරක් ගහල දෙකක කරන්න කල්පනා කරන්න හේතුව ද්‍රවිඩ උදවියගේ සැලැස්ම පමණක් නොව යුද්ධ ඇති කරන්න උත්සාහ කරන අධිරාජ්‍යවාදීන්ගේ කැක්කුමක් තිබීම බව මතක් කරන්න ඕනෑ. ඒ නිසයි මේ අකාරයට ඉර ගැසීමට උපකාර වන රටසභා දිසා සභා ඇති වන තැනට පාර්ලිමේන්තුවෙන් කිසිම අවසරයක් නොදිය යුතුය කියන්නේ. ඒක තමුත්තාත්සෙලට මම තරයේ මතක් කරන්න ඕනෑ. මහා ආණ්ඩුවට ලැබුණු නිදහස අපේ රටවාසීන්ට, ගම්වැසියන්ට ලබා දෙන්න බෙදා දෙන්න වුව

මතවක් තියෙනව නම් අවුරුදු ගණනාවක් තුළ පවත්වාගෙන එන පළාත් පාලන ආයතන වන ගම්කාර්යසභා, සුළු නගර සභා, පළාත් ආණ්ඩු සභා සහ මහ නගර සභා මගින් එය බෙදා දෙන්න පුළුවනි. ඒවා මහජනයාගේ විශ්වාසය දිනා ගෙන තිබෙන ආයතන. ඒවා මහජනයාගේ ඡන්දයෙන් තෝරා ගනු ලබන නියෝජිතයන් මගින් පාලනය වන ආයතන නිසා, දැනට සීමා සහිත බලතල ඇතිව, විශේෂයෙන්ම කුඩා පාරවල් පාලනය කිරීම වැනි දේට පමණක් බලය ඇතිව, පවතින්නත් පුළුල් බලතල ලබා දී ඉදිරියටත් ගෙන යනවා මිස වෙනත් සංස්ථාවක් ඇති කිරීම සුදුසු නැහැ. අමුතු සංස්ථා ඇති කිරීම භයානකයි. රට බෙදන්න පුළුවන් වෙනව අමුතු සංස්ථා ඇති කිරීමෙන්. බෙදීමෙන් යුද්ධ කටයුතුවලට ත්‍රිකුණාමලය පාවිච්චි කරන්න අවස්ථාව ලැබෙනවා. යුද්ධයට බැඳුණොත් එය ත්‍රිකුණාමලයට සීමා වෙන්නේ නැහැ. එතකොට ලංකාවට ජලකර පරමාණු හෙතවදින් තත් පුළුවනි. ජපන්හු අපට බෝම්බ පහර ගහන්න ආවේ අපට විරුද්ධ නිසා නොවෙයි. ත්‍රිකුණාමලය පාවිච්චි කරන්න ඉඩ දුන්නොත් උඹලට ඒ පහර වදිනවය කියන පාඩම අපට ඉගැන්නුවෙන් ජපන්හු. අලුතින් අමුතු සංස්ථා ඇති නොකළාට තව තවත් වගකීම් භාරගන්න පළාත් පාලන ආයතනවලට පුළුවනි. සෞඛ්‍ය කටයුතු, අධ්‍යාපන කටයුතු, ප්‍රසිද්ධ වැඩ දෙපාර්තමේන්තුවෙන් පාලනය වන මහ පාරවල්, සුළු වාරිමාර්ග වැනි දේ භාර ගන්නත් වැඩ කරන්නත් අපේ ගම්කාර්ය සභා සමර්ථයි.

ඉන්දියානු ප්‍රශ්නය නැවත වරක් සාකච්ඡා කරන්න යනවය කියා අගමැති නියගේ ප්‍රකාශයක් තිබෙනවා. දැනටමත් හතර වරක් ඒ ප්‍රශ්නයම සාකච්ඡා කර තිබෙනවා. බජ්පායි ගිවිසුම ඇති කළා නේද? ඒක කසලගොඩට දැමීමා. තේරු-සේනානායක ගිවිසුමක් ඇති කළේ නැද්ද? ඒකත් අහක දැමීමා නේද? ඩබ්ලි සේනානායක-දේසායි සාකච්ඡාවක් ඇති කළා, අහක දැමීමා. කොතලාවල-තේරු ගිවිසුම අහකට විසි කළා. මේ අන්දමට සාකච්ඡා කර මෙවැනි ගිවිසුම් ඇති කළත් ඒ හැම එකක්ම අහකට විසි

වෙනවා නම්, අපි තවත් සාකච්ඡා කිරීමේ ප්‍රයෝජනයක් තිබෙනවාද? අපි ලබාගත් අයිතිය අනුව සුළු වශයෙන්වත් වැඩ විකක් කරමු. තේරු-කොතලාවල ගිවිසුමෙන් අපට සුළු වශයෙන්වත් බලයක් තිබෙනවා. එම ගිවිසුමේ 5 වැනි අංකය මෙන්න. මේ විධියටයි තිබෙන්නේ.

“All persons registered under this Act may be placed by the Government of Ceylon on a separate electoral register, particularly in view of the fact that the bulk of the citizens do not speak the language of the area in which they reside. This arrangement will last for a period of only 10 years. The Government of Ceylon agreed that in certain constituencies where the number of registered citizen voters is not likely to exceed 250, they shall be put on the national register”.

එහෙනම් මේ අළුත් පුරවැසියෝ මේ රටේ සිටින විටින්වලට ගැලපෙන්නේ නැති නිසා ඒ අයට අමුතු ඡන්ද ලේඛනයක් සකස් කරන්නට ඉන්දියාවේ ආණ්ඩුවෙන් බලය ලබා ගෙන තිබෙනවා, ගිවිසුම් වලින් බලය ලබා ගෙන තිබෙනවා. නුවර එළියේ ගරු මන්ත්‍රීතුමාගේ (විලියම් ප්‍රනාන්දු මයා.) කොට්ඨාශයේ ඉන්දියානු ඡන්දදායකයින් විශාල ප්‍රමණයක් සිටින බව මා දන්නවා. මහ මැතිවරණයක් පැවැත්වෙන අවස්ථාවලදී ලොකු බල පෑමක් කරන්න ඔවුන්ට පුළුවන්කම තිබෙනවා. මොකක්ද ඒ? අපේක්ෂකයින් දෙතුන් දෙනෙක් ඉදිරිපත් වන විට ඉන්දියානුවන් එක්වී කියනවා “නුඹලා අපේ අදහස්වලට එකඟ වෙනවාද, එසේ එකඟ වෙන අයටයි අපේ ඡන්දය දෙන්නේ,” කියා. මන්ත්‍රී ආසන 37 ක පමණ එවැනි බලපෑම් තිබෙනවා. ආසනය දිනා ගැනීමට තිබෙන ආසාව නිසා සමහර අය ඒ බලපෑමට යටත් වෙනවා. ඔවුන්ගේ ඒ අදහස්වලට එකඟ වන අයට පමණයි ඉන්දියානුන්ගේ ඡන්ද ලැබෙන්නේ. තනියම ආසනයක් දිනා ගැනීමට බලයක් නැති වුණත්, ඒ අය එක තොගයට සිටින නිසා මැතිවරණයකදී විශාල බලපෑමක් කරන්න ඒ අයට බලය තිබෙනවා. ඒ නිසා උඩ රටින් එන මන්ත්‍රීන්ගෙන් වැඩි පිරිසකට මේ බලපෑමට යටත් වන්නට සිදු වී තිබෙනවා.

මේ ඉන්දියානු ප්‍රශ්නය ගැන බලන විට ප්‍රදුම කාරණයක් මතු වෙනවා. ඉන්දියානු ප්‍රශ්නය ගැන සටන් කරන්නට, හඬ නගන්නට, සිටින්නේ අපේ වැලිමඩ මන්ත්‍රීතුමාන් (කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.) නුවරඑළියේ මන්ත්‍රීතුමාන් (විලියම් ප්‍රනාන්දු මයා.) පමණයි. අනික් උඩ රට මන්ත්‍රීවරුන් කෝ? තමන්ගේ ප්‍රදේශයේ මේ විධියේ විශාල පිරිසක් බලය අල්ලාගෙන සිටිනවා නම්, ප්‍රදේශ වල මන්ත්‍රීවරුන්ගේ කටවල් වැසී තිබෙන්නට හේතුව මොකක්ද? අර විධියේ බලපෑමක් තිබෙන නිසා අද සටන් කරන්න පුළුවන් කමක් නැහැ. ඒ නිසා ලංකාවේ පුරවැසියන්ට හොඳ හැටි ඒ ආසන සුද්ධ කර දෙන්නට තිබෙන එකම ක්‍රමය නම්, මේ ගිවිසුමේ කිව්වා වාගේ, අළුත් පුරවැසියන් වෙනම ඡන්ද ලේඛනයකට ඇතුළත් කරන එකයි. අපේ රට වැසියන්ගේ සාමාන්‍ය ඡන්ද ලේඛන තිබියදී, ඉන්දියාවෙන් අවසර දී තිබෙන නිසා, බය නැතිව මේ අළුත් අයට පමණක් වෙනම ඡන්ද ලැයිස්තුවක් සාදා ඒ අයට එක්තරා මන්ත්‍රීන් ප්‍රමාණයක් නියම කරන එකයි තිබෙන්නේ. මා දන්නවා ඒ දිනවල නියම කර ගත්තා, ඔවුන් සඳහා මන්ත්‍රීවරුන් හතර දෙනෙක් දෙන්නට. ඒ නිසා ඒ අයට යන්නේ ඉන්දියානු දෙමළ පුරවැසියන්ගේ ඡන්ද වික පමණයි. අළුත් පුරවැසියන් 1,35,000 ක් සිටිනවා. ඒ අයට පමණක් මන්ත්‍රීවරුන් 4 දෙනෙක් තෝරා ගන්නට වෙනම ඡන්ද ලැයිස්තුවක් හදා ගන්නට බලය දෙන එකයි තිබෙන්නේ. එවැනි අවස්ථාවක් ඇති වුණොත් අපේ උඩරට ආසන සුද්ධ ලෙස උඩරටියන්ට පමණක් වෙන් වෙනවා. කිසිම බයක් නැතිව සුද්ධ ලෙස උඩ රටියන්ට මේ ආසන ගන්නට හැකි වෙනවා. එහෙම නැත්නම් මේ ආකාරයට අළුත් පුරවැසියන් අපේ ඡන්ද ලැයිස්තුවලට ඇතුළු වී අර විධියේ බලපෑම් කරනවා. එහෙම නැත්නම්, සහතික පත් අනුව නියමාකාරයට තේරුණු 1,35,000 ක් අපේ ඡන්ද ලැයිස්තුවලට ඇතුළු වන අතර මුලාදැනින්ට, නිලධරන්ගෙන් දහස් ගණන් අල්ලස් දී නැත්නම් පහාව දී දහස් ගණනක් ඇතුල් වෙනවා.

[ආර්. ජී. සේනානායක මයා.]
අල්ලස් දී දහස් ගණන් ඇතුළු වී සිටිනවා.
යුක්තියක් අනුව, නීතියක් අනුව ඇතුළු
වුණේ කවුද?

වෛද්‍යාචාර්ය ඊ. එම්. වී. නාගනාතන්
(**டொக்டர் எ. எம். வீ. நாகநாதன்**)
(Dr. E. M. V. Naganathan)
Apartheid.

ආර්. ජී. සේනානායක මයා.
(**திரு. ஆர். ஜி. சேனநாயக்க**)
(Mr. R. G. Senanayake)

ජාතිවාදය අනුවය කියන ප්‍රකාශයයි ඒ
කියන්නේ. මේව තේරුතුමාගේ ඉල්ලීම්
බව තල්ලුර්භි ගරු මන්ත්‍රීතුමාට (වෛද්‍යා
චාර්ය නාගනාතන්) මා කියන්න කැමතියි.
අපේ ඉල්ලීම් නොවෙයි මේව. මේ ඉදිරි
පත් කරන්නේ තේරුතුමාගේ ඉල්ලීම්.
වෙනම ලැයිස්තුවක් හදා තබන්න කිය
න්නේ තේරුතුමායි. මට පුදුමයි, තල්ලුර්
භි ගරු මන්ත්‍රීතුමාට මේ ගැන තේරුමක්
නැති එක ගැන, මහ ලොකුටම මේ ගැන
කතා කළාට. එහෙම කියන්නේ තේරුතුමා
යි. මේ මන්ත්‍රීතුමා ඔහු කරන පනත් වික
වත් කියවල තියෙනවද?

වෛද්‍යාචාර්ය නාගනාතන්
(**டொக்டர் நாகநாதன்**)
(Dr. Naganathan)

Will he give me a minute to
explain. He does not understand
either Naganathan or Nehru.

නියෝජ්‍ය කථානායක තුමා
(**பிரதிச் சபாநாயகர்**)
(Mr. Deputy Speaker)

Order, please ! There is no time.

ආර්. ජී. සේනානායක මයා.
(**திரு. ஆர். ஜி. சேனநாயக்க**)
(Mr. R. G. Senanayake)

It is Section 5 of the Nehru-
Kotelawala Pact.

වෛද්‍යාචාර්ය නාගනාතන්
(**டொக்டர் நாகநாதன்**)
(Dr. Naganathan)

He does not understand, Sir.

ආර්. ජී. සේනානායක මයා.
(**திரு. ஆர். ஜி. சேனநாயக்க**)
(Mr. R. G. Senanayake)

මූලදි හවුල ඇති කරන්න මූලික හේතුව
කුමක්ද? ඡන්ද වැළැක්වීමේ මූලික අද
හස ඇතිවයි, මූලදි හවුල ඇති කළේ.
එනම්, අද පත් වී සිටින ශ්‍රී ලංකා නිදහස්
පක්ෂයේ මන්ත්‍රීන්ට ආධාර දීමට පමණයි,
මූලදි හවුල ඇති කළේ. ප්‍රතිපත්තිවල
විශාල හේද තිබුණත් ඒව බේරගෙන
මූලික ප්‍රතිපත්තිය වශයෙන් ඡන්ද වැළැක්
වීමේ ගිවිසුම අනුව මූලදි ක්‍රියා කළා. නමුත්
මේ හවුල අවසාන වන විට සමසමාජ
පක්ෂයේ නායක මන්ත්‍රීවරුන් සම්පූර්ණ
යෙන්ම ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ ප්‍රති
පත්ති අඛණ්ඩ රේණුවකින් වත් වෙනස්
නොකර පිළිගත්ත. නමුත් පිළිගන්න බැරි
වුණු එකක් තියෙනව. එනම් ඡන්ද වැළැක්
වීමේ ගිවිසුමයි. ඒක පුදුම දෙයක් තේද?
ඉන්දියානු ප්‍රශ්නයන් පිළිගන්නව. භාෂා
ප්‍රශ්නය ගැනත් මොකවත් නැහැ. නමුත්
ඡන්ද වළක්වන ගිවිසුම බැහැ. ඒ කිය
න්නේ, ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ මන්ත්‍රී
වරුන්ගේ ආසනවල විතරක් මේ අයට
වග කියන්න බැහැ. මැතිවරණයක් ආ විට
ඔය දැන් සිටින ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ
මන්ත්‍රීවරුන්ගේ ආසන රකින්න අපි
වැඩ කරන්නේ නැහැ කියන එකයි ඒ
කෙත් පෙනෙන්නේ. ඒ වෙනුවට ඔවුන්ට
දමා ගන්න පිරිසක් සිටිනව. මේ අයගේ
මූලික යටි අදහස ඒකයි. හැම දේටම එක
ගයි. එකඟ වෙන්න බැරි වුණේ ඡන්ද
වැළැක්වීමේ ගිවිසුමටයි. අද සිටින ශ්‍රී ලංකා
නිදහස් පක්ෂයේ මන්ත්‍රීවරුන්ගේ ආසන
රකින්න සමසමාජ පක්ෂයේ උදව් ලැබෙන
තේ නැත කියන එකයි, ඒකෙන් පෙනෙ
න්නේ. යම් දිනක මැතිවරණයක් ආ විට
අද සිටින අය වෙනුවට සමසමාජ පක්ෂයේ
නියෝජිතයෝ සිටිනවාය කියන හැඟීම අනු
ව ගෙන යන වැඩ පිළිවෙළක් තියෙනව.
නමුත් නාන්සෙල සිතනවද බදුල්ලට අපේ
බණ්ඩාර වෙද මහත්මයා ඉදිරිපත් කරාවිය
කියා, ජැකි කොතලාවල සිටින තුරු. නමුත්
නාන්සෙල හිතනවද, පැල්මඩුල්ලට දැන්
සිටින මන්ත්‍රීතුමා ඉදිරිපත් කරාවිය කියා.
ඒ වගෙම බලපිටියේ ආසනයේ ලක්ෂ්මන්
ද සිල්වා මන්ත්‍රීතුමාට සමසමාජ පක්ෂ
යෙන් උදව් ලැබේවිය කියා සිතනවාද?
යටින් සමසමාජකාරයන් කීප දෙනෙක්
සිටිනව. අවුරුදු ගණනක් තිස්සේ පක්ෂයේ

කටයුතු භාර ගෙන ක්‍රියා කරමින් සෑම විටම ලැස්තිය සිටින පිරිසක් සිටිනවා; මැතිවරණයෙන් මැතිවරණයට තරඟ කළ පිරිසක් සිටිනවා. එම නිසා ඒ අය අතින් සෑම ප්‍රතිපත්තියක්ම පිළිගන්න ලැස්තියි. නමුත් තරඟ වලක් වන ගිවිසුමට පමණක් ඒ අය කැමති නැහැ. අපේ මිනිසුන් අතින් පාර දමන්නේ නුඹලගෙ නමින් කියලයි කියන්නේ. දිවංගත බණ්ඩාරනායක මැතිතුමාගෙ මැතිනිය සභාවල තියාගෙන, එතුමාගෙ ප්‍රතිපත්ති කිය කියා, එතුමාගෙ සොහොන සිහි කර කර, එතුමාගෙ මන්ත්‍රීවරුන්ට පහර ගහන්න මෙම හවුල ඇති කර තිබෙනවා. සෑම එකක්ම පිළිගන්න පුළුවන් නම් ඡන්ද වැළැක්වීමේ ගිවිසුම පමණක් පිළිගන්න බැරි ඇයි කියා මම අහනවා. මෙහි යටි අදහසක් තිබෙනවා. ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ සියලුම මන්ත්‍රීවරුන් අයින් කර බණ්ඩාරනායක උන්නතයේගෙ නාමයෙන් බණ්ඩාරනායක උන්නතයේගෙ ප්‍රතිපත්තියෙන් සමසමාජ පක්ෂයේ උදවිය දමා ගැනීමේ යටි අදහසක් ඒ පක්ෂයේ නායකයන් තුළ තිබෙන බව අපේ ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ මන්ත්‍රීවරු විකක් හිතට ගත යුතු බව මතක් කරන්න කැමතියි. තමුත් නාන්සේලා හිතනවාද අතින් මැතිවරණය එන විට ඔය පක්ෂයට නියෝජිතයන් තෝරන්නේ තමුත් නාන්සේලාය කියා. ඒ කායභීය කරන්නේ තමුත් නාන්සේලාගේ පක්ෂයෙන්ද සම සමාජ පක්ෂයෙන් කෙනෙක්ද කියන එක තමුත් නාන්සේලා විකක් සොයා බැලුවොත් දැන ගන්න පුළුවන් වේවි. ඒ නිසා මම ආණ්ඩු පක්ෂයේ මන්ත්‍රීවරුන්ට මතක් කරන්න ඕනෑ, හවුලක් ඇති කළේ තමුත් නාන්සේලා ශක්තිමත් කරන්න නොව, මෙපමණ කාලයක් බලය අල්ලන්න බැරිව සිටි පක්ෂයක් බණ්ඩාරනායක උන්නතයේගෙ නමින් ලබාගත් බලය අත් පත් කර ගැනීමට බව. අපට ආරංචියි, මේ ඊයේ පෙරේදා “තමුත් නාන්සේලා ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයට පන්දම් අල්ලනවා නේද” කියා කවුදෝ කෙනෙක් ආවාය් කොල්වින් ආර්. ද සිල්වා මහතාට චෝදනා කරන විට, “අපට පන්දම් අල්ලනවා නේද” කියා කවුදෝ මිලිකන්නත් පුළුවන්” කියා ඒ මන්ත්‍රීතුමා කී බව. එම නිසා තමුත් නාන්සේලාගේ බෙල්ල මිලිකන්න සූදුනම් වන බව තමුත්

නාන්සේලා හිතේ තබාගෙන කටයුතු කරන්නාය කියා මම ඒ මන්ත්‍රීවරුන්ට මතක් කරනවා. එය වැඩි කල් යන්න මත්තෙන් හොඳාකාර අවබෝධ වෙනවා ඇත කියා මතක් කරමින් මගේ වචන සවල් පය අවසාන කරනවා.

එන්. එච්. ඒ. එම්. කරුණාරත්න මයා.
(රඹුක්කන)
(திரு. என். எச். ஏ. எம். கருணாரத்ன—ரம்புக்கன)
(Mr. N. H. A. M. Karunaratne—Rambukkana)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මාද මේ අවස්ථාවේදී රාජාසන කථාව සම්බන්ධව වචන කීපයක් කථා කිරීමට බලාපොරොත්තු වෙනවා. මා කතාහවු වෙනවා මට හිස් ආසනවලට කථා කරන්නට සිදු වී තිබීම ගැන. එය විකක් අමාරු කාර්යයක්. ඒ කෙසේ වෙතත් ආණ්ඩු පක්ෂයේ මන්ත්‍රීවරුන් ඉන්න හැටියට කල් පතා කර කථා කිරීමට මම සෑම උත්සාහයක්ම දරණවා.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, තමුත් නාන්සේලා අපි කවුරුන් දන්නවා ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී පාර්ලිමේන්තු ක්‍රමයක් අනුගමනය කරන රටක සෑම අවුරුද්දකම ප්‍රතිපත්තියක් වශයෙන් මේ විධියේ රාජාසන කථාවක් ඉදිරිපත් කරන බව. එම රාජාසන කථාව ඉදිරි අවුරුද්ද ඇතුළත කිරීමට බලාපොරොත්තු වන වැඩ පිළිබඳ සාමාන්‍ය සැලැස්මක්, එසේ නැත් නම් ඉඟියක් හැටියට සලකන්න පුළුවනි. මෙම විවාදයේදී බොහෝ කථාවලට මම ඇහුම්කන් දුන්නා. ඒ සෑම කථාවකම වාගේ—අපේ ඇමතිවරු සහ මන්ත්‍රීවරු හැඩ ගසාගෙන තිබෙන අන්දමට—රාජාසන කථාවට අදාළ කරුණු සියයට දෙකක්වත් අඩංගු වුණේ නැති බව මට පෙනී ගියා. පක්ෂවලට බැණ වැදීම සහ වෙනත් කරුණු විවේචනය කිරීම හැර, තමන් ඉදිරියේ තිබෙන මාතෘකාව නොදැන වගේ පළුර වටේ ගැසීම හැර, මාතෘකාවට අදාළව කරුණු ගෙන හැර දැක්වීම වැඩි දෙනාගේ පුරුද්ද නොවන බව තමුත් නාන්සේලා පිළිගන්නවා ඇති.

ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ හොඳම සාමාජිකයෙක්ව සිටි, ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂය ගොඩ නැංවීමට අත්තිවාරම දැමි

[එන්. එච්. ඒ. එම්. කරුණාරත්න මයා.]
 මෙන් හවුල් වී විශාල පරිත්‍යාගයක්ද කළ
 පුද්ගලයෙකු හැටියට, මා අනුගමනය කළ
 පක්ෂය හෝ වේවා, වෙන මොන පක්ෂ
 හෝ වේවා එකතු වී බණ්ඩාරනායක ඇමති
 තුමාගේ ප්‍රතිපත්ති අනුව හොඳින් රටට
 වැඩක් කරනවා නම් ඇත්ත වශයෙන් ම
 ඔය සිටින ගරු මන්ත්‍රීවරුන්ට වඩා මම
 ආඩම්බර වෙනව.

අප ඉදිරියේ දැන් තිබෙන තර්කය අනු
 ව අපට පෙනී යනවා. දිවංගත එස්. ඩබ්.
 ලීඩ්, ආර්. ඩී. බණ්ඩාරනායක අගමැතිතුමා
 ගේ නායකත්වයෙන් 1956 දී සමාජවාදී
 පදනමක් උඩ මේ රටේ සමාජයීය සංස්
 කෘතික, දේශපාලනමය සහ ආර්ථික වශ
 යෙන් ලබා ගත් ජයග්‍රහණය තවත් ඉදිරි
 යට ගෙන යාම සඳහා ආණ්ඩුව පුළුල් පද
 නමක් උඩ සහාය ආණ්ඩුවක් ඇති කළාය
 කියා.

සමාජවාදය කියන්නේ මොකක්ද කියා
 අපේ බොහොමයක් ඇමතිවරුන් මන්ත්‍රී
 වරුන් දන්නේ නැහැ. ශ්‍රීමත් බණ්ඩාර
 නායක මැතිතුමා අදහස් කළේ කුමන
 ප්‍රතිපත්තියක්ද, එතුමා ගෙන ගිය ව්‍යාපාරය
 කුමක්ද කියා බොහෝ දෙනෙක් දන්
 නේ නැහැ. ඒ නිසා තමයි, මේ රජය
 බොහෝ දුරට පිරිහුනේ. හොඳ වැඩ
 නොයෙකුත් කර තිබියදීත්, මේ රටේ
 ලොකු සමාජ විපර්යාසයක් කර තිබියදීත්,
 සාමාන්‍ය මිනිසාට මේ රටේ තැනක් දී
 තිබියදීත් මේ ආණ්ඩුව මහජන අප්‍රසාද
 යට අපකීර්තියට ලක් වුණා. එසේ වූයේ
 ඔවුන් ගෙන ගිය ක්‍රියා කලාපය වැරදි
 නිසයි.

එදා මම නිර්භයවම පෙන්නා දුන්නා
 තමුත්තාත්සේලා අනුගමනය කරන මේ
 මේ ප්‍රතිපත්ති නිසා, මේ මේ ක්‍රියා මාර්ග
 නිසා පක්ෂය පිරිහෙනවාය, රටේ තැනක්
 නැති වී යනවාය, ඒවාට මේ මේ ප්‍රතිකම්
 යොදන්නය කියා. නමුත් කනගාටුයි
 කියන්න, ඒවාට ඇහුම්කන් දුන්නේ
 නැහැ. එපමණක් නොවෙයි, මා ආණ්ඩු
 විරෝධී ප්‍රතිගාමියකු හැටියට හංවඩු ගැහු
 වා. මා නම් උත්පත්තියෙන්ම ප්‍රතිගාමී
 විරෝධී සමාජවාදියෙක්. දේශපාලන බිමට
 පැමිණියේත් සමාජවාදියෙකු ලෙසයි. ඒ
 නිසායි, මා එදා ඒ විධියට පෙන්නුම් කර
 දුන්නේ. නමුත් ඒවා ගැන කිසිවක්

කළේ නැහැ. ඇමතිවරු සිතුවා සදහටම
 තම අදහස් අනුව මේ රටේ මහේශාකාර
 ලීලාවෙන් සිටින්න පුළුවන් වේය කියා.
 මන්ත්‍රීවරු හිතුවා මේ විධියටම වැඩ කර
 නැවතත් බලයට එන්නට පුළුවන්ය
 කියා.

මොන හේතු උඩද, සහාය ආණ්ඩුවක්
 පිහිටු වූයේ? අවුරුදු 4 ක් මේ රටේ
 ආණ්ඩු කර, 5 වන අවුරුද්දේ සහාය
 ආණ්ඩුවක් පිහිටු වූයේ මොන හේතු
 නිසාද? තමන්ට බැරිකම නිසයි. තමන්
 ගේ දුර්වලකම අවබෝධ වූ නිසයි. තම
 පක්ෂයේ ශක්ති සම්පන්න ඥාතෘත්විත
 දක්ෂ දේශපාලන බුද්ධියක් ඇති අය
 හිඟ නිසා, ඒ විධියටම තව දුරටත් ගෙන
 ගියහොත් දේශපාලන කඩාකප්පල්කාරී
 ව්‍යාපාර මඩින්න ශක්තියක් නැති නිසා
 බණ්ඩාරනායක මැතිතුමා අදහස් කළ ප්‍රති
 පත්ති ක්‍රියාත්මක කිරීමට අපහසුවන
 නිසා සහාය ආණ්ඩුවක් පිහිටුවීමට අද
 හස් කළා. මේ සහාය ආණ්ඩුව පිහිටු වීම
 ගැන මම කිසිසේත්ම විරුද්ධ නැහැ. එක
 වෛද්‍යවරයකුට ලෙඩේ සුව කරන්න බැරි
 නම් තවත් වෛද්‍යවරයෙක් ගෙන්වීම
 සිද්ධිකර්. වුවමනා කරන්නේ ලෙඩේ සුව
 කරන්නයි. ඒ නිසා තමයි, උපාධියක්
 ඇති යටියන්තොට මන්ත්‍රීතුමා කැඳවා
 ප්‍රමුඛස්ථානයක් දුන්නේ. පණ අදින
 ලෙඩෙක් මොන උපක්‍රමයකින් හෝ නැව
 තත් ප්‍රකෘතිමත් කිරීමට පුළුවන් නම්
 ඉන් විශාල සැනසීමක් හා යහපතක්
 ඇති වන හෙයින් අපි සන්තෝෂ
 වෙනවා.

ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ ආණ්ඩුවේ
 රෝගයන් ගැන මම කරුණු කියා දී
 තිබෙනවා. ඒවායින් ටිකක් මම කියන්න
 කැමතියි. හුඟක් කියන්න ගියොත්
 තමුත්තාත්සේලාගේ හිත බොහොම
 රිදේවි. අල්ලස් දූෂණ ගැන මේ රාජා
 සන කථාවේ සඳහන් වී තිබෙනවා. අල්
 ලස් දූෂණවලට සහභාගි වූ අයට විරුද්
 ධව තදින් ක්‍රියා කරන්න ඕනෑ බව මා
 එදා පෙන්නුම් කර දුන්නා. නමුත් කළේ
 කුමක්ද? ඒ පුද්ගලයන් ආරක්ෂා කිරී
 මට සැම පියවරක්ම ගත්තා. එයින් ශ්‍රී
 ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ අපි, ජනතාව
 ඉදිරියේ සම්පූර්ණයෙන්ම පිරිහුණා. ගරු

ඇමතිවරු මොකක්ද කළේ? ඇමතිවරු තම තමන්ගේ ආසන රැකගන්නා මිස අනික් පිටුපස සිටින මන්ත්‍රීන්ගේ ආසන ගැන බැලුවේ නැහැ. රක්ෂාවක පුරප් පාඩුවක් ඇති වුණොත් තමන්ගේ නැදැ මිත්‍රයන් රිංගවා ගන්නා. මේ විධියේ වල් වැඩ කරන්නට එපාය කියා මා කැගසා කිව්වා. අගති වැඩ කරන්නට එපා, යුක්ති සහගතව වැඩ කරන්නටය කියා ඒ අවස්ථා වේදී මා කැගසා කිව්වේ තවදුරටත් මේ ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂය රටේ විරාජ් මාන කරවන්නටයි. නමුත් තමුන් තාන් සේලා ඒවාට ඇහුම්කන් දුන්නේ නැහැ.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මා ස්වල්ප වශයෙනුයි කරුණු ඉදිරිපත් කරන්නේ. ඔබට වඩා දේවල් තිබෙනවා. පක්ෂය කෙළසීමට පක්ෂය නැති කරන්නට, බණ්ඩාරනායක මැතිතුමාගේ 'නාමයේ සම්පූර්ණයෙන්' තාර ගාන්ට කළ වැඩ ගරු ඇමතිවරු දන්නවා; ගරු මන්ත්‍රීවරු දන්නවා. තමුන් තාන් සේලාගේ අභ්‍යන්තරයට, හෘදය සාක්ෂ්‍යයට තවටු කර බැලුවොත් පිළිගන්නවා ඇති.

දැන් මේ සභාග ආණ්ඩුවට හවුල් වූ පුද්ගලයන් කවද කියා අපි මොහොතක් සිතා බලමු. ආසන 75 ක් තිබියදීත් මේ අය ආණ්ඩුවට හවුල් කර ගත්තේ පාලන චක්‍රය ගෙන යන්නට බැරි වූ නිසා බව තමුන් තාන් සේලා පිළිගන්නට ඕනෑ. ආසන 75 ක් ඇතිව මේ ආණ්ඩුව තේරී පත්වූ අවස්ථාවේදීම ඔය ලංකා සමසමාජ පක්ෂය ඇතුළු විරුද්ධ පක්ෂයේ සිටින සමාජවාදී අදහස් දරණ අනික් පුද්ගලයන්ද සම්බන්ධ කර ගන්නා නම් ලංකාවට අද මීට වඩා යහපතක් වෙනවා. නමුත් ආණ්ඩුව ඒ අවස්ථාවේදී කළේ කුමක්ද? අපි හවුල් වී වැඩ කරමු යන හැඟීමෙන් යුතුව ඡන්ද ගිවිසුම් ඇති කර ගෙන ආසන 75 ක් ලබාගන්නා. ඊට පසු තුවළ විධියට, නින්දිත විධියට ඒ ආධාර දුන් අයට කථා කළා. දැන් අපිට ලංකා සමසමාජ පක්ෂය හෝ මහජන එක්සත් පෙරමුණ නැතිවට තනියම මේ රට ආණ්ඩු කරන්නට පුළුවන්ය කියා ආණ්ඩු පක්ෂය සිතුවා. ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මේ හැත්සාඩ් වාර්තා අරන් බැලුවොත් මනුෂ්‍යයන් හැටියට කථා කරන

එක පුදුමයි. මොන විධියට දෙපැත්තම වමාරා කා තිබෙනවාද කියා පෙනෙයි. ඒ කෙසේ වෙතත්, ලංකා සමසමාජ පක්ෂය මේ ආණ්ඩුවට හවුල් වූ විට මට පුදුම හිතූණා. මමත් ආණ්ඩු පක්ෂයේ අධිකරණ කටයුතු පිළිබඳ පාර්ලිමේන්තු ලේකම් ධුරය දැරුවා. නමුත් කිසිම අවස්ථාවක කවදාවත් මා මොනම පක්ෂයකටවත් මොනම පුද්ගලයකුටවත් නිග්‍රහ වන විධියට කථා කර නැති බව ආචම්බරයෙන් කියනවා. ආණ්ඩු පක්ෂයේ බොහෝ දෙනෙක් තමන් කරන කථාව මොකක්ද කියා දන්නේ නැහැ. එක්කෝ ලංකා සමසමාජ පක්ෂයට, කොමියුනිස්ට් පක්ෂයට නැත්නම් එක්සත් ජාතික පක්ෂයට බණින එක තමයි ආණ්ඩු පක්ෂයට ගෙනෙන්නට පුළුවන් වූ ලොකුම තර්කය. ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, වැරදි කා අතිනුත් සිද්ධ වෙනවා. අද තමුන් තාන් සේලාට තේරෙනවා ඇති අප පෙන්නුම් කළ දේවල් හරි බව. අප ඒවා කීවේ පක්ෂය රැකගන්න ඕනෑ නිසා බව තමුන් තාන් සේලා පිළිගන්නවා ඇති.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, අද ලොකු ප්‍රබෝධයක් ඇති වී තිබෙනවා. ආණ්ඩු පක්ෂයේ ප්‍රබෝධවත් කථා දෙක තුනකට කන් දුන් මටත් නිකම්ම කිති කැවුණා. හවුල් කරගත් පක්ෂය ගැන කියනවා නම්, පිදිය යුත්තට පුදන්න ඕනෑ. බණ්ඩාරනායක මැතිතුමාටත් ප්‍රථමයෙන්, මේ රටේ ප්‍රතිගාමී කඳවුරට ගැසුවේ ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා සහෝදරයා ඇතුළු ඔය සමසමාජ පක්ෂයයි. මා ශිෂ්‍යයෙකු වශයෙන් සිටි කාලයේදී මගේ පුරුද්දක්ව තිබුණා, පොලීසියෙන් ගුරි පවා කා, ඔය ගැලරියට ඇවිත් ලංකා සමසමාජ පක්ෂය කරන කථාවලට සවන් දෙන්න පැමිණීම. ඒකාධිපතිවාදය එසේ නැත්නම් අධිරාජ්‍යවාදීන්ගේ බලය ක්‍රමානුකූලව කැඩීමට ලංකා සමසමාජ පක්ෂය එදා සිටම වැඩ කළා. ඇත්ත වශයෙන්ම අධිරාජ්‍යවාදී බලවේග බිදින්නටත්, ප්‍රතිගාමී කඳවුරුවලට පහර ගසන්නටත් ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂය බිහිවුණේ ඒ සටනේ ප්‍රතිඵලයක් වශයෙනුයි. ඒ නිසයි මධ්‍යම ප්‍රතිපදාවක් මේ රටේ බිහි කරන්නට බණ්ඩාරනායක මැතිතුමා තුළ අදහසක් ඇති වුණේ. වාමාංශික අන්තවාදය උඩත්, දක්ෂිණාංශික අන්ත

[එන්. එච්. ඒ. එම්. කරුණාරත්න මහ.]

වාදය උඩින් මේ රට ඉදිරියට ගමන් කර විය නොහැකි බව, මේ රටේ ගැමියාට කම් කරුවාට සහනයක් සැලසිය නොහැකි බව දිවංගත ගරු බණ්ඩාරනායක මහතාට පෙනී ගිය නිසයි, එතුමා මධ්‍යම ප්‍රතිපදාව තම දේශපාලන දර්ශනය කර ගත්තේ. බුද්ධාගම මේ රටේ පවතින නිසා මධ්‍යම ප්‍රතිපදාවෙන් පිට ගොස් ඇති කරන දේශ පාලන න්‍යායයන්ගෙන් වැඩක් නැති බව එතුමාට පෙනී ගියා. දක්ෂිණාංශය ප්‍රතිගාමී බව එතුමා දැනගෙන හිටියා. දක්ෂිණාංශය ප්‍රතිගාමී බවට මේ රට විසින් හංවඩු ගසා තිබුණා. බුදු දහම අනුව යමින්, එහෙම තැත්නම් මධ්‍යම ප්‍රතිපදාව අනුගමනය කොට, දිවංගත අගමැතිතුමා ශ්‍රී ලංකා තිද හස් පක්ෂය පිහිටෙව්වා. එතුමාගේ පර මාර්ගය වුණේ ධනපතියන් හෝ ප්‍රති ගාමීන් හෝ නැති කිරීම නොවෙයි. සාමාන්‍ය ගොවියාටත්, කම්කරුවාටත් මේ රටේ සැහෙන තැනක් ලබා දීමයි. එතුමා විසින් ආරම්භ කරන ලද ඉදිරි ගමන ඒකයි. දිවංගත බණ්ඩාරනායක මැතිතුමා ගේ ඉදිරිගමන කුමක්ද කියා ආණ්ඩු පක්ෂයේ සමහර මන්ත්‍රීවරුන් තම් දන්නේ නැහැ. මේ රටේ පොදු ජනතාවගේ යහපත සඳහා බණ්ඩාරනායක මහතා විසින් කරන ලද සේවය ආණ්ඩු පක්ෂයේ සමහර ගරු මන්ත්‍රීවරුන් නොදන්නවා වුවත් ඔවුන් 1956යේ ජයග්‍රහණයක් ගැන සඳහන් කර නවා. ඇත්තෙන්ම 1956 ජයග්‍රහණය කියන්නේ කුමකටද? සාමාජික හා සංස්කෘතික වශයෙන් 1956යේ ජයග්‍රහණයෙන් මේ රටට සැලසුණු සේවය කුමක්ද? ඔව්, සිංහල භාෂාව රාජ්‍යභාෂාව බවට පත් වුණා. ගම්බද පැල්පත්වල සිටින දුප්පත් දරුවන්ටත් විශ්ව විද්‍යාලයට පවා ඇතුළු විමට අවස්ථාවක් සැලසුණා. ඊට පෙර විශ්ව විද්‍යාලයට යන්නට පුළුවන්කම ලැබුණේ ධනපති පන්තියේ දරුවන්ට පමණයි. නමුත් 1956 ජයග්‍රහණයෙන් පසුව ඒ තත්ත්වය සම්පූර්ණයෙන්ම වෙනස් වුණා. සාමාන්‍ය පන්තියේ දරුවාට, දුප්පත් පන්තියේ දරුවාට තැනක් ලැබුණා. මේ රටේ සිංහල භාෂාවෙන් නඩු ඇසීමට පවා අවස්ථාවක් සැලසුණා. සිංහලෙන් නඩු ඇසීම පිළිබඳ පණත මේ ගරු සභාවට ඉදිරිපත් කිරීමේ වාසනාව එදා මට ලැබීම ගැන මට බොහොම සතුටක් වුණි.

දිවංගත ගරු බණ්ඩාරනායක මහතා මේ රටේ මිනිසුන්ට කරන ලද වෙනත් සේවා මොනවාද? 1956ට පෙර මේ ගරු සභාවට නියෝජිතයෙකු වශයෙන් පැමිණෙන්නට පුළුවන් වුණේ ධනේශ්වර පන්තියේ අයට පමණයි. නමුත් අද තත්ත්වය ඊට හාත් පසින්ම වෙනස් වෙලා. කොහොම හරි රුපියල් 500 ක් හොයාගෙන ඇප බැන් දොන්—සම්මාදම් කර හෝ ඇප බන් දොන්—මහජන නියෝජිතයකු වශයෙන් මේ ගරු සභාවට එන්නට පුළුවන්කම තිබෙනවා. මේවා තමා සමාජවාදී වැඩ. දැන් මහජන නියෝජිතයන් වශයෙන් මේ ගරු සභාවට පැමිණ සිටින අය ගැන බැලූවත් ඒ තත්ත්වය පැහැදිලි වෙනවා නේද? මා නියෝජනය කරන ප්‍රදේශයේ නාත්‍ය ශාලාවක සවස් යාමයේ රොටි විකුණු කොල්ලෙකු පවා අද දින පේරා දෙණියේ විශ්ව විද්‍යාලයේ ශිෂ්‍යයෙකු වශයෙන් ඉගෙන ගන්නේ දිවංගත අගමැති තුමා විසින් කරන ලද සේවය නිසා නේද? එදත් ඇගි නමින් හැදින්වුණු අදත් ඇගි නමින් හැදින්වෙන තැනැත්තියක් පේරා දෙණියේ විශ්ව විද්‍යාලයේ ඉගෙනුම ලබා ශිෂ්‍යත්වයක් පිට දැන් ලත්ඔත් විශ්ව විද්‍යාලයේ ඉගෙනීම ලබන්නේ 1956 ඇති වූ ජයග්‍රහණයේ ප්‍රතිඵලයක් නිසා නේද? මා නියෝජනය කරන ප්‍රදේශයේ දුප්පත් පවුලක දරුවන් 7 දෙනාගෙන් 3 දෙනකු පේරාදෙණියේ විශ්ව විද්‍යාලයේ ඉගෙනුම ලබන අතර අනික් 4 දෙනා ශිෂ්‍යත්ව පිට ඉගෙන ගත්තේ 1956දී ඇති වූ ජයග්‍රහණයේ ප්‍රතිඵල වශයෙනුයි. සමාජවාදී වැඩයයි කියන්නේ මේවාට නොවෙයිද? බුද්ධාගමට නියම තැන ලබා දුන්නේ දිවංගත බණ්ඩාරනායක මහතායි. කොළඹ ප්‍රදේශයේ මුස්ලිම් පාසලක් අසල බුද්ධ රූපයක් සවි කිරීම ගැන මැසිවිලි කියමින් මැද කොළඹ තුන්වැනි ගරු මන්ත්‍රීතුමා කපා කළා. ඔය අන්දමට ආගම් හේද ඇවිස්සෙන වැඩ කර නවා යයි එතුමා ප්‍රකාශ කළා. අනුරාධපුර ශුද්ධ නගරය තුළ, රුවන්වැලි සෑය අවට මුස්ලිම් පල්ලි හදන විට, කතරගම ශුද්ධ නගරය තුළ මුස්ලිම් පල්ලි හදන විට, අපට කැක්කුමක් නැද්ද කියා මැද කොළඹ ගරු තුන්වෙනි මන්ත්‍රීතුමාගෙන් (වෛද්‍යා වාරිය එම්. සී. එම්. කලීල්) මා අහන්ට

කැමතියි. දිවංගත අගමැතිතුමා ඔය අන්දමට බුද්ධාගමට මේ රටේ තැන දුන්නා. අනුරාධපුරය ශුද්ධ නගරයක් බවට පත් කිරීමෙන් පමණක් නොව බුදුරජාණන් වහන්සේගේ පාද ස්පර්ශයෙන් ශුද්ධ ස්ථානයක් බවට පත්වී ඇති කැලණිය ශුද්ධ නගරයක් කරනට ක්‍රියා කිරීමෙන් බුද්ධාගමට තැනක් දුන්න. අත්තනගල්ල සහ කිරි වෙහෙර ප්‍රතිසංස්කරණය කරනටත්, සෙන්කඩගල රාජධානිය ශුද්ධ නගරයක් කිරීමටත් පියවර ගැනීමෙන් බුද්ධාගමට මේ රටේ තැනක් දුන්න. ගරු මන්ත්‍රී වරුන් නිකම් කෑ ගැසුවාට තමුන් නාන්සේලාගේ නායකයා කළ වැඩ මොනවාදැයි තමුන් නාන්සේලා දන්නෙ නැහැ. මා කිසි සේත්ම ඒ ප්‍රතිපත්තිවලට විරුද්ධව මිනිහෙක් නොවෙයි. මා ප්‍රතිගාමියෙක් නොවෙයි. මට වුවමනා වී තිබුණේ, මගේ දේශපාලන ජීවිතය කැලැල් කර ගන්නෙ නැතුව, ඒ නායකයා අනුගමනය කරමින් මේ රජය ඉදිරියට ගෙන යාමටයි. එසේ නැතුව බණ්ඩාරනායක ප්‍රතිපත්ති විනාශ කිරීමේ අවියෙන් නොවෙයි, මා ක්‍රියා කළේ.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, දිවංගත අගමැතිතුමා රටේ යහපතට තවත් බොහෝ දේ කර තිබෙන තමුත්, මට ලැබී තිබෙන්නෙ ඉතා සුළු කාලයක් තිසා ඒ සියලුම පැහැදිලි කරනට පුළුවන් කමක් නැහැ. අඩු වශයෙන් පැ 2ක් වත් දෙනවා නම් විස්තර වශයෙන් ඒවා කියනට පුළුවනි. තමුන් නාන්සේලා මෙනෙක් කල් කළ වැඩ මොනවාද කියා මහජනයාට පැහැදිලි කර දෙන්නට ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂ ආණ්ඩුවේ ඇමතිවරුන්ටත් පුළුවන් කමක් නැහැ; ශක්තියක් නැහැ. දැන් තමයි, ටිකක් පණ ඇවිත් තිබෙන්නෙ. වෙගවත්ව කථා කරනට පුළුවන්, කථාවකට පිළිතුරක් දෙන්නට පුළුවන් ඇමතිවරුන් කීප දෙනෙක් තමුන් නාන්සේලාට ලැබුණේ සහාග ආණ්ඩුවක් පිහිටුවායින් පසුයි. ඊට කලින් තමුන් නාන්සේලා ගමන් කරමින් සිටියෙ කනත්ත කරායි. නොයෙක් විප්ලවවලට සහභාගි වූ තව දෙතුන් දෙනකු වාමාංශික එක්සත් පෙරමුණේ සිටියා. ඒ උදවියත් මේ රජයට සම්බන්ධ වුණා නම් මා බොහොම සන්තෝෂයි.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, අපි මේ කරන්නෙ විකාරයක්. බලා සිටින මහජනයා සිතනවා, මේකෙ සිටින්නෙ උසස් පෙළේ මෝඩයන් රැළක් කියා. එසේ නැත්නම් මේ විධියේ කථාවක් ඉදිරිපත් කර, ඒ මදිවාට ඊට කෙස් පැලෙන තර්ක ඇතුළත් සංශෝධන ඉදිරිපත් කර කොතරම් විවේචනය කළත් මේ රාජාසන කථාව පිළිබඳ ස්තුති යෝජනාව සම්මත වෙනවා. එසේ නම් සංශෝධන ඉදිරිපත් කර මේ සභායේ බෙරිහන් දීම මෝඩකමක් නේද? දවස් 5ක් 6ක් නිස්සෙ නිදි මරා ගෙන, කුලල් කා ගනිමින් කථා කරනවා. එහෙත් මේ කථාවේ මොනවා ලියා තිබුණත් අන්තිමේදී සම්මත වන බව ගරු මන්ත්‍රීවරුන් පිළිගන්නවා ඇති. එසේ තිබියදීත් මේ අන්දමට කෙස් පැලෙන තර්ක ඉදිරිපත් කරමින් කථා කරනවා. එහෙත් සම්ප්‍රදාය අනුව කථා කළයුතු නිසා යම් දෙයක් අවබෝධ කරවීමට මාත් කථා කිරීමට අදහස් කළා.

එකම තර්ක රාජාසන කථාවක් වත් මේ පාර්ලිමේන්තුවට ඉදිරිපත් වුණේ නැහැ. රාජාසන කථාව කියන්නෙ රජයේ වැඩ පිළිබඳව සාමාන්‍ය ඉඟියක් හෙවත් සැලැස්මක් පමණයි. රුසියන් ප්‍රස්තාව පිරුළක් තිබෙනවා, “ඊතලය විදීමට ප්‍රථම දුන්න ගැන කථා කිරීම මෝඩකමක්” කියා. දුන්නෙ හොඳකම ගැන කලින් කථා කර, ඊතල දමා විදින්නට යාමෙදි විදගන්නට බැරි වුණොත් කලින් ගැසූ කයිවාරු වමාරන්ට සිද්ධ වෙනවා. එම නිසා මා ඉතා ඉවසිල්ලෙන් අවස්ථාව පැමිණෙන තුරු බලා සිටිනවා. බණ්ඩාරනායක නාමය, මෙනෙක් කල් ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂය කළා වූ වැඩ කොටසේ අනාගතය රඳා පවතින්නේ අය වැය ලේඛනය උඩයි. ඒ ටික හරියට කළොත් නියම සමාජවාදී සැලැස්මක් අනුව මේ රටේ සංවර්ධන වැඩත්, අධ්‍යාපනික වැඩත්, රැකියා සහ ප්‍රශ්නය, ජීවත් වීමේ වියදම අඩු කිරීම, යනාදී වැඩ කටයුතු සම්බන්ධයෙන් වැඩ පිළිවෙළක් ක්‍රියාත්මක කළොත්, තමුන් නාන්සේලාට ජීවත් වීමේ ආයුෂ තිබෙනවා. එවැනි වැඩ පිළිවෙළකට මගේ සම්පූර්ණ සහයෝගයත් දෙනවා. එසේ නැතුව යම්කිසි විධියකින් ඔය වැඩ ටික කරන්නට බැරි වුණොත් තමුන් නාන්සේලා යන මාර්ගය කොතැනද කියා මම අනුමාන කරමි.

[එන්. එම්. ඒ. එම්. කරුණාරත්න මයා.]

යටියන්තොට මන්ත්‍රීතුමා (ගරු ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා) කෙරෙහි මගේ විශ්වාසයක් නිබේනව. එතුමා දක්ෂ පුද්ගලයෙක්; නොයෙකුත් අංශවලින් බැට කෑ පුද්ගලයෙක්; ආණ්ඩු පක්ෂයේ ඇමතිකමක් ලබා ගන්නට පෙර නොයෙකුත් අන්දමට පහර වැදුණු පුද්ගලයෙක්. නමුත් එදා එක්සත් ජාතික පක්ෂයෙන් “නොමිනේෂන්” ඉදිරිපත් කරන්නට උත්සාහ ගෙන බැරි වී ආණ්ඩු පක්ෂයට එකතු වුණු අයත් ආණ්ඩු පක්ෂයේ ඉන්නව. අවස්ථාවාදීව කටයුතු කර මන්ත්‍රී වරුන් වුණු පුද්ගලයන් ඕනෑ තරම් ඉන්නව. නමුත් අප නොයෙකුත් අංශවලින් බැට කෑගෙනයි ඔය පක්ෂය බිහි කළේ. අප නොයෙකුත් වද වේදනා විදගෙනයි පක්ෂය ගොඩ නැගීම සඳහා සටන් කළේ. නමුත් වාසිය බලා පක්ෂයට පැන ගත් සමහර පුද්ගලයන් සිටින බව මේ අවස්ථාවේදී මතක් කර දෙන්නට ඕනෑ. විරුද්ධ පාර්ශවයේ නායකතුමාට මතක ඇති පුද්ගලයන් කී දෙනෙක් එතුමාගෙ දෙපා ලඟට ආවද කියා. ඒ වාගේම ලංකා සමසමාජ පක්ෂයේ නායකයන්ට, අවිස්සාවේල්ලේ මන්ත්‍රීතුමාට (ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.) මතක ඇති, ආණ්ඩු පක්ෂයේ—ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ—මන්ත්‍රී වරුන් කී දෙනෙකු ඒ ඒ පක්ෂවලින් “නොමිනේෂන්” ලබා ගන්නට ආවාද කියා. කෙසේ වෙතත් යම්කිසි වැඩ පිළිවෙළක් අනුව අප හැඩ ගසෙනවා නම්, බණ්ඩාරනායක ප්‍රතිපත්තිය මේ රටේ ක්‍රියාත්මක කරන්නට කල්පනා කරනවා නම්, ඒ ප්‍රතිපත්ති අනුව එක පක්ෂයකට වත් පහර ගහන්නෙ නැතුව, එක පක්ෂය කීන්වත් පළි ගන්නෙ නැතුව නියම අන්දමට ප්‍රතිපත්ති ක්‍රියාත්මක කරනවා නම්, තමුන් නාන්සෙලාට හොල්ලන්ට බැරි තත්ත්වයක් මේ රටේ ඇති වෙනවාය කියන්නට සතුටුයි. එසේ නැතුව අල්ලස් දූෂණ ක්‍රියාවලට අනුවුණොත් ඒවා යටි ගහනවා නම්, රක්ෂාවට කෙනෙකු තෝරා ගැනීමේදී මන්ත්‍රීවරයාගෙ නෑදෑයන් රිංගවා ගැනීමට උත්සාහ කරනවා නම්, ඇමතිවරු හිතුවක්කාර අන්දමට වැඩ කරනවා නම්, මට හිතනවා ඉදිරියට කවදවත් මේ රටේ තැනක් ඔය පුද්ගලයන්ට ලැබෙන්නට නැති බව, එම නිසා දූෂණවලින් තොරව

නියම වැඩ පිළිවෙළක්, අවංක ප්‍රතිපත්තියක්, ක්‍රියාත්මක කරනවා නම් මොනම බලවේගයකට වත් තමුන් නාන්සෙලා බිම හෙළන්නට බැරි බව ප්‍රකාශ කරනව.

රෝයි රාජපක්ෂ මයා. (හක්මන)
(*திரு. ரோய் ராஜபக்சு—ஹக்மணை*)
(Mr. Roy Rajapakse—Hakmana)
අපි මේ පාර හරියට කරනව.

එන්. එම්. ඒ. එම්. කරුණාරත්න මයා.
(*திரு. என். எச். ஏ. எம். கருணாரத்ன*)
(Mr. N. H. A. M. Karunaratne)

තමුන් නාන්සෙලා වැටෙනව නම් වැටෙන්නෙ තමුන් නාන්සෙලාගෙ දුර්වල කම උඩ මිස බණ්ඩාරනායක ප්‍රතිපත්ති වල දුර්වලකම උඩ නොවෙයි.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, තමුන් නාන්සෙ දන්නව මෙපමණ කාලයක් තිස්සෙ අපේ ආරෝග්‍ය ශාලාවලට බෙහෙත් සැපයූ ස්ථානයෙ රුපියල් ලක්ෂ ගණනක, කෝටි ගණනක, බෙහෙත් පරණ වී වැළලුවා. නමුත් ආරෝග්‍ය ශාලාවලට බෙහෙත් නැහැ. ඉඩම් සංවර්ධන දෙපාර්තමේන්තුවෙ රුපියල් ලක්ෂ ගණනක් වටිනා යන්ත්‍ර සූත්‍ර දිරාපත් වී ගියා. මේවා ගැන අහන්න කෙනෙකු හිටියෙන් නැහැ, කියන්න කෙනෙක් ඇත්තෙන් නැහැ. ඒ වාගේ කඩාකප්පල්කාරී ව්‍යාපාර ලොකු ලොකු තැන්වල තිබුණ. නමුත් ඒවා ගැන සොයා බැලුවෙන් නැහැ; බලන්නට ඕනෑ කමක් තිබුණෙන් නැහැ. දැන් තමයි ඒවා ගැන සොයන්නෙ. ඒවා එළි කර ගන්නට උත්සාහ දරන්නෙ. එදා ඒවා ගැන පරීක්ෂා කර බලන්නට, එවැනි කටයුතු ගැන වගකිව යුතු පුද්ගලයන්ට විරුද්ධව ක්‍රියා කරන්නට, ආණ්ඩුවට ශක්තියක් තිබුණෙ නැහැ. එඩිතර කමක් තිබුණෙ නැහැ. එදා අපි මේවා ගැන කරුණු හෙළි කරන විට අපි ප්‍රතිගාමීන් ලෙස, කඩාකප්පල්කාරීන් ලෙස, කල්පනා කළා. අදවත් මේවා ගැන කල්පනා කරන්නට ඕනෑ. අපි එදා කී දේවල් ගැන තමුන් නාන්සෙලා කල්පනා කළා නම් දේශපාලනය අතින් මේ තරම් පරිහාණියකට තමුන් නාන්සෙලා වැටෙන්නෙ නැති බව මේ අවස්ථාවේදී මතක් කර දෙන්නට කැමතියි. ගරු

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, විශේෂ - යෙන්ම මොන දේශපාලන පක්ෂය වේවා ඕනෑනම් අද ලෝගුව අතහැර දමා සිවුර පෙරවා ගන්න පුළුවන්, සිවුර අත්හැර දමා ලෝගුව පෙරවා ගන්න පුළුවන්. ඒකෙ ඇති වරදක් නැහැ. සමසමාජ පක්ෂයද එම පක්ෂයේ ප්‍රතිපත්ති අනුව මේ රටේ බලය අල්ලා ගන්න බැරි බව පිළි ගන්නා. අද මේ රටේ බලය හිමිකර ගත්තට පුළුවන් බණ්ඩාරනායක ප්‍රතිපත්තිය උඩය කියා සමසමාජ පක්ෂය අවබෝධ කරගෙන ඇති නිසා එම පක්ෂය පිළිගැනීමෙහි කිසිම වරදක් නැහැ.

අපි කවුරුත් එක්කො එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ වන්නට ඕනැ. එසේ නැත්නම් ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ වන්නට ඕනැ. මටත් තනියම පක්ෂයක් පිහිටුවන්නට පුළුවන්. මොකක්ද ඇති වැඩේ? මේ රාජ්‍යයේ මැතිතුමා සහ එම මැතිනිය ගැන මට කතාගොටුයි. ඒ දෙදෙනාගේ පෙර මුණෙන් ඇති වැඩේ මොකක්ද? අවිස්සා වේල්ලේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා ඇතුළු එතුමාගේ පිරිසගේ ප්‍රතිපත්ති හොඳ වන්න පුළුවන්, අපි ඒ ප්‍රතිපත්තිවලට ගරු කරනවා, නමුත් වැඩක් තියෙනවාද? මේ සියළු දෙනාම සමාජවාදී පියවරක් උඩ එකතු වෙනවා නම් ඉතාමත්ම හොඳයි. ඒ සමගම එක්සත් ජාතික පක්ෂයත් අද සමාජවාදී වැඩ පිළිවෙළක් උඩ මේ රට ගමන් කළ යුතු බව පිළිගෙන තිබෙනවාය කියා මම හිතනවා. නමුත් ඒ අයට තියෙන එකම බාධාව, ඒ අයගේ පක්ෂය අධිරාජ්‍යවාදයෙන් කැඩී ආ එකක් නිසා තවමත් ඒ අය ධනපති රාමුව ඇතුළේම ඉන්නවාය කියා බොහෝ දෙනා කල්පනා කරනවා. ඒ පක්ෂයෙන් ඉතා හොඳ, අවංක පුද්ගලයන් ඉන්නවා. අපි ඒ අයට ගරු කරනවා.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, අප කවුරුත් පොදු පරමාර්ථයෙන් වැඩ කරන්න ඕනැ. කෙස් පැළෙන තර්ක ඉදිරිපත් කරමින් මෙනත දිගින් දිගට කථා කිරීමේ කිසිම තේරුමක් නැහැ. මේ රාජ්‍ය සභයේ කථාවට ස්තුති යෝජනාව ඉදිරිපත් කරන්නට තිබුණේ ඒ කථාව ඉදිරිපත් කළ දවසෙමයි. ස්තුති යෝජනාව ඉදිරිපත් කර එය සම්මත කර එදම එය

අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමාට පිළිගන්වන්න තිබුණ. ඒ විධියට ඉදිරියේදී වැඩ සිදු වේය කියා මම ප්‍රාර්ථනා කරනවා.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, බොහෝ දෙනෙක් හිතනවා, ලංකා සමසමාජ පක්ෂයේ අදහස්වලට ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂය උඩටුනාය කියා. එහෙම නොවෙයි සිදු වුණේ. ගරු අගමැතිනියගේ දූලේ ඒ අය අනු වුණා. මා හිතන විධියට ඔක්කොම මාළුවෝ ඒ දූලේ අනු වුණා. ඒක ඇගේ දක්ෂකමක්. ඇ දක්ෂ කාන්තාවක් තමන්ට සම්පූර්ණයෙන්ම විරුද්ධව සිටි ලංකා සමසමාජ පක්ෂය ඇගේ පක්ෂයට අරගෙන එක්තරා වැඩ කොටසක් කිරීමට ඇ ප්‍රයත්නයක් දරනවා. ඒ අදහස ඉෂ්ට වී මේ රටට යහපතක්ම සිදු වේවායි මා ප්‍රාර්ථනා කරනවා. යකාගෙන් වුණත් කමක් නැහැ, රටට යහපතක් සිදු වෙනවා නම්. කවුරු හෝ මේ රට හරියාකාර ආණ්ඩු කරනවා නම් අප බලාපොරොත්තු වන්නෙ එපමණයි. එසේම සිදු වේවායි ප්‍රාර්ථනා කරමින් මගේ කථාව අවසාන කරනවා.

අ. හා. 5

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා

(பிரதிச் சபாநாயகர்)

(Mr. Deputy Speaker)

කරුණාකර නිශ්ශබ්ද වන්න. දැන් කාරක සභා නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමා මූලාසනය ගන්නවා ඇති.

අනතුරුව නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා මූලාසනයෙන් ඉවත් වූයෙන්, කාරක සභා නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමා මූලාසනාරූප විය.

අ. හා. 5.1

ගරු සී. පී. ද සිල්වා

(கௌரவ சீ. பி. டி. சில்வா)

(The Hon. C. P. de Silva)

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, රඹුක්කන ගරු මන්ත්‍රීතුමාගේ කථාවට පසු මට කථා කරන්නට අවස්ථාව ලැබීම මගේ හේතුවක්. අපේ ආණ්ඩුව වෙනුවෙන් එතුමා කරුණු රාශියක් ඉදිරිපත් කරමින් ඉතා වැදගත් තර්ක ඉදිරිපත් කරමින් කථා කළා. ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂය සමාජවාදී පක්ෂයක් වුණත් අපේ ආණ්

[ගරු සී. පී. ද සිල්වා]

ඔවු කළ වැඩ මහජනයාට හරියාකාර ඉදිරි පත් කරන්නට බැරි වුණ බවයි, එතුමා කීවේ. නමුත් අපි හිතන්නේ නැහැ, එහෙම අඩුපාඩුවක් තිබුණාය කියා. එහෙම අඩුපාඩුවක් තිබුණත්, එතුමා වගේ ගරු මන්ත්‍රීවරු ඒ පැත්තේ ඉන්නව නම් ඒ අඩුපාඩුව පිරිමැසෙනව. අපේ ආණ්ඩුවෙන් කෙරුණු වැඩ ගැන මහජන පැහැදී මක් තිබෙන බව අපට ඡන්දය ලැබුණු පිළිවෙලින් පෙනෙනව. මහජනයා මෝඩ නොවන බව. අපේ ආණ්ඩුවේ වැඩ ගැන මහජන ප්‍රසාදය තිබෙන බව 1960 මැති වරණ දෙකේදී අපට ඡන්දය ලැබුණු සිටියෙන් කල්පනා කරන්නට පුළුවන්.

If I may speak in English. While listening to many speeches, the first speech of the hon. First Member for Colombo South (Mr. J. R. Jayewardene) and then the hon. Member for Avissawella (Mr. D. P. R. Gunawardena), which were in the nature of pensive speeches, I myself thought of what I studied when I was a student. I thought especially of what the hon. Member for Avissawella may be thinking about. One thing I did not learn was politics. I studied mathematics and studied it fairly thoroughly. One of the first things that I studied was Sir Isaac Newton's Laws. The third law of Newton is simple: Every action has an equal and opposite reaction. That is the third law of Newton. That is universal law which Newton says applies to everything in the universe—nebulary stars and all. I think it applies to all things. Every action has an equal and opposite reaction.

ගරු එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක
(කෙළරව ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක)

(The Hon. F. R. Dias Bandaranaike)

Does it apply to the hon. Member for Avissawella?

ගරු සී. පී. ද සිල්වා

(කෙළරව ජී. පී. ඩී. සිල්වා)

(The Hon. C. P. de Silva)

I do not apply it to anybody. Newton says what is action and what is reaction. They are both important. They are both

Sometimes they are relative. If you are seated in a moving train and watch, you see as if the trees are running, but if you are seated on the ground, you see the train running. It depends on how you look at it.

එම්. ඩී. බණ්ඩා මයා. (හගුරන්කෙත)

(திரு. எம். டி. பண்டா—ஹங்குரன்கெத்த)

(Mr. M. D. Banda—Hanguranketa)

What is the reaction of the hon. Member for Avissawella?

ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා. (අවිස්සාවේලි)

(திரு. டி. பி. ஆர். குணவர்தன—அவிசாவலை)

(Mr. D. P. R. Gunawardena—Avissawella)

What about the Pali text the hon. First Member for Colombo South cited?

ගරු සී. පී. ද සිල්වා

(කෙළරව ජී. පී. ඩී. සිල්වා)

(The Hon. C. P. de Silva)

As the hon. Member for Rambukkana said, the Sri Lanka Freedom Party had been a socialist party from the very start. As our revered leader said and believed, his idea of socialism was not some ideology, something to debate. He wanted to remove advantages under which certain people gained many things and the disadvantages from which many people suffered. That was the fundamental thing in the type of socialism he had in mind. I think, that is the socialism people understand, not big debates about all kinds of things.

The first point is, in this country only about 9 per cent.—the hon. Member for Welimada says 6 per cent.—of the people speak English and wear European dress. It is quite well known that recently English speaking people wearing European dress had advantages over others. That 6 per cent. went down after the British people left. Our late Prime Minister wanted to stop that and give 90 per cent. of the people something like equal opportunities, if not now, even later on. That was the beginning of making Sinhala the Official Language.

You can see the immediate effect of that. Our people in the villages, whether Sinhalese-speaking or Tamil-speaking, have today better opportunities of life than before Sinhala became the Official Language. That was the purpose. It achieved something. It was a difficult thing. He had to help in the building up of the Sinhala language so as to make up for the stagnation the language suffered over a period of four to five centuries. I think that was a remarkable achievement of the previous Government under the last Parliament. Both the M. E. P. Government and the S. L. F. P. Government followed the same policy under the leadership of the Sri Lanka Freedom Party and the late Prime Minister.

That was an achievement which had for its object the elimination of advantages enjoyed by one small section and the giving to other people who suffered disadvantages certain rights which they did not have before. In the process something inevitable happened, the Tamils suffered certain inconveniences. But he put it to right to some extent and I am sure had he the privilege of living a short time longer, he would have put the thing right in a way as has been set out in the present Throne Speech which would have been acceptable both to the Sinhalese and the Tamil people.

That, Sir, has been our endeavour and you will find during the course of the year that we will be trying to achieve it by giving the great mass of people of this country the right to use their own language and thus open up for them opportunities which they never enjoyed before. But, at the same time we will do our best to relieve the Tamil people of the sufferings they are undergoing now. That, Sir, we will do. We will see to it that this process takes shape in course of time.

We know, Sir, that at the time the late Prime Minister entered into the B. C. Pact with a view to solve this

problem there were some of us who differed with the various aspects of it while there were some who agreed. However, we are now trying even though it may not please every single person, to solve this problem in a manner which would be acceptable to the great mass of people in this country.

Then I come to the question of education. As you know, lack of education denies to many people many opportunities. We are therefore trying to devise a scheme of education—nothing revolutionary in nature—which would benefit the great mass of people to the greatest extent possible. When the S. L. F. P. Government came into power they realized that there was a lack of university education and they therefore, in keeping with our culture, decided to set up two Universities, the Vidyanlankara and Vidyodaya, and they also appointed various Commissions to go into the question of education. The Throne Speech refers to this matter of education, which is a very important matter, and every step will be taken to see that education is made available to all the people. If we are for socialism then we must see to it that everyone is educated, otherwise, it will not be possible to have equal opportunities.

The other aspect is the question of the monopoly in trade. We have in the past nationalized or taken over from the private sector to the public sector such undertakings as the oil companies, the transport service, the harbour, and various other services. We know that in the private trade people make vast amounts of money in a short space of time; that has to be stopped so that everybody may get an equal share of the wealth of the country. In this process many people have been hurt and still many more will be hurt but we cannot help it because we are doing it for the greater benefit of everyone.

Take the question of foreign owned estates. I am sure, you will agree that it is not possible for any Government

[ගරු සී. පී. ද සිල්වා]

in this country to permit the foreign owners to continue owning the chief sources of wealth in this country—I mean the tea estates—indeinitely. In this Throne Speech a start is to be made to control that ownership so that the underprivileged people of this country will be able to derive more benefits from the control that will be exercised. There is no question about it! Whichever Government is in power, it will not be possible to permit the ownership of these estates to continue to be in the hands of the foreigners indefinitely. We will have to have a control over them and manage them in the interest of the country as a whole. That process will have to be worked out, it may be this year or in the near future.

I come from a jungle area and I have seen traders with only a hundred rupees starting business and making big money in no time while the farmers sweat and work. That has to be stopped. There are many ways of doing it but the way in which we propose to try and stop it may not be perfect and as fast as some would like or the way they would want it. We will do it in our own way.

Another difficulty we have is the lack of land. We are giving land to the landless peasants as fast as the administrative machinery we have can cope with in many places, but in certain places this administrative machinery has not been able to cope with the volume of work. In fact I want to read only one line from the booklet “Economic and Social Progress 1956-62” issued by the Minister of Finance last year. I will read one sentence which will indicate to you what exactly has been done to meet the problem of landlessness. At page 85 it is stated :

“Thus the Government’s land policy has created employment for about 230,493 poor rural families (or about one million people) in the period 1956-62 by granting them 392,215 acres of land for agricultural pursuits.”

There is another question of policy that I wish to deal with. I would draw your attention to the following paragraph in the Throne Speech :

“Amendments to the Land Development Ordinance to implement suitable recommendations of the report of the Land Commission will be presented. This Bill will give consideration to the question of purchase by allottees of their allotments subject to the necessary conditions against their alienation and fragmentation, and on the repayment of the cost of development in instalments.”

This is a very important point. This land programme is very expensive; we have to clear the jungle, make roads, build houses, schools, hospitals and do everything else that goes to turn a jungle into a village. The country is finding it difficult to bear the cost of this. The bulk of our wealth has been spent for the last 30 years on these land development schemes. The cost of settling a farmer in a colonization scheme in the Dry Zone in 1958 was Rs. 15,070. This included the cost of the irrigation works, the head works, channels, hospitals, schools and the clearing of the jungle. The public part of it, the cost of roads and so on which is not normally borne by the people using them, is Rs. 3,500. Therefore the actual cost of settling one farmer is about Rs. 12,000. We have brought that down to Rs. 9,278.

The Gal-Oya development scheme has cost us Rs. 529 million and the Uda-Walawe scheme when everything is done will cost something like Rs. 365 million. If you consider the cost of all the colonization schemes from Minneriya to Gal Oya it will add up to a tidy sum.

The aim of the amendments to the Land Development Ordinance is two-fold. The amendments are designed to encourage the peasants in this country to own their own land and to escape the payment of *badu*; at the same time we hope to get part of the money spent on these colonization schemes back. Up to date we must have spent a couple of thousand million rupees on these colonization schemes and if we can get even fifty

per cent of this amount back it will be an achievement. It will help our finances considerably if we can get this money back and that is one of the purposes of this amendment. We hope to get the money back in 20 annual instalments; this will help the development of this country in the next 20 years. There are clauses in the Land Development Ordinance which protect lands for which rent is being paid from being sold, mortgaged or seized for debt. We propose to commute this payment which is troublesome both to the Government and the allottee. That, Sir, is the policy with regard to that matter.

In passing, I must mention one more point. It was said that something was wrong in the Uda-Walawe contract. I wish to clear one little doubt about that. As you may be aware the whole project was investigated by an American firm after international tenders were called. They prepared a plan, estimates and designs—

කාරකසභා නියෝජ්‍ය සභාපති

(குழுக்களின் பிரதி அக்கிராசனர்)

(Mr. Deputy Chairman of Committees)

The Hon. Leader has only two minutes more.

ଗରୁ ଛି. ପି. ଓ ଛିଲ୍‌ର,

(கௌரவ சீ. பீ. டி சில்வா)

(The Hon. C. P. de Silva)

I would like to have five minutes more, Sir.

කාරකසහ නියෝජ්‍ය සභාව

(சுழுக்களின் பிரதி அக்கிராசனர்)

(Mr. Deputy Chairman of Committees)

The hon. Member for Bulathsinhala is to speak next. Can the hon. Member for Bulathsinhala concede five minutes of his time?

එඩ්මන්ඩ් සමරක්කොඩි මයා. (බුලත්
සිංහල)

(திரு. எட்மன் சமரக்கொடி—புளத்சிங் ஹா)

(Mr. Edmund Samarakkody—Bulath-sinhala)

I cannot part with a single minute of the time that is allotted to me.

ଗୁରୁ ଶି. ପି. ଓ ଶିଳ୍ପୀ

(கௌரவ சீ. பி. டி சில்வா)

(The Hon. C. P. de Silva)

So, the estimates were prepared and on that basis, we called for international tenders for the job to be carried out according to the plan, estimates and designs prepared by the American firm, at the same time inquiring how much of the amount would be given on credit, what the rate of interest is and what the period of payment would be. There were three tenders—one from a French organization for Rs. 60 million, one from a Yugoslav firm for Rs. 48 or 49 million and another from Czech firm for Rs. 37 million. So there is no question that it is the lowest tender that was accepted.

The Tender Board asked for alternative proposals, which were at the cost of the firm and which were acceptable to the Government. The Czech firm made a proposal to put up a high-level spill on the left bank, instead of a concrete dam. That was the procedure adopted at Gal Oya, and across the river Nile. It is an earth dam and not a concrete dam. The report of the American firm envisaged an earth dam, and the Czech firm said that if their proposal was accepted they would reduce the tender by Rs. 10 million, and also produce more power. This was investigated by a team of government engineers, and they have just okayed it with certain modifications by them. So, what the hon. Member Akuressa (Mr. S. A. Wickremasinghe) said is not correct, it cannot be. The figure is only Rs. 27 million.

Then, the hon. Member for Avisawella (Mr. D. P. R. Gunawardena) said that he brought socialism to this country first.

ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.

(திரு. ம. பீ. ஆர். குணவர்தன)

(Mr. D. P. R. Gunawardena)

I did not mean that ; I said that I taught socialism.

ශ්‍රී සී. පී. ද සිල්වා

(කෙළරව ජී. පී. ඩී. සිල්වා)
(The Hon. C. P. de Silva)

The first man who brought socialism to this country is not the hon. Member for Avissawella. That was done long ago.

සී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.

(තිரு. ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන)
(Mr. D. P. R. Gunawardena)

When ?

ශ්‍රී සී. පී. ද සිල්වා

(කෙළරව ජී. පී. ඩී. සිල්වා)
(The Hon. C. P. de Silva)

Arahat Mahinda preached socialism first.

සී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.

(තිரு. ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන)
(Mr. D. P. R. Gunawardena)

That is of a different type. I was talking of modern, scientific socialism.

ශ්‍රී සී. පී. ද සිල්වා

(කෙළරව ජී. පී. ඩී. සිල්වා)
(The Hon. C. P. de Silva)

I think the first person who brought socialism to this country is Arahat Mahinda and I think that that socialism is still there ; I think it is scientific too. But, as I said, our party has been from the very start for socialism—to remove the advantages some people enjoy and remove the disadvantages that most people suffer in all respects. Some people say: *Un apiva kewa*. Yes, those people who enjoyed those advantages, we ate ! But many people benefited. That is why a great number of people still support the S. L. F. P.

අ. ආ. 5.12

එඩ්මන්ඩ් සමරකකොඩි මයා.

(තිரு. ආර්. ඩී. සමරකකොඩි)
(Mr. Edmund Samarakkody)

Mr. Deputy Chairman, I rise to make the second speech on behalf of my party, the Lanka Sama Samaja Party (Revolutionary Section), a

unit of the Fourth International. I have to thank the hon. Members of the Opposition and the Hon. Speaker for making it possible for my party to be rightly represented in the Front Benches of the Opposition. But, I think, I will be voicing the sentiments of most hon. Members of the Opposition when I say that we are not at all happy to find the hon. Member for Galle (Dr. W. Dahanayake), a former Prime Minister of this country, relegated to the backbenches of this House. I do not want to say anything more on that matter but I trust that sooner rather than later that position will be set right.

To come to the subject before the House, I am glad I was able to listen to many hon. Members of the Government Party including my good Friend and ex-comrade the hon. Member for Dehiwala-Mt. Lavinia (Dr. Colvin R. de Silva). Mr. Deputy Chairman, you know as a lawyer yourself that even the best, the most brilliant, lawyer in the world, when he has a very bad case, does very little of what he could do. We know from our experience that such lawyers in certain situations go before the judge and say, "My Lord, I have nothing to say on this matter."

When the hon. Member for Dehiwala-Mt. Lavinia was speaking I thought he was in a similar situation. Here is a person, who is not merely a good lawyer but one of the best speakers in this country, a brilliant orator not only in this country but, I think, in the East, and when he speaks sometimes it is possible for him to shake the very walls of this Chamber by his speech. It was to this person we were listening about half an hour ago. He is a giant of a man. What happened to him ? This giant collapsed before our eyes.

He delivered a speech. What is the occasion of his speech ? Is it an ordinary situation when an hon. Member gets up and makes a speech ? No. Whatever may be the evaluation with regard to the change that has taken place we are in a new political situation. We are in a

situation when two months ago the Lanka Sama Samaja Party, of which I am proud to be a Member—and I am still a member because the party goes on—was in the Opposition, in the Front Benches of the Opposition. And today we find hon. Members of that party are on the other side of the House occupying Cabinet posts.

Surely, that is a situation which demands some sort of explanation, and surely they could never have got a better advocate, a more brilliant man to defend that action than the hon. Member for Dehiwala-Mt. Lavinia. But what did he say? He said that the question of a Coalition Government was freely discussed, a democratic decision was arrived at a section of his party broke away and that this situation arose as a result of a political situation that grew in this country, an economic impulse. He then went on to explain some of the things that this Government proposes to do in order to get hold of black-marketeers, to reduce prices and so on. All that is well and good.

In their own view this is the culmination of their struggle over the last thirty years, an achievement they can be proud of. They tell the country that this is a tremendous achievement. If that was their position, the hon. Member for Dehiwala-Mount Lavinia should have defended it. As a result of what they have done there has been a party split, and I am today speaking on behalf of the Lanka Sama Samaja Party (Revolutionary Section), a unit of the Fourth International. By and large, people are not interested in these matters, but they are matters of particular importance to those who were in the party. They have a duty to perform by their own party members who are still in the party. I am speaking not only to those who have crossed over but also to those who are still thinking about it.

பி. பி. ஸார். குணவர்தன மஹோ.

(திரு. ம. பி. ஆர். குணவர்தன)

(Mr. D. P. R. Gunawardena)

But they are not thinking of the Fourth International now.

எட்வின் டி சமரக்கோடி மஹோ.

(திரு. எட்மன்ட் சமரக்கோடி)

(Mr. Edmund Samarakkody)

That may be, but there are those who are looking up to them while they are proclaiming their achievement as a grand finale in which socialism has been achieved. A certain amount of thinking is going on. One of the earliest things that they planned to do in this House was to curb discussion because they found they could not defend themselves with regard to what they had done.

When I listened to the speech of the hon. Member for Dehiwala-Mount Lavinia I thought to myself that these hon. Members have reached the end of a journey, and a picture flashed across my mind. I can look back 31 years to the time when we launched a movement. A revolutionary party was formed. What sort of a party was it? It was a party that stood for the overthrow of the capitalists system. I have got with me the programme of action of the Lanka Sama Samaja Party. It is entitled, "The Lanka Sama Samaja Party, Ceylon section of the Fourth International, adopted at the unity conference, June 4, 1950". I do not want to take the time of the House in going over this programme. I see some of our Members, who are now on that side, smiling. These things mean nothing to them. The party which was formed stood for the overthrow of the capitalist class and the severance of the links with British imperialism.

ஓ. எஃப். ஸார். டியஸ் பண்டாரநாயக்க மஹோ.

(கௌரவ எம். பி. ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)

(The Hon. F. R. Dias Bandaranaike)

What is the hon. Member reading from?

එඩ්මන්ඩ් සමරක්කොඩි මයා.

(திரு. எட்மன் சமரக்கொடி)

(Mr. Edmund Samarakkody)

The programme of action of the L. S. S. P. adopted on June 4, 1950.

ඩී. பி. ஃபர். குணவர்தன மயா.

(திரு. டி. பி. ஆர். குணவர்தன)

(Mr. D. P. R. Gunawardena)

June 1950 was after our section left.

එඩ්මන්ඩ් සමරක්කොඩි මයා.

(திரு. எட்மன் சமரக்கொடி)

(Mr. Edmund Samarakkody)

One section left but the other two sections remained. At page 4 of this programme it is said that fundamental aims cannot be realized through bourgeois parliaments. Some of them are there with portfolios in the Front Benches of a bourgeois parliament.

Then, Sir, they also say "This position cannot be realized by popular front governments", it is all there. And, surely the hon. Member for Dehiwela-Mt. Lavinia (Dr. Colvin R. de Silva) and his friends and far thinkers are in duty bound to say what they have done.

Thirty years ago we set out on a hard and difficult road. I could picture to my mind the difficulties we faced the struggles that were carried on. We fought against the whole world as it were; we were ostracized, looked down upon, called mad fellows, mad men, people who were against religion, trying to destroy dagabas. We fought against capitalist reaction and came up against the powers that be: police baton charges, arrests, detentions, imprisonments, shootings.

ඩී. பி. ஃபர். குணவர்தன மயா.

(திரு. டி. பி. ஆர். குணவர்தன)

(Mr. D. P. R. Gunawardena)

At Bulathkohupitiya and Homagama.

එඩ්මන්ඩ් සමරක්කොඩි මයා.

(திரு. எட்மன் சமரக்கொடி)

(Mr. Edmund Samarakkody)

Yes, the Bulathkohupitiya and Homagama struggles—a hard and difficult road. And in the dark days of the war, while some of us were in jail, young people still carried on this movement under tremendous odds. They did so in the hope and in the belief that they were going forward some day to overthrow the capitalist system.

Now, Sir, that road is over. There you see him, Sir! You see him a tired man—*gamane avasanaya*. He is a picture of the end of the road—the hon. Member for Dehiwala-Mt. Lavinia!

ඌ මන්ත්‍රීවරයෙක්

(கௌரவ அங்கத்தவர் ஒருவர்)

(An hon. Member)

He is quite fit.

එඩ්මන්ඩ් සමරක්කොඩි මයා.

(திரு. எட்மன் சமரக்கொடி)

(Mr. Edmund Samarakkody)

Yes, he has started on another road.

රෝයි රාජපක්ෂ මයා. (හක්මන)

(திரு. ரோய் ராஜபக்ஷ—ஹக்மனை)

(Mr. Roy Rajapakse—Hakmana)

On the correct road. You are still there. He has gone ahead.

කාරකසභා නියෝජ්‍ය සභාපති

(சுழுக்களின் பிரதி அக்கிராசனர்)

(Mr. Deputy Chairman of Committees)

Order, please!

එඩ්මන්ඩ් සමරක්කොඩි මයා.

(திரு. எட்மன் சமரக்கொடி)

(Mr. Edmund Samarakkody)

Mr. Deputy Chairman, there is this new situation. How is it that we find this party now on the other side, in the seats of power, shall I say? Is it that they have captured power? No, Sir. It is not necessary to go into this question because if they had captured power we would have seen a

popular revolution in this country. There was no revolution between March and June. But we have had some discussions, visits to "Temple Trees" and somebody's bungalow, and also cricket matches at Nuwara Eliya. That is not revolution.

பி. பி. ஈர். குணவர்தனா மஹோ.

(திரு. ம. பி. ஆர். குணவர்தனா)

(Mr. D. P. R. Gunawardena)

You said "somebody's bungalow". Whose bungalow?

பி. பி. ஈர். குணவர்தனா மஹோ.

(திரு. எட்மன்ட் சமரக்கொடி)

(Mr. Edmund Samarakkody)

Perhaps you will know.

பி. பி. ஈர். குணவர்தனா மஹோ.

(திரு. ம. பி. ஆர். குணவர்தனா)

(Mr. D. P. R. Gunawardena)

I do not know.

பி. பி. ஈர். குணவர்தனா மஹோ.

(திரு. எட்மன்ட் சமரக்கொடி)

(Mr. Edmund Samarakkody)

I have not been there, so I cannot answer that question.

பி. பி. ஈர். குணவர்தனா மஹோ.

(திரு. ம. பி. ஆர். குணவர்தனா)

(Mr. D. B. R. Gunawardena)

Why does he want to know whose bungalow it is?

பி. பி. ஈர். குணவர்தனா மஹோ.

(திரு. எட்மன்ட் சமரக்கொடி)

(Mr. Edmund Samarakkody)

It is not necessary for me to take up the time of this House talking of these matters. The whole country knows that notwithstanding the coalition between these two parties the position is that the Sri Lanka Freedom Party remains true to their positions, their principles, the so-called Bandaranaike principles. The two parties are following the road of sustaining capitalism in this country.

ரோய் ராஜபக்ஷ மஹோ.

(திரு. ரோய் ராஜபக்ஷ)

(Mr. Roy Rajapakse)

No, No!

பி. பி. ஈர். குணவர்தனா மஹோ.

(திரு. எட்மன்ட் சமரக்கொடி)

(Mr. Edmund Samarakkody)

And of course there are the ten points of the ex-revolutionists and the four points of the Hon. Prime Minister. Significantly, the hon. Member for Dehiwala-Mt. Lavinia talked about the fourteen points. He talked about the four points. That is curiously the crux of the matter. Within the four points, you find a rightful place for Buddhism; the language problem, accepting it on the basis of Sinhala only; citizenship on the basis of citizenship laws which they themselves condemned;—

ரோய் ராஜபக்ஷ மஹோ.

(திரு. ரோய் ராஜபக்ஷ)

(Mr. Roy Rajapakse)

Are you against those?

பி. பி. ஈர். குணவர்தனா மஹோ.

(திரு. எட்மன்ட் சமரக்கொடி)

(Mr. Edmund Samarakkody)

Hold your peace; I will tell you. Lastly, a no-contest pact with the Prime Minister.

This is not the time nor the place—nor is it necessary—to discuss the place of religion, to discuss the merits of religion. But we know, Sir, that the worst exploiters, the biggest exploiting organizations, did their exploitation in the name of religion. We know the history of imperialism. When the imperialists went out to dominate the world, they went in the name of Christianity. The missionaries went first and the guns and the cannon came behind. That is the manner in which class oppression has taken place over the centuries.

It has nothing to do with the merits or demerits of religion. There have been good religious teachers who

[உத்தமன் டி ஸ்மரன் கொடி மலர்.]

have done great service to humanity ; but the ruling classes have over the years utilized religion, with the imperialists, to maintain and spread capitalism.

What did they say when we as the members of the Lanka Sama Samaja Party set out to organize the workers and the people of this country ? Their cry was, "Save Buddhism from the flames of Marxism ! Save Christianity from the flames of Marxism !"

Now, Sir, members of a revolutionary party are following that same path when they decided to maintain capitalism and capitalist exploitation in this country. They are now treading the same road that was trodden by the rulers.

ரோய் ராஜபக்ஷ மலர்.

(திரு. ரோய் ராஜபக்ஷ)

(Mr. Roy Rajapakse)

It has been a bloodless revolution.

உத்தமன் டி ஸ்மரன் கொடி மலர்.

(திரு. எட்மன்ட் சமரக்கொடி)

(Mr. Edmund Samarakkody)

This morning the police baton-charged the Velona strikers. I have not the fullest information with me, but that is the news.

விவியன் குனவர்தன மலர்.

(திருமதி விவியன் குனவர்தன)

(Mrs. Vivienne Goonewardene)

We are all ashamed of the police.

உத்தமன் டி ஸ்மரன் கொடி மலர்.

(திரு. எட்மன்ட் சமரக்கொடி)

(Mr. Edmund Samarakkody)

The people of this country, the workers and the peasants, who put their faith in socialist parties, including the L. S. S. P., found that the leaders of this party, the L. S. S. P., were members of a Cabinet of the S. L. F. P. Government.

It is perhaps natural that in the minds of some the first feeling should be one of satisfaction and happiness

at the thought that our own comrades with whom we have been associated in carrying on the fight for the last thirty years are now in the seats of power. There is also the hope: "Surely we will get something." That is perhaps the natural reaction in some minds to what has happened.

A somewhat similar situation existed in Russia in 1917, the year of the revolution. We all know, everybody knows, that the Tsarist regime was overthrown and a provisional government was set up, a *bourgeois* government was set up. This *bourgeois* government functioned under tremendous strain ; and in a situation when the mass movement was growing before their very eyes, the *bourgeoisie*, the capitalist class, found that their only chance of survival was to link up with the leaders of the socialist parties. So they held out the hand of co-operation ; they called for co-operation from the left forces.

The Bolshevik Party led by Lenin denounced the idea of any co-operation or coalition. His party categorically stated : "This is a device to fool the people, to weaken the working class movement and finally to control the movement." But the Mensheviks joined the Coalition government.

There was a similar situation here. The Government faced a crisis. The Government could not move forward as the leading members of the Government were threatening to resign. That was the situation and in that situation when the Menshevik Party and the Socialist Revolutionary Party decided to accept not four portfolios but six, there was a great deal of satisfaction and happiness among the people. They said, "If it is good to have one Kereusky, let us have many more of them," just as much as the people say such things today. If one Philip Gunawardena was there in 1956, it is much better to have many more. That looks like common sense, but, unfortunately, common sense is not always the best guide in complicated situations.

வி. பி. டி. என். குணவர்தன மஹோ.

(திரு. டி. பி. ரு. குணவர்தன)

(Mr. D. P. R. Gunawardena)

Two and a half months more for October.

இலிமன் டி. சமரக்கோடி மஹோ.

(திரு. எட்மன் சமரக்கோடி)

(Mr. Edmund Samarakkody)

Yes. What happened to these socialists? These socialists had a part to play; they were called upon to join the Government. For whose sake? For their sake and for the sake of the Government, just as much as the Sirimavo Bandaranaike Government have called upon the progressive forces to join her Government.

ரோய் ராஜபக்ஷ மஹோ.

(திரு. ரோய் ராஜபக்ஷ)

(Mr. Roy Rajapakse)

For the sake of the people.

இலிமன் டி. சமரக்கோடி மஹோ.

(திரு. எட்மன் சமரக்கோடி)

(Mr. Edmund Samarakkody)

Yes, for the sake of the people! In a similar situation these socialists took office, and what did they do? They started white-washing the Government, and they are also doing colour-washing. The red that was painted in 1956 because a little muddy, began to pale, and now they will start painting it purple. The socialist Ministers in 1917 started promising lavishly to the people; they said they would take away 100 per cent of the profits of the capitalists.

We find the Hon. Minister of Communications, Mr. Anil Moonesinghe, saying that he will cut the necks of the capitalists. Similarly, statements were made that 100 per cent of the profits of the capitalists would be taken over. What happens? To make a long story short, the bourgeois revolution took place under what conditions? There were four coalition governments formed between March and October 1917 and the bourgeois revolution took place in the situation

which arose after they had overthrown the fourth coalition government. Socialism in Russia was not a fact until they had overthrown the last coalition government. Let hon. Members remember that.

ரோய் ராஜபக்ஷ மஹோ.

(திரு. ரோய் ராஜபக்ஷ)

(Mr. Roy Rajapakse)

You can do that here.

இலிமன் டி. சமரக்கோடி மஹோ.

(திரு. எட்மன் சமரக்கோடி)

(Mr. Edmund Samarakkody)

The time will soon come. Now, coalition governments come into being under certain historical situations brought about by the relations of class forces, when the capitalists class cannot rule or maintain its rule in the normal way, particularly because the working class, the toiling masses and their organizations, have reached a high level of class consciousness. In such a situation it is not possible to use the army and the police, and coalition government is the only solution.

To remind hon. Members, may I read a passage from Leon Trotsky on the first coalition in Russia:

“From the crisis created by the April rehearsal of future events we have three outcomes theoretically”—

These people here talk of three outcomes. There also there were three outcomes that were possible.

“The power might have gone wholly to the Bourgeoisie. That could have been achieved only through civil war Miluikov made the attempt but failed”—
They also have their Miluikovs—

“The power should have gone wholly to the Soviets, the working class. This could have been achieved without any civil war”,
says Trotsky

“merely by raising of hands, merely by wishing it”.

That was in Soviet Russia in 1917.

“But the compromisers did not want to wish it and the masses still preserved their full faith in the compromisers

[එඩ්මන්ඩ් සමරක්කොඩි මයා.]

although it was badly cracked. Thus both of the fundamental ways out, the bourgeois and the proletariats, were closed. There remained the third possibility, the confused, weak-hearted, cowardly, half-road of compromise. The name of that road is coalition."

It is not as if these people do not know these things. Can they say, "We are innocent, we did not know these things?"

Of course, I will not blame the Minister of Finance. How can I blame him for forgetting his Marxism? He is like the Bourbons of old who learnt no Marxism and forgot no Marxism! I do not think he will be offended. But can we say with regard to the hon. Member for Dehiwala-Mt. Lavinia (Dr. Colvin R. de Silva), the hon. Member for Panadura (Mr. Leslie Goonewardene) and the hon. Second Member for Colombo South (Mr. Bernard Soysa), "Father, forgive them for they know not what they do?"

They have written books, they have written pamphlets and they have taught the party.

රෝයි රාජපක්ෂ මයා.

(திரு. ரோய் ராஜபக்ஷ)

(Mr. Roy Rajapakse)

But conditions in Ceylon are quite different to those in Russia.

එඩ්මන්ඩ් සමරක්කොඩි මයා.

(திரு. எட்மன் சமரக்கொடி)

(Mr. Edmund Samarakkody)

Hold your peace.

I have got with me a very good booklet. Leslie Goonewardene's picture is there. It is good to see him. The book is, "The Differences between Trotskyism and Stalinism".

ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.

(திரு. டி. பி. ஆர். குணவர்தன)

(Mr. D. P. R. Gunawardena)

He is still on this side.

එඩ්මන්ඩ් සමරක්කොඩි මයා.

(திரு. எட்மன் சமரக்கொடி)

(Mr. Edmund Samarakkody)

He has still not yet the courage to go. He had a seat allocated to him there—[Interruption].

ආචාර්ය කොල්වින් ආර්. ද සිල්වා

(டொக்டர் கொல்வின் ஆர். டி சில்வா)

(Dr. Colvin R. de Silva)

That is not true and he knows it.—[Interruption]. I do not mind his telling lies about me but not about Leslie.

එඩ්මන්ඩ් සමරක්කොඩි මයා.

(திரு. எட்மன் சமரக்கொடி)

(Mr. Edmund Samarakkody)

In this book by Mr. Leslie Goonewardene—incidentally it has an introduction by Dr. Colvin R. de Silva—he has got a chapter discussing the politics of the Communist Party, the Stalinists, pinpointing the fact that they have betrayed the working class by linking up with the so-called progressive capitalists. Mr. Leslie Goonewardene has got a chapter, "Why do they mislead?" I would like to entitle it, "Why have they Betrayed." He has got the answer. I will give him his answer from his own book.

රෝයි රාජපක්ෂ මයා.

(திரு. ரோய் ராஜபக்ஷ)

(Mr. Roy Rajapakse)

What year?

එඩ්මන්ඩ් සමරක්කොඩි මයා.

(திரு. எட்மன் சமரக்கொடி)

(Mr. Edmund Samarakkody)

If I give the year, it makes no difference to you.

රෝයි රාජපක්ෂ මයා.

(திரு. ரோய் ராஜபக்ஷ)

(Mr. Roy Rajapakse)

Views change from year to year.

එඩ්මන්ඩ් සමරක්කොඩි මයා.

(திரு. எட்மன் சமரக்கொடி)

(Mr. Edmund Samarakkody)

This is the answer.

"It is not an answer merely to say they receive financial assistance from Moscow. The real and fundamental reason is that these people are not revolutionists who have faith in the capacity of the masses to achieve victory by their own efforts."

Now, that is the reason why they have betrayed. I say in the words of Mr. Leslie Goonewardene—

"The real and fundamental reason is that these people are not revolutionists"

The Coalition Government is a culmination. It did not fall from the skies. Although by and large people ask: "How did this happen so suddenly?", I say that it did not take place suddenly. Over the years we who were within the movement were able to see it; we saw this coming. I do not want to go into the dim past. May be all of us are to blame.

In 1956 when Mr. Bandaranaike formed a Government with the M. E. P., the L. S. S. P. was in the Opposition. But the confusion within the party came out very sharply because the party attitude to the Government was defined as "responsive co-operation". The following year the hon. Member for Kottawa and I wanted the party to accept the position that this attitude was wrong. I do not want to go into details, but that year—1957—was the crucial year.

Then came 1960. After the March elections in that year the disease that had grown over the years manifested in a big way. When you are weak in body the illness comes out. What happened then? The party leader—today the Minister of Finance—stated boldly and categorically what he has stated today. He wanted a Coalition Government. I have got with me a document which he circulated in the party. It is a very important docu-

ment. In this he outlines his case for a Coalition Government quite frankly. He started by saying:

"Ceylon is unique in the history of the revolutionary movement"

He stated that there was no question of a revolution in this country. He said:

"The Ceylonese workers, except for a small minority of militant and class conscious elements, are overwhelmingly petty-bourgeois"

He states that an extra-Parliamentary struggle is ruled out and that the only alternative is to link up with S. L. F. P. He says:

"Concretely the party will have to take the following steps. First of all enter into a no-contest pact to fight the forthcoming elections. In the campaign itself declare our readiness to support the formation of an S. L. F. P. Government. This must not be hedged about with conditions otherwise we will weaken the forces ready to rally round an alternative government.

Secondly, steps must be taken to bring about a programmatic agreement with the S. L. F. P. with a view to forming a joint government. The pre-election resistance through fear of the disadvantages of a Marxist-S. L. F. P. alliance will no longer obtain after the election. We will not get most of what we stand for, but a broad progressive programme should be possible, e.g.,—"

This is what he wanted; that is all that he wanted.

"—(a) nationalization of life insurance, but not all, (b) control of banks, but not nationalization, (c) government import of all essential commodities, but not all imports and exports (d) a ceiling on incomes, etc."

The hon. Members for Dehiwala-Mount Lavinia, Panadura and Second Colombo South, what did they do? They denounced this position as being all wrong. Yes, they said that, but their actions today are different. This is the position that he was ready to accept. The present position is nothing more, nor less than that position—the so-called 14-point programme. That is why I say that the greatest theoretician of the party, the brilliant orator, not only in this country, but in the entire East, the world famous orator, could not, in the

[பிவிமென் டி ஸ்பீக்கர் கொடுக்கிறார்.]
speech that he made, make an
apologia for this Coalition Govern-
ment. He cannot, he dare not.

சுரு. மன்றத்தினர்

(கௌரவ அங்கத்தவர் ஒருவர்)

(An hon. Member)

Table that.

பிவிமென் டி ஸ்பீக்கர் கொடுக்கிறார்.

(திரு. எட்மன்ட் சமரக்கொடி)

(Mr. Edmund Samarakkody)

Of course, I will table this. As I was saying this situation did not fall from the skies. After all, we would have had a Coalition Government in 1960 but for the fact that the S. L. F. P. was returned with a sweeping majority and they did not see, therefore the need to take that step. But what happened? The S. L. F. P. came into power in 1960. What did the L.S.S.P. do? We sent a letter asking for permission to attend meetings of the Government Parliamentary Group. There was a motion sponsored by the hon. Member for Gampaha, but the S. L. F. P. said: "No, we do not want you." Why? The need had not yet arisen. They are not fools; the S. L. F. P. are not fools.—[Interruption] Who said so? I have never said so.—(Interruption) There are, of course, people who said that, but I had never accepted that.

What happened then? The L.S.S.P. started its critical support; the critical part of it became less and the support part became more and more. But that could not be done, because the mass situation changed. As a result of the rising prices, the first Budget and the second Budget the masses were moving away. Though it was impossible to give support openly, yet the support part was there very much. Of course, the Opposition was anti-Felix. I remember an article that was written by the Hon. Minister of Finance where he called it the anti-Felix Budget" or something like that. He was against a number of Ministers; of course, against individuals, but not against the party.

Then the working class struggles took place. Strikes started and when strikes take place leaders have to go there. That was an embarrassing situation. The position became much more embarrassing as time went on because the mass situation was going in favour of the working-class movement. Whenever there was an escape situation they rushed into it. There was the coup situation when the Government was in danger. Once again they went save the Government. But unfortunately the situation was going from bad to worse. Towards the end of 1963, the situation was very difficult to handle.

Then came the other fraud perpetrated on this country and the working-class movement with due respect to my Friend the hon. Member for Kottawa. They said, "We have now to replace the S. L. F. P. Government; the left forces must get together and form a united front to overthrow the S. L. F. P. Government and the capitalist forces of reaction." They started with that talk and the hon. Member for Dehiwala-Mt. Lavinia came to the politbureau of the party, of which I was a member. His position was that the united front we should form should include the L. S. S. P., the Communist Party, the M. E. P., the C. W. C., the D. W. C. and the working-class organizations in order to overthrow this Government and the forces of capitalist reaction. That was the picture he painted to our party.

Having painted that picture, when it came to the question of forming the United Left Front the C. W. C., the D. W. C. and the working-class organizations were omitted. The aims of the United Left Front have been very clearly stated in the agreement. Vested interests in this country were alarmed that the left forces were getting ready to overthrow them and the Government, and even the Government got alarmed at it.

This is the aim of the United Left Front. I am reading from the agreement. You will find the hon. Member

for Avissawella, the hon. Member for Akuressa, the hon. Member for Yatiyantota who is now the Minister of Finance, all on the front page. According to this document one of the aims of the United Left Front is as follows :

“In accordance with the needs of this situation and in response to this mass urge, the Ceylon Communist Party, the Lanka Sama Samaja Party and the Mahajana Eksath Peramuna have agreed to form a United Left Front in order to mobilize and lead all anti-imperialist, anti-feudal and socialist forces in Ceylon in the fight to establish a government that will give effect to the following general programme.”

There was to be no fight against the S. L. F. P. Government and against the capitalist class.

Shortly after that I prepared a small document, “Whither the L. S. S. P.—the implications of the United Left Front.” This document is known to hon. Members who have now crossed over. We warned the party as best as we could that the aim behind this move a final coalition with the S. L. F. P. Government.

சி. பி. டி. டி. ஒகுவர்தனா மஹா.

(திரு. டி. பி. ரு. குணவர்தனா)

(Mr. D. P. R. Gunawardena)

No, you are wrong !

சி. பி. டி. டி. ஒகுவர்தனா மஹா.

(திரு. டி. பி. ரு. குணவர்தனா)

(Mr. D. B. R. Gunawardena)

That is what you did. You started it first. You say “No”.

எட்மன்ட் சமரக்கோடி மஹா.

(திரு. எட்மன்ட் சமரக்கோடி)

(Mr. Edmund Samarakkody)

With all due respect to the hon. Member for Avissawella, I must say that that was the aim and they have realized it. It may be that the entire U. L. F. is not on that side. That was the aim but things did not turn out as planned. Unfortunately for them, events moved faster than they expected ; otherwise, the situation would have been different. They had thought of implementing this programme after the next General Election. If this Government had come to an end in the

normal course and a General Election had taken place, the L. S. S. P. would have entered into a no-contest pact with the S. L. F. P. and the result would have been a Coalition Government. Unfortunately for them, events took a different turn, and today the betrayal is much clearer. I say that that is why the hon. Member for Dehiwala-Mount Lavinia has not been able to decide to take a seat in the Front Bench, to accept a ministry. He knows that the exposure of this betrayal is possible in a big way. Of course, there are large sections of the working class and many people in this country who do not understand this betrayal. That was so in Russia in 1915 when Kerensky and the coalitionists went over in their numbers. They thought it was a good thing. It was later that they understood that “coalition” was another word for “betrayal”. Anyway, that was their aim.

The motivation for the coalition was very simple. We know that just before the Prorogation the Government was not sure of its position in Parliament. The working class situation had been deteriorating from the previous year and there were disputes and differences in the working class movement, apart from the political differences that existed between the various trade union organizations. A fair degree of unity had been forged around the twenty-one demands, and at Ceylinco House the representatives of the organized working class, numbering about two million workers of this country, decided to launch a struggle for the twenty-one demands. That was the situation.

...ஈ. டி. 6.2

காரைக்காலம் திருவெழுவன் சபாபதி

(குழுக்களின் பிரதி அக்கிராசனார்)

(Mr. Deputy-Chairman of Committees)

Order, please ! Mr. Speaker will now take the Chair.

தொழிலாளர் காரைக்காலம் திருவெழுவன் சபாபதியும் இலங்கைத் தொழிலாளர் இயக்கம், கலிபோர்னியாவில் இலங்கை

එඩ්මන්ඩ් සමරකකෝඩි මයා.

(திரு. எட்மன் சமரக்கோடி)

(Mr. Edmund Samarakkody)

I was discussing the motivation for the coalition. Before the working class had even planned out a course of action, by November or December strike action was resorted to in a big way in the Port of Colombo led by the Ceylon Mercantile Union. 13,000 workers came out on strike in December and January, and despite the efforts of the Government the organized working class was able to achieve a real victory. The wage freeze was broken by the strikers in the harbour, and a major victory was won.

The next phase would have been a very serious one for the Government and the capitalist class. I am not saying that a revolution would have taken place and that a socialist government would have been placed in power. What I say is that it was a threatening situation. The Hon. Prime Minister, of course, viewed the situation with alarm. I think the capitalist class of this country, including the U. N. P., understand that in the Prime Minister they have a conscious leader of the capitalist class. That is reflected in the amendment moved by the U. N. P. On behalf of that class the Prime Minister consciously did the correct thing. She discussed the situation. A link-up with the U. N. P. would not have obtained for her the support of the working class. She knew that. There is no point in linking up with the United National Party to get the working class support. To control the working classes you must get the support of the L. S. S. P., the Communist Party, and the M. E. P. This is what Sirimavo Bandaranaike did, and in the situation Barkis was willing, there was no difficulty.

Over the years that situation grew. In 1960 when the Cabinet was formed, they were denied admittance, but they kept on persisting. So in that situation, so far as the capitalist classes are concerned, this was the motivation and she has succeeded

temporarily through the assistance of these people who have betrayed the working class movement and the toiling people of this country, though for the moment, in putting an obstacle before the growing mass struggle of this country.

There were 21 demands. Yes, but there was another demand which pushed aside the class struggle, and instead of the class struggle there is class collaboration!

ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.

(திரு. டி. பி. ஆர். குணவர்தன)

(Mr. D. B. R. Gunawardena)

There in the Treasury box!

එඩ්මන්ඩ් සමරකකෝඩි මයා.

(திரு. எட்மன் சமரக்கோடி)

(Mr. Edmund Samarakkody)

Of course, in that situation they cannot control the situation for ever. Very soon, no even now as we are debating, the class struggle has broken out in Velona. Their police are harassing the workers and baton charging them. Their police have come to the service of the capitalist class! They are very acceptable, Sir!

The earliest statement made by the Hon. Minister of Finance to the Working class of this country, was to ask them to work. He said: 'I want work. Everyone should come to work at 9 a.m. I want an eight-hour day! What have the capitalist class and the employers been saying all these days? 'We want an eight-hour day'! Yes, what Sirimavo Bandaranaike could not say through her mouth, they have got the working class leaders, the traitors, the renegades to say it. That is the situation. He can say 'work hard' and he can go to work by 9 o'clock in the morning because he has got a car, while hundreds of workers have to walk ten miles, board three buses and walk another ten miles to get to their places of work.

கலாநாயகர்

(சபாநாயகர்)

(Mr. Speaker)

Please wind up in three minutes.

එඩ්මන්ඩ් සමරකකොඩි මයා.

(திரு. எட்மன் சமரக்கொடி)

(Mr. Edmund Samarakody)

They have done their dirty work. Now, this is the situation we are faced with. For the present, there is the expectation and the hope that something will arise out of this coalition. The organized working class is watching, is waiting. But the situation is fast developing when the struggle will be the order of the day, and it will be the duty of the revolutionists in this situation to regroup themselves and regroup the militant elements in the working class, keep the fire of the class struggle burning round the 21 Demands of the working class, link up this struggle with the struggle of the peasants, of the rural masses, in this country, and go forward. In this situation, the L. S. S. P. (Revolutionary Section), united with the Fourth International, will bend all its energies to rally round itself all the revolutionary elements—[Interruption]—and go forward in the struggle for the achievement of socialism in this country.

අ. හ. 6.8

ලො. ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා (මුදල් ඇමති)

(கௌரவ கலாநிதி என். எம். பெரேரா—
நிதி அமைச்சர்)

(The Hon. Dr. N. M. Perera—Minister of Finance)

Mr. Speaker, I am sorry that the necessity of attending a funeral made it difficult for me to listen to the major portion of the speech of my ertswile colleague, the hon. Member for Bulathsinhala.

There is only one thing I want to tell him. There are many people who still live in 1917. They have never yet seen the changes that have taken

place in the world since 1917. They still live in 1917. They will die in 1917. That is all I want to tell him.

I think we can congratulate ourselves that this Debate was maintained at a fairly high level until the political twins from Welimada (Mr. K. M. P. Rajaratna), Uva-Paranagama (Mrs. Kusuma Rajaratna) interviened. I shall have occasion to refer to other Members who stooped low—[Interruption]. There is one thing I want to tell the hon. Member for Kottawa (Mr. D. B. R. Gunawardena). It will be best if he keeps his mouth shut—

ස්ටැන්ලි තිලකරත්න මයා. (කෝට්ටේ)

(திரு. ஸ்டான்லி திலக்கரத்ன—கோட்டே)

(Mr. Stanley Tillekeratne—Kotte)

And listens to the speech.—
[Interruption].

ලො. ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(கௌரவ கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(The Hon. Dr. N. M. Perera)

If I open my mouth I will expose him, and that he will not like.

ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.

(திரு. டி. பி. ஆர். குணவர்தன)

(Mr. D. B. R. Gunawardena)

I challenge you to do so.—[Interruption].

ලො. ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(கௌரவ கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(The Hon. Dr. N. M. Perera)

There is one place for him and that is Angoda.

ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.

(திரு. டி. பி. ஆர். குணவர்தன)

(Mr. D. B. R. Gunawardena)

You were in a lunatic asylum when you were in Germany.

ලො. ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(கௌரவ கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(The Hon. Dr. N. M. Perera)

I am not going to waste my time
[Interruption].

கலாநாயகர்

(சபாநாயகர்)

(Mr. Speaker)

Order, please !

சு. ஸ்வாமிநாதன். எம். பி. பெரேரா

(கௌரவ கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(The Hon. Dr. N. M. Perera)

I am sorry that this Debate has been brought to a low level by the hon Member for Welimada. Prior to that, by and large, it had maintained a high level.

We can all have arguments on a political level, on a political basis. There are honest differences of opinion in this House as well as outside. But I do not like hon. Members stooping to caddish and mean statements in this House. That type of action only discloses a kind of breeding that this House has never tolerated. Let the hon. Member for Welimada now understand that for every low shot he gives, we will give him ten. Let that be clearly understood.

There was a time, when we were on the other side, when he tried these things. That will no longer be tolerated. Do not think that we do not know the history of your own political career. He talks about language and accuses us.

Sir, the hon. Member for Avissawella (Mr. D. P. R. Gunawardena) and myself were the first people who fought for language in this House and outside in the country. We fought, not for making political advantage of it but because we always felt that affairs of the poor people in the country must be administered in the language they understood ; we fought the Britishers on that basis. What were they doing when we were fighting the Britishers ? Today, lots of people are for language ; they are patriots and they are fond of talking about language. When we fought the Britishers there were no people like him to fight with us. These people were robbing the university

students of their money and running away ; that was what they were doing. Do not let me talk about them.

They were talking about this Coalition Government being carried on without the consent of the people ; they were very hurt and were very upset. Why ? Because they sent emissaries to the Prime Minister and they never succeeded. That is the reason.—[Interruption]. I know.

சு. ஸ்வாமிநாதன். எம். பி. பெரேரா

(திரு. கே. எம். பி. ராஜரத்ன)

(Mr. K. M. P. Rajaratna)

It is a lie.

சு. ஸ்வாமிநாதன். எம். பி. பெரேரா

(கௌரவ கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(The Hon. Dr. N. M. Perera)

They sent emissaries saying, "Do not take the L. S. S. P. We are the people who helped you." [Interruption]. It is possible that she does not know what her husband is doing. There are lots of things that her husband is doing that she does not know.—[Interruption].

Mr. Speaker, permit me to come to the points at issue now. What is it that we are debating ? We are debating the Address of Thanks for the speech of His Excellency the Governor-General which sets out the measures that we intend to introduce, the points that we want to urge legislatively and the programme that we want to carry through within twelve months.

We are not here to give a political programme for an election ; we have confined ourselves to specific items of work which can be carried through. One of the criticisms we made when we were in the opposition was that you merely load your Throne Speech with so many things which you cannot do and, therefore, you are legitimately entitled to be criticized ; that you are just camouflaging and that you never intend doing them. On the contrary, we carefully thought this out and we came into a coalition on the basis of

a certain programme to be carried out within a specified period and that programme we have adumbrated. My good Friend the hon. Member for Dehiwela-Mt. Lavinia (Dr. Colvin R. de Silva) explained to you some of those points and, therefore, I do not intend to go over all those points again.

May I say this? The hon. First Member for Colombo South (Mr. J. R. Jayewardene) went on to show certain things. I listened to his speech very carefully. I have also listened to a number of other speeches. The Secretary of the U. N. P., I thought was a responsible individual who maintained a fairly high standard of debate. But what did he do? He merely read out our past speeches which we made in this House and contrasted them with our present speeches and our attitude. Sir, I can start reading a large number of such speeches of the United National Party Members, but that is not the point at issue. Perhaps, this may be the last Address of the Governor-General before dissolution.

சே. டி. ஐ. ஜெ. ஆர். ஜயவர்தன.

(திரு. ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)

(Mr. J. R. Jayewardene)

Hear, hear!

சே. டி. ஐ. ஜெ. ஆர். ஜயவர்தன.

(திரு. ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)

(The Hon. Dr. N. M. Perera)

Therefore, what does the public expect from the Opposition? The public expects the Opposition to put forward an alternative constructive programme saying, "This is the programme we are going to follow, this programme is wrong on these lines, but this is the programme we should like the country to follow". So those who talk of democracy presumably ought to understand that. That is the function of an Opposition. But there was not one constructive proposal from a single speaker on the other side of the House; there was not one constructive criticism that emanated from that side.

சே. டி. ஐ. ஜெ. ஆர். ஜயவர்தன.

(திரு. டி. பி. ஆர். குணவர்தன)

(Mr. D. P. R. Gunawardena)

Why do you say that?

சே. டி. ஐ. ஜெ. ஆர். ஜயவர்தன.

(திரு. டி. பி. ஆர். குணவர்தன)

(The Hon. Dr. N. M. Perera)

I am coming to you in a moment. The hon. Third Member for Colombo Central (Dr. Kaleel) I think, was the only hon. Member who did make certain criticisms, and I shall refer to him separately.

My good Friend, the hon. First Member for Colombo South (Mr. J. R. Jayewardene) spent a good deal of time on Buddhism and Marxism. I am sorry to say, he neither understood Buddhism nor Marxism. That is the sum total of the impression that he left. Surely, the hon. Member understands that one is a metaphysical concept of humanity, of human society as such, and the other is a political and social concept of the development of human institutions. That is what Marxism is. I do not want to delve into this, but as it is always said, little learning is dangerous, I would appeal to him to delve a little further into Marxism. Reading a few books overnight does not give one the right to talk about the philosophy of Marxism. Some of us have spent the better portion of our lives attempting to study Marxism. There is much more to be studied and learnt in the whole theory and the philosophy of Marxism.

May I say this? He quoted the Pali text *Sabbe Sankhara Anicca*. What is the basic concept? According to Buddha, all things change, not merely human beings. Is that in keeping with all modern concepts of science today? All modern concepts of science bring out that fact, that everything is changing from moment to moment. And what does Karl Marx say? While you have these principles as applicable to

[ශ්‍රී ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා]

material things, these very same principles can be worked out in trying to understand the development of human institutions. He worked out what scientists did for the material world. He worked out in the political and social world the principles that have gone towards the development of society. And in that process, he has accepted the basic concept, the metaphysical concept, that was preached by the Buddha himself. We find that, therefore, there is not such a fundamental divergence as the hon. Member imagines.

No Marxist, whether it was Karl Marx or Engels or anybody else, claims to any finality of knowledge. There is no finality of knowledge. In point of fact, as knowledge advances, our concepts change. Obviously, we are circumscribed by the tremendous advance made by science and the various inventions. The very development of nuclear physics has made a difference to the whole conception of world politics. That has to be worked out, and any Marxist worth his salt must recognize the differences brought about as a result of the development of modern theory, knowledge of physics and so on. There is no finality about this. Obviously, in a different world, in a classless society, the kind of institutions that you have may be quite different from the kind of institutions that Marxism envisaged. So that it is wrong for my hon. Friend to proceed from that and argue that there is a fundamental divergence between Buddhism and Marxism.

I do not intend to delve very much into this question because it will take me much beyond my present intentions and beyond the scope of this Debate on the Throne Speech. I am only referring to it because it was the basic argument underlying the speech that the hon. First Member for Colombo South made. From that he went along to try and prove that I am moving in his direction!

එම්. ඩී. බණ්ඩා මයා.

(திரு. எம். டி. பண்டா)

(Mr. M. D. Banda)

A change is taking place!

ශ්‍රී ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(கௌரவ கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(The Hon. Dr. N. M. Perera)

The change that will take place is this. According to Marxian dialectics it is a change that will take place and result in a clash of forces leading to a higher synthesis, not this synthesis of yours. And eventually it will lead to communism, so far as social institutions are concerned.

I was reminded of a speech made by him in 1962. I remember that my hon. Friend made the same kind of speech in reference to the S. L. F. P.. He said :

“නමුත් නාන්සේලාට ම කරන වේදනාව මේකයි. නමුත් නාන්සේලාගේ ප්‍රතිපත්ති හෙදයි. පොත් පත් වල තිබෙන ප්‍රතිපත්ති හෙදයි. ක්‍රියා පටිපාටියේ තිබෙන ප්‍රතිපත්ති හෙදයි. නමුත් මේ රජයට ඒවා ක්‍රියාවේ යෙදවන්න ශක්තියක් නැහැ.”

In other words you are saying the same to us. I have begun to fear that my hon. Friend has become diffident about himself and is finding new alignments here and there. That is what he is trying to do.

ජේ. ආර්. ජයවර්ධන මයා.

(திரு. ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)

(Mr. J. R. Jayewardene)

Like you!

ශ්‍රී ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(கௌரவ கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(The Hon. Dr. N. M. Perera)

Not only like me but like you also. Do not forget the messages that you sent to "Temple Trees".

ශ්‍රී මන්ත්‍රීවරු

(கௌரவ அங்கத்தினர்)

(Hon. Members)

No. No!

ஒரு ஊவாட்சி உன். உம். பரேரா
(கௌரவ கலாநிதி என். எம். பெரேரா)
(The Hon. Dr. N. M. Perera)
Yes, Yes : You sent emissaries.

உமில் சேனாநாயக உம்.
(திரு. டட்ளி சேனாநாயக)
(Mr. Dudley Senanayake)
Not at all.

ஒரு ஊவாட்சி உன். உம். பரேரா
(கௌரவ கலாநிதி என். எம். பெரேரா)
(The Hon. Dr. N. M. Perera)

The hon. Leader of the Opposition says that he did not go. There were emissaries who went on his behalf.

உமில் சேனாநாயக உம்.
(திரு. டட்ளி சேனாநாயக)
(Mr. Dudley Senanayake)
No, What nonsense :

ஒரு ஊவாட்சி உன். உம். பரேரா
(கௌரவ கலாநிதி என். எம். பெரேரா)
(The Hon. Dr. N. M. Perera)

I am prepared to give you the names of the emissaries.

உமில் சேனாநாயக உம்.
(திரு. டட்ளி சேனாநாயக)
(Mr. Dudley Senanayake)
No emissaries were sent by me.

ஒரு ஊவாட்சி உன். உம். பரேரா
(கௌரவ கலாநிதி என். எம். பெரேரா)
(The Hon. Dr. N. M. Perera)
I said the U. N. P. sent.

ஒரு உன் திவா
(கௌரவ அங்கத்தினர்)
(Hon. Members)
No, No!

ஒரு ஊவாட்சி உன். உம். பரேரா
(கௌரவ கலாநிதி என். எம். பெரேரா)
(The Hon. Dr. N. M. Perera)

What is the use of your saying
"No, No" ? I know the facts.

மொன்டேஜு பீயுவிக்கம் உம். (வெலிகம்)
(திரு. மொண்டேகு ஜயவிக்ரம்—வெலிகம்)
(Mr. Montague Jayewickreme—Weligama)

Why do you not mention the names ?

பி. பி. ஊர். குணவர்தன உம்.
(திரு. பி. பி. ஊர். குணவர்தன)
(Mr. D. B. R. Gunawardena)

கொடி வீதியே யாழ்வோர் உன் உன்
நெ கியை பீகைன் பீகைன் நெ?

ஒரு ஊவாட்சி உன். உம். பரேரா
(கௌரவ கலாநிதி என். எம். பெரேரா)
(The Hon. Dr. N. M. Perera)

There is one place you have to go to yet.

Hon. Members are talking so much about the Coalition Government. So far as we are concerned the Coalition Government is a fact. We have placed a programme before you of the work that is going to be done in the next 12 months. Point out defects in the programme. I can understand that. But everyone who spoke was chiefly concerned about the Coalition Government, Why it was formed, how it was formed and all manner of other things.

So far as I am concerned I want this position to be made quite clear. Let us realize this. What are the political and social implications of the Coalition Government? Some have accused us of going through the back door. Let me remind this House that in 1956 there was an agreement with the late Mr. S. W. R. D. Bandaranaike with regard to the elections. In 1952 we had no such agreement and we lost the elections. In 1956 as a result of that no-contest pact we were able to defeat the U. N. P.. We were able to bring together the progressive forces of this country and defeat the reactionary forces in 1956. That was the position in 1956.

Now, as it happened, the M. E. P. was also a coalition. It had a clear majority and was able to form a

There was no question of going through the backdoor; they had their party conference; we had ours. There was no attempt to hide this matter, and with the full endorsement of the parties we came to a Coalition Government on an agreed programme. What is wrong about that? How can anybody say that we did not get an endorsement of the vast majority? We went to elections on mutual support. It is true we did not have an agreed programme at that stage. But, believe me, every honest person will admit that those who voted for the S. L. F. P. voted with the knowledge that we were going to co-operate in the political life of this country. That was the position on which that support was obtained—[Interruption]. The hon. Member for Welimada got the support of the S. L. F. P. during the last election—[Interruption].

கௌசுமா ராஜரத்ன தீய.

(திருமதி குஸுமா ராஜரத்ன)

(Mrs. Kusuma Rajaratna)

එක උද්භරණයක් පෙන්වන්න.

විවියන් ගූනවර්ධන තීය.

(திருமதி விவியன் குணவர்தன)

(Mrs. Vivienne Goonewardene)

There was no S. L. F. P. candidate at Welimada—[Interruption.]

ශ්‍රී ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(கௌரவ கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(The Hon. Dr. N. M. Perera)

Sir, may I proceed? So far as the L. S. S. P. is concerned that is an aspect which I want to place before this House. So far as we are concerned, that is our political analysis of the situation. In 1956—let us recognize this fact—there was a national revolution. In point of fact, the continuation of the political freedom that was obtained in 1948 was really carried forward in 1956. In a real sense that was the first beginnings of the national revolution in this country. One has to recognize that. That was carried through for a number of years. A number of steps were taken to remove the vestiges of imperialist power and to break the power of some of the capitalists. There were a number of progressive socialist measures taken, like the nationalization of the transport services and the harbour. Of course the measures taken were obviously.

Unfortunately the late Prime Minister did not live long enough to carry through all those measures. In March 1960, we saw the resurgence of the capitalist class once again; we saw the power of reaction brought to the surface once more. That was because of the failure, in 1956, to break the economic power of the capitalist class in this country. Fortunately, in July 1960, we were able to keep them down once again.

Since then the S. L. F. P. Government has made certain advances which nobody can deny. They have

taken over insurance and a number of institutions like that, particularly petroleum. They have eaten into some of the entrenched positions of the imperialists and the capitalists in this country, and nobody can gainsay that. But the progress was not fast enough. The reactionaries were still able to consolidate their position and raise their heads. The working class and the people generally were getting a little dissatisfied with the progress that was being made.

Those are the political factors. It is in that situation and on the invitation of the Prime Minister that the Lanka Sama Samaja Party agreed to have discussions, and we found that it was possible to co-operate with the S. L. F. P. and carry on this forward movement. That is the basis of the 14 point programme which my good Friend explained.

We are bringing for the first time the workers' organizations close to the whole machinery of Government through workers' councils, creating in them a feeling of responsibility. I must say, in advance, that very valuable suggestions have been made by all the trade unions in the various departments for the formulation of my Budget. We have not stopped there. In all the departments we intend to start vigilance committees which will prevent corruption and break through bureaucracy.

We are creating a vital interest in the whole process of Government among the vast mass of people outside. As my hon. Friend here has already explained it, I am not going into the details of the proposal. We are building up people's committees, making the people outside conscious of the fact that they must participate in the process of government. They will be much more interested in bringing down prices than any kind of officials you can think of. We are, therefore, trying to build up people's committees in every area so that they will be genuinely interested in keeping down prices and knocking out blackmarketeers and hoarders.

[ගරු ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා]

That is what we intend to do in the next twelve months. Of course, my good Friend from Welimada (Mr. K. M. P. Rajaratna) is the champion of blackmarket *mudalalis*. I remember how he spoke for many hours on behalf of the blackmarket *mudalalis* of this country—I have not forgotten that. When the Bill comes before the House we will expose you in the way you deserve to be exposed—

කෝ. එම්. රාජරත්න මයා.

(திரு. கே. எம். பீ. ராஜரத்ன)

(Mr. K. M. P. Rajaratna)

Sinhalese traders.

ගරු ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(கௌரவ கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(The Hon. Dr. N. M. Perera)

Some of the Sinhalese traders are the greatest blackmarketeers you get in this country. Why should you hide that fact?

කේ. එම්. රාජරත්න මයා.

(திரு. கே. எம். பி. ராஜரத்ன)

(Mr. K. M. P. Rajaratna)

That does not matter. We will support them.

ଗରୁ ଶାପାର୍ଟିଏ ଏକ. ଏହି. ପେଡ଼େର

(கௌரவ கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(The Hon. Dr. N. M. Perera)

Exactly! That is my point. You will support every blackmarketeer, every racketeer, in this country. That is your policy—[*Interruption*].

My Friend the hon. First Member for Colombo South (Mr. J. R. Jayewardene) talked of the failure of coalitions. Your knowledge of history is very limited. Surely, we know that the Government in Australia is a Coalition Government. For the last fourteen years that has been the position, and it is very successful. What is your explanation of that? It depends upon the basic principles on which you come to an agreement, to make a coalition succeed or fail.

Coalitions do not succeed in England for various other reasons, and not necessarily because a coalition as such cannot function. Quite a number of governments in the West European countries are coalition governments of one type or another. Italy has had no other government but a coalition throughout its recent history. France, West Germany, all those countries have coalition governments. All that I am saying is, do not generalize from the experience of Great Britain alone —[*Interruption*]. My good Friend from Kottawa (Mr. D. B. R. Gunawardena), I sympathise with him. He has a one-track mind and he cannot see beyond his nose!

ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.

(திரு. ம. பி. ஆர். குணவர்தன)

(Mr. D. B. R. Gunawardena)

I know where your track leads to.

රු ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(கௌரவ கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(The Hon. Dr. N. M. Perera)

Do not let me come out with the things I know about you.

ඩී. ඩී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.

(திரு. ம. பி. ஆர். குணவர்தன)

(Mr. D. B. R. Gunawardena)

I challenge you !

ගරු ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(கௌரவ-கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(The Hon. Dr. N. M. Perera)

I would like to make one more point about this programme. Some hon. Members do not seem to have read this programme; they do not even bother to read it. An important place has been given to planned development. It is not an exposure of what is coming in the Budget, but my Budget for the next twelve months is going to be worked out and dovetailed into a plan.

The hon. First Member for Colombo South (Mr. J. R. Jayewardene) laughed at me saying that we are planning for three years about what we are going to do in one year.

Yes. In the most unlikely event of his ever coming on to this side, I have prepared the perspective for him to take over. I have worked out a plan which will have targets for only twelve months, but it will have the perspective of a three-year plan because you cannot make it in any other way economically.

வி. வி. டி. டி. ஒன்வர்டென் மை.

(திரு. டி. பி. ஆர். குணவர்தன)

(Mr. D. B. R. Gunawardena)

So you are working for them to take over!

செ. டி. டி. ஒன்வர்டென் மை.

(கௌரவ கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(The Hon. Dr. N. M. Perera)

What can I do if you have no brains?—[Interruption].

You will see, therefore, that in this programme of ours there is a definite scheme of having fixed prices. All articles will have fixed prices. We do hope we will get the co-operation of all hon. Members, except those who are for the blackmarketeers, to get a Bill through which will enable us to get the offenders punished in a special court in double quick time, imposing on them not fines but actual imprisonment for their anti-social offences. That is what we intend to do. We are hoping that all the essential commodities will be imported by the State Trading Corporation. We have worked out a scheme of distribution which will give a place to private retail dealers. We have not tried to eliminate the private retail dealers. However, nobody will be allowed to mulct the consumer by hoarding or blackmarketing.

You will see, therefore, that we have a fairly comprehensive and well thought out scheme.

Before I close I want to touch on one or two other matters to which my attention has been drawn, particularly by the hon. Member for Avissawella (Mr. D. P. R. Gunawardena). I am very sorry indeed that he saw it

fit to mention the name of Mr. Subasinghe in this place. I never asked him to resign his post. In point of fact I reappointed Mr. Subasinghe. Then he came and saw me and I explained to him what my policy was. I told him what I wanted the People's Bank to do. He said that he did not agree with me at all. I said, "I am sorry, I cannot change my policy". He then submitted his resignation.

I have got with me here the confidential reports of the Central Bank which I am now compelled to read and which are not exactly complimentary to Mr. Subasinghe. The hon. Member for Avissawella, not content with making his allegations here, went to Ratnapura and said that I was a tool of some official here. That is not true. He is talking nonsense. He knows nothing about banking.

வி. பி. டி. ஒன்வர்டென் மை.

(திரு. டி. பி. ஆர். குணவர்தன)

(Mr. D. P. R. Gunawardena)

The Hon. Minister of Finance has become a tool in the hands of the commercial bankers. I shall come out with the full facts during the Budget Debate.

செ. டி. டி. ஒன்வர்டென் மை.

(கௌரவ கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(The Hon. Dr. N. M. Perera)

You can come out with anything you like.

வி. பி. டி. ஒன்வர்டென் மை.

(திரு. டி. பி. ஆர். குணவர்தன)

(Mr. D. P. R. Gunawardena)

Let the Hon. Minister not think, simply because he is on the other side and because he is the Minister of Finance, that he can silence me.

செ. டி. டி. ஒன்வர்டென் மை.

(கௌரவ கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(The Hon. Dr. N. M. Perera)

The Hon. Member for Avissawella knows nothing about banking, neither does Mr. Subasinghe know anything about banking. Let him not talk about things he knows nothing

of.

ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.

(திரு. டி. பி. ஆர். குணவர்தன)

(Mr. D. P. R. Gunawardena)

Let us wait until the Budget proposals come before us.

ගරු ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(கௌரவ கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(The Hon. Dr. N. M. Perera)

I know something about banking. What has the hon. Member for Avissawella read? He has not even read "Practical Banking". What does he know about banking? He is just an ignoramus who is shouting here.

This is what the Central Bank says :

"The first year's operation of the People's Bank gives rise to considerable misgivings. The Bank's entire staff at the time of take-over was only 43. In 14 months the number of employees increased to 368 while only a handful of new recruits had previous banking experience."

How can you run a bank without people with banking experience? Mr. Subasinghe has been opposing

ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.

(திரு. டி. பி. ஆர். குணவர்தன)

(Mr. D. P. R. Gunawardena)

Blame the Minister, Mr. Ilangaratne. Do not blame others.

ගුණ ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(கௌரவ கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(The Hon. Dr. N. M. Perera)

What is the hon. Member talking about Mr. Subasinghe? He got rid of Mr. Subasinghe from the C. W. E.

ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන මය.

(திரு. டி. பி. ஆர். குணவர்தன)

(Mr. D. P. R. Gunawardena)

May I make a personal explanation? I want the Hon. Minister to withdraw that remark. I never got rid of Mr. Subasinghe from the C. W. E.

ගරු ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(கௌரவ கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(The Hon. Dr. N. M. Perera)

Then he ran away?

ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.

(திரு. டி. பி. ஆர். குணவர்தன)

(Mr. D. P. R. Gunawardena)

That is another matter. I never got rid of him.

ගරු ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(கௌரவ கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(The Hon. Dr. N. M. Perera)

Neither did I get rid of Mr. Subasinghe. He ran away. What could I do?

It so happened that I had taken a great deal of interest in this bank long before I became a Minister. The Hon. Minister of Internal and External Trade will bear me out when I say that more than once I discussed the future of the People's Bank with him. I saw in the People's Bank an institution that was catering for a large number of people who had never stepped into a bank. I have seen workers and ordinary middle-class persons, who would never have stepped into a bank, going to this bank and making deposits. From the beginning I have been appealing to Mr. Vincent Subasinghe, the Hon. Minister and the management to train personnel, to get more people, and I have told them that they could not open more branches without trained personnel.

ගරු ටී. බී. ඉලංගරත්න (අභ්‍යන්තර සහ
බාහිර වෙළඳාම හා සැපයීමේ කටයුතු පිළිබඳ
ඇමති)

(கௌரவ ஈ. பி. இலங்கரத்ன—உள்நாட்டு, வெளிநாட்டு வியாபார, விநியோக அமைச்சர்)

(The Hon. T. B. Ilangaratne—Minister of Internal and External Trade and Supply)

As a result of that I wanted the Central Bank to intervene and make a report.

செ. ஸ்வாமிநாதன். எம். பெரேரா

(கௌரவ கலாநிதி என். எம். பெரேரா)
(The Hon. Dr. N. M. Perera)

It is from that report that I am reading.

செ. ஸ்வாமிநாதன்.

(திரு. ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)
(Mr. J. R. Jayewardene)

Can that report be tabled ?

செ. ஸ்வாமிநாதன். எம். பெரேரா

(கௌரவ கலாநிதி என். எம். பெரேரா)
(The Hon. Dr. N. M. Perera)

I cannot. This is a confidential report. I am only giving extracts.

செ. ஸ்வாமிநாதன்.

(திரு. ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)
(Mr. J. R. Jayewardene)

Then you cannot read it.

செ. ஸ்வாமிநாதன். எம். பெரேரா

(கௌரவ கலாநிதி என். எம். பெரேரா)
(The Hon. Dr. N. M. Perera)

Pardon me, I am only reading extracts.—[Interruption]. I am entitled to read extracts from that.

சி. பி. ஸ்வாமிநாதன்.

(திரு. டி. பி. ஆர். குணவர்தன)
(Mr. D. P. R. Gunawardena)

Will the Hon. Minister table the reports concerning the People's Bank? There are four reports by officers in the bank, including the General Manager, and there are the Central Bank reports.

செ. ஸ்வாமிநாதன். எம். பெரேரா

(கௌரவ கலாநிதி என். எம். பெரேரா)
(The Hon. Dr. N. M. Perera)

I am prepared to do that. I am prepared to table the reports issued.

செ. ஸ்வாமிநாதன்.

(திரு. ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)
(Mr. J. R. Jayewardene)

I think one cannot read a document without tabling.

செ. ஸ்வாமிநாதன். எம். பெரேரா

(கௌரவ கலாநிதி என். எம். பெரேரா)
(The Hon. Dr. N. M. Perera)

I am not reading from a document. I am only reading extracts. That is not reading from a document.

செ. ஸ்வாமிநாதன்.

(திரு. ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)
(Mr. J. R. Jayewardene)

You cannot read extracts from a document unless you table the document.

கலாநிதி

(சபாநாயகர்)
(Mr. Speaker)

You can.

செ. ஸ்வாமிநாதன்.

(திரு. ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)
(Mr. J. R. Jayewardene)

How do you know these are extracts ?

செ. ஸ்வாமிநாதன். எம். பெரேரா

(கௌரவ கலாநிதி என். எம். பெரேரா)
(The Hon. Dr. N. M. Perera)

I am taking the responsibility for it. I am a responsible Minister. I know my Standing Orders as well as anybody else.

வேதநாதன்

(டாக்டர் நாகநாதன்)
(Dr. Naganathan)

On a point of Order, Sir !

கலாநிதி

(சபாநாயகர்)
(Mr. Speaker)

Order, please ! There is no point of Order to be raised. I have given my Ruling on that.

வேதநாதன்

(டாக்டர் நாகநாதன்)
(Dr. Naganathan)

You must listen to what I have got to say. The Hon. Minister must sit down.

கலாநாயகர்

(சபாநாயகர்)

(Mr. Speaker)

Will the hon. Member please sit down?

வேலுநாயக்கர்

(டாக்டர் நாகநாதன்)

(Dr. Naganathan)

I rise to a point of Order.

கலாநாயகர்

(சபாநாயகர்)

(Mr. Speaker)

Please sit down first.

வேலுநாயக்கர்

(டாக்டர் நாகநாதன்)

(Dr. Naganathan)

All right. I will get up again.

கலாநாயகர்

(சபாநாயகர்)

(Mr. Speaker)

What is your point of Order?

வேலுநாயக்கர்

(டாக்டர் நாகநாதன்)

(Dr. Naganathan)

I think it is well known that no document especially a confidential document by an officer, should be read in this House, because he cannot reply here.

கலாநாயகர்

(சபாநாயகர்)

(Mr. Speaker)

It is not a point of Order. The Hon. Minister can go on.

வேலுநாயக்கர்

(டாக்டர் நாகநாதன்)

(Dr. Naganathan)

I have got a second point. This is an indictment against the previous Minister, not against Mr. Subasinghe.

கலாநாயகர்

(சபாநாயகர்)

(Mr. Speaker)

That is not a point of Order.

செ. ஸ்வாமிநாதன். எம். பெரேரா

(கௌரவ கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(The Hon. Dr. N. M. Perera)

I am reading :

"The rate of branch expansion appears to be dictated by the need for representation in various areas without full consideration being given to its effect on the stability of the ban."

[Interruption.] I am reading an extract from a confidential report.

செ. மனோகந்திரன்

(கௌரவ அங்கத்தவர் ஒருவர்)

(An hon. Member)

We must see the whole document.

செ. ஸ்வாமிநாதன். எம். பெரேரா

(கௌரவ கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(The Hon. Dr. N. M. Perera)

I am doing that with full responsibility. If the hon. Member knows the rules of this House, he will not ask for it.

வேலுநாயக்கர் எம். சி. எம். கலைல் (மே. கலிங்க) துருவ மனத் திவ்ய

(டாக்டர் எம். என். என். கலைல்—கொழும்பு மத்தி மூன்றாம் அங்கத்தவர்)

(Dr. M. C. M. Kaleel—Third Colombo Central)

This may be out of context.

செ. ஸ்வாமிநாதன். எம். பெரேரா

(கௌரவ கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(The Hon. Dr. N. M. Perera)

The hon. Member is entitled to make his own comments afterwards. The hon. Member has his remedy. He knows that. Let me continue :

In fact, the recruitment policy of the bank does not seem to be geared to the branch expansion programme as it appears from the rate maintained at present. Considering the time taken to train an employee in the details of bank accounting and in the practices and procedures of banking, it is felt that the rate of recruitment is far too slow if the

present rate of expansion is to be maintained. It should be mentioned, too, that examiners who visited the various offices outside Colombo noted that the quality of branch managers is generally poor.

பி. பி. ஃபர். ஒன்வர்டென மஹ.

(திரு. டி. பி. ஆர். குணவர்தன)

(Mr. D. P. R. Gunawardena)

Now Mr. Vincent Subasinghe—

ஒரு ஸ்பீச்சர் உன். பி. பி. பரேரா

(கௌரவ கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(The Hon. Dr. N. M. Perera)

I discussed the matter with Mr. Vincent Subasinghe even before I became Minister.

பி. பி. ஃபர். ஒன்வர்டென மஹ.

(திரு. டி. பி. ஆர். குணவர்தன)

(Mr. D. P. R. Gunawardena)

This is in reference to branches. Mr. Subasinghe is against the opening of branches.

ஒரு ஸ்பீச்சர் உன். பி. பி. பரேரா

(கௌரவ கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(The Hon. Dr. N. M. Perera)

I have discussed this matter with him. He was opposed to it because he had some idea that you could take in any person and make him a bank employee. He did not want any trained personnel taken from the mercantile service which is the only recruiting source at the present moment. That is where the trouble lies. I will give you some more facts.

This is from the report of 1963 :

I understand that, since the framing of charges against the General Manager, he is prevented from attending Board Meetings. Decisions of the Board are conveyed to him only in cases where the Board especially decides to do so. Board decisions to be conveyed to other officers are conveyed direct to them by the Secretary and not through the General Manager.... It is conceivable that without the concurrence of the General Manager the wishes of the Chairman are carried out by the more junior officers of the Bank to whom the Board has not delegated the necessary authority.

That is how this Bank functions. These people are completely at loggerheads. The chairman is unable to work with the co-operation of the

others, and the figures that I shall quote will prove what I am saying.

The Report continues :

"In this situation the question arises whether, as the Chief Executive Officer, he could duly discharge his responsibility of conducting the business of the Bank under the general supervision and control of the Board as required in section 32 (1) of the Act.

I would at this point invite attention to paragraphs 1 to 12 of the open report where it is shown that the Chairman had given orders to branch managers affecting the lending policy of three branches."

டீ. டி. ஃபர். ஒன்வர்டென மஹ.

(திரு. டட்லி சேனநாயக்க)

(Mr. Dudley Senanayake)

Whose report is that?

ஒரு ஸ்பீச்சர் உன். பி. பி. பரேரா

(கௌரவ கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(The Hon. Dr. N. M. Perera)

Central Bank.—[Interruption]. The hon. Member for Avissawella does not understand what is meant by a rural bank. What have they done so far? They have set up three rural banks, so-called rural banks.

What is the position? Here it is—

Members' current accounts ..	5,500	
Members and non-members savings accounts ..		56,000
		—nearly 57,000
Fixed deposits :		
Co-operatives ..	5,000	
Individuals ..	2,650	
Total ..	7,650	
Total ..		70,144
Shares at Menikhinne ..	15,643	
What are the advances ?		
Advances to members ..	86,735	
Pawning ..	52,000	
		Rs.
Total liabilities ..	139,013	
Total assets ..	85,000	

I ask, if you keep on lending like this, where are the resources for the People's Bank to work on?

It so happened that I knew a little of banking. I thought of helping the rural people but no bank can help people to improvidence. That is not the basis on which a bank is run. We have really got to help the genuine cultivators, the people who produce paddy, vegetables, and so on, particularly during the time lag between the realization of their crops and the planting of the crops. It is during that time lag really that they have to be helped. Such cases are the most urgent and, therefore, I suggested for three years to work out a system of issuing internal bills of exchange, an internal bill of exchange which can be discounted by the People's Bank at $\frac{1}{2}$ per cent or 1 per cent. It is a workable thing; the crop can be insured with the Insurance Corporation and the co-operative societies could guarantee the *bona fide* cultivators so as to enable them to get money from the bank at $\frac{1}{2}$ per cent or 1 per cent. That is the only workable scheme that could really help the cultivators. If you give largesse to the people for the mere asking—I know that has happened in the People's Bank—then the bank will be bankrupt in a matter of years.—[*Interruption*].

சி. பி. ஸ்ரீ. குணவர்தன மஹாசுவாமி.

(திரு. டி. பி. ஆர். குணவர்தன)
(Mr. D. P. R. Gunawardena)

Will you table all the reports?

செ. ஸ்ரீ. குணவர்தன மஹாசுவாமி.

(செ. ஸ்ரீ. குணவர்தன மஹாசுவாமி)
(The Hon. Dr. N. M. Perera)

Yes, I will table them. I have discussed this matter with all the officers. I know from where the hon. Member gets his information.—[*Interruption*].

சி. பி. ஸ்ரீ. குணவர்தன மஹாசுவாமி.

(திரு. டி. பி. ஆர். குணவர்தன)
(Mr. D. P. R. Gunawardena)

I get my information from the General Manager.

செ. ஸ்ரீ. குணவர்தன மஹாசுவாமி.

(செ. ஸ்ரீ. குணவர்தன மஹாசுவாமி)
(The Hon. Dr. N. M. Perera)

I thought the hon. Member did not like him.

சி. பி. ஸ்ரீ. குணவர்தன மஹாசுவாமி.

(திரு. டி. பி. ஆர். குணவர்தன)
(Mr. D. P. R. Gunawardena)

I do not like him sometimes. When he commits a blunder I tick him off.

செ. ஸ்ரீ. குணவர்தன மஹாசுவாமி.

(செ. ஸ்ரீ. குணவர்தன மஹாசுவாமி)
(The Hon. Dr. N. M. Perera)

Then what is it that the hon. Member is grouching about?

சி. பி. ஸ்ரீ. குணவர்தன மஹாசுவாமி.

(திரு. டி. பி. ஆர். குணவர்தன)
(Mr. D. P. R. Gunawardena)

Because you have stopped rural banking.—[*Interruption*].

செ. ஸ்ரீ. குணவர்தன மஹாசுவாமி.

(செ. ஸ்ரீ. குணவர்தன மஹாசுவாமி)
(The Hon. Dr. N. M. Perera)

Nothing of the kind. The hon. Member in his own speech says that it is important to develop the commercial aspects of the People's Bank with a view to the building up of a reserve in order to help the poor people. If you just start giving money to the rural folk without any reserve in the bank it would go bankrupt overnight. We must understand that position clearly and there is no point in just talking. People must understand what they are talking about.—[*Interruption*].

சி. பி. ஸ்ரீ. குணவர்தன மஹாசுவாமி.

(திரு. டி. பி. ஆர். குணவர்தன)
(Mr. D. P. R. Gunawardena)

You have been talking for the last 30 years and we have been listening.—[*Interruption*].

செ. ஸ்ரீ. குணவர்தன மஹாசுவாமி.

(செ. ஸ்ரீ. குணவர்தன மஹாசுவாமி)
(The Hon. Dr. N. M. Perera)

The hon. Member has done bigger talking. We will do more in one year than he has done in more years.

தி. பி. ஸார். குனவர்தனா.

(திரு. டி. பி. ஆர். குனவர்தனா)
(Mr. D. P. R. Gunawardena)

I will watch your performances for one year.

திரு. டி. பி. ஆர். குனவர்தனா.

(கௌரவ கலாநிதி என். எம். பெரேரா)
(The Hon. Dr. N. M. Perera)

The hon. Member will be surprised when he does the watching.

தி. பி. ஸார். குனவர்தனா.

(திரு. டி. பி. ஆர். குனவர்தனா)
(Mr. D. P. R. Gunawardena)

Yes, I will watch you very carefully. Do not think that you can get away easily.

திரு. டி. பி. ஆர். குனவர்தனா.

(கௌரவ கலாநிதி என். எம். பெரேரா)
(The Hon. Dr. N. M. Perera)

No, Sir, I do not want to get away anywhere. I am going to be here. I am nearing the time limit given to me. All that I want to say is this: I do want to appeal to the hon. Members of this House to realize that this Coalition Government has been formed with the goodwill of both sides of the House with the hope of carrying forward the policies that were started in 1956. That was the transition stage about which there is a pregnant statement of the late Mr. Bandaranaike to the effect that in a very real sense this country has been moving from 1956 onwards towards a socialist objective, though rather slowly, if I may say so from our point of view. However, I do hope that as a result of our participation and as a result of our agreement on the programme of work we have drawn up we can quicken the pace by bringing in the ordinary workers and peasants to join hands and by moving forward so that we could ensure socialism for this country within a measurable period of time.

திரு. டி. பி. ஆர். குனவர்தனா. (தேடிம)

(திரு. டட்ளி சேனானாயக்க—தேடிம)
(Mr. Dudley Senanayake—Dedigama)

Mr. Speaker, I think most Members of this House will agree that this has been a unique Debate for more reasons than one. Firstly, Mr. Speaker, thanks to you, we have debated to time. All credit is due to you, Mr. Speaker, for this achievement. Normally I have had to speak during the early hours of morning. This is a unique opportunity for me to speak fairly early in the evening.

Then we have seen some Members who are accustomed to roaring like lions speaking in a very mild and apologetic manner. I am reminded of the "lion" from Dehiwala-Mt. Lavinia. I am reminded—unfortunately he is not here—of his speeches full of gesticulations, wonderful eloquence. I agree with the hon. Member for Bulathsinhala (Mr. Edmund Samarakkody); one of the most eloquent and alert minds I have met is the hon. Member for Dehiwala-Mt. Lavinia (Dr. Colvin R. de Silva), full of quick retorts, tossing his mane here and there to emphasize his points. Today he was like a lamb. His hair was totally undisturbed when he finished his speech. That was an unusual spectacle.

I have seen the erstwhile quiet Member for Yatiyantota (Dr. N. M. Perera) and now the Minister of Finance, who is always calm and collected, losing his temper unnecessarily sometimes. In fact, you will remember, Mr. Speaker, when we met him in your room, the other day after the Coalition, in the course of a discussion I even suggested that in future when we have meetings of Leaders of Parties in the Speaker's room we should have the police about. These are all unusual happenings which I never witnessed before, and I presume this is all due to this Coalition. So the Hon. Minister of Finance must not blame me if I talk about the Coalition.

He said in his speech just now, "You are talking about coalitions, you are talking about various things,

but talk about our Throne Speech". And he said, "You have criticized the Throne Speech for omitting this and that". "Remember", he said, "this is only an year's programme of work, this is not an election manifesto", and he chided us for not putting forward an alternative programme. His criticism of us was, "You have not put forward an alternative programme". Our business here is to look at the Throne Speech to see how it deals in the course of the year with the problems that this country has been confronted with and to what extent the measures adumbrated in the Throne Speech would go to ease some of those problems. I think, I am right in saying that, on the one hand, this is a very important Throne speech and, on the other, I must agree with the view of the hon. Member for Avissawella that it is a colourless one. It is important in that this is a Throne Speech of a new Government.

Many words were said about the right of the Prime Minister to form a Coalition Government. I will say here and now that I do not contest the right of the Prime Minister to do that. I never contested that. It is open to the Prime Minister to form a Government with anybody the Prime Minister thinks fit to be in the Government and anybody whom the Prime Minister anticipates will command a majority in the House. That is the Prime Minister's business and as long as the Prime Minister enjoys the confidence of the country she has the right to govern.

But let me remind this House that is an unusual Coalition in that it is a rare occasion on which a Government with a majority formed a Coalition. I think, everybody will agree with me that normally coalition governments are found when a government does not command a majority

in the House and it is necessary to bring in another party or parties on an agreed programme to command that majority. But here—

சென்னை சபைக்கே உரியது. (தேவதேவியா)

(திரு. லக்ஷ்மன் ஜயக்கொடி—திருவாரூர்)

(Mr. Lakshman Jayakody—Divulapitiya)

What about the U. N. P. Coalition with the Tamil Congress? You had a majority then.

வெளிச் சபைக்கே உரியது.

(திரு. டட்லி சேனநாயக்க)

(Mr. Dudley Senanayake)

I am glad of that interruption. I will deal with it.

You have heard it said that my father formed a minority Government. Those who were there will testify to that.

சே. டி. சபைக்கே உரியது.

(திரு. ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)

(Mr. J. R. Jayewardene)

You were not born then! They said that he should not form a government at all.

வெளிச் சபைக்கே உரியது.

(திரு. டட்லி சேனநாயக்க)

(Mr. Dudley Senanayake)

That is the difference that I wish to emphasize. You had no fear of losing your Parliamentary majority. The people gave you an outright majority of 75 Members elected from your party alone; and with the Appointed Members and Independents you commanded a big majority. Did you fear that you were losing that majority?

சே. டி. சபைக்கே உரியது.

(திரு. ராய் ராஜபக்ஷ)

(Mr. Roy Rajapakse)

Yes. There are some cut-throats.

வெளிச் சபைக்கே உரியது.

(திரு. டட்லி சேனநாயக்க)

(Mr. Dudley Senanayake)

That was the situation. In fact, I well remember when 75 Members were elected outright in the July

[வினாக்கள் மற்றும் விடைகள்.]

elections the newspapers asked me for my comments. All I said was : "I am glad that the S. L. F. P. has got an outright majority". You were afforded the opportunity by the people of this country to go on your own steam and carry out the policies that you proclaimed to the people. That gave you every opportunity. That gave you the numbers, the full strength. But you have found it necessary to enter into this Coalition. During the course of my speech I will give you the reasons given by you for your Coalition and I will give you my own reasons for this Coalition. But before that, I said this is an important Throne Speech. Well, the reasons for the importance I have just adduced, and I said that it is a colourless Throne Speech. The Hon. Minister of Finance has heard many a Throne Speech before. We both entered this legislature together as long ago—when we remind ourselves of this fact we begin to feel very old—as 1936, and many are the Throne Speeches which we have heard. But, surely, Mr. Minister, we have to appraise this Throne Speech in the light of the problems that this country is confronted with. You know those problems so well that you were denouncing this Government for ignoring the real problems of the people ; you were vehement about the cost of living ; about the growing gravity of the unemployment problem and about bribery and corruption. Now, whatever you may say, I propose to prove during the course of my speech that this Throne Speech is not going to solve those problems, and it is in that light I intend to criticize.

Now, Mr. Speaker, I said we have had very unusual speeches. We have had, on the one hand, speeches during the course of which we have had domestic tit-bits—domestic tit-bits within parties, within houses, within families, and various tit-bits of that nature. When I was listening to these, I dreaded to think of the day when my good Friend on my right fell out with me and started to

come out with what he knew about me ; may be because we have been associated long together he knows very probably most terrible things about me, which, I hope, if ever we part, he will never come out with them. However, if that were to happen, I can assure him that my attitude will be the same likewise as far as he is concerned.

Mr. Speaker, we heard a part of the autobiography of the hon. Member for Avissawella.

பி. பி. ஸார். குணவர்தன மஹோ.
(திரு. டி. பி. ஆர். குணவர்தன)
(Mr. D. P. R. Gunawardena)

I was only imitating the hon. First Member for Colombo South.

வினாக்கள் மற்றும் விடைகள்.
(திரு. டட்லி சேனநாயக்க)
(Mr. Dudley Senanayake)

The hon. Member for Avissawella says he was imitating the hon. First Member for Colombo South ! Anyway, we heard his autobiography—a part of it, not the whole thing. He claimed to be the father of socialism in this country—[Interruption]. I apologize, because he did tell us that his age was 64, and that he was a father and a grandfather.—[Interruption]. But, however, he claimed that he taught most of his comrades socialism.

பி. பி. ஸார். குணவர்தன மஹோ.
(திரு. டி. பி. ஆர். குணவர்தன)
(Mr. D. P. R. Gunawardena)

I have no grand children yet.

வேதநாயக்க நாயனா
(டாக்டர் நாகநாதன்)
(Dr. Naganathan)

He is only a father-in-law !

வினாக்கள் மற்றும் விடைகள்.
(திரு. டட்லி சேனநாயக்க)
(Mr. Dudley Senanayake)

The unfortunate feature about that narration was that all these pupils were deserting him.

பி. பி. ஈர். குனவர்தனா மஹா.

(திரு. டி. பி. ஆர். குனவர்தனா)

(Mr. D. P. R. Gunawardena)

It is fortunate, not unfortunate.

பி. பி. ஈர். குனவர்தனா மஹா.

(திரு. டட்லி சேனநாயக்க)

(Mr. Dudley Senanayake)

But I thought it an unfortunate thing for a teacher who has taught a number of pupils to find his pupils start disobeying him. He spoke of Jayaprakash Narayan—a deserted Marxist. He is a Marxist no more. That has been the sad feature of his story.

During the course of his speech he always likes to look in our direction and vent his venom on us. He said, "Whatever I feel about this Government I will never be with you reactionaries, capitalists, imperialists." I am also, shall I say, relieved to hear that he will never be with us, because, wherever he went there was a terrible situation. I have been asked often after the formation of this coalition by people, "When will Philip go?" I said, "I do hope he will go very soon and that will be the end of him." So, it was a great relief to know that he will not be on our side. However, in the course of his speech—and that was the only time I interrupted him—he accused us of conspiracy. He looked in our direction; I do not know exactly where.

பி. பி. ஈர். குனவர்தனா மஹா.

(திரு. டி. பி. ஆர். குனவர்தனா)

(Mr. D. P. R. Gunawardena)

I looked beyond. I looked towards the hon. First Member for Colombo South.

பி. பி. ஈர். குனவர்தனா மஹா.

(திரு. டட்லி சேனநாயக்க)

(Mr. Dudley Senanayake)

Looking in that direction, he told me, when I rose to a point of Order regarding the accusation that hon. Members of this House are conspirators, that I was too slow for some

conspiracies. I am going to talk about events prior to this coalition when somebody had probably been very fast!

A time had come when the great discontent of the people over this Government was being manifested all over the country. Whatever interpretation one may give to the results of various Local Government election, the Government knows that due to its inability to meet the crying needs of the people it was losing support in the country. The hon. fair Member for Borella, now Parliamentary Secretary to the Minister of Local Government and Home Affairs, alleged that I had gone to the police to give certain information. I am not making any accusation.

ரோய் ராஜபக்ஷ மஹா.

(திரு. ரோய் ராஜபக்ஷ)

(Mr. Roy Rajapakse)

Did you not go?

பி. பி. ஈர். குனவர்தனா மஹா.

(திரு. டட்லி சேனநாயக்க)

(Mr. Dudley Senanayake)

Yes, I did go. The hon. Member for Hakmana (Mr. Roy Rajapakse) will also have to go to the police soon.

Information came to me that there was an endeavour to do away with Parliament and to impose rule by a junta. I had reason to believe that that information reached the Hon. Minister of Finance as well. He will recall the conversation that we had one day at the Royal-Thomian match, seated side by side. It is probable that information that he got subsequently removed the fears from his mind. I knew that he often went the same matches that I myself went to watch. So, I telephoned to him and we decided to meet there. I found that he had received the same information that I had received. It may be that his fears were dispelled after his visit to the Hon. Prime Minister the following day, but I know that he himself was very alarmed at that moment. He will recall that he even spoke of a fight on a common front for the preservation of democratic liberties.

பி. பி. ஸார். ஸ்வபீர்டன மி.

(திரு. ம. பி. ஆர். குணவர்தன)
(Mr. D. P. R. Gunawardena)

At the match ?

பிபிசி ஸ்நானாயக மி.

(திரு. டட்ளி சேனாயக்க)
(Mr. Dudley Senanayake)

At the match. Mr. Speaker, you have yourself been questioned about this matter by the police. I am not going to talk about statements that were made by anybody. I am going to place before the House what has been available to the public. This letter which I have with me is one written by the Gnanaseeha Thera, to the Governor-General.

வேதநாதன் நானாதன்

(டொக்டர் நாகநாதன்)

(Dr. Naganathan)

He got Rs. 10,000.

பிபிசி ஸ்நானாயக மி.

(திரு. டட்ளி சேனாயக்க)
(Mr. Dudley Senanayake)

He himself gave it to the papers to be published the following day. I shall now quote from the letter published in the "Daily News". This is not a letter concocted by anyone but a letter handed by Gnanaseeha Thera to the papers to be published—the letter he sent to His Excellency the Governor-General dated 24.3.1964. I shall read some interesting passages :

"Unfortunately, about a year after this Government came into being, people began to feel a certain dissatisfaction, even disgust, at corrupt elements and corrupt principles that have entered the Government...."

Mind you, this is a stalwart of the Sri Lanka Freedom Party, a great supporter of the party, who now supports the Coalition Government after all what he had said. His only regret is that it is a coalition with some of its vital parts in the shape of the hon. Member for Avissawella removed.

To continue :

"Soon, these corrupt practices began to enter the lives of the people. Dishonesty, bribery, corrupt practices in all walks of life began to be practised not in private as they had hitherto been, but in public.

Those who got caught, instead of being punished, rose still higher in their jobs. The labourer wanted money without working."

What I am now going to read is important. This is the priest who had been advocating a dictatorship. In fairness to this priest, I must say he has been quite open about it, but I am dealing with the actual incidents that took place.

பி. பி. ஸார். ஸ்வபீர்டன மி.

(திரு. ம. பி. ஆர். குணவர்தன)

(Mr. D. P. R. Gunawardena)

It is an open conspiracy.

பிபிசி ஸ்நானாயக மி.

(திரு. டட்ளி சேனாயக்க)
(Mr. Dudley Senanayake)

Yes. Very good. This is what he says :

"As a democratic form of government is not strong enough to remedy this state of affairs and because of the way political parties are divided in this country, I made a public announcement that there should be a dictatorship in this country, at least for a short time."

Then he goes on to say :

"But the Minister who woke you at midnight and frightened you is one of those who whole-heartedly agreed to my ideas."

ஸ்ரீ மந்திரிசேன

(கௌரவ அங்கத்தவர் ஒருவர்)

(An hon. Member)

Who is that ?

பிபிசி ஸ்நானாயக மி.

(திரு. டட்ளி சேனாயக்க)
(Mr. Dudley Senanayake)

In fact, it was not one Minister but two Ministers.

செ. இன்திரசென்

(கௌரவ அங்கத்தவர் ஒருவர்)

(An hon. Member)

Ilangaratne and Kalugalla.

வெ. டீ. சேனநாயக்க

(திரு. டட்ளி சேனநாயக்க)

(Mr. Dudley Senanayake)

I shall tell you later. I am sorry to have to drag in the name of the Governor-General but because of the importance of the matter I say the Governor-General himself told me that two Ministers put him up at mid-night terrified about what was going to happen. The Governor-General himself told me this.

Then, he says :

“And finally, Honoured Sir, I would like to put some facts before you. Today the country is at a stage when the people will bear no more. They have come to the end of their patience. This impatience can have fearful results. You have the power to act according to the Emergency that is now prevailing. The moment for action has now come.”

He undoubtedly was advocating a take over. If you read the full letter, had discussed it with various people. These two Ministers who ran to Queen's House at mid-night were aware of it.

பி. பி. எர். குனவர்தன

(திரு. டி. பி. ஆர். குனவர்தன)

(Mr. D. P. R. Gunawardena)

Are they here, those who ran to Queen's House?

வெ. டீ. சேனநாயக்க

(திரு. டட்ளி சேனநாயக்க)

(Mr. Dudley Senanayake)

In this House now?

செ. இன்திரசென்

(கௌரவ அங்கத்தவர் ஒருவர்)

(An hon. Member)

In the present Government?

வெ. டீ. சேனநாயக்க

(திரு. டட்ளி சேனநாயக்க)

(Mr. Dudley Senanayake)

They seem to have run to Queen's House again. Now, Mr. Speaker, you yourself are aware of certain facts

I am not asking that they be stated here but I am asking for something more. Well, I was aware of certain facts, not only the facts brought to my notice by the informant, but also other facts. Those were the facts I stated to the C. I. D. because it is a serious matter. And at present we have a number of persons who are being tried for an attempted coup d'état. If those facts are correct, then something could have taken place at any moment.

I saw the Governor-General about the same matter. It is in the course of that same conversation that he told me, “Two Ministers put me up at mid-night and told me this.”

Now, I did not expect the police to investigate it fully; I never expected it. As a matter of fact, when I wanted to make a statement to the police, on that same day, for some unaccountable reason, the Inspector General of Police suddenly fell ill, and I had to go to the chief of the C. I. D., Mr. Attygalle.

Well, I was asked to come there a second time. I was told, “We have asked certain people and your statements have been contradicted by so and so. Therefore, the case has not been proved.” I asked, “Did you ask the Governor-General also?” and the answer was, “No.” I asked, “Did you ask Gnanaseeha Thera?” The answer was, “No.”

It was on that very day that Gnanaseeha Thera's letter appeared in the press. The hon. Member for Avissawella said that he was ready to be a dictator. I do not know whether it has been correctly reported.

பி. பி. எர். குனவர்தன

(திரு. டி. பி. ஆர். குனவர்தன)

(Mr. D. P. R. Gunawardena)

I said, “If it is offered to me, I am ready to accept it.”

செ. இன்திரசென்

(கௌரவ அங்கத்தினர்)

(Hon. Members)

Hear! hear!

விலி ஷீநாயகை மொ.

(திரு. டட்ளி சேனாயக்க)

(Mr. Dudley Senanayake)

So the hon. Member for Avissawella was ready to be a dictator. Perhaps I was too slow and he was too fast!

Now, Sir, I understand that the hon. Member for Avissawella said either in the course of the Debate here or in the press that if he was dictator he would not have allowed me to leave Ceylon or something to that effect.

வீ. பி. ஈர். குணவர்தன மொ.

(திரு. டி. பி. ஆர். குணவர்தன)

(Mr. D. P. R. Gunawardena)

I said I would not have allowed Sir Oliver Goonetilleke to leave Ceylon.

விலி ஷீநாயகை மொ.

(திரு. டட்ளி சேனாயக்க)

(Mr. Dudley Senanayake)

Oh! Those who allowed Sir Oliver to leave Ceylon will answer for that.

That was not all I had to do with the C. I. D. Then, the C. I. D. came and saw me to investigate a charge made against me. The charge was very similar to the one that was hawked about in respect of the hon. Member for Avissawella. I asked the C. I. D., "Why have you come to see me?" They were very apologetic, I must say, and they said, "We have been instructed to get your statement on this statement." I asked, "Whose statement?" Mrs. Adihetty. Who is this Mrs. Adihetty? I learnt later that she is a lady of dubious activities who frequented "Temple Trees." The hon. Member for Avissawella always states that he gets his information from his C. I. D., from his intelligence service. I wonder whether this is part of his intelligence service.

வீ. பி. ஈர். குணவர்தன மொ.

(திரு. டி. பி. ஆர். குணவர்தன)

(Mr. D. P. R. Gunawardena)

Well, I have a large number on my staff.

விலி ஷீநாயகை மொ.

(திரு. டட்ளி சேனாயக்க)

(Mr. Dudley Senanayake)

I am not making any insinuations against anybody. This lady happens to be his nephew's mother-in-law. And what was the charge on which I was called upon to make a statement? That on a particular day—that day was stated earlier by the hon. Member for Avissawella—this lady had said that between 3.30 and 4.00 p.m. on the 12th of some month—I forget which day or month—[Interruption].

ஓர் மன்திவரேகை

(கௌரவ அங்கத்தவர் ஒருவர்)

(An hon. Member)

February.

விலி ஷீநாயகை மொ.

(திரு. டட்ளி சேனாயக்க)

(Mr. Dudley Senanayake)

—she received a telephone message from the Malawana Priest to come to his dispensary—

வேடினாபாரசி நானாதன்

(டொக்டர் நாகநாதன்)

(Dr. Naganathan)

She is a good marriage broker.

விலி ஷீநாயகை மொ.

(திரு. டட்ளி சேனாயக்க)

(Mr. Dudley Senanayake)

—this was what the police read to me—and she went with her son-in-law, the hon. Member's nephew. And, lo and behold! at this place she was introduced to Sir John and myself who were there and that forthwith we started discussing the overthrow of this Government. Now this was the charge I had to answer.

Mr. Speaker, on this specific day, I had said on an earlier occasion in this House where I was and what I was doing. But the most amusing part of it was that the Police told me that they had gone to see Sir John earlier about what he had to say. What he first stated I cannot say

because it is unparliamentary. That was a description of the intelligence service. Then when he was in an abusive mood, the police said, "Sir, instead of saying all that let us see—you must be having a diary—whether you had gone somewhere." Then he pulled out his diary and on that day it was found that he was lunching in Kandy with Stanley Ratwatte, a cousin of the Prime Minister, and that after lunch in Kandy he had dined at Frotoft Estate, Ramboda, with Vernon Ratwatte, a relation of the Prime Minister.

Now, Sir, that was the accusation that was being made before the information about the bringing into being of a junta was heard by me. It may be that the hon. Member for Avissawella had been falsely informed but whoever informed him had in his mind of using this as a cover to do away with Parliament and impose a junta and dictatorship rule over this country. I have not the slightest doubt about that in my mind. Why? They felt that Sir John with Dudley Senanayake, with Sir Oliver Goonetilleke across the border in India, with Soulbury and Mountbatten here and the Seventh Fleet loafing about were about to take over Ceylon. So, therefore, before that could happen let us take over Ceylon. I tell the hon. Members that this is no joke.

வேலையாட்சியை நிறைவேற்றும்

(டாக்டர் நாகநாதன்)

(Dr. Naganathan)

Lunacy.

விலி சேனநாயக்கை மொ.

(திரு. டட்ளி சேனநாயக்க)

(Mr. Dudley Senanayake)

We have heard of various Commissions of inquiry, a commission, for instance, approved to investigate the political implications of the assassination of the late Prime Minister, with the hope of tarring us. There is a coup inquiry going on. I do not want to talk about the coup inquiry because it is *sub judice*, but reading

the evidence before the Commission which inquired into the political implications of the assassination, it looks as if you have to look for those political implications within your own ranks and in no other quarter.

I ask this Government, will they table all the statements made to the police on this complaint of mine with not one statement deleted? Will they do that?

வேலையாட்சியை நிறைவேற்றும்

(டாக்டர் நாகநாதன்)

(Dr. Naganathan)

We can have another coup trial.

விலி சேனநாயக்கை மொ.

(திரு. டட்ளி சேனநாயக்க)

(Mr. Dudley Senanayake)

Will they, if they are satisfied that there is something in it, appoint a commission to go into the political implications of that? All I know I have not told the House. I will have a lot to tell if you appoint a commission. And we are accused of trying to have coups and conspiracies!

கி. பி. டி. ரு. குணவர்தன மொ.

(திரு. டி. பி. ரு. குணவர்தன)

(Mr. D. P. R. Gunawardena)

Your Deputy-Leader referred to a bloody revolution.

விலி சேனநாயக்கை மொ.

(திரு. டட்ளி சேனநாயக்க)

(Mr. Dudley Senanayake)

But when we have a bloody revolution we will employ a better intelligence service than some woman engaging dubious activities and haunting "Temple Trees".

That is the real reason for those events, and I challenge them to have a commission of inquiry. Well, if you have an accusation against me, I can appear. You might have the hope of landing me. I challenge you.

Now the reason given for this coalition by them is that the reactionaries are raising their heads and

[ඔබ්බේ සේනානායක මය.]

therefore the progressive must get together. The new definition of a reactionary is, a party beginning to enjoy the confidence of the people in a large way. Therefore, those who fail to enjoy that confidence must get together. They are the "progressives". What is the use?

You know that rightly or wrongly you are becoming very unpopular throughout the country. You know it. You may give your reasons for these various results of the local government elections. Your great champion, Gnanaseeha, gives a good description of you people and of the discontent in the country. We are reactionaries because we enjoy the major support of the people! If that is so, your endeavour is to thwart the will of the people, to thwart it by any contrivance, coalition or otherwise. That is the reason given by you.

During this period of disgust with you, the Government, our friends started a side-show called the United Left Front. I call it a side-show because it was doomed to death from the beginning for various reasons. You are talking of the support of the workers. You know very well that your mass support throughout the country is nothing to boast about. You know it. Of course you have got the support of the workers in places where they are concentrated. But you know very well that throughout the country your mass support is nothing after a struggle of 30 years. And if what the newspapers published as the memorandum you distributed in your party in favour of a coalition is correct, that thirty years of struggle has been in vain.

The United Left Front was quite a unique one in its own way—they had to have three chairs! I stated at that time that this would not last. This very United Left Front condemned the capitalist, imperialist, reactionary United National Party and the feudal, corrupt, capitalist S. L. F. P. They said: "Here we are, the saviours of

the people. We have come. The problems of the people cannot be solved by these people. We are the saviours!" They gave some hope to some misguided youths; but I knew from the start that it was doomed to failure. I remember a comment of mine at that stage. I said: "Give them a few months and they will be running after the *saree pota*". And they did. It was inevitable.

What I want to know from you is this. I am not opposing your right to coalesce. I am not criticizing the right of the Hon. Prime Minister to have a Coalition Government. From the benches across here you kept on criticizing this Government, saying that its middle-path policies have come to a dead end. You said that thereby it would never solve the problems of the country. "That is not the road to the real freedom of the people"; that was your theme from here for four long years. You also said that you had the solution. The solution was—to use the phrase of the hon. Second Member for Colombo South (Mr. Bernard Soysa)—to nationalize the commanding heights of the economy.

වෛද්‍යාචාර්ය නාගනත්

(டொக்டர் நாகநாதன்)

(Dr. Naganathan)

Inflation?

ඔබ්බේ සේනානායක මය.

(திரு. டட்ளி சேனநாயக்க)

(Mr. Dudley Senanayake)

Now the Prime Minister tells us that you have come in to the Government to carry out the middle-path policies of her late husband. Which is correct? Have you gone as the Prime Minister said to carry through the middle-path policies about which you had very hard things to say from this side of the House, or have you gone to implement your Marxists policies? That question was posed earlier by the hon. First Member for Colombo South (Mr. J. R. Jayewardene), and interrupting him the Hon. Minister of Communications (Mr. Anil Moonesinghe) said: "No, we have not given up Marxism."

அதி. டி. டி. டி. (அம்பாரை)

(திரு. ஐ. டி. சொய்ஸா—அம்பாரை)

(Mr. I. de Zoysa—Amparai)

They have accepted our policies, the middle-path policies.

விலி டீ. டி. டி. (அம்பாரை)

(திரு. டட்லி சேனானாயக்க)

(Mr. Dudley Senanayake)

But does the hon. Member for Amparai realize that for four long years the hon. Members of the L. S. S. P. said that those policies are sterile?—

அதி. டி. டி. டி. (அம்பாரை)

(திரு. ஐ. டி. சொய்ஸா)

(Mr. I. de Zoysa)

Shameless!

விலி டீ. டி. டி. (அம்பாரை)

(திரு. டட்லி சேனானாயக்க)

(Mr. Dudley Senanayake)

—and that none of the problems of this country can be solved by following those policies? I have no doubt in my mind that the marriage or virile Marxism with the sterile middle-path will have disastrous results for this country.

Now, Mr. Speaker, I wish to deal with one or two points in the Throne Speech itself, apart from this Coalition. You talk of handing over further activities to the C. W. E. You remember, Hon. Minister of Finance, you were a signatory to a Motion when you were on this side demanding a commission of inquiry into the bribery and corruption in the C. W. E.

வெ. டி. டி. டி. (அம்பாரை)

(டாக்டர் நாகநாதன்)

(Dr. Naganathan)

We all signed it.—[Interruption].

விலி டீ. டி. டி. (அம்பாரை)

(திரு. டட்லி சேனானாயக்க)

(Mr. Dudley Senanayake)

But he was a vigorous critic. He asked a number of questions about the activities of the C. W. E. Today

I must emphasize this fact: the C. W. E. is born of political corruption. Its Chairman was appointed there because he contested me, as a prize for contesting me. That is why he was appointed without any knowledge of trade or anything of that nature. He was a journalist in the "Times", a minor journalist. He was kept on there because you filed that election petition against me. What happened to your petition? When the time came for the petition to be heard even the petitioner was *non est*, because he knew that made-up, framed-up, foul charges were being brought.

Now, let me give you an illustration to prove my point as regards the cost of living. C. W. E. stores are opened in various places; political agents of various types are employed there. But what happens? All of you know what happens. There was a store opened in my electorate one morning with all the fanfare. That same evening, through the back door, all the stuff went out; and the next day in the *pola* all the stuff was sold? You know that that is the record of your C. W. E. stores.

விலி டீ. டி. டி. (அம்பாரை)

(திரு. எம். டி. பண்டா)

(Mr. M. D. Banda)

Stinking!

விலி டீ. டி. டி. (அம்பாரை)

(திரு. டட்லி சேனானாயக்க)

(Mr. Dudley Senanayake)

Your C. W. E. stores are going contrary to the principles of the co-operative movement. The co-operative movement is a people's movement. If you call yourselves socialist, you should realize that the co-operative movement, in the matter of trade, is meant to hand over trade to the people.

I have in my constituency a co-operative union store doing very well. That is a people's store run by a union set up by a number of co-operative societies. It is doing very well. But unfortunately your Chairman wants to victimize a person there who has supported me. I think the Hon. Finance Minister knows that famous

[மெட்ரீ சேனானாயக மெ.]

Charles who was a V. C. Chairman formerly. This person owns a theatre in Warakapola, in fact the only cinema hall in my electorate. At first, they sought to get hold of this cinema hall for a public market but the V. C. turned it down. Now what are they doing? Where there is a union store running successfully, they want to take over the cinema hall to have a C. W. E. store. That is the way you are running your co-operatives. I challenge the Minister who is in charge of this subject to deny any one of these charges.

சுமன் டுல்டி பீசர். பீசர் (நாத்தான் மெ)

(சேர் அல்பெட் எப். பிரிஸ்—நாத்தான் மெ)

(Sir Albert F. Peries—Nattandiya)

They want to kill all the co-operatives.

மெட்ரீ சேனானாயக மெ.

(திரு. டட்லி சேனானாயக)

(Mr. Dudley Senanayake)

I would like to know why you are opening a C. W. E. store when there is a co-operative union store functioning satisfactorily. The reason is none other than for purposes of political revenge. Yes. Normally, if you hand over this trade to the C. W. E. you may be able to put down the cost of living, but not in its present filthy, corrupt state, Mr. Minister. If you hand over anything to the C. W. E. now it will result not in a lowering but in an increase of the cost of living.

I would like you to go into the affairs of the C. W. E. You were most active, most vigilant and you were full of knowledge and facts about the C. W. E. when you were here on this side. Now, let us see what you are going to do about it.

Then again, you say you are going to set up special courts to deal with bribery and corruption. We, all of us here were moving Motion after Motion to see that those who have

been found guilty by the Thalgodapitiya Commission were duly punished. I remember the speech of the hon. Member for Dehiwala-Mt. Lavinia where he said: "This is beyond party, this must go beyond party barriers, the integrity and honesty of this House is concerned, and therefore we must all support this".

Your Throne Speech not only outlines the programme of work for the year but also sets out the important legislation that will be introduced during the year. Why have you omitted this matter? You have held out great hopes of removing bribery and corruption from this country and this Government. Have you not falsified those hopes when you did not think of this very thing? You would have proved your *bona fides* if you had included in your Throne Speech that one of the items of legislation which you proposed to bring before this House in the course of this year would be to punish those people who have been found guilty of bribery and corruption.

வேலுமாரை நான்

(டாக்டர் நாகநாதன்)

(Dr. Naganathan)

One fellow is Dutugemunu II. How can you punish Dutugemunu II, your Marikar, the Sinhala Marikar?

எல் லாரத்

(கௌரவ இலங்கரத்)

(The Hon. Ilangaratne)

Who is the Elara?

மெட்ரீ சேனானாயக மெ.

(திரு. டட்லி சேனானாயக)

(Mr. Dudley Senanayake)

There are many things I can say and I would wish to say, but I do not want to take very much of the time of the House.

I would like to say this in conclusion. It is a tragedy that the late Prime Minister Mr. Bandaranaike was murdered in 1959. But I did not think that, in the year 1964, his

So, you can imagine with what a sense of relief I rise this evening to address you, having seen others involved in charges and counter-charges and developing a great deal of heat and enthusiasm in refuting charges, examining histories, recalling nostalgic memories, talking of past associations and past discords, raking up events ranging over the last 30 or 40 years, talking of the beginnings of socialism in this country, its origins and who indoctrinated whom, getting involved in all manner of discussions, starting arguments about the nature and shape of the Coalition Government which now exists in this country, talking about its future prospects, whether we shall succeed, whether we shall bring down the cost of living, whether we shall fail, or whether we shall end up as a Marxist-dominated Government. All these questions have formed the subject of discussion here. In fact

[ගරු එෆ්. ආර්. ඩයස් මන්ත්‍රීවරයාගේ]

we have discussed everything except the Throne Speech, and now, at the closing stage, the hon. Leader of the Opposition poses the question: "What is this Throne Speech?" He asked us: "Are you following the middle-path policies of the late Prime Minister about which you of the Sri Lanka Freedom Party talked, or has the Sri Lanka Freedom Party reached the end of the road?" He asked us whether we are adopting some new policies provided by our Colleagues and Friends in the Lanka Sama Samaja Party. That question too was put to us by the hon. Leader of the Opposition. But might I say, the answer came from the hon. First Member for Colombo South (Mr. J. R. Jayewardene). He said that we had got our Throne Speech from the United National Party's manifesto of September, 1963.

We have had philosophical statements on the Floor of this House. The hon. First Member for Colombo South, knowing Pali, expressed himself in Pali. I will state it as best as I can in English. He said that all things change. The hon. Member for Avissawella (Mr. D. P. R. Gunawardena) repeated it; he also said that all things change, using some other words, also in Pali, and a Latin tag drawn from the memories of his school days. I have no particular comment to make on philosophy. I do not propose even to quote from the speech of the Hon. Leader of the House who took his message from Sir Issac Newton's Third Law; and maybe he was right because he was talking of reaction as being equal and opposite to action. So, now, if I have to find a tag for this, may I say that in my view the Throne Speech proves, particularly the Debate in this House more than anything else,

that the more things change the more they remain the same. And I would say that with respect, in spite of this declaration contained in the Throne Speech.

How is it that the same Throne Speech contained in this one document appears to the hon. First Member for Colombo South to be something taken from the U. N. P. manifesto declared by them in 1963? I have no doubt they never thought of this in 1950, nor in 1956, nor even in 1960. They say they thought of it in 1963!

So, you see, Mr. Speaker, changes have occurred in the thinking of the hon. First Member for Colombo South and his party, and we are glad of it. It is a good thing that they are changing. After all why should they not change? Why should not the country at least feel that, although they are a few steps behind and never quite seem to be able to catch up, they are at least trying? They are a few years behind the times always, but there is hope that some day since they are trying, they will perhaps follow in the correct directions, with the correct perspectives. I always thought that they were moving from an extreme right-wing position towards the centre, but now I find that in the latest pronouncements the hon. First Member for Colombo South says that they have crossed the line and become revolutionaries!

රෝයි රාජපක්ෂ මහ.

(திரு. ரோய் ராஜபக்ஷ)

(Mr. Roy Rajapakse)

Woe be unto the people!

ගරු එෆ්. ආර්. ඩයස් මන්ත්‍රීවරයාගේ

(கௌரவ எம். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)

(The Hon. F. R. Dias Bandaranaike)

What a change, Mr. Speaker, in the policies of the hon. First Member for Colombo South and his friends! Yet, you will forgive me if say that I find it a little difficult to accept these changes merely because they are declared in that form.

We believe that the more things change or appear to change, the more they will remain the same. And I like to think that the hon. First Member for Colombo South, with his wit, his eloquence, his dialectic brilliance in argument, will always remain the same person, always quick on the draw, ready with a retort, ready to deal with us whether we be on this side of the House or that side of the House, in the way that he has always done. But in the interests of the country I should like to express the hope that, maybe the next time the manifesto is redrafted, it will not be two or three years behind the times! Let us hope that events at least will leave the impression on the thinking of the hon. First Member for Colombo South, and perhaps produce very beneficial results to the country as a whole.

Now, the hon. Leader of the Opposition asks us, Is this S. L. F. P. middle path policy or is this L. S. S. P. policy? I am prepared to say that this is the Throne Speech of the Coalition Government. Let us examine the Throne Speech and consider carefully what its implications are and to what extent it marks a departure from the past.

Mr. Speaker, as one of the persons who helped to compile this document, as one of the persons who was a party to the discussion leading to the formation of the Coalition Government, may I say that we are not now concerned with the question of trying to give a label to a document; we are concerned with understanding this document, its implications and application.

As far as the S. L. F. P. is concerned—and I can only speak for the S. L. F. P.—we have no difficulty whatsoever in accepting every single declaration in this document as a complete continuation of S. L. F. P. policy as practised from 1956 onwards.

In regard to every single question—I am not referring to language, religion and citizenship only but I am

referring to more than that—I am referring to every single institutional change in regard to the participation of the people in the Government, in regard to the approach made to problems of the distribution of essential commodities, in regard to the arrangements that are to be made in the course of the next twelve months in a number of matters—in regard to every single question I do not see one statement in this document as constituting a violation of a continuous policy put into practice, however inefficiently the hon. Leader of the Opposition may allege.

We still maintain that as far as policy is concerned, it flows exactly along the same channel in exactly the same direction, perhaps with greater speed, and let us hope it will. So, as far as this document is concerned, we have stated facts.

The hon. Leader of the Opposition says we formed a coalition because of a manifest unpopularity that was growing as far as the S. L. F. P. was concerned. He says we were becoming a hated party. Nobody liked the S. L. F. P. According to the hon. Leader of the Opposition lakhs and lakhs of people were getting ready to support him at the next election.

ඩඩ්ලි සේනාநாயக මහ.

(திரு. டட்ளி சேனநாயக்க)

(Mr. Dudley Senanayake)

I did not say yours was a hated party. I said you were a losing party.

ஓர் எஃப். எர். டியஸ் பண்டாரநாயக்க

(கௌரவ எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)

(The Hon. F. R. Dias Bandaranaike)

Maybe I used the wrong word. I got the impression that the hon. Leader of the Opposition was telling us that we were becoming less and less popular. I do not know whether "hate" and "unpopularity" in political terms mean two different things. However, I am prepared to be corrected in a matter of language; I do not claim to be a master of semantics. But I gathered the impression from what the hon. Leader of

[මැරු එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක]

the Opposition stated that the true motivating factor for the coalition was entirely that we were losing our grip on the people.

If the hon. Leader of the Opposition is right, let us assume that he is right, then, if we are indeed losing our grip on the people, I suppose nothing could have happened so far as action or inaction is concerned, to change that position. If we were unpopular in March we cannot have become more unpopular by July by doing nothing during the prorogation of Parliament. In other words, our position must remain exactly where it was before. Possibly it might have got slightly worse by reason of legislative inaction in Parliament.

Yet, if that is indeed the position, what are we arguing about now? The unpopularity will mean that the identical emotions which existed in the minds of the people, in the hearts of Members of Parliament, must remain the same. The feeling of despondency, the feeling that the S. L. F. P. is finished, should still be manifested. I do not seem to see any such attitude in the faces around. I do not see any lack of confidence in the hon. Members of this House seated here. Indeed, if there is a slight tendency to panic, may I say, Mr. Speaker, it is to be found in the trembling voices of some of the hon. Members of the Opposition who spoke somewhat emotionally in regard to the implications of the Coalition on the benches opposite. So if it is a question of matching popularity with unpopularity, why are we worried? The hon. Leader of the Opposition says that lakhs and lakhs of people are there to support him. He may be right, and I have no doubt also that he will have lakhs and lakhs of rupees also with which to support him. But as far as that is concerned, the test will be, as he quite rightly puts it, at the proper time when there is an election. Then we shall all have the chance of judging it, and there is no point in speculating on it now.

The hon. Leader of the Opposition said something which other members of his party have not said, namely that it is the right of the Prime Minister to form a Coalition. He does not dispute it and he does not say that an election should be held prior to the formation of a Coalition Government. However peculiar the Coalition may be in his way of thinking, he admits its legality, and so what are we left with? Hon. Members can discuss whether it is correct that lakhs and lakhs of people are going to support the hon. Leader of the Opposition in the future at some date when elections are lawfully due. Now, this is an argument on which we can hold forth for hours and hours with no profit to anybody, and I do not propose to waste your time commenting on a thing like that. Let us instead talk of practical things; let us instead ask just what exactly have you got to say is wrong in our Throne Speech. In what sense do you say that this marks a departure, a change, and a change for the worse which renders it colourless, meaningless or stupid?

We have talked about the broad-basing of this Government, and indeed we have broad-based it. We have with us today the representatives of the working class, who in our view have always had the working class support, a party which has come into our Government to give it strength, which claims that it has the support of the urban working class of this country. The S. L. F. P. has been, as we have always maintained, a rural party claiming the mass support in the villages and in the remotest rural areas, and as far as we are concerned it is not a state of conflict that we wish to perpetuate between the urban working class and the rural people. We consider it absolutely imperative that these two classes should unite themselves for the purpose of carrying forward to a greater degree than before, and with greater speed, the achievements of the past, the achievements that date from the electoral victory of the late Prime Minister as long ago as 1956, and to carry forward that

victory we cannot afford to spend our time in internecine warfare—if I may so—destroying our unity and strength in grappling with one another. It is imperative that we should unite our forces, unite them conscientiously and actively, in order to prevent the victories of the past being lost and back-sliding into a situation which we might not be able to afford in this country.

If that is what is meant by not permitting the reactionaries to raise their heads, and if that is the argument that the hon. Leader of the Opposition was trying to refute, let me quite categorically state that when we talk of the reactionaries raising their heads it is not merely a way of describing the position but also stating that we are not prepared to surrender the economic power of this country back to the hands of those who held that economic power from the day the British imperialists left, and thus enable them to entrench themselves in that position of power and try to take advantage of the divisions and distinctions that might arise between different sections of the people, who have been elected broadly by the working people of this country both from the rural and the urban areas. That kind of difficulty and conflict has arisen in the past. There is no gainsaying that there have been situations when the Sri Lanka Freedom Party Government has been confronted with strike situations unfortunately from 1956 to 1959.

The Government of the late Prime Minister did its best to accommodate as many of those demands as possible in the circumstances. The demands continued subsequently. Commissions were appointed and Commission Reports were examined. The salaries Commission is a good case in point—the Wilmot Perera Salaries Commission. In 1960 and 1961, as Finance Minister in this country, I had to declare quite honestly, quite openly, that the Government did not have the money to afford to implement that report. The Hon. Minister of

Finance, who was then the hon. Member for Yatiyantota, and his party, none the less, thought that some of the demands should be implemented then and now I find that the hon. Member for Yatiyantota, now as the Minister of Finance, is saying exactly the same thing I said in 1961.

එම්. සමරවීර මහ. (මාතර)

(திரு. எம். சமரவீர—மாதத்தறை)

(Mr. M. Samaraweera—Matara)

Strike leaders are today in the Cabinet.

ஓர். ஃப். டி. டியஸ் பண்டாரநாயக்க

(கௌரவ எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)

(The Hon. F. R. Dias Bandaranaike)

So you see, Mr. Speaker, that sometimes the very thoughts and ideas become, on a little examination, clearer, we begin to see more clearly. I have no doubt that just as the Hon. Minister of Finance may experience difficulties now, he will none the less do his very best to implement every single measure proposed in those Commission Reports which are capable of implementation within the economic framework within which he has to work in the present circumstances, within the level of our sterling assets, and within the level of the moneys available. I have no doubt that there are certain things that can be done and just as much as I look forward to implementing something which would give some relief, I have no doubt the Minister of Finance will do exactly that.

And so, Mr. Speaker, we are told that the conflict here is a situation where the Sama Samaj Party and the Sri Lanka Freedom Party must necessarily work in opposition. We must differentiate really between policies and personal arguments. Personal arguments we have had in the past when the hon. Member for Yatiyantota sat on the Bench across. I think he was one of foremost critics,

செ. சிவசுப்பிரமணியம்

(கேள்வரை அங்கத்தவர் ஒருவர்)

(An hon. Member)

It might happen again.

செ. ஃபீ. எஸ். டியாஸ் பண்டாரநாயக்க

(கேள்வரை எம். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)

(The Hon. F. R. Dias Bandaranaike)

I can assure you it would not because, as far as I am concerned, when we entered into this coalition, we entered into it in all sincerity to work together as a team to deliver the goods to this country, and make no mistake it will not be for want of trying. Whatever past arguments there may have been, whatever hard things we may have had to say, make no mistake about it, let no hon. Member in this House imagine that those differences are to be magnified and made the basis of political differences which are going to stand in the way of the development of the country. Just as much as every individual Member of this Government is making an effort, making a contribution, towards the national development of our land, we welcome on this occasion the new Hon. Ministers as members of the Coalition Government and we have every confidence that they too will more than carry their weight and make their contribution towards the common purpose, namely, the objective of carrying to fruition within twelve months all the objectives stated clearly and directly in the Throne Speech.

Hon. Members had various difficulties. The hon. Member for Welimada—I shall not refer to the talk on the Floor of this House between two Fair Members and their respective protagonists; I shall refer only to the political side of it at this time—says that there has been a surrendering of the principles of the Sinhala only Act. He said so very clearly. He says that the S. L. F. P. is getting ready under the new coalition arrangements to go back on all its declarations in the past on issues of language. May I say this? We have had references to language

in the Throne Speech before and I do not think that there ever was a single reference which satisfied the hon. Member for Welimada in any of our Throne Speeches from 1960 onwards. He was always able to find fault with it and to say that whatever we said we did not do enough for the protection of Sinhala Only in this country.

The hon. Member for Welimada has always told us that our language policy does not satisfy the aspirations of the Jathika Vimukthi Peramuna. May be that there will be a time when they would come round to our way of thinking and they may claim that the next Throne Speech of the Government has been copied from the J. V. P. manifesto. But at the moment what have we said? Our position is very clear. We have always said that within the framework of the language statute we must implement our policies in such a manner without doing violence to or without modifying the Sinhala Only statute that will do justice with the same fairness both to the Sinhalese and the Tamils. Further, we have stated exactly the same thing here. What is there new? If you do not like this Throne Speech it must be for the same reasons that you did not like the last Throne Speech. In other words, our policy is not sufficiently progressive for the Sinhala Only progressives of the Jathika Vimukthi Peramuna.

But may I say this? I can see no changes, I can see no modifications. I have read it very carefully. It says:

“The necessary regulations will be formulated to enforce the Sinhala Only Act and the Reasonable Use of Tamil Act in a manner acceptable to both the Sinhalese and the Tamils.”

Have we not been saying exactly that from 1960 onwards? I have replied to every Throne Speech Debate up to now of this Government and I find the identical criticisms being levelled against us every year. The only difference is that this time it is in a new form. The criticism is that

because we now have a coalition with the L. S. S. P. this statement now represents parity of status for Sinhalese and Tamil. We have been saying this from 1960 onwards. I think the J. V. P. criticized it those days; I think the U. N. P. criticized it some times—the F. P. criticized it always and doubted our *bona fides*—and I think there have been occasions when our Friends of the L. S. S. P. have told us that this formulation is not good enough.

But this formulation does not represent any change, does not represent any variation, of the policies of the Government and I would certainly like to have my attention drawn to any statement in any Throne Speech which said anything different to what is being said here.

Then we have been told that there are various omissions in the Throne Speech. Now that is true. A Throne Speech does not purport to say every single thing that a Government hopes to do or can do in the course of an year. We would be foolish to attempt it. I do not think that any Government has tried to do that.

The hon. Leader of the Opposition said that it was not his business to formulate concrete programmes or proposals. He is quite right. It is not his business. It becomes his business only at the appropriate stage when he is here on this side of the House. I had the privilege once of listening to one of his Throne Speeches. That Government did not last very long. It lasted about 33 days. But we paid careful attention to it and pointed out what was wrong with it. And in consequence of our pointing out what was wrong with it, it was defeated very substantially in this House.

What has happened here? Everybody has told us about the omissions in the Throne Speech. They have told us where we copied it from; they have asked us whether it is a S. L. F. P. Throne Speech or a L. S. S. P. Throne Speech; some people have claimed that this is their

Throne Speech and we have copied it from their manifesto; but nobody has told us a single word as to what is wrong with it!

நீலே டி டீலேவிஸ் மெ.

(திரு. நீல் டி அல்விஸ்)

(Mr. Neal de Alwis)

It is excellent!

ஹெ. எஃப். டி. டீலேவிஸ் மெ.

(கௌரவ எம். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)

(The Hon. F. R. Dias Bandaranaike)

The hon. Member for Baddegama says that it is excellent. Can one think of higher praise?

The hon. Member for Welimada thought that our language formulation marked a change; I have demonstrated that it does not. Then we have been asked about the question of democracy. The hon. First Member for Colombo South says that the first of the 14 points dealt with Parliamentary democracy and he asks: "So why are you not informing Parliament that in the course of the next 12 months you propose to preserve Parliamentary democracy?" May I give the obvious answer? If we did not mean to preserve Parliamentary democracy we would not be here debating this Throne Speech with you now. Is it necessary to tell you here in Parliament that we are going to protect Parliamentary democracy? Mr. Speaker, if we meant to destroy Parliamentary democracy, would I be here addressing you now? Would the hon. Leader of the Opposition be here stating to you all, about the charges and counter-charges to which he has been subjected.—[Interruption] I am not quite sure by whom; probably by the hon. Member for Avissawella. And so, we are told that our presence here debating with you a Throne Speech which contains no reference to Parliamentary democracy shows that we are not the protectors of Parliamentary democracy.

All I can say is this: we have many persons claiming nowadays to protect many things. The U. N. P. are the protectors and preservers of

[ගරු එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක]

democracy ; the Jatika Vimukti Peramuna protects the language ; the hon. Member for Bulathsinhala—he has gone away, I am afraid—is the protector of dreams of revolution in the days to come, of dreams of revolution. Then we got the Federal Party protecting their legitimate rights and aspirations in regard to language. So we have many protectors. All I can say is this : everyone talks of democracy, but when it came to an actual situation where democracy was under threat in this country it was only the Government of Sirima Bandaranaike that actually protected democracy in 1962.

ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.

(திரு. ம. பீ. ஆர். குணவர்தன)

(Mr. D. P. R. Gunawardena)

Did we not support you ?

ගරු ච්ඡේ. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක

(கௌரவ எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)

(The Hon. F. R. Dias Bandaranaike)

You did, indeed; and I am most grateful to the hon. Member for Avissawella that he did support us and I shall never forget it; and one of the principal reasons why the Sri Lanka Freedom Party would remain grateful to the hon. Member for Avissawella is just exactly for that support.

And so, when we talk of democracy let us not just mouth empty phrases. I remember doubts being expressed as to whether democratic processes would be followed, whether legal proceedings would be in some way or other tainted. The hon. Leader of the Opposition says that we have sought to create smears by the appointment of the Assassination Commission. May I challenge the hon. Leader of the Opposition to point out to us a single paragraph in the HANSARD? I have possibly put more words into the HANSARD than any other hon. Member of Parliament from 1960 to 1962 at least.

ගරු මන් ත්‍රිවරයෙක්

(கௌரவ அங்கத்தவர் ஒருவர்)

(An hon. Member)

Not you, but the hon. Member for Galle has.—[*Interruption.*]

රු ඵ්ප්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරයායක

(கௌரவ எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)

(The Hon. F. R. Dias Bandaranaike)

But the hon. Leader of the Opposition did not say that. He said that the Government made charges wanting the appointment of an Assassination Commission in order to implicate him and his colleagues, in order to create difficulties and create a smear and to cash a slur on him. May I state categorically that that was one of the things we have never done. We have never made allegations of a personal character against the hon. Leader of the Opposition. We have the highest regard for him personally, though, perhaps, it is regrettable that until his politics move a little further forward we cannot agree with his politics. May be, we shall, some day, when he comes further forward yet and catches up a little more; but until then I am afraid we cannot do so.

So, Mr. Speaker, what is this allegation of defending democracy? The hon. First Member for Colombo South told us of the dangers of Stalinism coming up in any country. I have not followed this ideological discussion sufficiently to know quite clearly whether we have Stalinists in our midst. I do not think we have, I do not think we ever had Stalinists in our midst who want to create possibilities of Stalinism in this country. I do not think we have now any more Stalinists in this country: I think, those who claimed to be Stalinists long ago have given up being Stalinists.

බී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.

(திரு. டி. பி. ஆர். குணவர்தன)

(Mr. D. P. R. Gunawardena)

The Hon. Finance Minister's speech was a Stalinist speech.—[*Interruption.*]

ගරු චිත්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරයායක

(கௌரவ எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)

(The Hon. F. R. Dias Bandaranaike)

There, Mr. Speaker, you have me at a disadvantage. I do not know enough, Mr. Speaker, to talk about

Stalinist speeches.—[Interruption]. I have never made a speech which I can describe as Stalinist or otherwise. All I can say is that I listened to the speech carefully. I personally thought that it was a speech of a very irritated Finance Minister. I would not say that it was a Stalinist speech. I would merely say that if Stalin was a man with some secret irritation he too would have made a speech like that of our Minister of Finance. So, when it comes down to a real analysis we do not have Stalinists in this country. You can quote books if you want from various persons who have had cause to disagree with the particular ideological twists and turns that a revolution might be taking in some particular country, be it Yugoslavia, Cuba or any other country. I rather expected the hon. First Member for Colombo South to quote to us from the lady who has recently left Cuba and started making speeches in the United States of America, the sister of Fidel Castro, but he spared us in that matter. He quoted instead passages from Djilas—

செ. இரத்திரேசென்

(கௌரவ அங்கத்தவர் ஒருவர்)

(An hon. Member)

Who ?

செ. ஃபி. ஃபி. டியஸ் பண்டாரநாயக்க

(கௌரவ எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)

(The Hon. F. R. Dias Bandaranaike)

Ask him.

செ. ஃபி. ஜே. ஆர். ஜயவர்தன

(திரு. ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)

(Mr. J. R. Jayewardene)

Not Jilla.

செ. ஃபி. ஃபி. டியஸ் பண்டாரநாயக்க

(கௌரவ எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)

(The Hon. F. R. Dias Bandaranaike)

Having read these passages what is it that he is trying to tell us ? The man with a message ! The message is a very simple one : "Look ! You people do not know how to look after yourselves. They are coming to

subvert you. Be very, very careful. Sooner or later they are going to upset your apple cart. They are going to take over the Government and ultimately when they do take over you are going to suffer a great deal. Therefore, incidentally, while looking after yourselves please look after us." That substantially was the plea of the hon. First Member for Colombo South, and, if I may say so, from his point of view an extremely sensible plea, because I have no doubt he is really scared of the hon. Member for Yatiyantota notwithstanding their long standing friendship from their university days which was quoted, I think, on the Floor of the House. I think he talked about the liking they formed for each other although they did not come from the same school.

All that I can say is this. We in this House know the hon. Member for Yatiyantota. We know him for a strong upholder of Parliamentary traditions ; we know him as a person who will never hesitate to stand up in defence of the right decisions ; we know him as a person who by learning and erudition has not hesitated to tell us exactly what was wrong with all our Budgets in the past. So, we expect great things, we have great hopes, we entertain a lot of expectations, and we have no doubt that every one of our expectations will be fulfilled, at least in the matter of the Throne Speech. In regard to the problems that are stated here I have no doubt that every single one of those matters can be done in the course of twelve months, and will be done.

I do not know whether there is any problem as far as fearing subversion is concerned. If we are subverted surely it is we who must look out and not you. Why are you so concerned now in the defence of a party which practices sterile measures by the coalition according to your own leader, the hon. Leader of the Opposition ? Why do you want to protect our sterile policies from subversion ? Why are you not

[ශ්‍රී ඒෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක]

content to let us be subverted and depend upon the lakhs and lakhs of people who are going to put you into power some day? Why has it become necessary in the defence of the United National Party for you to take up cudgels with our group and to think now of protecting us? All these days as I said at the beginning I found it a completely different experience. I had to face the united attacks of the hon. First Member for Colombo South, of the hon. Leader of the Opposition and of the hon. Member for Welimada right across way back there—

රෝයි රාජපක්ෂ මහ.

(திரு. ரோய் ராஜபக்ஷ)

(Mr. Roy Rajapakse)

And of his wife also.

ශ්‍රී ඒෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක

(கௌரவ எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)

(The Hon. F. R. Dias Bandaranaike)

No, she never interfered those days. I remember the hon. Member for Avissawella telling me just exactly what sort of a clot and *radalaya* I was, and not to mention the hon. Member for Yatiyantota. Now all sections of the Opposition are united and want to protect us from the hon. Member for Yatiyantota.

Strange indeed are these things which are occurring on the Floor of this House, and I begin to wonder whether it is not true to state that more things change the more they remain the same; the more the hon. First Member for Colombo South becomes solicitous in regard to the future of the S. L. F. P. the more the S. L. F. P. becomes worried about the good intentions of the hon. First Member for Colombo South.

We are now talking of policies. We have stated a number of things. The Co-operative Wholesale Establishment is to be in complete charge of the wholesale distribution of goods. Several Members of Parliament

pointed out to us that previous instances of the C. W. E. taking charge of various commodities were, perhaps, not entirely happy ones, and that past experience has not proved that there is an immediate reduction in the cost of living. I believe even the hon. Member for Dehiwala-Mount Lavinia (Dr. Colvin R. de Silva) made some reference to the effect of the C. W. E. handling dried fish and textiles.

I had the privilege of being in charge of the C. W. E. for a short time from 1963 to 1964. When I assumed office there was a first-class shortage of dried fish. The trade had been in the hands of the C. W. E. for about a year and a half before that. We were learning the trade. We gained a lot of experience. We had taken over stores. We had started distribution and we were learning how to stock dried fish. I suppose a person has got to learn a trade quietly and slowly. We built up the dried fish trade. Those days we were giving dried fish to traders on permits and all sorts of allegations were afloat—about trafficking in permits, about various traders getting the best stuff and the co-operatives the worst stuff, and so on. In a very short time I was able to abolish the permit system and to permit traders to buy freely from the C. W. E. godowns and stores and also to permit co-operative stores to buy as much as they liked. I think hon. Members of the House should know that the period from May to September is the difficult period for dried fish. During this period no shipments are made from Pakistan. Yet, at this particular time have we not proved by our handling of the trade that there is no question of a shortage of dried fish?

Textiles was another example quoted. We were told that the prices of textiles have come down. That is true. They have indeed come down. Certain varieties are available, I think, at lower prices than the C. W. E. prices in the open market.

Let us consider the reason. The price reduction started long before the formation of the Coalition Government. The dropping of the prices is not something that came as a consequents of, shall we say, a fear on the part of the traders as to what would happen next. It started much earlier than that. It started as a consequence of the introduction of the rationing scheme, which was the only intelligent thing to have done in the circumstances, though hard, whereby traders who hoped to stock-pile their cloth and make a good killing during the Sinhalese New Year found that the period of ninety days' credit had run out without their being able to sell their stocks and were forced to bring their stocks out in order to meet their commitments on letters of credit and documents held by the bankers. That is the true reason for the drop in prices.

I agree with the hon. Member for Dehiwala-Mount Lavinia that if one were thinking in terms of a rationing scheme, it would have been possible to say that one was afraid to do that. I am not certain that one would want the Government to do that. Everything would depend on the external assets situation. The Hon. Minister of Finance would have to go into it carefully and not act on the cheerful suggestions made by us here without consideration for the national exchequer. But may I say respectfully that I agreed with the hon. Member for Dehiwala-Mount Lavinia even before he joined the Government and made this declaration from our Benches. In other words, we accepted the temporary hardship and difficulty in good grace and with a smile. In the remotest rural areas of this country, every poor villager had a chance of being able to obtain at least four yards of basic textiles at reasonable prices.

I remember the comments of the Opposition: "How can women wear clothes made from four yards of cloth?" "Do you expect them to wear half a saree?" The hon. Member for Galle (Dr. W. Dahanayake)

wore an *amude* to make his point. I think the hon. Member for Nikaweratiya (Mr. K. Herat) is glad of it because he owes his seat to that *amude*. In spite of the quips and cracks about whether the *amude* was wide enough to cover one's external assets, in spite of all the arguments, the fact is that by the introduction of a rationing scheme not only have we protected the external assets of the hon. Member for Galle, we have also protected the external assets of this country and, what is more, done a service by bringing down the price of textiles in this country as a whole. So you see, Mr. Speaker, when it comes to a real analysis, is the idea, the essential idea, of giving the Co-operative Wholesale Establishment a greater share in the trade, of giving it the right to control the wholesale business, a bad one?

I took the two examples of textiles and dried fish because these were examples given on the Floor of this House. They are no longer my responsibility but I can state with pride that notwithstanding all the talk of corruption—and I have no doubt there is corruption in the C. W. E. as much as there is in the Food Department, as much as there is in the Agrarian Services—the elimination of corruption did not start with the Coalition Government.

May I remind hon. Members of this House that I was responsible for cleaning out the Manning Market of all the thugs and hoodlums and racketeers who were flourishing in that place last year? May I remind hon. Members of this House—not that I take pride in it—that certain persons in charge of certain food stores, certain storekeepers, who were making as much as Rs. 15,000 a month, who employed their own thugs on their own pay roll, have been eliminated and turned out of the Government Service, and have been dealt with very strenuously? Need I remind hon. Members of this House that approximately 67 persons in the course of one year had been thrown out of the Agrarian Services Department?

ජයසිංහ මයා.

(திரு. ஜயசிங்ஹ)

(Mr. Jayasinghe)

Remind the Cabinet.

ශ්‍රී චිප්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක

(கௌரவ எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)

(The Hon. F. R. Dias Bandaranaike)

I can assure you this is not my private record. I can assure you that the Hon. Ministers who held office before me did exactly the same things. I can only talk of my period as Minister, from my personal knowledge, with statistics, but I can tell this: that the Hon. Minister who preceded me had almost as formidable a record in the Food Department as I have just mentioned.

I will not tell the House of all the particular institutions where corruption has been eliminated, but the war against corruption is not something for which we require a new corps of frontline soldiers to help us in the battle. The hon. Members in the Opposition are very helpful, and we shall be very grateful if they will bring to our notice particular cases of which they know. We shall also be very happy to have as many people as possible among the people who actually run the Government departments, to help us to eliminate waste and corruption, and we are not above taking advice from those persons who probably know much more about the actual administration than any one of the Hon. Ministers on the Front Bench of this Government.

It is not a new departure. We talk of participation by trade unions. I should like to inform the House that as long ago as 1963, in the Department of Agriculture when I took over I discovered there were approximately 70 trade unions in the Department, all fighting with each other, all seeking to put up their own particular demands in competition one with another. I have no doubt the hon. First Member for Colombo South knows it as well as I do. He was Minister of Agriculture. So was the

hon. Leader of the Opposition. Seventy trade unions! And in the midst of all this, while they were competing with each other, the trade unions were never able to make a constructive effort towards helping the Agricultural Department to fulfil its legitimate obligations to the State. And I must state that I received their fullest co-operation when I suggested that perhaps if they were to elect a body of ten persons to make their representations in regard to administrative matters, in regard to the improvement of the administration, it would be a good thing. At first they thought that seventy of them would never be able to get together and elect ten. At first their reaction when I addressed them all at a meeting held in the Colombo Museum Hall, was to say: 'How can you expect seventy of us to get together. At least allow us one representative each and have a council of seventy.' I said: 'That will not work. If I am going to give you executive responsibility and ask for your help and co-operation, I must have your assistance to eliminate some of the unions'. I am sorry I cannot give representation to every one of them. It is not a question of making representations to me on salary questions or conditions of service. This is about helping the Agricultural Directorate to function properly.

I am proud to inform you, Mr. Speaker, that without any fuss or difficulty I was able to get such a group of ten people comprised of the seventy Agricultural Department trade unions, ten from the three Agrarian Services unions and another ten from the three or four co-operative Department unions. This was set up and has been functioning since June 1963. And we are told this is not S. L. F. P. policy but that these are new ideas.

A cabinet sub-committee in which the Hon. Leader of the House is serving as Chairman is at the moment finalizing its report on the subject of appointing workers to boards of management in respect of corporations in the Government.

சீயசிங் மஹா.

(திரு. ஜயசிங்ஹ)

(Mr. Jayasinghe)

Then what was the need for a coalition?

செ. ஃபீ. ஃபீ. டியஸ் பண்டாரநாயக்க

(கௌரவ எம். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)

(The Hon. F. R. Dias Bandaranaike)

For the simple reason, as I explained a moment ago, though it may not have penetrated very far—

சீயசிங் மஹா.

(திரு. ஜயசிங்ஹ)

(Mr. Jayasinghe)

I was not here.

செ. ஃபீ. ஃபீ. டியஸ் பண்டாரநாயக்க

(கௌரவ எம். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)

(The Hon. F. R. Dias Bandaranaike)

I am sorry, I did not mean to make any offensive remark about penetration if you were not here. It could not have gone beyond the walls.

The reason I gave for the coalition is a self-evident one. Our party manifestly represents the rural folk, the rural masses, and it is equally manifest that the L. S. S. P. represents the urban workers.

சீயசிங் மஹா.

(திரு. ஜயசிங்ஹ)

(Mr. Jayasinghe)

Part of the urban workers.

செ. ஃபீ. ஃபீ. டியஸ் பண்டாரநாயக்க

(கௌரவ எம். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)

(The Hon. F. R. Dias Bandaranaike)

I still like to think that they represent all urban workers and that you represent people who call themselves urban workers, the urban *mudalalis*.

செ. ஜெ. ஜெ. ஜெ.

(கௌரவ அங்கத்தவர் ஒருவர்)

(An hon. Member)

Rubbish!

செ. ஃபீ. ஃபீ. டியஸ் பண்டாரநாயக்க

(கௌரவ எம். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)

(The Hon. F. R. Dias Bandaranaike)

Whatever that may be, we can

argue about it later on. There is time for it. We can then ascertain on which side the lakhs and lakhs of people are. We can ascertain where the lakhs and lakhs of rupees will be. We can find out all these things when the time comes for the elections

What exactly is the issue at the moment? We are talking about the new move that are stated in the Throne Speech—a planned program of socialist development with which every sector of the working people will be associated and which will be implemented speedily. The Hon. Minister of Finance referred to it in the course of his speech. He is perfectly correct. It is very necessary.

I remember in the early days when I was Minister of Finance he told me what exactly was wrong with the plans which I produced at that time, and now I am in whole-hearted agreement with him that if a better plan can be produced, it should be implemented as speedily as possible. There is no question about it. The fact that our plans could be improved upon we have never challenged. We would like to see them improved upon.

I now come to the very last point that I wish to make in the last five minutes of the time allocated to me, and I propose to use that time while the empty seats get filled by hon. Members coming into vote.

The matter to which I propose to refer is one that has engaged a little attention during the course of this Debate. It is about the standards of Parliamentary debate. Many hon. Members have had occasion to refer to this and have referred to particular incidents and exchanges on the Floor of this House.

May I say this, Mr. Speaker? If you want to maintain the traditions of this House, if you want to maintain the respect that people outside this Chamber should have for us and for the things we say here, it is absolutely imperative that some basic changes in the Standing Orders should be made.

Secondly, I would suggest that, if third parties outside this House are referred to, the absolute privilege of this House should not apply excepting where you consider that it was relevant to the questions under discussion. In other words, that

absolute privilege should apply if you consider that it was relevant to the question and not merely made use of for the purpose of attack.—[*Interruption*]. If a third party wishes to bring an action in respect of something said in this House about him—a wild statement made about him—there is no remedy to that man at all. Whether relevant or irrelevant, my suggestion is that the absolute privilege of this House should be modified *vis-a-vis* third parties, and the third party permitted, if the law is so changed with your permission and your permission alone, to file action if you are satisfied that the material uttered is defamatory and it is not relevant.—[*Interruption*].

පී. ජී. බී. කෙනමන් මයා. (මැද කොළඹ දෙවන මන්ත්‍රී)

(திரு. பீ. ஜீ. பி. கெனமன்—கொழும்பு மத்தி
இரண்டாம் அங்கத்தவர்)

(Mr. P. G. B. Keuneman—Second Colombo Central)

It is your personal view ?

ஸர் ஃபீ. ஃபீ. டியஸ் ரிஷிவரநாயக
 (கௌரவ எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)
 (The Hon. F. R. Dias Bandaranaike)

I am stating a personal view of mine and it is not a question for the Government. It is a matter for Parliament. I am not now talking, Mr. Speaker, in any capacity other than as a simple and plain Member of Parliament, having witnessed and heard some of the outbursts during the course of the Debate.

එබිමන්' ඩි සමරක් කොඬි මයා.

(திரு. எட்மன் சமரக்கொடி)

(Mr. Edmund Samarakkody)

Am I to understand from the Hon. Minister's suggestion that anyone outside should be permitted to have the right in certain circumstances to file action against an hon. Member of this House?

රු. එෆ්. ආර්. ඩයස් බන්ධාරනායක
(கௌரவ எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)
(The Hon. F. R. Dias Bandaranaike)

It is a suggestion of mine for consideration by all sections of this House, to ensure that at least what we say in this House is taken seriously [Interruption]. I can assure you that the opinion is gaining ground.

එ. අමිර්තලින්ගම් මයා. (වඩ්ඩුක්
කොඩෙයි)

(திரு. ஏ. அமிர்தலிங்கம்—வட்டுக்
கோட்டை)

(Mr. A. Amirthalingam—Vaddukkodai)

What is the attitude of your Government to this suggestion?

රු. එෆ්. ආර්. ඩයස් බන්ධාරනායක
(கௌரவ எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க)
(The Hon. F. R. Dias Bandaranaike)

I have not discussed it with the Government. If you are concerned with protecting our privileges, ensuring that our Debates are conducted well and earn the respect of the country, it is not a matter for the Government.

Parliament, Mr. Speaker, is something separate and distinct from the Government—the Government is a section of this House—and it involves the 157 Members of Parliament. The 157 Members of Parliament must surely be alert to their own rights, and in as much as the matter was raised, I thought it fit that I should refer to it.

I would in conclusion say that the Throne Speech, whether it is looked at from the point of view of the U. N. P. as their document, or from the point of view of the L. S. S. P. Members as their document, marks rapid progress in the course of the next twelve months; or whether it is looked at by us as the logical continuation of the policies of the late Prime Minister, known from 1956, I submit, Mr. Speaker, that it is the correct policy and the policy which will certainly take this country forward along the socialist road to

which we are committed and which, I have no doubt, hon. Members of this House who have not criticized a single proposal in it will accept.

කථානායකතුමා

(சபாநாயகர்)

(Mr. Speaker)

I shall now put the first Amendment of the U. N. P. to the House—the Amendment proposed by the hon. First Member for Colombo South (Mr. J. R. Jayewardene).

මතු පළවන වචන—එනම්:

“එහෙත්,

රුකිරණ හිමය, ශික්ෂයෙන් ඉහළ නඟන ජීවන වියදම, අධ්‍යාපනික, වෛද්‍ය හා නිවාස පහසුකම් මදිකම, අල්ලස් ගැනීම හා දූෂණය යනාදී ජනතාවගේ ප්‍රධාන ප්‍රශ්න, 1956 සිට පැවැති ආණ්ඩු යටතේ වඩාත් උග්‍ර වී තිබෙන හෙයින්ද, තමන්ගේ ජීවන තත්ත්වය පිරිහීමේ හේතුවෙන් ජනතාවට මුහුණ පාන්නට සිදු වී ඇති දුක් කරදර තුනීකර ලීම සඳහා වැඩදායක විධිවිධාන රාජ්‍යයක කටාචේ ඇතුළත් නොවන හෙයින්ද අපගේ කනගාටුව ප්‍රකාශ කරමු.”

ස්තූති ශෝජනාවේ අලව එකතු කළ යුතුය, යන ප්‍රශ්නය විමසන ලදී.

කටහඬවල් අනුව “විරුද්ධ” මන්ත්‍රීන්ට ඡය බව කථානායකතුමා විසින් ප්‍රකාශ කරන ලදී.

පේ. ආර්. ජයවර්ධන මයා.

(திரு. ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)

(Mr. J. R. Jayewardene)

Divide!

මන්ත්‍රී මණ්ඩලය 48 වන සභාවර නියෝගය යටතේ—පක්ෂව 42; විරුද්ධව 78; යනුවෙන්—බෙදුණේය.

කථානායකතුමා

(சபாநாயகர்)

(Mr. Speaker)

The second Amendment is the one moved by the hon. Member for Avissawella (Mr. D. P. R. Gunawardena).

මතු පළවන වචන—එනම්:

“එනතුළු වුවත්, උතුමාණන් වහන්සේ ගේ කථාවෙන්,

(අ) ලංකාව සමාධින ජනරජයක් බවට පත් කිරීම සඳහා කිසිදු ශෝජනාවක් ඉදිරිපත් නොකිරීම;

(ආ) වර්තමාන රුකිරණ රහිත භාවය හා ආර්ථික අකර්මත්‍යතාව නැතිකර දැමීමට අත්‍යවශ්‍ය වූ රටේ සමාභාවික බව නිබන්

යන් හා මිනිස් බලය පිළිබඳ සම්පූර්ණ සංවර්ධනයට අදාළවන, ආර්ථික දියුණුව සඳහා කිසිදු යෝජනාවක් ජනතාව ඉදිරි යේ තැබීමට අපොහොසත් වීම;

(ඇ) විදේශීන් සතු බැංකු හා “ඒජන්සි” සමාගම් ජනසතු කිරීම සඳහා වැඩ පිළි වෙලක් රට ඉදිරියේ තැබීමට අපොහොසත් වීම;

(ඈ) ඉකුත් වර්ෂ 400 තුළත් ඔබතුමාණන්ගේ ආණ්ඩුව යටතේ දැනටත් රටේ වැඩි ජනතාවගේ ආගම වන බුද්ධාගම මුහුණ පා සිටින දුෂ්කරතාවයන් ඉවත් කර දැමීමට කතෝලික දේශපාලන ආක්‍රමණය ගැන සෝදිසි කිරීම සඳහා කිසිදු බලාපොරොත්තුවක් ඇති බව බෞද්ධ ජනතාව හමුවේ සහතික කිරීමට අපොහොසත් වීම;

(ඉ) බෞද්ධාගමට සහ අනිකුත් සෑම ආගම් වලටම හිමි ස්ථානය ලබාදීම සහතික කිරීම සඳහා වර්තමාන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ 29 වන වගන්තියේ නොපැහැදිලි, විෂවල් සහගත තත්ත්වය සංශෝධනය කිරීම සඳහා අත්‍යාවශ්‍ය වූ ද, ක්‍රියාත්මක වූ ද, නිශ්චිත වූ ද, යෝජනා ඉදිරිපත් කිරීමට අපොහොසත් වීම;

(ඊ) රටේ විදේශීය ප්‍රතිපත්තිය පැහැදිලිව අව්‍යාකූලව ප්‍රකාශ කිරීමට අපොහොසත් වීම, ඇතැම් රටවල බලාපොරොත්තු ඉටු කරන්නාක් සෙයින් නොබැඳුණු “විදේශ” ප්‍රතිපත්තිය යනු කුමක්දැයි පැහැදිලි කර නැති අතර ඒ වටා අවිනිශ්චිත සමහාවයක් පවතිද්දී ඔබතුමාණන්ගේ ආණ්ඩුව නොබැඳුණු විදේශ ප්‍රතිපත්තියට අනුකූලතාවයක් නැති ක්‍රියා මාර්ගයන් අනුගමනය කිරීම; රටවල් බොහෝ ගණනක් සමග තානාපති හා වෙළඳ සම්බන්ධකම් ඇති කර ගැනීම සතුවත් පිළිගන්නා අතර කැනඩාව සහ අළුතින් නිදහස ලබාගත් ඩිනියාව, වැංගතියාව හා උගන්ඩාව යන රටවල් සමග පූර්ණ තානාපති සම්බන්ධ කම් ඇති කර ගැනීමට ඔබතුමන්ගේ ආණ්ඩුව අපොහොසත් වීම, නිසා උතුමාණන්වහන්සේගේ කථාව ගැන අපගේ අප්‍රසාදය පළකර සිටිමු.”

ස්තූති යෝජනාවේ අගට එකතු කළ යුතුය, යන ප්‍රශ්නය විමසන ලදී.

කටහඬවල් අනුව “විරුද්ධ” මන්ත්‍රීන්ට ඡය බව කථානායකතුමා විසින් ප්‍රකාශ කරන ලදී.

ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.

(ති. ෧. ටී. ආර්. ගුණවර්ධන)

(Mr. D. P. R. Gunawardena)

Divide !

මන්ත්‍රී මණ්ඩලය 48 වන ස්ථාවර නියෝගය යටතේ—පක්ෂව 4; විරුද්ධව 126; යනුවෙන්— බෙදුණේය.

කථානායකතුමා

(சபாநாயகர்)

(Mr. Speaker)

The third Amendment is the one moved by the hon. Member for Uva-Paranagama (Mrs. Kusuma Rajaratna).

මතු පළවන වචන—එනම්:

“එහෙත්,

(අ) සිංහල පමණක් හා දෙමළ සමග යනුවෙන් සඳහන් කිරීම අර්ථානුකූලව හා දේශ පාලන වශයෙන් විකාරයක් වන හෙයින්, 1956 අංක 33 දරන සිංහල පමණක් පනත ලංකා ආණ්ඩුක්‍රම පනතට ඇතුළත් කිරීමෙන්, සිංහල පමණක් ලංකාවේ රාජ්‍ය භාෂාව කිරීමේ නීතිය ලංකාවේ මූලික නීතියක් කිරීමටද,

(ආ) “බුද්ධ ශාසනය සම්පූර්ණයෙන්ම ආරක්ෂා කළ යුතු අතර, බෞද්ධ වත් පිළිවෙත්, මහ සංඝයා වහන්සේ හා විහාරස්ථානවලට ආධාර කළ යුතු අතර ඊක ලබාගත යුතුයි” යනුවෙන් සඳහන් 1815 උඩරට ගිවිසුමේ 5 වෙනි වගන්තිය, ලංකා ආණ්ඩුක්‍රම පනතේ 29 වෙනි වගන්තිය සංශෝධනය කර, ඇතුළත් කිරීමටද,

(ඇ) සතර පෝය රජයේ නිවාඩු දින කිරීමටද,

(ඈ) වෙළඳාම් කිරීම, කර්මාන්ත පිහිටුවීම, ඉඩම් අයිතිය හා රැකියා අයිතිය ලක් පුරවැසියන්ට පමණක් සහතික කිරීමටද නොපමාව නීති සම්පාදනය කරන ලෙස අපි ඔබතුමාගේ ආණ්ඩුවෙන් ඉල්ලා සිටින අතර, මෙරට සමාජයේ පිළිකාවක් ලෙස පැවැත්වෙන ඉන්දියානු ප්‍රශ්නය විසඳීම පිණිස, පහත සඳහන් පියවර වහාම ගත යුතුයයි ඉල්ලා සිටිමු:—

(i) නොමිලයේ දෙන සෞඛ්‍ය හා අධ්‍යාපනික පහසුකම් හා සහල් සලකය ඉන්දියානුවන්ට දීම නතර කිරීම,

(ii) ඉන්දියානුවන්ට, වත්තිය සම්භවලට ඇතුල්වීමට හෝ වාත්තිය සම්භව පිහිටුවීමට හෝ ඉඩ නොදීම,

(iii) හැම තරාතිරමකම තිබෙන රැකියා වල්වලට ලක් පුරවැසියන් පමණක් බඳවා ගන්නා ලෙස බල කිරීම,

(iv) ඉන්දියානුවන්ට, වෙළඳාම් කිරීම හෝ කර්මාන්ත පිහිටුවීම හෝ ඉඩම් අයිතිකර ගැනීම හෝ තහනම් කිරීම,

(v) கூடுதலாக ஓய்வூதியைக் கொடுப்பதற்கு
ஓய்வூதியைக் கொடுப்பதற்கு
உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.”

பின்னர் பேச்சுவழி அமைத்துக் கொடுக்கப்படும், என
புலிநாயகம் விவரிக்கிறார்.

கொழும்புப் புறநகர் “பிரதேச” மன்றத்தின் சபை
இவ் விவரத்தை விவரிக்கிறார்.

மே. எம். பி. ராஜரத்ன மையா.

(திரு. கே. எம். பி. ராஜரத்ன)

(Mr. K. M. P. Rajaratna)

நமீன் நெருங்கும்.

மன்றத்தின் மன்றத்தின் மன்றத்தின் மன்றத்தின்
புறநகர் 3; பிரதேசம் 120; மன்றத்தின் 3; மன்றத்தின்
—மன்றத்தின்.

புறநகர்

சார்பாக

AYES

கொழும்பு ராஜரத்ன மையா.

திருமதி குஸுமா ராஜரத்ன

Mrs. Kusuma Rajaratna

மே. எம். பி. ராஜரத்ன மையா.

திரு. கே. எம். பி. ராஜரத்ன

Mr. K. M. P. Rajaratna

பு. எ. சேனநாயக்க மையா.

திரு. ஆர். ஜி. சேனநாயக்க

Mr. R. G. Senanayake

பிரதேசம்

எதிராக

NOES

மே. எம். பி. ராஜரத்ன

கொழும்பு ரி. பி. இலங்கரத்ன

The Hon. T. B. Ilangaratne

மே. எம். பி. ராஜரத்ன

கொழும்பு பி. பி. ஜி. கலுக்கல்

The Hon. P. B. G. Kalugalla

மே. எம். பி. ராஜரத்ன

கொழும்பு சம்ஸி குணவர்தன

The Hon. Cholmondeley Goonewardene

மே. எம். பி. ராஜரத்ன

கொழும்பு டி. எஸ். குணசேக்கர

The Hon. D. S. Goonasekera

மே. எம். பி. ராஜரத்ன

கொழும்பு எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க

The Hon. F. R. Dias Bandaranaike

மே. எம். பி. ராஜரத்ன

கொழும்பு சி. பி. டி. சில்வா

The Hon. C. P. de Silva

மே. எம். பி. ராஜரத்ன

கொழும்பு எம். பி. டி. சோயஸா சிரிவர்தன

The Hon. M. P. de Zoysa Siriwardena

மே. எம். பி. ராஜரத்ன

கொழும்பு ஆர். எஸ். பெல்பொல

The Hon. R. S. Pelpola

மே. எம். பி. ராஜரத்ன

கொழும்பு கலாநிதி என். எம். பெரேரா

The Hon. Dr. N. M. Perera

மே. எம். பி. ராஜரத்ன

கொழும்பு பதியத்தின் மஹ்மது

The Hon. Badiuddin Mahmud

மே. எம். பி. ராஜரத்ன

கொழும்பு அனில் முணசிங்ஹ

The Hon. Anil Moonesinghe

மே. எம். பி. ராஜரத்ன

கொழும்பு மைத்திரிபால சேனநாயக்க

The Hon. Maithripala Senanayake

மே. எம். பி. ராஜரத்ன

கொழும்பு டி. எஸ். சமரசிங்ஹ

The Hon. D. S. Samarasinghe

மே. எம். பி. ராஜரத்ன

கொழும்பு கே. அப்துல் ஜப்பார்

Mr. K. Abdul Jabbar

மே. எம். பி. ராஜரத்ன

திரு. டப்ளியூ. பி. ஜி. அரியதாஸ

Mr. W. P. G. Ariyadasa

மே. எம். பி. ராஜரத்ன

திரு. ஜே. பி. ஒபேசேக்கர

Mr. J. P. Obeyesekere

பி. சி. பி. கருணாரத்ன மஹா.

திரு. வி. டி. ஜி. கருணாரத்ன

Mr. V. T. G. Karunaratne

விவியன் குனவர்தன மஹா.

திருமதி விவியன் குனவர்தன

Mrs. Vivienne Goonewardene

பி. டி. தனக்கோன் மஹா.

திரு. டி. பி. தென்னகோன்

Mr. T. B. Tennekoon

பி. சி. பசுபதி மஹா.

திரு. டி. டி. பசுபதி

Mr. D. T. Pasqual

பி. சி. பெரேரா மஹா.

திரு. ஆர். எஸ். பெரேரா

Mr. R. S. Perera

பி. சி. ரத்னமஹா.

திரு. பி. ஆர். ரத்னமஹா

Mr. P. R. Ratnayake

பி. சி. ரத்னமஹா.

திரு. சி. எஸ். ரத்னமஹா

Mr. C. S. Ratwatte

பி. சி. சமரசிங்க மஹா.

திரு. ஜி. டி. சமரசிங்க

Mr. G. W. Samarasinghe

பி. சி. சூரியாச்சரி மஹா.

திரு. எஸ். கே. சூரியாச்சரி

Mr. S. K. K. Suriarachchi

பி. சி. ஹேரத் மஹா.

திரு. டி. பி. எம். ஹேரத்

Mr. T. B. M. Herath

பி. சி. அப்துல் மஜீத் மஹா.

திரு. ஏ. எம். அப்துல் மஜீத்

Mr. A. L. Abdul Majeed

பி. சி. அமிர்தலிங்கம் மஹா.

திரு. ஏ. அமிர்தலிங்கம்

Mr. A. Amirthalingam

பி. சி. அலெகாணை மஹா.

திரு. வி. ஏ. அலெகாணை

Mr. V. A. Alegacone

பி. சி. அலுவிறை மஹா.

திரு. அலுவிறை

Mr. Alick Aluwihare

பி. சி. எல். ஏ. ஏ. மஹா.

திரு. கே. எச். ஜி. அல்பர்ட்

Mr. K. H. G. Albert

பி. சி. இம்புலான மஹா.

திரு. பி. சி. இம்புலான

Mr. P. C. Imbulana

பி. சி. எகனாயக்க மஹா.

திரு. எஸ். பி. எகனாயக்க

Mr. S. B. Ekanayake

பி. சி. கருணசேன மஹா.

திரு. டி. என். கருணசேன

Mr. W. A. Karunasena

பி. சி. காலேல் மஹா.

திரு. டி. என். காலேல்

Dr. M. C. M. Kaleel

பி. சி. காதர் மஹா.

திரு. டி. என். காதர்

Mr. I. A. Cader

பி. சி. கலாரத்ன மஹா.

திரு. பி. டி. கலாரத்ன

Mr. P. de S. Kularatne

பி. சி. கேனமன் மஹா.

திரு. பி. ஜி. கேனமன்

Mr. P. G. B. Keuneman

பி. சி. குனவர்தன மஹா.

திரு. லெஸ்லி குனவர்தன

Mr. Leslie Goonewardene

பி. சி. குணசேகர மஹா.

திரு. டி. எம். குணசேகர

Mr. D. M. Gunasekera

பி. சி. சோமவேரா மஹா.

திரு. சோமவேரா சந்திரசிரி

Mr. Somaweera Chandrasiri

பி. சி. சேல்வநாயகம் மஹா.

திரு. எஸ். ஜே. வி. சேல்வநாயகம், கியூ. வி.

Mr. S. J. V. Chelvanayakam, Q.C.

பி. சி. ஜயகோடி மஹா.

திரு. ஜயகோடி

Mr. Lakshman Jayakody

சே. ஈர். சீயவர்தன மஃ.

திரு. ஜே. ஆர். ஜயவர்தன

Mr. J. R. Jayewardene

மோன்டேகு சீயவர்தன மஃ.

திரு. மொன்டேகு ஜயவர்தன

Mr. Montague Jayewardene

டீ. சேல்டன் சீயசிங்ஹ மஃ.

திரு. டீ. செல்டன் ஜயசிங்ஹ

Mr. D. Shelton Jayasinghe

பி. டி. சீயசுந்தர மஃ.

திரு. பி. பி. ஜயசுந்தர

Mr. T. B. Jayasundera

காமனி சீயசுரிய மஃ.

திரு. காமனி ஜயசுரிய

Mr. Gamani Jayasuriya

எல். டி. சீயசேன மஃ.

திரு. எல். பி. ஜயசேன

Mr. L. B. Jayasena

யூ. பி. யூ. சீயநாதன் மஃ.

திரு. யூ. பி. வை. ஜினதாஸ்

Mr. U. P. Y. Jinadasa

டி. டி. திலகரத்ன மஃ.

திரு. டி. ஈ. திலகரத்ன

Mr. D. E. Tillekeratne

ஸ்டான்லி திலகரத்ன மஃ.

திரு. ஸ்டான்லி திலகரத்ன

Mr. Stanley Tillekeratne

கே. துரைரத்னம் மஃ.

திரு. கே. துரைரத்னம்

Mr. K. Thurairatnam

பி. பி. கென். தென்னகோன் மஃ.

திரு. பி. எம். கே. தென்னகோன்

Mr. P. M. K. Tennekoon

ஈர். டி. கென். தென்னகோன் மஃ.

திரு. ஈர். டி. கென். தென்னகோன்

Mr. R. W. Tennekoon

நீல் டி. அல்விஸ் மஃ.

திரு. நீல் டி. அல்விஸ்

Mr. Neal de Alwis

அ. டி. டி. சிலவா மஃ.

திரு. ஏ. எச். டி. சிலவா

Mr. A. H. de Silva

காலவின் கொல்வின் ஈர். டி. சிலவா மஃ.

கலாநிதி கொல்வின் ஈர். டி. சிலவா

Dr. Colvin R. de Silva

லக்ஷ்மன் டி. சிலவா மஃ.

திரு. லக்ஷ்மன் டி. சிலவா

Mr. Lakshman de Silva

சுமனாபலா தானாயக்க மஃ.

திரு. சுமனாபலா தகநாயக்க

Mr. Sumanapala Dahanayake

வி. டி. தர்மலிங்கம் மஃ.

திரு. வி. தர்மலிங்கம்

Mr. V. Dharmalingam

எம். எச். எம். நயினா மரிக்கார் மஃ.

ஜனாப் எம். எச். எம். நயினா மரிக்கார்

Mr. M. H. M. Naina Marikar

வி. நவரத்னம் மஃ.

திரு. வி. நவரத்னம்

Mr. V. Navaratnam

வி. என். நவரத்னம் மஃ.

திரு. வி. என். நவரத்னம்

Mr. V. N. Navaratnam

வேதநாதன் டி. எம். வி. நாகநாதன் மஃ.

வைத்திய கலாநிதி ஈ. எம். வி. நாகநாதன்

Dr. E. M. V. Naganathan

சீய பதிர்னா மஃ.

திரு. ஜயா பத்திரன

Mr. Jaya Pathirana

சிர ராஸிக் ஈர். பி. ஈ. மஃ.

ஸ்ரீமான் ராஸிக் பரீத, ஈ. பி. ஈ.

Sir Razik Fareed, O.B.E.

சிர அல்பெர்ட் ஈர். பி. ஈ. மஃ.

ஸ்ரீமான் அல்பெர்ட் எப். பீரிஸ், கே. பி. ஈ.

Sir Albert F. Peries, K.B.E.

ஜி. ஜி. பரிசு பெரேரா மஃ.

திரு. ஜி. ஜி. பரிசு பெரேரா

Mr. G. J. Paris Perera

கே. டி. பரிசு பெரேரா மஃ.

திரு. கே. டி. பரிசு பெரேரா

Mr. K. D. D. Perera

ஈர். உள். வி. பௌலியர், பி. பி. ஈ.

திரு. ஆர். எஸ். வீ. போலியர், பி. பி. ஈ.
Mr. R. S. V. Poulier, C.B.E.

மேரீஸ் ப்ரதாந்த் மை.

திரு. மெரில் பெர்னாண்டோ
Mr Meryl Fernando

பி. க்வென்டின் ப்ரதாந்த் மை.

திரு. ரி. குவெண்டின் பெர்னாண்டோ
Mr. T. Quentin Fernando

பி. வில்லியம் ப்ரதாந்த் மை.

திரு. ரி. வில்லியம் பெர்னாண்டோ
Mr. T. William Fernando

கே. பி. கே. பண்டா மை.

திரு. கே. எம். கே. பண்டா
Mr. K. M. K. Banda

பி. பி. பண்டா மை.

திரு. எம். பி. பண்டா
Mr. M. D. Banda

பி. பி. பண்டா மை.

திரு. பி. எச். பண்டா
Mr. B. H. Bandara

பி. பி. பாலசுரிய மை.

திரு. பி. பி. பாலசுரிய
Mr. P. B. Balasuriya

பி. பி. மாக்-மாக் மை.

ஜனப் எ. எச். மாக்-மாக்
Mr. A. H. Macan Markar

பி. பி. மானிக்கராஜா மை.

திரு. எஸ். எம். மானிக்கராஜா
Mr. S. M. Manikkarajah

பி. பி. மானிக்கராஜா மை.

திரு. சிரில் மதியூ
Mr. Cyril Mathew

பி. பி. மானிக்கராஜா மை.

திரு. சந்திரசேன முனவீர
Mr. Chandrasena Munaweera

பி. பி. மானிக்கராஜா மை.

திரு. விஜயபால மெண்டிஸ்
Mr. Wijayapala Mendis

பி. பி. மானிக்கராஜா மை.

ஜனப் எம். ஈ. எச். முகம்மது அலி
Mr. M. E. H. Mohamed Ali

பி. பி. மானிக்கராஜா மை.

திரு. செல்டன் ரணராஜ
Mr. Shelton Ranaraja

ஈர். பி. ரத்னமலல மை.

திரு. ஆர். பி. ரத்னமலல
Mr. R. B. Ratnamalala

பி. பி. ரத்னமலல மை.

திரு. ஏ. ரத்னமலல
Mr. A. Ratnayake

கே. பி. ரத்னமலல மை.

திரு. கே. பி. ரத்னமலல
Mr. K. B. Ratnayake

பி. பி. ரத்னமலல மை.

திரு. சி. இராசதுரை
Mr. C. Rajadurai

பி. பி. ரத்னமலல மை.

திரு. டி. ஏ. ராஜபக்ஷ
Mr. D. A. Rajapaksa

பி. பி. ரத்னமலல மை.

திரு. ரோய் ராஜபக்ஷ
Mr. Roy Rajapakse

பி. பி. ரத்னமலல மை.

திரு. எஸ். எம். இராசமாணிக்கம்
Mr. S. M. Rasamanickam

பி. பி. ரத்னமலல மை.

திரு. ஏ. யூ. ரொமானிஸ்
Mr. A. U. Romanis

பி. பி. ரத்னமலல மை.

ஜனப் ஸாஹிர் லாய்
Mr. B. Zahiere Lye

பி. பி. ரத்னமலல மை.

திரு. எஸ். பி. லேனவா
Mr. S. B. Lenawa

பி. பி. ரத்னமலல மை.

திரு. யூ. பி. வன்னினாயக்க
Mr. U. B. Wanninayake

பி. பி. ரத்னமலல மை.

திரு. ரத்னமலல விக்ரமநாயக்க
Mr. Ratnasiri Wickramanayaka

பி. பி. ரத்னமலல மை.

திரு. டி. பி. விக்ரமசிங்ஹ
Mr. D. P. Wickramasingha

பி. பி. ரத்னமலல மை.

திரு. பேஸி விக்ரமசிங்ஹ
Mr. Percy Wickremasinghe

பி. பி. ரத்னமலல மை.

வைத்திய கலாநிதி எஸ். ஏ. விக்ரமசிங்ஹ
Dr. S. A. Wickremasinghe

பி. பி. ரத்னமலல மை.

திரு. பி. பி. விக்ரமசுரிய
Mr. P. P. Wickramasuriya

[කථානායකතුමා]

එරෙහිව පියවර ගැනීමේ කිසිම අභිප්‍රායයක්
ඔබතුමාගේ ආණ්ඩුව දක්වා නැති
හෙයින් ද;

(ඉ) වාණිජ විෂයයෙහි, අපනයන ව්‍යාපාරය
බ්‍රිතාන්‍ය අධිරාජ්‍යවාදීන් සහ ලාංකික
ධනපතින් අත පවතින්නට ඉඩ හැරීම
ඔබතුමාගේ ආණ්ඩුවේ අදහස බව පැහැදිලි
ලෙස එළිදරව් කර ඇති හෙයින් ද;

(ඊ) අත්‍යවශ්‍ය භාණ්ඩ මෙරටට ගෙන්වීමේ
ව්‍යාපාරය රජයට ගැනීමට අදහස් කරන
බවක් අභවන්නට වැයම් කරන අතර,
ඇත්ත වශයෙන්ම, කරන්නේ ලාංකික
කිරීමේ මුඛාවෙන්, ලාංකික ධනපතින්
සමග එක්වී විදේශීය ධනපතින්ට ලංකාවේ
කටයුතු කරගෙන යාමට ඉඩ ලැබෙන පරිදි
ආනයන ව්‍යාපාරයේ වැඩි කොටස ධනපති
පංතියන්, අධිරාජ්‍යවාදීන් වෙත
පවතින්නට ඉඩ හැරීමට ඔබතුමාගේ
ආණ්ඩුව තීරණය කිරීම වන බැවින් මෙසේ
කිරීම ලාංකික ධනපතින් සමග එකතු වී
ඔවුනට මුළු වී මේ රටේ ව්‍යාපාර ගෙන
යාමට විදේශීය ධනපතින්ට ඉඩ සැලසෙන
හෙයින් ද;

(උ) විදේශීය ආයෝජකයින් විසින් ලාභාංශ සහ
ප්‍රාග්ධන මින් ඉදිරියටත් පිටරට යැවීම
නතර කිරීම සඳහා කිසිම පැහැදිලි පියවරක්
නොගන්නා හෙයින් ද;

තවද, වේතන ලබන්නන්ගේත්, වෘත්තීය සංගම්
ව්‍යාපාරයේත්, පොදුවේ ජනතාවගේත් උග්‍ර ප්‍රශ්න
සම්බන්ධයෙන්—

(අ) ධනපති වෙළඳ සමාගම් සහ පුද්ගලයන්
යටතේ සේවය කරන වේතන ලබන්නන්
සහ වැටුප් ලබන්නන් විසි ලක්ෂයක් දෙනා,
දැනට මුහුණපාමින් සිටින පළිගැනීම,
සේවක සංඛ්‍යාව අඩු කිරීම පිණිස
සේවකයන් අස්කිරීම සහ වෙනත් ක්‍රමවල
සුරාකෑම් හා විවිධාකාර තාඩන පිඩනවලින්
ආරක්ෂා කරන බවට සහතික කිරීමේ ක්‍රියා
මාර්ග කිසිවක් ගැන සඳහනක් ඔබතුමාගේ
ආණ්ඩුව විසින් කර නැති හෙයින් ද;

(ආ) ඔබතුමාගේ ආණ්ඩුව ඊනියා ජාතික ශුභ
සිසියෝ නාමයෙන් වඩ වඩා වැඩි දඩ
විනයන් වැටුප් ලබන්නන්ගෙන් ඉල්ලා
සිටින අතර රාජාංශයේත් පෞද්ගලික
අංශයෙන් යන දෙකින්හිම වැටුප්
ඇවිරීමේ ප්‍රතිපත්තිය අත්හැර දමන බව
කිසිසේත් සඳහන් කර නැති හෙයින් ද;

(ඉ) රජයේ ව්‍යාපාරවලත් රජය විසින් පාලනය
කරනු ලබන ව්‍යාපාරවලත් නිලධාරී
පැලැන්තියේ අනිසි පාලනය, දූෂණය,
නාස්තිය, අකාර්යක්ෂමතාව, නැදැයින්ට
පක්ෂපාතකම් දක්වීම හා එම ව්‍යාපාරවල
සේවකයන් සුරාකෑම නවත්වාලීමට ඇති
එකම මග වශයෙන් මෙකී ව්‍යාපාර කම්කරු

වත් මගින් පාලනය විය යුතුයයි බොහෝ
කාලයක සිට පවත්නාවූත්, ක්‍රමයෙන්
දැඩිවත්නාවූත් ඉල්ලීමක් තිබියදීත්,
දැනට පවත්නා පාලනයට සහාය දීම සඳහා
උපදේශක සභා පිහිටුවීමට පමණක්
ඔබතුමාගේ ආණ්ඩුව බලාපොරොත්තු වන
හෙයින් ද;

(ඊ) රජයේ පරිපාලන විෂයයටත් පාලන
විෂයයටත් වැඩ කරන පංතිය ඇතුළත්කර
ගන්නා බවට හැඟීමක් ඇති කිරීමට වැයම්
කරන අතරම සංවිධානය වූ වෘත්තීය
සංගම් ව්‍යාපාරය ගැනත් වෘත්තීය සංගම්
ඒකාබද්ධ කාරක සභාව ගැනත්
ඔබතුමාගේ ආණ්ඩුව කිසිවක් සඳහන් කර
නැති හෙයින් ද;

(උ) රජයේ සේවකයන්ගේත්, රජයේ සංයුක්ත
මණ්ඩලවල සේවකයන්ගේත්, රජයේ
පාසල්වල ගුරුවරුන්ගේත් දේශපාලන
අයිතිවාසිකම් පිළිගැනීමටත්, එම අයිති
වාසිකම් ලබා දීමටත් ඔබතුමාගේ ආණ්ඩුව
අපොහොසත් වී ඇති හෙයින් ද;

(ඌ) උග්‍ර ලෙසත් පෘථුල ලෙසත් පැතිර පවත්නා
රැකියා විරහිතභාවය පිළිබඳ ප්‍රශ්නය
ගැන කිසිසේත්ම සඳහන් කර නැති
හෙයින් ද, විශේෂයෙන්ම, රටේ උගත්
තරුණ පෙළේ සහජ දක්ෂතාවන් රටේ
සංවර්ධනය සඳහා නිසි ලෙස යෙදවීමේ
මාර්ග සැලැස්වීමට ඔබතුමාගේ ආණ්ඩුව
අපොහොසත් වී ඇති හෙයින් ද;

(එ) ඉඩම් නැතිකම පිළිබඳ බරපතල ප්‍රශ්නය
ගැනත්, ඉඩම් නොමැත්තවුන්ට කඩිනමින්
රජයේ ඉඩම් දීම සඳහා ගතානුගතිකත්ව
යෙන් තොර, ප්‍රගතිශීලී, නොමසුරු
ප්‍රතිපත්තියක් අනුගමනය කිරීමෙන් හෝ
පෞද්ගලික ඉඩම් අනිවාර්යයෙන්ම අත්කර
ගනිමින් ගම් ප්‍රඵල් කිරීමේ ප්‍රබල
ප්‍රතිපත්තියක් අනුගමනය කිරීමෙන් හෝ
ඉඩම් නොමැත්තවුන්ට ඉඩම් ලබාදීමේ
අවශ්‍යතාව ගැනත් ඔබතුමාගේ ආණ්ඩුව
කිසිසේත්ම සඳහන් කර නැති හෙයින් ද;

(ඒ) ඔබතුමාගේ ආණ්ඩුව ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය ආරක්ෂා
කරන බව කියා සිටිනත්, වැඩ වර්ජන
කඩාකප්පල් කර දමීමටත් වෙනත්
අන්දමින් මහජනයාට පහරදීමටත්
පොලීසියට සහ යුද හමුදාවට බලතල පවරා
දෙමින් වරින්වර ජනතාවගේ නිදහස සහ
මූලික ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී අයිතිවාසිකම් අහිමි
කිරීම සඳහා පාවිච්චි කරගෙන ආ
මහජනාරක්ෂක පනත අවලංගු කරන බව
සඳහන් කර නැති හෙයින් ද;

තවද, සුළු ජාතීන්ගේ ප්‍රශ්න සම්බන්ධයෙන්—

(අ) දෙමළ භාෂාවන් රාජ්‍ය භාෂාවක් කිරීමට
නීතියෙන් විධිවිධාන යෙදීමෙන් දෙමළ
භාෂාව කථා කරන සුළු ජාතිකයින්ට භාෂා
අයිතිවාසිකම් ලබා දෙන බවට කිසිම
සඳහනක් කිරීමට ඔබතුමාගේ ආණ්ඩුව
අපොහොසත් වී ඇති හෙයින් ද;

(ආ) මේ රටේ වැඩ කරන ජනතාවගේ ව්‍යාපාරය විනාශ කරන ගුප්ත අදහසින්, එසේම වැඩ කරන පංතිය හේද හින්න කර ජනතාව තුළ ජාතිවාදී ස්වභාව ඇති කිරීමටත්, ලංකික ධනපති පංතියේ යහපත පිණිස ඩී. එස්. සේනානායක මහතා විසින් නීති ප්‍රස්ථාපයට එක් කරන ලද අපකීර්තියට පාත්‍රවූත්, හිංසාකාරීවූත්, පුරවැසි පනත අවලංගු කිරීමේ කිසිම අභිප්‍රායයක් ඔබතුමාගේ ආණ්ඩුවට නොමැති හෙයින් ද;

(ඉ) ඊනියා “නිර්දාෂ” පුද්ගල ගණයකට අයත්ව ජීවත්වන වතු කම්කරුවන්ට පුරවැසි අයිතිවාසිකම් දීමේ කිසිම අදහසක් ඔබතුමාගේ ආණ්ඩුව කෙරෙහි නොමැති හෙයින් ද;

උතුමාණන් වහන්සේගේ ආණ්ඩුව කෙරෙහි මෙම සභාවේ විශ්වාසය නොමැති බව කනගාටුවෙන් ප්‍රකාශ කරමි.

ස්තූති යෝජනාවේ අගට එකතු කළ යුතුය යන ප්‍රශ්නය විමසන ලදී.

කටහඬවල් අනුව “විරුද්ධ” මන්ත්‍රීන්ට ඡය බව කථානායකතුමා විසින් ප්‍රකාශ කරන ලදී.

මෙරිල් ප්‍රනාන්දු මයා. (මොරටුව)

(திர. மெரில் பெர்னாண்டோ—மொரட்டுவை)

(Mr. Meryl Fernando—Moratuwa)

Divide!

මන්ත්‍රී මණ්ඩලය 48 වන සභාවර නියෝගය යටතේ—පක්‍ෂව 17; විරුද්ධව 104; යනුවෙන්—බෙදුණේය.

කථානායකතුමා

(சபாநாயகர்)

(Mr. Speaker)

The fifth Amendment is the one moved by the hon. Second Member for Colombo Central (Mr. P. G. B. Keuneman).

මතු පළ වන වචන—එනම්:

“එතෙකුදු වුවත්,

උතුමාණන් වහන්සේගේ කථාවෙහි සඳහන් වන ප්‍රගතිශීලී ක්‍රියා මාර්ගයන් ඉතා සාදරයෙන් අප පිළිගන්නා අතර, පහත සඳහන් කටයුතු ක්‍රියාත්මක කිරීම සඳහාද වර්තමාන සැසි වාරය තුළදී නොපමාව පියවර ගැනීමේ අවශ්‍යතාවය ඉතා ඕනෑකමින් ප්‍රකාශ කර සිටිමි, එනම්:—

(1) ජන රජයක් පිහිටුවීම;

(2) ලංකාවේ ලියාපදිංචි කර ඇති සියලුම වෙළඳ සමාගම් හා ලංකාවේ පදිංචිව සිටින සෑම පුද්ගලයකුම ඔවුන්ගේ ගිණුම් ලංකා බැංකුවේ හා/හෝ මහජන බැංකුවේ පමණක් තබාගත යුතු බව නීතිගත කිරීම;

(3) ලංකාවේ දැනට පවත්වාගෙන යනු ලබන සියලුම “යටිකුට්ටු අධිරාජ්‍යවාදී ව්‍යාපාර” වසා දැමීම;

(4) රාජ්‍යංශයේ කාර්මික ව්‍යාපාරයන්හි ඇති ප්‍රමාදයන් හා අවහිරකම් නැතිකර ලීමත්, පෞද්ගලික අංශයේ නව කර්මාන්ත අනුමත කිරීමේ ක්‍රමය සම්බන්ධයෙන් කිරීමත් හා කර්මාන්ත, කෘෂිකර්ම, සිවර, වාරි මාර්ග සහ ඉඩම් සංවර්ධනය පිළිබඳ මූලික ප්‍රතිපත්ති නැවත හැඩගැස්වීම;

(5) ගුරුවරුන්ට සහ, සිය රාජකාරි ඉටු කිරීමේදී මහජනයා හා සම්බන්ධ කටයුතු වලට සිය මනාපය නිල බලයෙන් පාවිච්චි කිරීමට අවශ්‍ය නොවන රජයේ සේවයේද, පළාත් පාලන සේවයේ හා නීති ගත සංස්ථාවන්හිද සේවයේ නියුක්ත සියලුම සේවකයන්ට දේශපාලන අයිතිවාසිකම් දීම;

(6) විදේශීය විනිමය වැය නොවන පිටරට සංචාරයටත් බලපාන සීමා කිරීම් ඉවත් කිරීම, ලියාපදිංචි කර ඇති වෘත්තීය සමිතිවල නිලධාරීන්ට වතු වලට ඇතුළුවීමට හා ඔවුන්ගේ සාමාජිකයන්ගේ රැස්වීම් පැවැත්වීමටද නීතියෙන් අවසර ලබාදීම හා රාජ්‍යංශයේ වෘත්තීය සමිති අනුබද්ධ කිරීමට ඇති අයිතිවාසිකම්වලට බලපාන සීමා කිරීම් ඉවත් කිරීම යන මේ පියවර ඇතුළුවනසේ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී හා වෘත්තීය සමිති අයිතිවාසිකම් පුළුල් කිරීම;

(7) ගැමි ජනතාව ණය බරින් මුදාලීම සඳහා යෝජනා ක්‍රමයක් පිළියෙල කිරීම;

(8) සෙසු කටයුතු අතර, ජනපද ප්‍රදේශ තුළ පිහිටි කුඹුරු ඉඩම් ඇතුළුව සියලුම කුඹුරු ඉඩම්වලට බලපාන ලෙසටත්, ගොවිකාරක සභාවලින් ඉඩම් හිමියන් අස්කර ලීමටත්, බදු අයිතිය සම්බන්ධ ප්‍රශ්නයන් නීති කාර්‍යයන්ට භාජනය වී තිබියදීත් අද ගොවියන්ට එම ඉඩම් සතු කිරීමේ බලය ගොවිකාරක සභාවන්ට ලබාදීමටත් හැකිවනසේ කුඹුරු පනත සංශෝධනය කිරීම;

(9) කම්කරු නීති අද තත්ත්වයට ගැලපෙන සේ ප්‍රතිශෝධනය කිරීමද; සේවකයන්ගේ, සේවක අර්ථ සාධක අරමුදලට අයත් නොවන පසුගිය සේවයන් ඇතුළත් වනසේ පාරිතෝෂික අරමුදල් පනතක් ඉදිරිපත් කිරීමද; කම්කරු දෙපාර්තමේන්තුව විසින් නියම විභාගයක් නොපවත්වා හෝ, එම දෙපාර්තමේන්තුවේ අනුමතිය නොලබා හෝ පෞද්ගලික ආයතනයන්හි සේවයෙහි නියුක්ත සේවකයන් සේවයෙන් පහ කිරීම තහනම් කිරීම; හා

(10) ජාතික රංග පිඨයක්ද, ජාතික චිත්‍රපට සංස්ථාවක් හා ජාතික ක්‍රීඩා සංගමයක් ද පිහිටුවීම;

යන මේ කරුණුය.”

ස්තූති යෝජනාවේ අගට එකතු කළ යුතුය, යන ප්‍රශ්නය විමසන ලදී.

කටහඬවල් අනුව “විරුද්ධ” මන්ත්‍රීන්ට ඡය බව කථානායකතුමා විසින් ප්‍රකාශ කරන ලදී.

කෙනමත් මය.

(திரு. கெனமன்)

(Mr. Keuneman)

Divide !

තෝත්‍රී මණ්ඩලය 48 වන ස්ථාවර නියෝගය
 යටතේ—පක්ෂව 3; විරුද්ධව 100; යනුවෙන්—
 බෙදුණේය.

කළා නායකතුමා

(சபாநாயகர்)

(Mr. Speaker)

The sixth Amendment is the one moved by the hon. Member for Vaddukkoddai (Mr. A. Amirthalingam).

මතු පළ වන වචන—එනම් :

“එතෙකුදු වුවත්, අද රට මුහුණ පා සිටින ඉතා මත් බැරැද්දේ ජාතික ප්‍රශ්නය ගැන එනම් සිංහල භාෂාව සහ ද්‍රවිඩ භාෂාව කථා කරන ජාතීන් අතර දේශපාලන, ආර්ථික සහ සංස්කෘතික වශයෙන් පවතින ගැටීම ගැනද; දැනට පවතින ඒකීය ආණ්ඩු ක්‍රම ව්‍යවස්ථාව යටතේ, සිංහල භාෂාව කථා කරන බහුතර පක්‍ෂය, ද්‍රවිඩ භාෂාව කථා කරන ජනතාව පාහේ මැඩගෙන විනාශයට භාජන කරන බවද; එකී නෙකට වෙනස් භාෂා දෙකක් කථා කරන එකිනෙකට වෙනස් ජාතීන් දෙකකට පුරාතනයේ සිට වාස භූමියවූ ලංකාවේ දැනට පවතින ඒකීය ආණ්ඩු ක්‍රම ව්‍යවස්ථාව යටතේ, ද්‍රවිඩ භාෂාව කථා කරන සුළු ජාතීන්ගේ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී අයිතිවාසිකම් සහ නිදහස සදාකාලික බහු පක්‍ෂය වන සිංහල ජනතාවගේ හිතූමනාපය උඩ සදහටම රඳා පවතින බැවින්, එම සුළු ජාතීන් තදබල ලෙස පීඩා විඳ ඇති බවද; ද්‍රවිඩ භාෂාව කථා කරන සුළු ජාතීන්ගේ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී නිදහස ලබාදිය හැක්කේ ලාංකික පෙඩරල් ආණ්ඩු

සංගම් සැලැස්මක් යටතේ භාෂාව අනුව බෙදා පිහිටු
වන ස්වධීන ද්විඛ රාජ්‍යයක් හෝ රාජ්‍යයන් මගින්
පමණක් ය යන බවද; කිසිසේත් අවබෝධ කර
ගෙන තිබෙන බවක් උතුමාණන් වහන්සේගේ
කථාවෙන් නොදැක්වෙන හෙයින් කතහොටු වන
අතර,

උදහරණ වශයෙන් බලන කල ස්විට්සර්ලන්තය, යුගෝස්ලාවියාව, කැනඩාව, ඉන්දියාව, සෝවියට් රුසියාව සහ තවත් රාජ්‍යවල, විවිධ භාෂා කථාකරන විවිධ ජාතීන් ජීවත්වන රටවල පැනනගින නානා ප්‍රකාර සංකීර්ණ ප්‍රශ්න පෙඬරල් ආණ්ඩු ක්‍රමයක් පිහිටුවීමෙන් සාර්ථක ලෙස විසඳාගෙන තිබියදීත්, එම ආණ්ඩු ක්‍රමය මගින්, විවිධ ජාතීන් ජීවත්වන මෙම රටවල මුළුමහත් ජනතාව අතර නියම එක් සත් භාවය ගොඩනංවා සුළු ජාතීන්ගේ නිදහස සහතික කර ආරක්ෂා කර දී තිබියදීත්, මේ රටේ ඉතාම වැදගත් අනුයුක්තෘෂ්ට කායඝීය වනුයේ වර්තමාන ඒකීය ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව පෙඬරල් ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවකට පරිවර්තනය කිරීම බව පිළිගෙන ඇති බවක් හෝ ඒ පිළිබඳව සඳහන් කිරීමක් හෝ උතුමාණන් වහන්සේගේ කථාවෙන් නොපෙනෙන හෙයින් අපගේ බලවත් අප්‍රසාදය පළ කිරීමට සිදුවී තිබේ."

ස්ත්‍රීන් සෝජනාවේ අගට එකතු කළ යුතුය, යන ප්‍රශ්නය විමසන ලදී.

කටහඬවල් අනුව “විද්දා” මන්ත්‍රීන්ට පස බව කථානායකතුමා විසින් ප්‍රකාශ කරන ලදී.

වෛද්‍යාචාර්ය නාගනාදන්

(டொக்டர் நாகநாதன்)

(Dr. Naganathan)

Divide by name!

මන්නි මණ්ඩලය මතු පළවන අන්දමට—පසුව
14; විරුද්ධව 107; මධ්‍යස්ථව 5; යනුවෙන් බෙදු
මක් ය.

පසු

சார்பாக

AYES

ඒ. අමර්තලින් ගම් මයා.

திரு. ஏ. அமிர்தலிங்கம்

Mr. A. Amirthalingam

3. **ඒ. අලගකෝන් මයා.**

திரு. வீ. ஏ. அழகக்கோன்

Mr. V. A. Alegacone

அதி. இ. அகமநி மயா.

ஜனாப் எம். ஸீ. அஹமது

Mr. M. C. Ahamed

කේ. තුරෙසිරත් නම් මයා.

திரு. கே. துரைரத்னம்

Mr. K. Thuraiatnam

3. බර්මලි.හම් මය.

திரு. வீ. தர்மலிங்கம்

Mr. V. Dharmalingam

වි. නවරත් නම් මයා.

திரு. வீ. நவரத்னம்

Mr. V. Navaratnam

වි. එන්. නවරත්නම් මයා.

திரு. வீ. என். நவரத்னம்

Mr. W. N. Navaratnam

am.org

பி. னி. தனநகைந் மய.

திரு. றி. பி. தென்னகோன்
Mr. T. B. Tennekoon

பி. பி. பஸ்குவல் மய.

திரு. டி. றி. பஸ்குவல்
Mr. D. T. Pasqual

ஈர். பஸ். பெரேரா மய.

திரு. ஆர். எஸ். பெரேரா
Mr. R. S. Perera

பி. ஈர். ரந்நாயக மய.

திரு. பி. ஆர். ரத்நாயக்க
Mr. P. R. Ratnayake

பி. பஸ். ரத்வத்நை மய.

திரு. சி. எஸ். ரத்வத்நை
Mr. C. S. Ratwatte

பி. டி. டி. சமரசிங்ஹ மய.

திரு. ஜி. டப்ளியு. சமரசிங்ஹ
Mr. G. W. Samarasinghe

பஸ். கை. கை. சூரியாரச்சி மய.

திரு. எஸ். கே. கே. சூரியாரச்சி
Mr. S. K. K. Suriarachchi

பி. னி. பி. தைரந் மய.

திரு. றி. பி. எம். தைரந்
Mr. T. B. M. Herath

அலிக் அலுவிறை மய.

திரு. அலிக் அலுவிறை
Mr. Alick Aluwihare

கை. பி. பி. அல்பர்ட் மய.

திரு. கே. எச். ஜி. அல்பர்ட்
Mr. K. H. G. Albert

பி. பி. இம்புலாநை மய.

திரு. பி. லி. இம்புலாநை
Mr. P. C. Imbulana

பஸ். னி. பி. கநாயக மய.

திரு. எஸ். பி. கநாயக
Mr. S. B. Ekanayake

டி. டி. பி. கருணாசன மய.

திரு. டப்ளியு. ஏ. கருணாசன
Mr. W. A. Karunasena

வெடநாயக பி. பி. பி. கலைல்

வைத்திய கலாநிதி எம். லி. எம். கலைல்
Dr. M. C. M. Kaleel

ஈ. பி. காதர் மய.

ஜனப் ஐ. ஏ. காதர்
Mr. I. A. Cader

பி. டி. பி. கலரத்நை மய.

திரு. பி. டி. எஸ். கலரத்நை
Mr. P. de S. Kularatne

பி. பி. கைதந் மய.

திரு. பி. ஜி. பி. கைதந்
Mr. P. G. B. Keuneman

பி. னி. ஈர். குணவர்தன மய.

திரு. டி. பி. ஆர். குணவர்தன
Mr. D. B. R. Gunawardena

லேஸி குணவர்தன மய.

திரு. லேஸி குணவர்தன
Mr. Leslie Goonewardene

பி. பி. குணசேகர மய.

திரு. டி. எம். குணசேகர
Mr. D. M. Gunasekera

பி. பி. குணசேகர மய.

திரு. ஜி. ஜி. குணசேகர
Mr. J. G. Gunasekera

பி. டி. பி. பி. குணசேகர மய.

திரு. எஸ். டி. எஸ். ஏ. குணசேகர
Mr. L. de S. A. Gunasekera

சோமவீர சந்திரசிரி மய.

திரு. சோமவீர சந்திரசிரி
Mr. Somaweera Chandrasiri

லக்ஷ்மன் ஜயகொடி மய.

திரு. லக்ஷ்மன் ஜயகொடி
Mr. Lakshman Jayakody

பஸ். பி. ஈர். ஜயரத்நை மய.

திரு. எஸ். டி. ஆர். ஜயரத்நை
Mr. S. D. R. Jayaratne

பி. ஈர். ஜயவர்தன மய.

திரு. ஜி. ஆர். ஜயவர்தன
Mr. J. R. Jayewardene

மொன்டேகு ஜயவிக்ரம மய.

திரு. மொன்டேகு ஜயவிக்ரம
Mr. Montague Jayewickreme

பி. ஷெல்டன் ஜயசிங்ஹ மய.

திரு. டி. செல்டன் ஜயசிங்ஹ
Mr. D. Shelton Jayasinghe

ஸ்டான்லி மொல்லிகொட மைய.

திரு. ஸ்டான்லி மொல்லிகொட

Mr. Stanley Molligoda

செல்டன் ரணராஜ மைய.

திரு. செல்டன் ரணராஜ

Mr. Shelton Ranaraja

ஆர். பி. ரத்னமல்ல மைய.

திரு. ஆர். பி. ரத்னமல்ல

Mr. R. B. Ratnamalala

ஏ. ரத்னமைய மைய.

திரு. ஏ. ரத்னமைய

Mr. A. Ratnayake

அமரநந்த ரத்னமைய மைய.

திரு. அமரநந்த ரத்னமைய

Mr. Amarananda Ratnayake

கே. பி. ரத்னமைய மைய.

திரு. கே. பி. ரத்னமைய

Mr. K. B. Ratnayake

டி. ஏ. ராஜபக்ஷ மைய.

திரு. டி. ஏ. ராஜபக்ஷ

Mr. D. A. Rajapaksa

ராய் ராஜபக்ஷ மைய.

திரு. ராய் ராஜபக்ஷ

Mr. Roy Rajapaksa

லக்ஷ்மன் ராஜபக்ஷ மைய.

திரு. லக்ஷ்மன் ராஜபக்ஷ

Mr. Lakshman Rajapaksa

குசுமா ராஜரத்ன மைய.

திருமதி குசுமா ராஜரத்ன

Mrs. Kusuma Rajaratna

கே. எம். பி. ராஜரத்ன மைய.

திரு. கே. எம். பி. ராஜரத்ன

Mr. K. M. P. Rajaratna

ஏ. யு. ரொமானிஸ்

திரு. ஏ. யு. ரொமானிஸ்

Mr. A. U. Romanis

பி. ஹீர் லை மைய.

ஜெப் ஸாஹிர் லாய்

Mr. B. Zahiere Lye

யு. பி. வன்னினாயக்க மைய.

திரு. யு. பி. வன்னினாயக்க

Mr. U. B. Wanninayake

ரத்னசிரி விசுவநாயக்க மைய.

திரு. ரத்னசிரி விசுவநாயக்க

Mr. Ratnasiri Wickramanayake

டி. பி. விசுவசிங்க மைய.

திரு. டி. பி. விசுவசிங்க

Mr. D. P. Wickramasingha

பெர்சி விசுவசிங்க மைய.

திரு. பெர்சி விசுவசிங்க

Mr. Percy Wickremasinghe

டேவெந்திர சிங். பி. விசுவசிங்க

வைத்திய கலாநிதி எஸ். ஏ. விசுவசிங்க

Dr. S. A. Wickremasinghe

பி. பி. விசுவசூரிய மைய.

திரு. பி. பி. விசுவசூரிய

Mr. P. P. Wickramasuriya

டி. பி. டி. வீரசேகர மைய.

திரு. டி. பி. டி. வீரசேகர

Mr. D. P. R. Weerasekera

ஜே. டி. வீரசேகர மைய.

திரு. ஜே. டி. வீரசேகர

Mr. J. D. Weerasekera

யு. பி. வீரசேகர மைய.

திரு. யு. பி. வீரசேகர

Mr. U. B. Weerasekera

எம். சமரவீர மைய.

திரு. எம். சமரவீர

Mr. M. Samaraweera

செனபால சமரவீர மைய.

திரு. செனபால சமரவீர

Mr. Senapala Samarasekera

டி. ஜி. டி. சிரிசேன மைய.

திரு. டி. ஜி. எச். சிரிசேன

Mr. D. G. H. Sirisena

வி. ஏ. சுவாமிநாதன் மைய. பி.பி.பி.

திரு. வி. ஏ. சுவாமிநாதன், எம். பி. ஈ.

Mr. V. A. Sugathadasa, M.B.E.

சி. பி. சே. சேனவிரத்ன மைய.

திரு. சி. பி. சே. சேனவிரத்ன

Mr. C. P. J. Seneviratne

[කථානායකතුමා]

(3) මේ රටේ දරුණු රැකී රක්ෂා ප්‍රශ්නය හා නිවාස හිඟය පිළිබඳව කිසිම සැලකිල්ලක්, උතුමාණන් වහන්සේගේ කථාවෙහි දක්වා නැති හෙයින්ද; ඔබතුමාගේ රජය කෙරෙහි මෙම සභාවේ විශ්වාසයක් නොමැති බව කනගාටුවෙන් ප්‍රකාශ කරමි.

ස්තූති යෝජනාවේ අගට එකතු කළ යුතුය, යන ප්‍රශ්නය විමසන ලදී.

කටහඬවල් අනුව “විරුද්ධ” මන්ත්‍රීන්ට ඡය බව කථානායකතුමා විසින් ප්‍රකාශ කරන ලදී.

වෛද්‍යාචාර්ය නාගනාතන්

(டொக்டர் நாகநாதன்)

(Dr. Naganathan)

Divide !

මන්ත්‍රී මණ්ඩලය 48 වන ස්ථාවර නියෝගය යටතේ—පක්ෂව 44; විරුද්ධව 81; යනුවෙන්—බෙදුණේය.

කථානායකතුමා

(சபாநாயகர்)

(Mr. Speaker)

The ninth Amendment is the one moved by the hon. Member for Kolonna (Mr. Cyril Mathew).

මතු පළවන වචන—එනම්:

“එනතුළුවත්, අල්ලස් චෝදනා ගැන විභාග කිරීම පිණිස විශේෂ උසාවි පිහිටුවීමට බලාපොරොත්තුවන රජය, තල්ලොබ්පිටිය කොමිසම විසින් අල්ලස් ගැනීමේ චෝදනාවට වරදකරුවන් වශයෙන් පිළිගනු ලැබූ අයට විරුද්ධව කිසිම ක්‍රියා මාර්ගයක් නොගෙන ඇති හෙයින් අපගේ කනගාටුව ප්‍රකාශ කරමි.”

ස්තූති යෝජනාවේ අගට එකතු කළ යුතුය, යන ප්‍රශ්නය විමසන ලදී.

කටහඬවල් අනුව “විරුද්ධ” මන්ත්‍රීන්ට ඡය බව කථානායකතුමා විසින් ප්‍රකාශ කරන ලදී.

කථානායකතුමා

(சபாநாயகர்)

(Mr. Speaker)

The tenth Amendment is the one moved by the hon. Member for Kayts (Mr. V. Navaratnam).

මතු පළවන වචන—එනම්:

“එතෙකුළු වුවත්,

ලංකාවේ පුරවැසි පනත් අනුව දැනට පුරවැසි බවක් නොමැති ඉන්දියානුන් ගෙන් පැවැතෙන් නත්ගේ පුරවැසි භාවය විසඳීම සඳහා ලංකාණ්ඩුව හා ඉන්දියා ආණ්ඩුව අතර සාකච්ඡා දැනටමත් ආරම්භ කර ඇත” යන පුරුදු කියමන නැවත වරක් ප්‍රකාශ කර ඇති නමුත්, සම්පූර්ණ වරද රඳා ඇත්තේ වෙනස්කම් දක්වන, කුට රාජ්‍යත්පායවලින් යුක්ත මෙරට පුරවැසි නීති හා ඒවායේ පාලන ක්‍රම මත බව උතුමාණන් වහන්සේගේ ආණ්ඩුව හරිහැටි තේරුම් ගෙන ඇති බවක් උතුමාණන් වහන්සේගේ කථාවෙන් නොපෙනෙන බැවින්ද, වතුකරයේ සිටින දශ ලක්ෂයක් වූ දෙමළ කම්කරුවන්ගෙන් ඉතා වැඩි සංඛ්‍යාවක්, මෙරට ඉපදී සහ/හෝ සිරි වශයෙන් පදිංචි වී ඇති අය වන අතර, ඔවුන්ගෙන් සැලකිය යුතු කොටසක් පරම්පරාවෙන් ලාංකික පුරවැසිකමට හිමිකම් ඇති අය වූ නමුත්, ඔවුන්ට පුරවැසි භාවය හා ඡන්ද බලය අහිමි වී ඇති බැවින්ද; ලංකා පුරවැසි පනත හා එහි අයුතු පාලනය නිසා උතුරු සහ නැගෙනහිර පළාත්වල සිටින දෙමළ භාෂාව කථා කරන ජනතාවට මහත් අපහසුකම්වලට සහ අවමානයට පත්වී අවිනිශ්චිත පුරවැසියන් වශයෙන් ජීවත්වීමට සිදු වී ඇති නමුත්, අවිචාරවත් පුරවැසි නීති සහ ඒවායේ පාලන තන්ත්‍රය, පුරවැසි තත්ත්වය පිළිබඳ පිළිගන්නා ලද බුද්ධිමත් ජාත්‍යන්තර සම්මතවලට අනුකූලවනසේ යුක්තිසහගත සහ සාධාරණ පදනමක් මත සංශෝධනය කිරීමට උතුමාණන් වහන්සේගේ ආණ්ඩුව අදහස් කරන බවක් කථාවෙහි සඳහන් නොවන හෙයින්ද, උතුමාණන් වහන්සේගේ ආණ්ඩුව කෙරෙහි මෙම සභාවේ විශ්වාසයක් නොමැති බව කනගාටුවෙන් ප්‍රකාශ කරමි.”

ස්තූති යෝජනාවේ අගට එකතු කළ යුතුය, යන ප්‍රශ්නය විමසන ලදී.

කටහඬවල් අනුව “විරුද්ධ” මන්ත්‍රීන්ට ඡය බව කථානායකතුමා විසින් ප්‍රකාශ කරන ලදී.

වෛද්‍යාචාර්ය නාගනාතන්

(டொக்டர் நாகநாதன்)

(Dr. Naganathan)

Divide !

මන්ත්‍රී මණ්ඩලය 48 වන ස්ථාවර නියෝගය යටතේ—පක්ෂව 17; විරුද්ධව 109; යනුවෙන්—බෙදුණේය.

සිරිල් මැතිවි මයා. (කොළොන්න)

(திரு. சிரில் மதியூ—கொலன்ன)

(Mr. Cyril Mathew—Kolonna)

බෙදෙන්න.

මන්ත්‍රී මණ්ඩලය 48 වන ස්ථාවර නියෝගය යටතේ—පක්ෂව 53; විරුද්ධව 76; යනුවෙන්—බෙදුණේය.

කථානායකතුමා

(சபாநாயகர்)

(Mr. Speaker)

The eleventh Amendment is the one moved by the hon. Member for Horowupotana (Mr. E. L. B. Hurulle).

මතු පළවන වචන—එනම්:

“එහෙත්, අනුරාධපුර සංරක්ෂණ මණ්ඩලය විසින් කරන ලද සිහි කල්පනාවෙන් තොර, අයථා ක්‍රියා නිසා ඒ ප්‍රදේශයේ වාසය කරන ජනතාවට අනන්ත අප්‍රමාණ දුක් කරදරවලට මුහුණ පාන්නට සිදුවීම ගැන අපගේ කනගාටුව ප්‍රකාශ කරමු.”

ස්තූති යෝජනාවේ අංශ එකතු කළ යුතුය, යන ප්‍රශ්නය විමසන ලදී.

කටහඬවල් අනුව “විරුද්ධ” නේතින් ඡය බව කථානායකතුමා විසින් ප්‍රකාශ කරන ලදී.

ඊ. එල්. බී. හුරුල්ලේ මයා. (හොරොවි පනාන)

(திரு. ஈ. எல். பி. ஹுருல்ல—ஹொறவுப் பொத்தான)

(Mr. E. L. B. Hurulle—Horowupotana)

නේති මණ්ඩලය 48 වන සභාව නියෝගය යටතේ—පක්ෂව 42; විරුද්ධව 77; යනුවෙන්—බෙදුණේ ය.

කථානායකතුමා

(சபாநாயகர்)

(Mr. Speaker)

Now I shall put the Original Question to the House.

මුල් ප්‍රශ්නය—එනම්:

“අතිගරු අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමන් විසින් පවත්වන ලද කථාවට පිළිතුරු වශයෙන් මෙම මන්ත්‍රී මණ්ඩලය විසින් පහත දැක්වෙන ස්තූති යෝජනාව ඉදිරිපත් කළ යුතුය:—

‘අතිගරු උතුමාණනි,

පාර්ලිමේන්තුව විවෘත කිරීමේදී ඔබතුමාණන් විසින් පවත්වන්නට යෙදුණු කථාව වෙනුවෙන් නියෝජිත මන්ත්‍රී මණ්ඩලයේ සාමාජිකයෝ වන අපි ඔබතුමාණන්ට ස්තූති කරමු. අප වෙත ඉදිරිපත් කරන ලද සියලුම කරුණුවලට අපගේ අවධානය යොමු කරන බව අපි ඔබතුමාට ස්ථිර ලෙස ප්‍රකාශ කරමු.’”

—විමසන ලදී.

කටහඬවල් අනුව “පක්ෂ” නේතින්ට ඡය බව කථානායකතුමා විසින් ප්‍රකාශ කරන ලදී.

ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.

(திரு. டி. பி. ஆர். குணவர்தன)

(Mr. D. B. R. Gunawardena)

Divide, by name!

නේති මණ්ඩලය මතු පළවන අන්දමට—පක්ෂව 84; විරුද්ධව 53; යනුවෙන්—බෙදුණේ ය.

පක්ෂව

சார்பாக

AYES

ගරු ටී. බී. ඉලංගරත්න

கௌரவ ரி. பி. இலங்கரத்தன

The Hon. T. B. Ilangaratne

ගරු පී. බී. ජී. කළුගේලා

கௌரவ பி. பி. ஜி. கலுகல்ல

The Hon. P. B. G. Kalugalla

ගරු චම්ලි ගුණවර්ධන

கௌரவ சம்ளி குணவர்தன

The Hon. Cholmondeley Goonewardene

ගරු ඩී. එස්. ගුණසේකර

கௌரவ டி. எஸ். குணசேக்கரா

The Hon. D. S. Goonasekera

ගරු එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක

கௌரவ எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க

The Hon. F. R. Dias Bandaranaike

ගරු සී. පී. ද සිල්වා

கௌரவ சி. பி. டி. சில்வா

The Hon. C. P. de Silva

ගරු එම්. පී. ද සොයිසා සිරිවර්ධන

கௌரவ எம். பி. டி. சொய்ஸா சிரிவர்தன

The Hon. M. P. de Zoysa Siriwardena

ගරු ආර්. එස්. පැල්පොල

கௌரவ ஆர். எஸ். பெல்பொல

The Hon. R. S. Pelpola

ගරු ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

கௌரவ கலாநிதி என். எம். பெரேரா

The Hon. Dr. N. M. Perera

ගරු බදිඋද්දීන් මන්මුද්

கௌரவ பதியுத்தீன் மஹ்மூது

The Hon. Badiuddin Mahmud

சுரு. அனில் மூனேசிங்

கௌரவ அனில் முணசிங்ஹு
The Hon. Anil Moonesinghe

சுரு. மைத்திரிபால சேனநாயக்க

கௌரவ மைத்திரிபால சேனநாயக்க
The Hon. Maithripala Senanayake

சுரு. டி. எஸ். சமரசிங்

கௌரவ டி. எஸ். சமரசிங்ஹு
The Hon. D. S. Samarasinghe

கே. அப்துல் ஜபார் ம. அ.

ஜனாப் கே. அப்துல் ஜபார்
Mr. K. Abdul Jabbar

விலிவி. பி. ஜி. அரியதாஸ

திரு. டப்ளியு. பி. ஜி. அரியதாஸ
Mr. W. P. G. Ariyadasa

சே. பி. இலேசேக்கர ம.

திரு. ஜே. பி. ஒபேசேக்கர
Mr. J. P. Obeyesekere

வி. பி. ஜி. கருணரத்ன ம.

திரு. வி. பி. ஜி. கருணரத்ன
Mr. V. T. G. Karunaratne

விவியன் குனவர்தன ம.

திருமதி விவியன் குனவர்தன
Mrs. Vivienne Goonewardene

பி. பி. தென்னகோன் ம.

திரு. பி. பி. தென்னகோன்
Mr. T. B. Tennekoon

பி. பி. பஸ்குவல் ம.

திரு. டி. பி. பஸ்குவல்
Mr. D. T. Pasqual

சுரு. எஸ். பெரேரா ம.

திரு. சூர். எஸ். பெரேரா
Mr. R. S. Perera

பி. சூர். ரத்னாயக்க ம.

திரு. பி. சூர். ரத்னாயக்க
Mr. P. R. Ratnayake

சி. எஸ். ரத்வத்த ம.

திரு. சி. எஸ். ரத்வத்த
Mr. C. S. Ratwatte

சி. விலிவி. சமரசிங் ம.

திரு. ஜி. டப்ளியு. சமரசிங்ஹு
Mr. G. W. Samarasinghe

எஸ். கே. கே. சூரியாரச்சி ம.

திரு. எஸ். கே. கே. சூரியாரச்சி
Mr. S. K. K. Suriarachchi

பி. பி. எர்ரத் ம.

திரு. பி. பி. எம். ஹெரத்
Mr. T. B. M. Herath

வேலாபுரம் எல். டி. அபேரத்ன

வைத்தியகலாநிதி எல். டி. அபேரத்ன
Dr. L. O. Abeyratne

எல். எல். அப்துல் மஜீத் ம.

ஜனாப் எ. எல். அப்துல் மஜீத்
Mr. A. L. Abdul Majeed

கே. பி. ஜி. அல்பர்ட் ம.

திரு. கே. எச். ஜி. அல்பர்ட்
Mr. K. H. G. Albert

விலிவி. எ. கருணசேன ம.

திரு. டப்ளியு. எ. கருணசேன
Mr. W. A. Karunasena

அடி. எல். காதர் ம.

ஜனாப் ஐ. எ. காதர்
Mr. I. A. Cader

பி. டி. எஸ். கலரத்ன ம.

திரு. பி. டி. எஸ். கலரத்ன
Mr. P. de S. Kularatne

பி. ஜி. பி. கெனமன் ம.

திரு. பி. ஜி. பி. கெனமன்
Mr. P. G. B. Keuneman

லேஸ்லி குனவர்தன ம.

திரு. லேஸ்லி குனவர்தன
Mr. Leslie Goonewardene

பி. எம். குணசேக்கர ம.

திரு. டி. எம். குணசேக்கர
Mr. D. M. Gunasekera

சே. ஜி. குணசேக்கர ம.

திரு. ஜே. ஜி. குணசேக்கர
Mr. J. G. Gunasekera

எல். எல். எ. குணசேக்கர ம.

திரு. எல். டி. எஸ். எ. குணசேக்கர
Mr. L. de S. A. Gunasekera

சோமவேர சந்திரசிரி மஹா.

திரு. சோமவேர சந்திரசிரி

Mr. Somaweera Chandrasiri

லக்ஷ்மன் ஜயகொடிய மஹா.

திரு. லக்ஷ்மன் ஜயகொடிய

Mr. Lakshman Jayakody

எஸ். டி. எர். சயரத்ன மஹா.

திரு. எஸ். டி. எர். ஜயரத்ன

Mr. S. D. R. Jayaratne

டி. டி. சயசுந்தர மஹா.

திரு. டி. பி. ஜயசுந்தர

Mr. T. B. Jayasundera

யூ. பி. யி. ஜினதாஸ மஹா.

திரு. யூ. பி. வை. ஜினதாஸ

Mr. U. P. Y. Jinadasa

டி. ஏ. திலகரத்ன மஹா.

திரு. டி. எ. திலகரத்ன

Mr. D. E. Tillekeratne

ஸ்டான்லி திலகரத்ன மஹா.

திரு. ஸ்டான்லி திலகரத்ன

Mr. Stanley Tillekeratne

பி. எம். கே. தென்கோன் மஹா.

திரு. பி. எம். கே. தென்கோன்

Mr. P. M. K. Tennekoon

நீல் டி. அல்விஸ் மஹா.

திரு. நீல் டி. அல்விஸ்

Mr. Neal de Alwis

ஏ. எச். டி. சில்வா மஹா.

திரு. ஏ. எச். டி. சில்வா

Mr. A. H. de Silva

கால்டுவில் மஹா. டி. சில்வா

கலாநிதி கொல்வின் ஆர். டி. சில்வா

Dr. Colvin R. de Silva

லக்ஷ்மன் டி. சில்வா மஹா.

திரு. லக்ஷ்மன் டி. சில்வா

Mr. Lakshman de Silva

ஐ. டி. சோய்ஸா மஹா.

திரு. ஐ. டி. சோய்ஸா

Mr. I. de Zoysa

சுமனபால தகநாயக்க மஹா.

திரு. சுமனபால தகநாயக்க

Mr. Sumanapala Dahanayake

ஜயா பத்திரன மஹா.

திரு. ஜயா பத்திரன

Mr. Jaya Pathirana

சுரீக் ரசீக் ஃபரீத், பி.சி.ஏ.

ஸ்ரீமான் ராஸிக் பரீத், ஓ. பி. எ.

Sir Razik Fareed, O.B.E.

கே. டி. டி. பெரேரா மஹா.

திரு. கே. டி. பெரேரா

Mr. K. D. D. Perera

ஆர். எஸ். வி. போலியர், பி.சி.ஏ.

திரு. ஆர். எஸ். வி. போலியர், பி. பி. எ.

Mr. R. S. V. Poulter, C.B.E.

டி. வி. வி. பிரதீப் மஹா.

திரு. டி. வி. வி. பெர்னாண்டோ

Mr. T. William Fernando

கே. எம். கே. பண்டா மஹா.

திரு. கே. எம். கே. பண்டா

Mr. K. M. K. Banda

பி. எச். பண்டா மஹா.

திரு. பி. எச். பண்டா

Mr. B. H. Bandara

பி. பி. பாலசுரிய மஹா.

திரு. பி. பி. பாலசுரிய

Mr. P. B. Balasuriya

சந்திரசேன முனவேரா மஹா.

திரு. சந்திரசேன முனவேரா

Mr. Chandrasena Munaweera

ஸ்டான்லி மொல்லிகொட மஹா.

திரு. ஸ்டான்லி மொல்லிகொட

Mr. Stanley Molligoda

செல்டன் ரணராஜ மஹா.

திரு. செல்டன் ரணராஜ

Mr. Shelton Ranaraja

ஆர். பி. ரத்னமலல் மஹா.

திரு. ஆர். பி. ரத்னமலல்

Mr. R. B. Ratnamalala

அமரநந்த ரத்னாயக்க மஹா.

திரு. அமரநந்த ரத்னாயக்க

Mr. Amarananda Ratnayake

கே. டி. ரத்நாயக மய.

திரு. கே. பி. ரத்நாயக்க

Mr. K. B. Ratnayake

கி. டி. ராஜபக்ஷ மய.

திரு. டி. ஏ. ராஜபக்ஷ

Mr. D. A. Rajapaksa

ரோய் ராஜபக்ஷ மய.

திரு. ரோய் ராஜபக்ஷ

Mr. Roy Rajapaksa

கி. டி. ஹீர் லீ மய.

ஜனாப் ஸாஹீர் லாய்

Mr. B. Zahiere Lye

எஸ். கி. லேனா மய.

திரு. எஸ். பி. லேனா

Mr. S. B. Lenawa

ரத்நசிரி விநாயக மய.

திரு. ரத்நசிரி விக்ரமநாயக்க

Mr. Ratnasiri Wickramanayaka

சோமா விநாயக மய.

திருமதி சோமா விக்ரமநாயக்க

Mrs. Soma Wickramanayake

கி. பி. விக்ரமசிங்ஹ மய.

திரு. டி. பி. விக்ரமசிங்ஹ

Mr. D. P. Wickramasingha

பெர்சி விக்ரமசிங்ஹ மய.

திரு. பெர்சி விக்ரமசிங்ஹ

Mr. Percy Wickremasinghe

வெடநாலாட்ஸ் எஸ். டி. விக்ரமசிங்ஹ

வைத்திய கலாநிதி எஸ். ஏ. விக்ரமசிங்ஹ

Dr. S. A. Wickremasinghe

பி. பி. விக்ரமசுரி மய.

திரு. பி. பி. விக்ரமசுரி

Mr. P. P. Wickramasuriya

விஜயபாஹு விஜயசிங்ஹ மய.

திரு. விஜயபாஹு விஜயசிங்ஹ

Mr. Wijayabahu Wijayasinha

ஃ. விஜேசுரி மய.

திரு. ஈ. விஜேசுரி

Mr. E. Wijesuriya

கி. பி. டி. டி. வீரசேக்கர மய.

திரு. டி. பி. டி. வீரசேக்கர

Mr. D. P. R. Weerasekera

ஜே. கி. வீரசேக்கர மய.

திரு. ஜே. டி. வீரசேக்கர

Mr. J. D. Weerasekera

ஸ்டீபன் சமரக்கோடி மய.

திரு. ஸ்டீபன் சமரக்கோடி

Mr. Stephen Samarakkody

எம். சமரவீர மய.

திரு. எம். சமரவீர

Mr. M. Samaraweera

சேனபால சமரசேக்கர மய.

திரு. சேனபால சமரசேக்கர

Mr. Senapala Samarasekara

கி. டி. எச். சி. சிரிசேன மய.

திரு. டி. ஜி. எச். சிரிசேன

Mr. D. G. H. Sirisena

பெர்னாட் சோய்ஸ் மய.

திரு. பெர்னாட் சோய்ஸ்

Mr. Bernard Soysa

பெர்னாட்

எதிராக

NOES

எம். அமிர்தலிங்கம் மய.

திரு. எ. அமிர்தலிங்கம்

Mr. A. Amirthalingam

வி. டி. அலெக்சேன் மய.

திரு. வி. ஏ. அழகக்கோன்

Mr. V. A. Alegacone

அலிக் அலுவிறா மய.

திரு. அலிக் அலுவிறா

Mr. Alick Aluwihare

பி. பி. இம்புலான மய.

திரு. பி. லி. இம்புலான

Mr. P. C. Imbulana

எஸ். கி. எக்நாயக மய.

திரு. எஸ். பி. எக்நாயக

Mr. S. B. Ekanayake

வெடநாலாட்ஸ் எம். கி. எம். கலீல்

வைத்தியகலாநிதி எம். லி. எம். கலீல்

Dr. M. C. M. Kaleel

டி. ராஜரேசி மய.

திரு. சி. இராசதுரை

Mr. C. Rajadurai

சுனீசுமன் ராஜபக்ச மய.

திரு. லக்ஷ்மன் ராஜபக்ச

Mr. Lakshman Rajapaksa

குகுமா ராஜரத்ன மய.

திருமதி குஸுமா ராஜரத்ன

Mrs. Kusuma Rajaratna

கே. எம். பி. ராஜரத்ன மய.

திரு. கே. எம். பி. ராஜரத்ன

Mr. K. M. P. Rajaratna

எஸ். எம். ராசமாணிக்கம் மய.

திரு. எஸ். எம். இராசமாணிக்கம்

Mr. S. M. Rasamanickam

ஆ. டி. ரோமானிஸ் மய.

திரு. ஆ. டி. ரோமானிஸ்

Mr. A. U. Romanis

யூ. பி. வன்னினாயக்க மய.

திரு. யூ. பி. வன்னினாயக்க

Mr. U. B. Wanninayake

சி. சிவசுந்தரம் மய.

திரு. சி. சிவசுந்தரம்

Mr. A. Shivasunderam

எட்மன்ட் சமரக்கொடி மய.

திரு. எட்மன்ட் சமரக்கொடி

Mr. Edmund Samarakkody

டி. சிவசிதம்பரம் மய.

திரு. எம். சிவசிதம்பரம்

Mr. M. Sivasithamparam

டி. சிவசிதம்பரம் மய.

திரு. டி. சிவசிதம்பரம்

Mr. T. Sivasithamparam

வி. ஏ. சுகததாஸ மய., பி.பி.சி.

திரு. வி. ஏ. சுகததாஸ, எம். பி. ஈ.

Mr. V. A. Sugathadasa, M.B.E.

சி. பி. சே. சேனேவிரத்ன மய.

திரு. சி. பி. ஜே. சேனவிரத்ன

Mr. C. P. J. Seneviratne

ஏ. ஏ. சேனானாயக்க மய.

திரு. ஏ. ஏ. சேனானாயக்க

Mr. A. H. Senanayake

டடலி சேனானாயக்க மய.

திரு. டடலி சேனானாயக்க

Mr. Dudley Senanayake

இ. ஏ. சேனானாயக்க மய.

திரு. ஈ. எல். சேனானாயக்க

Mr. E. L. Senanayake

ஈ. ஏ. சேனானாயக்க மய.

திரு. ஆர். ஜி. சேனானாயக்க

Mr. R. G. Senanayake

ஏ. சி. ஏ. சேனானாயக்க மய.

ஜனப் ஏ. லி. எஸ். ஹமீத்

Mr. A. C. S. Hameed

இ. ஏ. சி. ஹுல்லு மய.

திரு. ஈ. எல். பி. ஹுல்லு

Mr. E. L. B. Hurulle

கே. ஹேரத் மய.

திரு. கே. ஹேரத்

Mr. K. Herath

රො. සී. පී. ද සිල්වා

(கௌரவ சீ. பி. டி. சில்வா)

(The Hon. C. P. de Silva)

I move, That the Proposer and the Secunder do present the Address of Thanks to His Excellency the Governor-General.

ප්‍රශ්නය විමසන ලදින් සහසම්මත විය.

ස්තූති සෝජනාව ලක්ෂ්මන් ජයකොඩි මයා, සහ සෝමා වික්‍රමනායක මිය. යන අණ්ඩුවේ මෙන්ත්‍රින් දෙපොළ විසින් පිළිගත්වනු ඇත.

කල්තැබීම

ஒத்திவைப்பு

ADJOURNMENT

එකල්හි වේලාව අ. ස. 9.30 පසු කර තුබුයෙන්, කාර්යයකතූමා විසින් ප්‍රශ්නය නොවිමසා මෙන්ත්‍රි මණ්ඩලය කල් තබන ලදී.

මෙන්ත්‍රි මණ්ඩලය ඊට අනුකූලව අ. ස. 9.50 ට, 1964 ජූලි 23 වන බ්‍රහස්පතින්දා අ. ස. 2 වන තෙක් කල් ගියේය.

சபை, பி. ப. 9.50 க்கு, 1964 ஜூலை 23 ஆம் தேதி வியாழக் கிழமை பி. ப. 2 மணிவரை ஒத்தி வைக்கப் பெற்றது.

Adjourned accordingly at 9.50 p.m. until 2 p.m. on Thursday, July 23, 1964.

ADJOURNMENT

And it being the will of the
Assembly that the Speaker and
Members do present the Address of
Thanks to His Excellency the
Governor-General
and it being the will of the
Assembly that the Speaker and
Members do present the Address of
Thanks to His Excellency the
Governor-General

Adjourned accordingly at
8.30 p.m. until 7 p.m. on
Thursday, July 23, 1933

මෙම වාර්තාවේ අවසාන මුද්‍රණය සඳහා සවකීය කථාවල ශුද්ධ කළ යුතු තැන් දක්වනු ලබන බවට මම පිටපතක් ගෙන එහි වැරදි හරිගස්සා එම පිටපත ප්‍රධාන වාර්තාකරු හා හැන්සාඩ් සංස්කාරක වෙත

නොඉක්මවා ලබන සේ එවිය යුතුයි.

அங்கத்தவர்களை இறுதிப் பதிப்பிற் செய்ய விரும்பும் பிழை திருத்தங்களை அறிக்கையிற் றெளிவாகக் குறித்து பிழை திருத்தங்களைக் கொண்ட பிரதியை பிரதிநிதிகள் சபை பிரதம அறிக்கையாளர்—ஹன்சாட் பதிப்பாசிரியருக்கு

கிடைக்கக்கூடியதாக அனுப்புதல் வேண்டும்.

Corrections which Members suggest for the final Print should be clearly marked in this Report, and the copy containing the corrections must reach the Chief Reporter and Editor of HANSARD, House of Representatives.

Friday, 24th July, 1964

දශක இஃடர் : இஃடர் வெகை டீனென் பஹுல ஈரவெகை வாகவெ ஸிஃடர் வாக 12ன் ஸஃடர்
 ரூ. 32.00ஃடர். ஈவெஃடீன பிஃடர் ஸஃடர் வாக ரூ. 35.00ஃடர். வாக 6வெ வாகவென் ஈவெஃடீன
 பிஃடர் வாக 30ஃடர். வாகவென் வாக 45ஃடர். இஃடர், வாகவெ வாக வாகவென், வாகவென்
 வாகவென் வாகவென் வாகவென் வாகவென் வாகவென் வாகவென் வாகவென் வாகவென் வாகவென்

1964

சுதா : பணம் கொடுத்த தேதியை யடுத்துவரும் மாதம் தொடக்கம் 12 மாதத்துக்கு
 ரூபா 32.00 (திருத்தப்படாத பிரதிகள் ரூபா 35.00). 6 மாதத்துக்கு அரைக்கட்டணம்;
 தனிப்பிரதி சதம் 30. தபால்மூலம் 45 சதம். முற்பணமாக அரசாங்க வெளியீட்டு
 அலுவலக அத்தியட்சரிடம் (த. பெ. 500, அரசாங்க கருமகம், கொழும்பு 1) செலுத்தலாம்.

1964

Subscriptions : 12 months commencing from month following date of payment
 Rs. 32.00 (uncorrected copies Rs. 35.00) Half rates for 6 months. Each part
 30 cents, by post, 45 cents, payable in advance to the SUPERINTENDENT, GOVERNMENT
 PUBLICATIONS BUREAU, P. O. Box 500, Colombo 1

1964

ලංකාවේ වැරදිවේනගෙහි පිහිටි “ ඊස්ටර්න් පේපර් මිලිස් කෝපරේෂන් ” හි
 නිපදවන ලද කඩදාසිවල ලංකාවේ වෙළෙඳාමේ මුද්‍රාපිතයි

இலங்கை, வாழைச்சேனை ஈஸ்ரேண பேப்பர் மில்ஸ் கோப்பரேஷனல் உற்பத்திசெய்யப்பட்ட
 காகிதத்தில், இலங்கை அரசாங்க அச்சகத்திற் பதிப்பிக்கப்பெற்றது

Printed at the Government Press, Ceylon, on paper manufactured at the
 Eastern Paper Mills Corporation, Valaichchenai, Ceylon